

خهونه‌کانی بلوژستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روژشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د شه‌یب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

خهونه كانی بلوژستان

رۆمان

نُهحمه دی مهلا

ناوی کتیب: خهونه كانی بلوژستان - رۆمان
نووسینی: نُهحمه دی مهلا
بلاو کراوهی ئاراس - ژماره: ۳۰۵
دهرهینانی هونه ری: به دران نُهحمه د حه بیب
به رگ: ئاراس نُه کره م
پیت لیدان: کارزان ئاوره حمان + عه زیز عه بدو لخالیق
هه له گری: دلشاد مسسته فا + هه ندرین شیرزاد
هه له گری سه ر کۆمه پیه ته ر: عه زیز عه بدو لخالیق
سه ره رشتیاری کاری چاپخانه: ئاوره حمانی حاجی مه محمود
چاپی یه که م، هه ولیتر - ۲۰۰۴
له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۷) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه تی

دهبیتته گوند و لاتهریک بهرامبهر به پیشکته و تنه کانی ئیسپانیا ههنگاوی پیره میردانه دههاویتی. به شارستانییه تیک دهکات کهلی تمهن، ههتاوه پر وزه کهی ورده ورده قووت دات. خه لکه کهی نارازین لهم ناوابونه، به لام بی دهسه لاتانهش سهیری ناوابونی خویان دهکن.

من و پالوما دابه زین و به گهرمی تهوقه م له گهل خه زورم کرد و پاشان سندووقه کهم کرده و ه جانناکانم داگرت و پالوما له گهل باوکی جی هیشت و چوم ئوتومبیله که پارک کهم. کاتیک گه رامه وه، ههردووکیان چاوه روانیان دهکردم و پیکه وهش قسه یان دهکرد، باوکی سهیریکی پالوما ی کرد و به زهوقه وه وتی:

- ده تهوی سهر له نه نکت بدهین، نه گهر حهز ده کهی بابرۆین، ئوتومبیله که شم له جاده ی مایۆر راگرتوه.

ئه ویش به کسه ره لایمی دایه وه:

- باشه، زۆر باشه، با سهر له نه نه بدهین و سهیریکی منیشی کرد.

- بو نا! منیش حهز ده کهم بیم له گهل تان.

«نه نه»، واته دایکی خه زورم، ته مه نی ۹۳ سال بو، بهک دوو سال ده بو له پی که وتبو و له سه ره کورسیبه کی پیچکدار دایانابوو و له «خانه ی پیران» ده ژیا. سه ره رای ته مه نی، چاوه کانی هیشتا زیت بوون و زاکی ره شی ته واو له کارا بو.

سواری ئوتومبیله که بووین و دوا ی ده دهقه گه یشتینه شوینیک به ئاسته م له ده ره وه ی ئه لمه دین بوو، که وتبووه به شی سه ره وه و له قه دپالی ته پۆلکه یه ک خانویه کی سی نهوم به رزبووه وه. له سیمای ده ره کیدا شوینیکی پاک و ته میز بوو. له ده رگای حه وشه نزیک بووینه وه، چاومان به دوو راهیبه که وت، جلو به رگی سپییان له بهر بوو، کاتیک خه زورمیان بی نی و زه رده خه نه یان بو کردین و به کسه ریش زانیان بوچی هاتووین.

هه ندیک له سالۆنه که راهه ستاین و پاشان ورده ورده به ره و قاوشه که به ئاسپایی ههنگاومان دهن. شوینیکی سه غله تکهر و منیش له شوینی وا دلم ده گووشری و فزولییانهش سهیری راست و چه پم ده کرد؛ هه موو ده رگا کان داخرا بوون. پیره میرد و پیره ژن، تاک تاک، یا دوو دوو، به ئاسپایی مه رگه وه به ته نیشتمانا ههنگاویان دهن. وه کو ئه وه ی سیبه ری به رجه سته ی مه رگ ببینم.

وه کو زۆر شه مه ی دیکه، من و هاوسه ره کهم - پالوما - بریارمان دا بچینه «ئه لمه دین»: شارۆچکه یه که هه ره سه د کیلومه تریک له «میگیتلورا» وه دووره، مه به ست له و گونده یه که ته نها هه ره سالیکه لیی ده ژین. ده ورو به ری سه عات یانزه و نیوی به یانی سواری ئوتومبیل بووین و له سه ره خو جاده ی «ئه لمه دین» مان وه رگرت، جاده یه کی چۆل و هۆل هه ره له جاده کانی «فارویست» ده کات. ده ورو به ری سه عات یه کی پاش نیوه رۆ گه یشتینه جی و له بهر ده رگا که باوکی چاوه رپی ده کردین؛ خو ی گوپی بوو، چاکه ت و پانتولیکی به هارانه ی له بهر کردبوو، به که یف دیار بوو. جانناکانمان داگرت و ئوتومبیله که مان له پشتی مالیانه وه راگرت.

برینی ئه و سه د کیلومه تره به سه عات و چاره کی ته واو ده بیت، به ناو دار زه یتنوون و کیلگه کانا تیده په رین، له هه ندی شوین گلیکی سوور و چه ند دار به روویه ک سروشتی لای خو مانی له لا ده بوو ژانده وه، کاسیتیکمان خسته سه ره ته سجیله که و هه ندی نه برد گه یشتینه ئه و په ر ده قه ری «لا مانچا»: واته شارۆچکه ی «ئه لمه دین»، ره چه له کی ئه م ناوه ش عاره بییه، واته «ئه لمعدان»، کاتی خو ی جیوه یان له ژیر خاک ده ره ی ناوه. کاتیکیش سهیری کلیسا و کۆشکه قووته عاره بییه که ی ده که یین، هه ست به وه ده که یین که ئه م شارۆچکه یه ته مه نی زپیری خو ی هه بووه، له سه رده می کدا، پاچکه ی گالیسکه کانی فینیقی و رۆمان و پاشانیش عاره بی ئه ندله لوس ئه م خا که یان پیشیل کردوه. سه ره رای ئه وه ی گوندیکی لاتهریک و دوورده سته، وه کو هه موو ئیسپانیه کان، دانیشتوانی ئه لمه دین زۆر شانازی به گونده که ی خو یانه وه ده کن و سروودی نیشتیمانی تایبه تیشیان دارپشتوه و له مونا سه بات و بۆنه ئایینی و نیشتیمانییه کان گروپی کۆراله که یان چاکه ت و پانتۆله قاوه بییه کانیان ده رده هین که له بهر ئوتوو کردنی زۆر بریقه ده ده نه وه و به ده نگی به رز ئه م سرووده و گۆرانی دیکه ش دووپات و ده پات ده که نه وه.

«ئه لمه دین» که وتۆته سه ره سیکوچکه ی سی هه ریم: «ئیکسترامه دوورا»، «کاستییا لمانچا» و «ولاتی ئه ندله لوس». سه ره رای سه رده می زپیری، ئه م شارۆچکه یه ورده ورده

ئىمەش وەكو ئەوان، ھىدى ھىدى ھەنگاومان دەنا، وەكو ئەوھى نەبادا ھىمىنيان لى تىك بدەين. دواى چەند ھەنگاوتىك دەرگاىەكم بىنى تۆزىك كرابوۋە، ھەلوئىستەيەكم كرد و ئەوانىش بەھەنگاوى تەنك بەرەو قوولايى قاوشەكە دەرۆيشتن. لە شەقى دەرگاگەوھ سەبرى ژوورەوھم كرد، كەللەى پىرەمىردىكم بىنى، قژ بژ و رىشىكى درۆيش تا سەر سىنگى شۆرپوۋەوھ و لەسەر كورسىيەك دانىشتبوو و خەرىكى نووسىن بوو. لەبەردەم دەرگاگە ھەلوئىستەيەكم كرد و پالۆما و باوكىشى لەسەر خۆ بەرەو ژوورى «نە» دەرۆيشتن. كەمىك لە دەرگاگە نرىك بوومەوھ و بەئاستەم دەرگاگەم كرددەوھ و پىرەمىردەكە سەرىكى ھەلپرى و دوو چاوى سەوز، وەكو دوو بەردى ژىر كانىاوتىكى فىنك و سازگار تىم پروانىن.

لەخۆم پرسى «خودايە دەبى لە كوئى ئەم روخسارەم بىنىبى؟» وەكو ئەوھى ئەم روخسارە لە قوولايى زاكىرەمەوھ چەقەرە بكات، ئاشنا، لە ھەمان كاتىشدا نامۆ. بەبى ئەوھى فەرمووم لى بكات لە دەرگاگەى نرىك بوومەوھ و پاشان بەئامازەيەكى دەستى فەرمووى لى كردم و زەردەخەنەيەكىش لەسەر لىوھەكانى ترووكا.

- رۆژ باش.

- رۆژ باش.

- نامەوى كات لى بگرم، دەبىنم خەرىكى نووسىنى.

- دەمىكە خەرىكم ياداشتەكانم دەنووسمەوھ. تا ئىستا ھەوت سەد لاپەردەم نووسىوھ، گەشتوومەتە ئەو شۆينەى كە سەرەتاي ھەفتاكان بوو چوومە سويسرا.

لە دلى خۆم وتم «سويسرا» و ئەم پىرەمىردە و ئەم خانەى پىرانە! ھەندەى دىكە فزوولى كردم.

- جەنابت لە سويسرا بوويتە.

- سەرەتا لە فەرەنسا بووم، سەرەتا... مەبەستم دواى شەرى ناخۆى ئىسپانىيە، دواى ئەوھى جەنەرال فرانكو شەرەكەى بردەوھ و ئىمەى «كۆمارىيەكان» زۆرىمان تووشى راوانان و ھەندىكمان بەرەو تاراوگە ھەلاتىن و ھەندىكمان وەكو دەسبەسەر لە ئىسپانىا ماينەوھ. فرانكو... واتە چل سالى بەدبەختى و كوئىرەوھرى و... چى بلتىم... مەگەر رۆژىك ئەم ياداشتەنە بخوئىتەوھ.

بىرەم دا بگەرئىمەوھ تا مەرگى خۆم ئامادە كەم. ھىوادارم پىش ئەوھى بشمرم ئەم ياداشتەنەم تەواو كرىبى. ئەگەرىش نا، ئەوھ بەلایەنى كەم لەسەر خاكى خۆم دەمرم، ئەمەش تەنھا نىزامە و دەمىكىشە بەم خەيالەوھ دەژىم. مەبەست لە گەرئەوھم تەنھا ئەوھ بوو، ھەزم نەكرد گۆرەكەم لە بەستەلەكە بىت، لىرە ھەر نەبىت ھەتاو گۆرەكەم گەرم دەكاتەوھ. مەبەستەلەك خەلكى ئەلمەدەين نىم، خەلكى «چىون»م، خۆ دەزانى «چىون» تەنھا ھەر پىنج كىلۆمەتر لىرەوھ دوورە، بەلام كاتى لە «چىون» لەداىك دەبىن، ھەلبەتە خەلكى «چىون» نىن. لەم ناوھ كەسم نەماوھ، خوشكىكم ھەيە لە مەدرىد و ئەوئىش ھاوتەمەنم، بەھەققەت تەنھا ھەر سالى دوو سال لەمن بچووكترە و سالى دووجار سەرم لى دەدات. بەلام... ئەو كورسىيە پراكىشن و فەرموون دانىشن.

كورسىيەكى قاوھى لە تەنىشت پەنجەرەكە دانرابوو، رامكىشا و لە تەنىشتى دانىشتەم، ھەزى دەكرد برىك لەو بەسەرھاتانەى خۆم بۆ بگىرئىتەوھ.

- كە شەرى ناخۆ دەستى پىكرد جەنابتان تەمەنتان چەند دەبوو؟

زۆر بىرى نەكردەوھ و يەكسەر وەلامى دامەوھ:

- تەمەنم ھەقدە ھەژدە سالان دەبوو، وەكو زۆرىدى دانىشتوانى ئەم ناوچەيە، ئىمە سەر بەكۆمارىيەكان بووبىن...

***

ھاوتەرىب لەگەل ئەو پىرەمىردە بىرم بۆ ئەو رۆژە باراناوبىيە دەچوو كە ھەستم دەكرد وەك فىرارىكى بى ئامانج تەواو بىزار بووبووم؛ بەسستى بىرم دەكردەوھ و نەمدەزانى چى بكەم. ئىشتىھام بۆ شت نەدەچوو، ھەزم دەكرد كات سەرەوژىر غل بىتەوھ، بەلام نەمدەزانى لە كوئى پىتوست دەكات مىلەكەى راوەستى، يا لە كوئى مەيى! ھىشتا دەستم بۆ كىتەبىك نەبردبوو، فىكرەيەكى دىكە داگىرى دەكردم و نە كىتەبەكەم دەخوئىندەوھ نە فىكرەكەش شتىكى لىوھ دەسگىر دەبوو بۆ ئەوھى بىتە پىرەوھەك، ھەر نەبى بىتە شتىك و خۆمى پىوھ خەرىك كەم. چ شتىك لەم بىست سالى رووى نەدا! لەشم جىي گشت ئەو توئىزانەى تىبا نەدەبووھە، توئىزى كات و شوئىن بوون، يەك لەسەر ئەو تر كەلەكەى دەبەست، بارستايىيان زىادى دەكرد و سەغلەتى دەكردم. ھەزم دەكرد لەش سووك بىم، ئەم بىكارىيە و دەسبەتالىيە نەمكرۆژى. ھەزم دەكرد پىاسە بكەم ھەموو شتەكان فەرامۆش

که‌م، بیری له شینایی ناسمان بکه‌مه‌وه، سه‌یری ساده‌یی خاک بکه‌م، سه‌یری خوژ بکه‌م، هه‌ستم ده‌کرد له سه‌یرکردنی قه‌د تیر نابم و به‌ته‌واویش قه‌دناییبیم. سه‌یری ناسۆم ده‌کرد، سه‌یری دوورم ده‌کرد، سه‌یری پتشی خوۆم ده‌کرد، سه‌یری چه‌ند بستتییکی پتشی خوۆم ده‌کرد، هه‌نگاه‌کانم، یا راستر نووکی پتلاوه‌که‌م ده‌بینی و خرمه‌ی ده‌هات و ده‌که‌وته سه‌ر خوژکه‌، سه‌یری ناسمانم ده‌کرده‌وه، سه‌یری ناسۆم ده‌کرد. چه‌زم ده‌کرد زۆر شت ببینم، به‌لام هه‌یچی نوۆیم نه‌ده‌بینی.

نه‌مده‌وتیرا بریار بده‌م، زۆر شت هه‌بوون ژیا‌می ده‌حه‌جماند. بیری له جارن ده‌کرده‌وه، ئه‌و کاته‌ی ته‌نها جانتایه‌کی بچووکم هه‌بوو، جانتایه‌ک بوو هه‌یچی تیا نه‌بوو، به‌لام قورس بوو؛ هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو بوومی تیا‌یه، نیشتیمانه‌که‌می تیا‌یه، خاک و زاکیره‌می تیا‌یه، خیرا ده‌مپتچییسه‌وه و سه‌فه‌ریکی چه‌ند رۆژم ده‌کرد. ئیستا واییه، شته‌کان زۆر گۆرانکاریان به‌سه‌را هاتوون. ره‌نگبێ کاربگه‌ری ته‌مه‌ن بیت، تا سال، وه‌کو‌گه‌لای قورسی خه‌زان به‌دره‌ختی له‌شمانه‌وه زیاد ده‌کات، هه‌نده‌ی دیکه‌ ته‌مه‌ل و له‌ش قورس و گه‌لخۆ ده‌بین. قه‌د به‌ساده‌یی بیری له‌ شتیکی ناکه‌ینه‌وه، هه‌میشه‌ له‌ ده‌وری پنتیک ده‌یان لق و چل و پۆی لێ جودا ده‌بیته‌وه، یه‌ک ئه‌وی دیکه‌یان نویترا‌لیزه‌ ده‌کات، یه‌ک ئه‌وی تر ده‌سپرتیه‌وه، دژاره‌کان به‌ره‌و رووی یه‌کتر دین. توانای ئه‌وه‌م نییه، دره‌ختیک به‌رووتی ببینم، دره‌ختیک و به‌س، هه‌میشه‌ بانگه‌شه‌ی سیاقی خو‌ی ده‌کات، واته‌ بانگه‌شه‌ی ته‌ونه‌ ئالۆزکاه‌کانی ده‌وربه‌ری خو‌ی ده‌کات و ئیتر دره‌خت ده‌بیته‌ شتیکی دیکه‌ و بیزارم ده‌کات. بیری دیت کاتیک که‌ منال بووم، تازه‌ چووبومه‌ قوتابخانه، ده‌ستم ده‌دایه‌ کاغه‌زکی سپی و پارچه‌ په‌رۆیه‌کیشم له‌ نه‌وت ده‌ساوی و ده‌مساوییه‌ سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ و شه‌فافی ده‌کرد و له‌سه‌ر وینه‌ی دره‌ختیک دامده‌نا و به‌قه‌له‌میکی ره‌شیش وینه‌که‌ی پشته‌وه‌م ده‌قوازته‌وه‌ سه‌ر کاغه‌زه‌ نه‌وتایه‌که‌. فووم لێ ده‌کرد و نه‌وته‌که‌ ده‌بووه‌ هه‌لم و دره‌ختیکم ده‌بینی. دره‌ختیک و به‌س. چه‌ندیش دلخۆشی ده‌کردم!

ئیمرو زوو له‌ خه‌وه‌ هه‌لسام، هه‌ندیک سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم کرد، هه‌یچ شتیکی وای نه‌بوو. بۆنی قاهه‌ هات به‌به‌ر لووتما؛ قاهه‌یه‌کم به‌شیره‌وه‌ خواره‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌ خووی من نه‌بوو، چونکه‌ هه‌میشه‌ به‌یانیان دوو قاهه‌ی ره‌ش و که‌میکی تال ده‌خۆمه‌وه. زۆرم چه‌ز له‌و به‌یانیه‌یه‌، به‌ته‌نها، قاهه‌یه‌ک لێ ده‌نیم و نانی به‌یانی بوخۆم ناماده‌ ده‌کم. به‌ته‌نها له‌زه‌ت له‌و قاهه‌ خواره‌نه‌وانه‌ ده‌بینم. ماوه‌ی قاهه‌لتی کردن کورته‌، ره‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر

ئه‌مه‌ش بیت، چیت و له‌زه‌تی زۆره‌. نه‌ له‌وه‌ کورتتریش ده‌بیت، نه‌ ده‌شکرێ درپۆه‌ی پی بدری، هه‌ر وه‌کو ئیوارانی هاوین، هه‌ر نه‌ختیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌تاو ئاوا ده‌بیت، شینایی ناسمان و تاریکی ئیواره‌ له‌ یه‌ک ده‌تالین و بۆنی فینکیی و ره‌نگتییکی زۆر تاییه‌ت، بو‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کورت ناسمان داگیر ده‌کات؛ بالنده‌ی رۆژ به‌په‌له‌ن بو‌ ئه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ هه‌یلانه‌کانیان و بالنده‌ی شه‌وانیش ورده‌ ورده‌ په‌یدا ده‌بن. له‌ راستیدا من چه‌زم له‌و چرکه‌ساتانه‌یه‌ که‌ ده‌رژینه‌ یه‌کتره‌وه‌، جوژه‌ عه‌شقیکی ئیرو‌تیکیه‌، ده‌لتی جووتبوونی شته‌کانی وجوده‌. سېحرنا‌مپزه‌، گه‌ر به‌وریایی سه‌یری ببنه‌نگیی ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ بکه‌یت، هه‌ست ده‌که‌یت ده‌تسینه‌ سه‌ریه‌کتر. هه‌ر ئه‌و شته‌ کورتخایه‌نانه‌ن که‌ له‌زه‌تی ته‌واومان ده‌ده‌ن؛ وه‌کو هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌که‌ له‌ناکا و بگرمیتنی و دنیا بو‌ چرکه‌یه‌ک داگیرسیتنی و جوژه‌ پزیسکیکی کاره‌با به‌خشه‌ و رۆ ده‌چیته‌ هه‌ناوی زه‌مینه‌وه‌ و ئاوسی ده‌کات، جوژه‌ جه‌نگتییکی پتییسته‌، بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ زاکیره‌ی زه‌مین ببوژنیتته‌وه‌ و زه‌مه‌نی خه‌لقی تیا وریا کاته‌وه‌. کاتیک ناسمان ده‌گرمیتنی، زۆر جار هه‌ست ده‌که‌ین ئه‌وه‌ زه‌مینی ژیر پیمانانه‌ خه‌ریکه‌ ده‌گرمیتنی و ئافرانده‌وه‌یه‌کی تره‌.

به‌لام ئه‌و له‌حه‌ز کورتانه‌ زۆر ده‌گمه‌ن، ناتوان لۆچه‌کانی ژیا‌نم پر بکه‌نه‌وه‌. بۆیه‌ هه‌میشه‌ ده‌مه‌وی له‌ ده‌ستی ئه‌و کاتانه‌ هه‌لتیم و ئه‌و رۆژگار ده‌رژانه‌ له‌سه‌ر پتسته‌که‌م کۆنه‌بنه‌وه‌. بۆیه‌ ده‌مه‌وی له‌م بیزاریه‌ هه‌لتیم، به‌لام چۆن هه‌لتیم؟

به‌ته‌بیعه‌ت، من کاربایه‌کی راسیۆنالم، به‌لام ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌ قه‌د ئه‌وه‌ی لێ قه‌ده‌غه‌ نه‌کردووم که‌ گوێ بو‌ هه‌ستی شه‌شه‌م قولاغ نه‌که‌م و له‌ رتیکه‌وته‌نه‌کانیش ورد نه‌بمه‌وه‌. چه‌زم کردووه‌ گوێ له‌ بێ ده‌نگی لاسکه‌ گیایه‌ک شل بکه‌م و بزانه‌م چۆن له‌ نشوفا‌کردنی خو‌ی ورد ده‌بیته‌وه‌، له‌ خو‌ره‌ی جوگه‌له‌ش راماوم و چه‌زم کردووه‌ زمانه‌ ئاوییه‌که‌ی راقه‌ بکه‌م و کاتیک منال له‌ ژیر مانگی چواره‌ش دیته‌وه‌ دنیا، ئایا ئه‌مه‌ جوژه‌ نه‌تییه‌که‌ به‌لایه‌ن ئه‌ستیره‌کانه‌وه‌؟ چه‌زیشم کردووه‌ بزانه‌م سبه‌ی له‌ چ مه‌تریالیک دروست ده‌بیت. ئایا به‌قلپ و دیو‌کردنی فینجانی قاهه‌که‌م، هه‌یچ شتیکی بو‌ ناخوینیتته‌وه‌؟ به‌هه‌ردوو ناوله‌پم سه‌ری قورسمم راگرت و سه‌یری فینجانه‌که‌م ده‌کرد. له‌ دلێ خوۆم ده‌مگوت، به‌لکو سه‌رتاپای چاره‌نووس و قه‌ده‌رم تووشی گۆرانکاری بین و له‌ جیهانی په‌ناهه‌نده‌یی بو‌ یه‌کجاره‌کی رزگارم بیت.

جاریکی دیکه‌، سه‌رله‌نوێ به‌شوینه‌وه‌ به‌ستریمه‌وه‌ و سبه‌ینان سلاو له‌ به‌رجه‌سته‌کانی

دهوروبه‌ری خۆم بکه‌م و بمناسنه‌وه و بیاناسمه‌وه. ئەم رۆژگارانه هەر به‌بێهۆده، به‌بێ
حیکمهت و هه‌کو‌گه‌لۆه به‌نیکی ئالۆزکاو به‌ره‌و نشیوییه‌کانی ژیان غل ده‌بنه‌وه. وه‌خته
به‌باشی ئەو رۆژه‌م نه‌یه‌ته‌وه یاد که ولاته‌که‌م تیا یا جیه‌یه‌شت، نازانم چهنده‌ شه‌مه‌ بوو،
نازانم چهنده‌ مانگ بوو و له‌ چ وهرزیکیش بوو. ته‌نها هەر ههنده‌ ده‌زانم خه‌لکی کویم.
خه‌لکی ئاسیام، ئاسیای پانوێژ!!

کوێی ئاسیا؟ رۆژه‌لاتی ئاسیا، ئاسیای ناوه‌راست، یا ئەگه‌ر راستتر بوتریت، ده‌بێ
بوتریت له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌وه هاتووم. به‌لام نازانم مه‌به‌ست له‌ ناوه‌راستی چیه‌؟
نه‌خێر ناوه‌راستی هه‌یچ شتیکی نییه، به‌لکه‌ له‌ قه‌راغه‌کانی دنیاوه هاتووم. به‌کورتی نازانم
چۆن وه‌سفی جوگرافیای ناوه‌که‌م بکه‌م، باشووری ولاته‌ یا باکووری ولاته‌. شتیکی
سه‌یره، باشوور هه‌میشه‌ باکووری شوبنیکی دیکه‌یه. ئا ئەمه‌یه‌ نیسه‌به‌تی شوین. ئەوه‌ی
په‌یوه‌ندی به‌کاتیشه‌وه هه‌بیت: واته‌ په‌یوه‌ندی به‌میژووه‌وه هه‌بیت؛ ئەوه‌نده‌ ده‌زانم من
به‌چه‌کی شه‌وم. ئەوه‌ی له‌ ره‌حمی شه‌ویشه‌وه بکه‌وه‌یته‌ خواره‌وه عه‌ودالی دنیا ده‌بیت. زۆر
به‌په‌چه‌وانه‌ی زاھیده‌کان، ئەوان له‌ دنیا ده‌ترسن و ته‌رکی ده‌کن، من هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی
ده‌چم و ده‌مه‌وی بیخوام. دنیا ته‌لاقی من دده‌ا، نه‌ک من، من هه‌میشه‌ وه‌کو بووکیک
سه‌یرم کردووه. دنیا بۆمن هه‌میشه‌ له‌ به‌رگی سه‌په‌ده‌دایه، رۆژه‌لاتیش وه‌کو شه‌ده
سه‌رپۆشه‌ بۆی. رۆژه‌لات هه‌مووانی فیره‌ شیع‌ر کردووه، حیکمه‌ته‌کانی رۆژه‌لات زۆر
ناسکن، وه‌ک ته‌له‌موو وان، بۆیان هه‌یه، لا ته‌رازووی که‌ون تیک بدن یا هه‌تاو له‌ دوا
هه‌تاو له‌ ئەنگه‌سته‌چاوه‌کانی میژوودا هه‌لبێن. حیکمه‌تی رۆژه‌لات وه‌کو مۆمیک وایه
له‌سه‌ر گولیکی نیلۆفه‌ر له‌ ناوه‌ندی هه‌وزه ئاوێک داگیرسابیت.

منیش کاتی ئەوه‌یان بۆ نه‌ره‌خساندم به‌دیار ئەو حیکمه‌ته‌وه ئیشک بگرم، هه‌ندی
وه‌ختی خۆمی بۆ خه‌رج بکه‌م و بزانه‌م هه‌وز له‌ کوێیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه و له‌ چ
کوێیکیشه‌وه باهۆز هه‌میشه‌ له‌ گه‌ردایه. چونکه‌ زه‌نگ لیتی دا. مه‌به‌ست له‌ زه‌نگی
سه‌فه‌ره. دوا قافله‌که‌ که‌وتم. خه‌ونی زۆر ساده‌م هه‌بوو. شه‌رم ده‌کرد باسی خه‌ونه‌کانم
بکه‌م. خه‌ونی ساده‌ بوون. به‌لام ئەگه‌ر بوام بۆ به‌خسێ ده‌توانم باس له‌ هه‌ندیکیان بکه‌م.
کاتیکی ته‌مه‌نم شازده‌ سالان بوو، هه‌زم ده‌کرد له‌ هه‌ریمی دۆک، له‌ باشووری ولاتی
فه‌ره‌نگدا، شایه‌ریکی تر و به‌دوور بوومایه، ئەوانه‌ی به‌شانووبالی «مه‌دام» دا هه‌لده‌ده‌ن.
کاتیکی ته‌مه‌نم بوو به‌هه‌ژده، هه‌زم ده‌کرد له‌ سالۆنه‌کانی پاريس، له‌ ناوه‌ندی سه‌ده‌ی

هه‌ژده‌م، قاوه‌ فری بکه‌م، نامه‌ فه‌یله‌سووفیه‌کانم بخوێنمه‌وه. هه‌شتا به‌ته‌واوی ته‌مه‌نم نه‌بوو
بووه بیست، دنیای جوان و خنجیلانه‌ تا ده‌هات لیم دوور ده‌که‌وته‌وه. ده‌ستم به‌خوێندنی
هونه‌ر کرد، چونکه‌ ده‌ست و پێ سپی بووم، له‌م ژبانه‌ پانوێژه‌ شتیکی ئەوتۆ فیره‌ نه‌بووم،
خه‌ونه‌ هه‌رزه‌کاریه‌کانم به‌رووما ده‌ته‌قینه‌وه و رۆژگار بوو به‌و گه‌لۆه‌ی که‌ منی به‌خۆبه‌وه
په‌په‌یوه‌ته‌وه و هه‌ردووک بێ مه‌به‌ست به‌ره‌و خه‌ره‌ند شوێ ده‌بینه‌وه.

له‌ هه‌وت ولات نیشته‌جێ بووم. نازانم بۆ ده‌بوايه‌ هه‌وت ولات بکه‌م، ژماره‌ی هه‌وت،
چهندين سیحر و چهندين ریسی ماتماتیکی له‌ ده‌ورخۆ کو کردۆته‌وه. به‌لام بۆ من ئەم
ژماره‌ هه‌وته‌ بێ مه‌به‌ست بوو. هه‌وت ولاتی جیاواز، هه‌وت دنیای جیاواز. له
هه‌ندیکیان به‌بێ شناسنامه، به‌بێ کارتی ئیقامه‌ت ژبانم تیا یا بردۆته‌ سه‌ر، له
هه‌ندیکیشیا نا ته‌نها هەر له‌ کامپ بوومه، زه‌مینتیکی شیدار و پر له‌ قور و چلپاو له
ژیره‌وه‌م و له‌ سه‌ره‌وه ئاسمانیکی قوول. شه‌وان رووم له‌ دیوار ده‌کرد و ده‌خه‌وتم. ئەوانه‌ی
شه‌وان روویان له‌ دیوار ده‌که‌ن و ده‌خه‌ون، میرده‌زه‌می سیبه‌ر سوار ئەسته‌ویان ده‌بێ،
کابووس تیا یا نا ده‌خه‌وتیت، به‌ماندوویی ده‌نوون و به‌ماندوویی له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن. له
سه‌ره‌تای هه‌شتاکی سهدی رابردووش ریم که‌وته‌ شاری ژنیف. چهنده‌ سالیک له‌و شاره
سارد و سه‌ر ژبام. کاتیکیش هەر ولاتیکیم جێ هه‌شتووه، بۆ ئەوه‌شی به‌م کاره‌ بلیم مال
گوازته‌وه چهنده‌ نامه‌یه‌ک و چهنده‌ کتیبی که‌م له‌گه‌ل خۆم په‌چاوه‌ته‌وه، ئەگه‌نا هه‌یچ شتیکی
ئەوتۆم نه‌بووه. ئەوا وا بۆ بیست سال زیاتر ده‌چیت که‌ فایل و کاغه‌زی هه‌لگه‌چرا و
ده‌فته‌ری زه‌رد هه‌لگه‌چرا و کتیبی جوراوجۆرم له‌م خانووه‌وه بۆ ئەو خانووه، له‌م شاره‌وه بۆ
ئەو شاره، له‌م ولاته‌وه بۆ ئەو ولاته‌ له‌گه‌ل خۆ گوازتۆته‌وه. هەر جاریکیش که‌ جه‌ردم
کردیتان، ئەوه‌ هه‌ندیکیم لێ فری داو، ئەوه‌ی که‌ دویتیش به‌سووده‌خشم زانیوه، ئیمرو بێ
سوودن و فریم داو. به‌لام نازانم هۆی چیه‌، هه‌شتا هه‌ندی کاغه‌زی بێ سوودم
هه‌لگرتووه و به‌سووده‌خشی ده‌زانم. ره‌نگه‌ی ته‌نها هەر به‌مه‌به‌ستی کات په‌نچینه‌وه بێت و
به‌س. بۆیه‌ زۆرجاریش که‌ شتیکی ئەوتۆ سه‌رنجی رانه‌کیشاوم و بیزاری داگیری کردووم
چوومه‌ به‌نه‌کانی ده‌وریانم لێ کردۆته‌وه و تۆزه‌کانی قه‌دیانم ته‌کاندووه و ناوله‌م په‌نیان
هه‌یناوه و ده‌میک به‌ده‌ستم نه‌وازشم له‌گه‌لایان کردووه. هەر وه‌ک کوێریک، سه‌ره‌تا
ویستوومه‌ به‌په‌نجه‌ و به‌ناوله‌پ بیانخوێنمه‌وه، پاشان کردوومه‌ته‌وه و لاپه‌ره‌کانیانم
هه‌لداونه‌ته‌وه، کاتیکیش به‌م کاره‌ هه‌لساوم نیازیکی زۆر دیاریکراوم نه‌بووه، به‌لکه‌
ته‌نها بۆ نوێکردنه‌وه‌ی گشت ئەو یادگاریبانه‌ بووه که‌ له‌گه‌ل ئەو شتانه، رۆژیک له‌ رۆژان

هه م بوونه، هه جار و توژی یادگاریشم بهسه رابانا جی هیشتهوه. پهنگه میژوی شه خسی خۆم ته نهها هه ئه م جۆره په یوه ندیبانه بیت.

هه لاسامه سه رپن، که میک به ژوو ره که یا هاتو چۆم کرد. یه کتی له زهنگی دا، چووم ده رگام کرده وه بینیم، پۆسته چی بوو، باوه شی زه رف و نامه ی پتی بوو، خۆی له قه مسه له یه کی موشه ما پیچی بووه وه. رۆژباشی لئ کردم و دهستی برده ناو جانتا چه رمه که ی و زه رفیتی تیا ده رهینا و له گه ل پینووسی که دایه دهستم و وتی: «بی زه حمه ت، ئیمزایه ک لیره و یه کیکی دیکه ش ئا لیرانه، لیره له ناو ئه و لاکیشه یه». هه رچه نده هیشته دنیا زۆر ساردی نه کردبوو، به للام بارانیکی نه رم دهباری. پۆسته چییه که خوا حافیزی لئ کردم و سواری ماتۆره زه رده که ی بووه وه. سهیری پشته وه ی زه رفه که م کرد، سالار ناویک، له پاریسه وه ئه م نامه یه ی بۆ ناردووم. سالار... سالار، نه ده هاته وه یادم که سالار ناویکم له پاریس ناسیبیت.

هاته وه ژوو ره وه، زه رفه که م له سه ر میزه که دانا و دالغه یه ک برده مییه وه، زۆر ئۆتوماتیکیانه هه گبه کاغه زه کانم هه لگرت و وه کو منالیک نووساندبوومه خۆمه وه. سهیری کتیبخانه بچو که که شم ده کرد، هه ندی وینه و دوو ئه کواریل که هیچ چیژیکم لئ نه ده بین، له قه راغ کتیبه کان به لاری دامنا بوون، به رچاوم که وتن. هه میسه ش بیری ئه وه ی له لا دروست ده کردم که رۆژتیک دادی هه ردوو کیان توپ هه لده م، چونکه له راستیدا ئامازه یان بۆ ده ستره نگینی من نه ده کرد، زیاتر ئامازه یه ک بوون بۆ که مژیم. دواتریش ورده ورده نیگام که وته سه ر ده سکی چه کمه جه ی بیرو که م، ده ستم بۆی برد و کرده وه، چاوم به ده فته رتیکی ته له فۆن و ئه درتسه کۆنه که م که وت، ده لئیم کۆن چونکه له ده فته ره نوئییه که م هیچ شتی ئه وتوی سوودمه ندی تیا نییه: ته نهها ژماره ی ته له فۆنی ده زگای ناو و غاز و کاره با و ژماره ی ته له فۆنی ته کسی و ئه درتسی ویتسه گه ی شه مه نده فه ر و هه روه ها ته له فۆنی ژن و میردیک که له کۆلانه که ی پشتمانه وه ده ژین، هه ندی جار ته له فۆنمان بۆ ده که ن، جا یا ئیمه ده چین ئیواره له لایان ده بین، یا ئه وان دین و پیکرا شتییک ده خۆین و شتییک ده خۆینه وه و ده نگویاس و هه والی هه فته، ئه وه ی که له رادیو و ته له فزیۆن گوتمان لئی بوو بیت، به بی ئه وه ی که سمان سه غله ت کات، دووباره ی ده که ی نه وه. هه سته یش ده که م ئه وان دلایان له ئیمه خۆشته ره، به للام له وه ش بیگومانم که ئه وانیش ئیمه له خۆبان به دلخۆشته ره ده بین. هه ر ئه مه شه توژقالی دلخۆشیمان ده داتی. هه میسه وا هه ست ده کریت

که ژبانی ئه وان ی دی، له هی ئیمه پر مانا تر و خۆشته ره. چونکه سه رکردنی دنیا له ده ره وه، واته له دیده نیگای سیاحه تمه دارانه وه سهیری رواله ت و دیارده کان بکریت، هه میسه جۆره تامه زرۆیه کی درۆزانه ی پتویستمان پتی ده به خشی؛ چونکه به بینینی قاوغ و قه پیلکی ژبان رازی بوونیش هیز و توانای خۆی ده وی!

لاپه ره ی ده فته ره به رگ قاوه ییه که م هه لدا یه وه. له هه ر لاپه ره یه ک چه ندین ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنی جۆراوجۆری له سه ر نووسرابوو، هه ندیکی به کۆریتکتۆری سپی کۆژابوونه وه و شتی دیکه ی له سه ر نووسرابوو، زۆره شی به ده ست و خه تی خۆم نووسرابوون و هه ندیکی نه بیت که به ده سته خه تی ئه و که سانه نووسرابوون که ژماره که ی خۆیانیا تیا نووسی بوو. ئه درتسی نووسه ره رووسه که م بین، که هه ر به خه تی پشیله ده چوو، نه ده خویترایه وه. دوو برای رووس بوون، هه میسه به یه که وه ده یانبینی. برا گه وره که م له په یمانگای زمان ی بیگانه ناسی. ده مییک بوو له یه ک پۆل بووین، به للام نه م ده زانی نووسه ره، تا ئه و رۆزه ی که ده بوا یه هه ر که سه و باسی ولاتی خۆی بکات، ئه و وینه ی په یکه رتیکی پووشکینی پتی نیشان داین، په یکه رتیک بوو که تیا یا پووشکین به پتوه راوه ستاوه و به ده ست ئامازه بۆ شتییک ده کات؛ ئه و رۆزه بوو باسی ئه وه شی کرد که خۆشی نووسه ره. جا ئه و په نا هه نده رووسه به زمانیکی زۆر قۆشمانه باسی ئه و شاعیره ی بۆ کردین. له سه ره تای سالانی هه شتاوه له ژنیف بوو، له ده سته برجنیف رای کردبوو. ئه درتسی ئه و نووسه ره په نا هه نده رووسه م قه د به کار نه هینا؛ به للام هه میسه ده مبینی له گه ل برا که ی به ناو شارا پیاسه ده که ن. تا رۆژتیکیا ن بینیم له «بازاری کتیچ» کتیبه تازه چاپوه که ی له سه ر میتزیک داناوه و ئیمزای بۆ ئه و که سانه ده کرد که کتیبه که یان لئ ده کری. کتیبیک بوو باسی ته جره به ی خۆی له رووسیای کۆمۆنیست ده کرد، سی سه د، به لکو چوار سه د لاپه ره ده بوو، له به رگیکی زۆر نایابیشدا چاپ کرابوو. ئه و سه رده مه باوی کتیبی وا زۆر بوو!

لاپه ره ی ده فته ره ی ته له فۆنه کانم هه لدا یه وه، هه ر ناویک، هه ر ژماره ی ته له فۆنییک به سه ره اتییک بوو، هه ر خه تیک چیرۆکییک بوو و هه ندی جاریش له نیوان دوو ناو نیشان، به سه ره اتییک خۆی مه لاس دابوو.

هه ر با بۆ نمونه باسی «ئان» بکه م. ئه وه ناو نیشان و ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: کچیکی خه رینی گوشتن بوو، لایه نگیری ترۆتسکییه کانی ده کرد. باوکی ستۆدیۆبه کی وینه ی هه بوو

و ههروهه ها له په یانگای دیکۆر سازی شاری ژنیفیش دهرسی دهو تهوه، کابرایه کی گۆشه گیر و تنهها بوو. دایکیشی فهره نسی بوو، ئەو تاقه ژن بوو به بهژن و بالای کچه که یا هه لیده دا و پیتی وتبوو «بهژن و بالات هه ره له ژنه کانی تابلۆی رۆنیسانس دهکات» به نمونه ش ناوی تابلۆکانی بیرتۆلۆچی ده برد. نانیس ئەمه تاقه پیا هه لدان بوو که دلێ پیتی خۆش بوو و پرواشی پیتی ده کرد. یه ک دوو ژماره ی دیکه ش که هی په نا هه نده عیراقییه کان بوو. ئەمه ش ژماره کۆنه که ی حازمه، حازم خه لکی به غدا بوو، بارۆکه ی ده کرده سه ر، دانه کانی پیتشه وه ی گۆزی، کورپکی که لله خری سوور و سپی بوو، هه میشه ش هه ر پینه ده کنی. له گه ل ئەنسه ره کانا، ماوه به ک له پشت ئاشان ژیا بوو. ئەمه ش هی ئەبوو نیزاله، پیاویکی گیر و گه وāl و زل، خه لکی ناسرییه بوو، ئەویش له ریگای کوردستانه وه ده رچوو بوو، به یرووت و دیمه شق و عه قه به ی وه کو گیرفانی ده ناسی. ئەمه نه ک تنهها ناوی راسته قینه یان نه بوو، به لکو له نیوان ناسرییه و ژنیف چهن دین ناویان گۆریبوو، تا خۆشیان به زه حمه ت ناوه راسته قینه که ی خۆبیانیان ده هاته وه یاد. هه ر لاپه ره یه کم هه لده دایه وه، ناویک و شوینیک و یادگارییه ک بوو، به ره و رووما ده ته قیبه وه.

ئهو ده فته ره وا بۆ پا زده سال دهن چی له لاهه. له کۆتایی ده فته ره که ش، ده فته ریکی دیکه هه بوو، ئەمیانم به ئەو بتره وه لکاندبوو، که می له وه ی پیتشوو پانتر بوو، بۆیه به مه قه س قه راغه کانیم بریوو و له هه ندی شوینیش چهن د پیتی ناویشانه کان قرتابوون؛ به لām ئەمه گرینگ نه بوو، چونکه هه ر به بنینیان یه کسه ر ناوی ئەو که سانه م ده هاته وه یاد. زۆریه ی هه ره زۆری ئەو که سانه ی که لیتره ناویشان و ژماره ی ته له فۆنیان هه یه، هه ندیکیان هه رگیز ته له فۆنم بۆ نه کردوون، هه ندیکیشیان دوا ی ئەوه ی ژنیفم جیه یشتوو، ئیتر هه والیان نازانم؛ ئەوانیش هیچیان بۆ نه نووسیووم، گو مان ده کم که زۆریه ی زۆریانیش ناویشانی منیان هه بیته. چونکه له م پا زده ساله، پا زده جار زیاتر مالم گۆریوه. هه ندی ژماره هه ن هه ر نازانم هی کین، ره نگیی شه وانی درهنگ کاتی له باره کان بیره و شه رابم خوار دبیته وه، ته عاروفم له گه ل خه لکه لیک کردی بۆ رۆژی دوا ییش هه موو شته کانم له بیه ر چوو بیته وه، هه ر به نه مانی کاریگه ری مه سته یی، ئیتر یادا شته کانی شی له گه ل خۆی سربیتته وه.

لا په ره یه کیان زۆر سه رنجی راکیشام. کاتی خۆی ناویشان و ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم له سه ری نووسیوو. له دوو شوین نووسیومنه ته وه و هه ر دوو جا ره که شی سربومنه ته وه.

جاریکیان به مادده یه کی چری سپی کوژاونه ته وه و پاشان به قه له میکی مه ره که بی ره ش، ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه، جاریکی دیش، به توره ییه وه ناویشانیکی دیکه یان له سه ر نووسراوه؛ به هه ر حال، هیچ شوینه واریکی ئەو ناویشانه ناخویندریتته وه. ده فته ره کم هه لگرت و ئەو لاپه ره یه م خسته به ر رۆشایی په نجه ره که، به لām هیچ شتی ک نه ده خویندرایه وه، نه ناوه که ی دیار بوو، ته نانه ت حه رفیکی ناوه که شی دیار نه بوو. ده بی چ بریاریکی نا ئاشنا ئەو ناویشانه ی وا پی سربیتته وه.

دوو ناویشان: یه کیکیان ناویشانی گه ره کی کاروژ، له شاری ژنیف، دووه میشیان ناویشانی شاری قیقی بوو. مالی ناتالی بۆ ماوه ی سالی ک چونه قیقی، باوکی به ریوه به ری ده زگایه ک بوو و نه قلی ئەوی کرا، پاشان جاریکی دیکه ش گه رانه وه ژنیف و ئیتر ناتالی کاریکی دۆزییه وه و له گه ل کچیکی دیکه خانوه کیان به کری گرت و به یه که وه ده ژیان.

بۆ دوا جار ناتالیم له شاری ژنیف بینی. وا بزانه زستانی سالی ۱۹۹۲ بوو. به لām، ئەوکات من ژنیفم به یه کجا ره کی جی هیشتبوو و له بیزه نسۆن ده ژیانم، بیزه نسۆنیش شاریک بوو ده که وته سه ر سنووری سویرا، ئەگه ر شه مه نده فه ریکی راسته وخۆ هه بوایه، ئەو ماوه یه تنهها هه ر سه عات و نیویک ده بوو، به لām دوو جار شه مه نده فه ر گۆرین، وا ی ده کرد هه ندی جار به سی سه عاتیش ئەو ماوه یه نه بر دیت.

باشه ده بی که ی بو بیته بریاری ئەوه م دا بیته که به یه کجا ره کی ئەم ناویشانه بسرمه وه. هه لبه ته ده بی دوا ی سه فه ره که ی ۱۹۹۲ بیته. ئەو سه فه ره ش، دوا ته قه لالا بوو بۆ ئەوه ی په یوه ندییه که مان رچه به کی سروشتی وه رگریته. په یوه ندییه ک بوو هه شت سالی خایاند، به بی ئەوه ی بیته په یوه ندییه کی سروشتی. ئەم په یوه ندییه وه کو ژیله مۆیه ک وابوو، زۆریه ی شه وان له سه ری دنووستم.

له پرێکدا فیکره یه کی بو ده له ی دیکه میشکی داگیر کردم. ده لیم بو ده له چونکه له سه رچاوه ی هاجیسیکی فالاهه هه میشه فیکره ی وا یه خه ی گرتووم. چۆن بتوانم ژماره ی ته له فۆنی ناتالیم چنگ که ویتته وه! ئەوه ی جیی گو مان نییه، ئەویش ئەوه یه هه ر ده بی له شاری ژنیف بیته، خۆ ناوی خانه واده شی ده زانم، ناوی «ناتالی پرووت» بوو. ناویش به سه بۆ ئەوه ی له ئەنفۆرماسیۆنی نیوده و له تی داوا ی ژماره که ی بکه م. ئەمه به مه رجی ته گه ر ژماره ی ته له فۆنه که به ناوی خۆیه وه بیته، کی نالی ئیستا له گه ل کورپکی براده ری ناژیت،

نه‌بوو، به‌ژیل رایگرت‌بوو، رهنګی که‌ستانه‌ی هه‌بوو، به‌ئاسته‌م گواره زیوینه‌کانی داپوشی‌بوو. له هه‌ندی شوپن نه‌گه‌ر به‌ر تیشکی هه‌تاوی نه‌و به‌هاره بکه‌وتایه، وه‌کو زمانه ناگر چرووسکه‌ی ده‌هات و له‌گه‌ل سیحره به‌سته‌له‌که‌ه‌ی چاوشی جوړه ته‌لیسم‌یتی دروست کردبوون. لاواز و که‌می کورته بالاش بوو، هه‌میشه جلویه‌رگی ره‌شی له‌به‌ر ده‌کرد و خاشخاشی زیوینی ده‌کرده پی‌ی راستی، له‌رۆش‌تندا ریتمی ده‌دایه هه‌نگاوه‌کانی. به‌تاییه‌ت له‌وه‌زی خه‌زاند، کاتیک‌ی گه‌لا ژه‌نگنه‌کانی گه‌ره‌کی کاروژ و گه‌ره‌کی تاکاسیا، له‌سه‌ره‌تای مانگی خه‌زه‌لوه‌ردا هه‌لده‌وه‌ران، زړه‌ی په‌لپه‌له و هه‌لوه‌رینی گه‌لا مه‌عه‌دنییه‌کان، بانگه‌شه‌ی سروشتیان ده‌کرد.

ئیسنا ناتالی ته‌م‌نی سی و پینچ ساله. ژنیکی کامل. بیگومان رهنګی چۆته‌وه سهر دایکی. بۆ‌یه‌که‌م جاریش دایکیم بی‌نی، داهاتووی ناتالیم له‌چاوانی ده‌خوینده‌وه. به‌تاییه‌ت له‌سیمای دهره‌کی وه‌کو یه‌ک واپوون؛ ته‌نها ته‌م‌ن له‌یه‌کتر جودایانی ده‌کرده‌وه. دایکی قژی به‌بۆ‌یاغ‌یتی مه‌یله‌و سوور بۆ‌یاغ ده‌کرد، هه‌لبه‌ته بۆ‌شاردنه‌وه‌ی نه‌و تاله سپییانه بوو، که‌ورده ورده ده‌ده‌که‌وتن. کاتیک دایکیم بی‌نی، تازه به‌تازه پیتشانگایه‌کی هاوبه‌شم کردبووه‌وه، دیاره هه‌واله‌که‌ی له‌ناتالییه‌وه بیست‌بوو، بۆ‌یه‌ پی‌ی وتم: «پیتشانگایه‌که‌ باش بوو، سهر‌فیاتی هه‌بوو؟». منیش وتم: «به‌لئ‌ باش بوو». نه‌موت سهر‌فیاتی نه‌بوو، چونکه‌ نه‌مه‌ شکستی منی ده‌گه‌یاند، نه‌ویش زیاتر له‌سهری نه‌رۆ‌یشت. سه‌یری چاوی دایکیم کرد، به‌ختیاریم نه‌ده‌خوینده‌وه. نه‌ویک له‌ناوچه‌ی نه‌لمانیزمانی سویرادا، له‌ناوچه‌ی لووسیرن گه‌وره بوو‌پیت و دوا‌ی می‌رده به‌رپوه‌به‌رکه‌ی که‌وتی، رهنګی‌ شاری ژنیقی‌شی زۆر به‌دل نه‌بوو‌پیت و که‌می‌کیش هه‌ست به‌ته‌نهایی بکات، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی مه‌مکی چه‌پی تووشی شیرپه‌نجه بوو‌بوو و بۆ‌بنپرکردنی نه‌م ناهه‌ته، ناچار بوو‌بوون مه‌مکی‌کی لئ‌ بکه‌نه‌وه، نه‌مه‌ش به‌نیسه‌ت ژنیکه‌وه زۆره، نه‌ک ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیرپه‌نجه نه‌خوشییه‌کی کوشنده‌یه، به‌لکو نه‌خوشییه‌که‌ له‌چه‌قی ژنایه‌تی و دایکایه‌تی داوه. له‌سه‌ر هه‌مووشییه‌وه، خه‌می کوره گه‌وره‌که‌ی ده‌خوارد که‌ تووشی نه‌خوشییه‌کی ده‌روونی هاتبوو و جارناجاری به‌مست ده‌بکی‌شایه دیواری ژوره‌که‌ی خۆ‌یا. نه‌مانه خه‌م بوون، له‌چاوی ناتالیش ده‌خویندرانه‌وه، به‌لام خه‌میک بوون، له‌لای ناتالی له‌گه‌ل جوانیدا ناو‌یزان بوون. رهنګی‌ منیش ته‌نها هه‌ر شه‌یدای نه‌م جوړه جوانییه بوو‌پیت، رهنګی‌شه نه‌م سه‌وداسه‌رییه له‌مه‌ش زیاتر هه‌لب‌گریت.

کاتیک ناتالی دایکی پیتشکه‌ش کردم، له‌وه‌وه پیتش تابلۆ‌یه‌کم به‌ماده‌ی گواش کردبوو، پۆرت‌ریتیکی ناتالی بوو، ئیمزا و ناو و میژووی له‌سه‌ر نه‌بوو، له‌ ۱۹۸۶ کردبووم؛ نه‌و ساله، بی‌حه‌سانه‌وه هه‌ر خه‌ریکی تابلۆ‌کیتشان بووم، به‌بۆ‌یاغی ناوی، به‌رۆ‌نی، به‌گواش، به‌قه‌له‌می خه‌لووز، له‌سه‌ر په‌رۆ و دار و دیواری ماله‌که‌م تابلۆ‌م ده‌کیتشا و نه‌و تابلۆ‌یه‌م پیتشکه‌شی ناتالی کردبوو، بۆ‌یه دایکی ده‌یزانی هونه‌رمه‌ندم. زۆر به‌ریتز و دل‌خوشییه‌وه ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم. کراسیکی سوور و پانتۆ‌لیکی ره‌شی له‌پن بوو، به‌گۆره‌وییه‌کی گولداره‌وه له‌سالۆ‌نه‌که ده‌سوورایه‌وه. پاشان چوو له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک دانیش‌ت، که‌وته قسه‌کردن له‌گه‌لم. باسی نه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ سویرا ولات‌یتیکی بچکۆ‌له‌یه و خه‌ل‌کیکی زۆریشی دینئ‌ بۆ‌نه‌وه‌ی روخسه‌تی ئیقامه‌یان بدریتی و ئیش‌یش بۆ‌هه‌مووان نییه. به‌ناسکی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ر به‌کچۆ‌له‌یه‌کی ده‌کرد، سووک سووک ده‌جولا‌یه‌وه و داوای لئ‌ کردم ئایا ده‌مه‌وی شتیک بخۆ‌مه‌وه. منیش له‌وله‌امدا وتم په‌له‌مه و نامه‌وی زۆر دانیشم.

زهنگی ته‌له‌فۆن لئ‌یدا، دایکی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ئه‌لمانی دووجار نه‌وه‌ی دووباره کرده‌وه که‌ ده‌بئ‌ کئ‌ بیت له‌سه‌ر خه‌ت، سه‌یری ناتالی کرد و ناو‌رپیکیشی له‌من دایه‌وه و سه‌ری له‌قاند. ناتالی وتی:

- دایه نه‌وه کییه له‌سه‌ر ته‌له‌فۆن؟

- نازانم یه‌کیکه به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه ده‌کات و ایزانم ده‌لئ‌ ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ناتالی قسه بکه‌م!

ناتالیش سه‌یریکی منی کرد و لئ‌وی داچه‌قاند. ده‌یویست بلئ‌ که‌سینکی وانا‌نام که‌ به‌ئه‌لمانییه‌کی شر قسه بکات. نه‌و بیگانانه‌ی که‌ له‌ ژنیف ده‌یان‌نام، به‌فه‌ره‌نسی قسه ده‌کهن. ته‌له‌فۆنه‌که‌ی گرت ده‌ست و به‌فه‌ره‌نسی قسه‌ی کرد.

- نه‌وه تو‌ی؟ له‌کو‌تی؟

...

ناتالی به‌دایکی وت که‌ قه‌له‌میکی بداتی، بۆ‌نه‌وه‌ی شتیک‌ی پی‌ بنووسی. دایکی چووه چیت‌خانه‌که، له‌سه‌ر میزه بچوکه‌که قه‌له‌می‌ک داندرا‌بوو و هه‌ل‌گرت و بردی و دایه ده‌ست ناتالییه‌وه؛ نه‌ویش له‌سه‌ر نه‌سکه‌میله بچوکه‌که‌ی که‌ له‌ته‌نیش‌ت ته‌له‌فۆنه‌که‌ داندرا‌بوو دانیش‌ت و شتیک‌ی نووسی. نازانم ناو‌نیشان بوو یا دیارکردنی رۆژ‌تیکی ژوان!

ته له فۆنه کهی دانا یه وه و پارچه کازه کهی نووشتانده وه و خستییه گیرفانی پانتۆله کهی و چووه ژووریکه دیکه. دایکی که له سهه قه نه فه کهی بهرام بهر دانیشتبوو، هات و له ته نیشتم دانیشتم، زۆریش لیم نزیك نه بووه وه، له نیوانمان جیتی یه کیتی دیکه ده بووه وه. پر چاوانی قه تیبسی خه م بوون. وتی:

- ده زانی ناتالی ژیانیکی هه رزه کاری سه خت ژیا وه.

ئه مه نهینی درکانده، به تاییه تی سه بهارت به عه قلییه تی ئه لمانه کان، هه ر وا به هه وانته دروست نابیت. کاتیک نهینییه ک لای یه کیک ده درکینین، ته نها مانای ئه وه نییه، که ئیتر ئه وی دیکه شتیکی ده زانی که بایه خداره، به لکو جوهره نزیکبونه وه یه کیشه، جوهره په یامیکه مانا و مه بهستی تری له پشته وه یه. ئایا ئه وه ی پێ لیک نادریته وه که بلێ «من تۆم و هکو هاوړی بۆ کچه که م قبوله!» یا رهنگی ماوه یه کی گه لێ زۆر بیت که که سیتیکی دیکه ی، بیتجه له کچه که ی و کوپه نه خوشه که ی و میرده به پتوه به ره که ی نه بینیبی که شتیکی لا درکاند بیت که به نیسه بت خو به وه ته نها دووباره کردنه وه بیت و به نیسه بت ئه وی تریشه وه په یامیکی نوێ بیت؟ گرینگ، به م هاتنه ته نیشته شه وه، قسه که ی پیشووی خو ی سه بهارت به من هه لده وه شینیته وه: «راسته سو بیره بچووه که به لام جیتی یه کیتی وه کو تۆی تیا ده بیته وه».

سه یری چاوه غه مباره کانیم کرد.

ئیسستاش بهرام بهر به حهوت ژماره ی ته له فۆنی حهوت ژنم که ناویان ناتالی پروته. پرووت پاشناویتی ئه لمانییه، ناتالیش واته «له دایکبون». به لام نازناوی ناتالی باربارایه، ره چه له کی ئه م ناوه ش یونانییه و «به ره ری» یش که به واتای بیگانه دیت، یه کیکه له ئیشتیقا قه کانی.

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

ناتالی پرووت

دهستم بۆ سه ماعه ی ته له فۆنه که برد و بۆ چه ند چرکه یه ک خسته مه سه ر گویمه وه. هه ژه یه کی کپ ده هات و خه ت کرایه وه. ههستم کرد له چا و چووقانیکدا له نیوان ژووره که ی من و شاری ژنیف توونیلێک کرایه وه. ئیمرۆ حه قده ی خه زه لوه ره، دره خته کانی ئاکاسیا وا خه ریکن خو یان پرووت ده که نه وه. شه قامی مادلین غه مگین دادیت. قیره ی نه وره سه کانی ئیواره ش بۆنی ده رباچه یان پتیه. زۆر به نه وره سی خو تری ده که ن، ئه و نه وره سه انه ن که نه وره سه ایه تی خو یان له ده ست داوه، له جیا تی ئه وه ی له قه راغ گه میی و پا پۆره کانی ده رباچه ی لیمان بنیشه وه، ده هاتن له سه ر ئاریه ل و ستاره کانی خانووبه ره کان ده نیشته وه. ناشرین و نابووت خو یان ده نواند. ئیتر هه ر له و رۆژانه وه قینم له و بالنده یه: بالنده ن ره چه له کی سه گیان هه یه. منیش حه زم له ته لیسم و نهینییه کانی چاوی پشیله یه. شازاده ی شه وان و تا تخووبی شه یدا ییش موچرک به خشن.

دوو جوانیی هه ن پتیک ده که ن: پزیشکی پر ته لیسمی چاوی پشیله و چاوه مه رمه ربیه کانی ناتالی. پشیله ئاژه لیکه له سه ر سنووری کیتوتی و مالیتی ده ژیت. هه ر بۆیه شه شازاده ی شازادانه. له سالۆنه کان، له سه ر فه رشی شاهانه دنو پت و به بی ئاره زووی خاوه نه که شی ده چیت له هه یوانه که، بهرام بهر به دووا تیشکی خو رنشین پال ده که ویت، دوا تیشکی چه ماوه ی خو رنشین ده خواته وه کاتیکیش برسیی ده بیت ده میا ویتی و خو ی به لاقی خاوه نه که ی ده خشین، ده لپی شه هه رزاده و توند ره ی دلێ شه هه ریار هیتور ده کاته وه. هه ندی جاریش ون ده بیت، به سه ر ستاره کانا ئاودیو ده بیت و که س نازانی ئه و پشیله ونانه له چی ده گه رتین! شه وان ی پزیش، وه کو منالی و رکن ده نووژینه وه و ده گرین و له زاگیره هه ره قووله کانیشیانه وه مه ی پلنگ ده بووژیته وه، هه میسه و هه میسه کات و وه ختی خو یان ده شپوین، بۆ ئه وه ی خاوه نه که یان سه ر له که بن و به ینی ره گه زی پشیله ده رنه که ن. پشیله دژ به راهاتن ئیش ده کات. ئاژه لیکه قه د وه کو پتیبوست مالی نابیت بۆیه جوانه!

چی بکه م؟

ژماره یه ک لیده م و بزنام کێ هه لێ ده گرت؟ چ ناتالییه ک به زمانی فه رنسییه ک که له هه جه ی ئه لمانی پتیه یه، وه لام ده داته وه ده بی دوا ی ده سال چی به یه کتر بلتین؟ کاتیک دیمه وه یادی، ده بی بیر له چ رووداو یک، بیری بۆ چ رۆژیک، بۆ چ له حزه یه ک بچیت. ئایا له حزه خوشه کان یه کسه ر داگیری ده که ن، یا له حزه سامناک و ترسناکه کان؟

تایا سه رسام ده بیت، یا په یوه نندییه ئینسانیه کان ههنده سواندوتی، ههسته کانی له و رووه نابزوتین؟ یا شکستییه کانی په یوه نندی ته رایی له ناو رۆحه سارده کهی نه هیتستوتوه، یا به پینچه وانوه، هه تاوتیکی دهگمن جهسته باریک و لاوازه کهی گهرم کردوتوه و پری له سوز و خوشه ویستی کردوه و شیریی دایکایه تیش مه مکه تورته کانی نه رمونول کردوه؟ دهیان پرسباری وام له خو دهکرد و بیرم له بیهووده بی ئەم فیکریه ش ده کرده. بۆ ده رگایه کی ته واو له سهر ئەو رابردوه دانه خه م و له نیو لۆچه کانی رابردوو، له سوچیکی تاریکی زاگیره، گلکۆیه کی گهرمی بۆ هه لئه که نم و زینده چالی نه که م!

به لّام ئەفسوسوس! دوو سفرم لیدا، پاشان چل و یهک، دوایی بیست و دوو، پاشان ژماره ی (ئهوتیک) زهنگ لیدیا ههر بهو زهنگانه دهچوو که کاتی خوئی، کاتیک به ته نه، له ماله سارد و سره که م، به دیار ته نهاییه وه داده نیشتم، بۆنی وه حه شتناکی ده هات، بۆنی په ناهه نده بی ژووره که می هه ند ده ته نی، چوو بوونه نیو پانتایی ئەو رهنگانه ی که ده یو بیست گهرمایی رۆژه لاتم بۆ بگوازنه وه و بی هووده ش ده مویست ته له فۆنی بۆ بکه م، ته له فۆنم ده کرد، هاتنی و نه هاتنی ههر ده یسووتاندم مه خابن! بۆنی به سه لئه ک له بۆنی رهنگ زۆر به هیزتر و به گورتر و گهوره تر بوو. ئەو ئیوارانه ی که بی ده سه لات چاوه رپی ئەوه م ده کرد که پشیله که م به ئاسپایی ده رگا که بکاته وه و بیته ژووره وه پیش ئەوه شی بیته ژووره وه ههر له چیتخانه که وه میاوتینی و خوئی رابکیشی و بیت نازم له لا بکات.

ئەو زهنگانه ته نه زهنگی سامناکی بوون، نه ک زهنگی سامناک بوون، سامناکییه و قه واره ی وه رگرتوه. ژووره که ی ده کرده مه چوارچیوه و منیش ده بوومه به شیک له و سامناکییه. ئیتر خوّم له شته کانی دیکه جودا نه ده کرده وه. من و شت یه ک شت بووبن.

زهنگ لی دده دات و لی دده دات... کهس ته له فۆنه که هه لئاگریت. «ئەو» له مال نییه، نه هاتوتوه، له سه فه ره، ئەمجاره شیان چۆته وه بۆ نیپال، بۆ سه رزه مینی هیمنیی. کئی ده لئی ئەمه زهنگی مالی ئەوه، یا مالی ئەوانه؟ زهنگ لیبی دده دات و ههر لیبی دده دات.

ئەمجاره نۆره ی ژماره ی دوومه مه. دوو سفر و چل و یهک و بیست و دوو ژماره که ی «ئەو». وه لّامی ده زگای ته له کۆمینی کاسیون: «ئەمه ژماره یه وه رنه گیراوه». (واته هی کهس نییه) ژماره ی سییه مم لیدا: پیره ژنیک وه لّامی دامه وه، به فه ره نسییه کی زۆر ره وان قسه ی کرد و وتی: (من بیست و حه وت ساله له م ماله ده ژیم و میترده که شم ئەوا بۆ شه ش سال ده چی کۆچی دوایی کرده وه و نه کچیشمان هه به ناوی ناتالی بیت، نه کوریش شک

ده به ین). ژماره ی چوارم کهس له مال نییه. ژماره ی پینجه م: منالیک هه لئیکرت و وتی: «دایه دایه»... پتی ده چوو منداله که بۆ لای دایکی رابکات، دهنگه که ورده ورده دوور ده که وتوه هه رچه نده بی ئەده بیسه، به لّام چاوه رپی وه لامم نه کرد و سه ماعه که م له شوین خوئی دانایه وه، ژماره ی شه شه م: مه شغول بوو. ژماره ی حه وته م: پیاوتیک هه لئیکرت. چی بلتیم؟ بی سی و دوو وتم: (من... ئەری بی زه حه مت ناتالی له ماله؟ ئەویش هاواری کرد: (ناتالی، ناتالی، یه کتیک ده یه وی قسه ت له گه ل بکات). پاشان زۆر به ریزه وه پیتی وتم: (ئەری جه نابتان کین؟) منیش وتم: (من هاوارییه کی کۆنی ناتالیم، ماوه یه کی زۆره له یه کتر دابراوین، ئیمپرۆ حه زم کرد قسه ی له گه ل بکه م. (هیتشتا به ته واوی رسته که م ته واو نه کردبوو، (ناتالی) سه ماعه ی ته له فۆنه که ی هه لگرتبوو وتی:

- ئەلوو.
- ناتالی، منم.
- تو کیتی.
- کچی من! نامناسیته وه؟
- نه خیر، نازانم کیتی؟
- پینکه نیم و پیم وت:
- هاهاهاها.... پیت نالیم! که می چاوه رپی که، با هه ندی گویت له دهنگم بیت، ههر ئیستا دهنگ و پینکه نینه که م ده ناسیته وه، هاهاهاهاها...
- داوای لیبردنت لی ده که م، نازانم کیتی، ناتاسم، ناوت چیه یه؟
- کچی چۆن؟... ناوی چی حالی چی!... تو ناتالی نیت؟
- به لئی... به لئی من ناتالیم. به لّام ئەی تو کیتی؟
- هاهاهاهاها... چۆن کیم. من! ئەی نامناسیته وه. ئەی ئارمۆنیکاکه ت نایه ته وه یاد. ئەی ریستۆرانی هیندییه که. ئەی کۆنسیرتی موسیقا، ئەی به یه که وه نه چووین گوی له موسیقای رۆک ئاندرۆل بگرین. ئەی نایه ته وه یادت سه ره تا وتم نایه م، پاشان له بهر خاتری تو په شیمان بوومه وه و دوا به دوا تو خوّم گه یانده ئەوی! ئەی بیرت نایه ت چۆن سه مام ده کرد! ئەی خو پۆرتریته که ت دیته وه یاد. ئەو تابلۆیه ی که ئیمزام نه کرد. ده زانی

راهبیه‌کانی ده‌کرد، چاوه‌کانیشی دوو هه‌لماتی گریبون، حه‌زیکێ نه‌پینی په‌پکه‌ی تیا خواردبوو په‌نجه‌کانی ناسک بوون، له‌ بن سکی پشیله‌که له‌ هیلانه‌یه‌کی گهرم ده‌گه‌ران: دۆزیبوویانه‌وه. ههر بۆیه‌ ئه‌و سیمایه‌ خه‌والتووه‌یان دابوو چاوه‌ برژانگ درێژه‌ کلرێژه‌کانی. کراسیکێ که‌تانی ره‌شی له‌بهر بووه، دوو قۆچچه‌ش ترازاون و به‌شیکێ سینه‌ رووته سپییه‌که‌شی ده‌رکه‌وتوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی خه‌سله‌تیکێ ئیرووتیکێ پێ به‌خشن، نیگا داوه‌تی سه‌فایه‌کی فه‌یله‌سوفانه‌ی ده‌کرد. جوژه‌ رووتیه‌که‌ بوو له‌سه‌ر سنووری ئاشکرا و نه‌پینیدا بوو، رووتیه‌که‌ی ئیرووتیک بوو.

ئهو ئیواره‌یه، شیومان پیکه‌وه‌ خوارد، هه‌ندیک گرتیمان له‌ موسیقا گرت. کچه‌که‌ی دیکه‌ له‌ مال نه‌بوو. ناتالی چوو ئه‌لبومی وینه‌کانی ده‌ره‌تیا و ئه‌مه‌ش شیوه‌یه‌که‌ بوو بۆ ئه‌وه‌ی باسی ئه‌و ماوه‌یه‌م بۆ بکات که‌ یه‌کترمان تیا نه‌بینی بوو، خۆی له‌ چوار سال ده‌دا. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ چه‌رمه‌که‌ دانیشترین و جارناجاریکیش سه‌یریم ده‌کرد. حه‌زم ده‌کرد ده‌سیک به‌قژه‌ خاوه‌که‌یا به‌پینم. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر وینه‌یه‌که‌ و وتی:

- ئه‌مه‌ش کچه‌که‌ی هاوڕێمه. ده‌زانی تووشی غیره‌ هاتوو، حه‌ز ناکات له‌گه‌ل که‌سی دیکه‌ ده‌رچم.

- باشه‌ بۆ له‌وانه‌یه!

- نا نا. پرواناکه‌م، به‌لام گیرۆده‌م بووه. منیش دواجار به‌ئاشکرا و به‌بێ پێچوپه‌نا پێم وت که‌ من ئازادم ههر که‌سیک به‌برادر هه‌لده‌بژێرم. ئه‌ویش هیچی بۆ نه‌مایه‌وه‌ ته‌نها بێده‌نگی نه‌بیت، به‌لام پێی ناچی کار له‌ غیره‌که‌ی کردبیت.

ئهو شه‌وه‌ زۆر باسی ئه‌و کچه‌ هاوڕێیه‌ی بۆ کردم هه‌ستم کرد ناتالی کچه‌ هه‌رزه‌کاره‌که‌ی جارن نییه، ده‌چوو به‌نجویناوانی شته‌کانه‌وه‌ و لیکیان ده‌دایه‌وه‌ و ئه‌نجه‌تی لۆژیکێ بۆ ده‌هینانه‌وه‌ جارن زۆر گویتی بۆ شل ده‌کردم، ئه‌مجاره‌یان ده‌که‌وته‌ گفتوگۆ له‌گه‌لم.

چونکه‌ ئه‌و کاته‌ی ناسیم، زۆریه‌ی ئه‌و ئیوارانه‌ی که‌ یه‌کترمان ده‌بینی، باسی پارکردنی خۆم بۆی ده‌کرد. هه‌روه‌ها باسی هونه‌رمان ده‌کرد و تابلۆ نوییه‌کانم پێی نیشان ده‌دا.

ئیواره‌یه‌کیان پیکرا چووینه (شانوار)، واته‌ (پشیله‌ی ره‌ش)، بارێک بوو، به‌تاییه‌ت ئیواران، هونه‌رمه‌ند و ئه‌لته‌رنه‌تیه‌که‌کانی ژنیف و خه‌لکی چه‌پی داهاوتی؛ منیش زۆر ده‌چومه‌ ئه‌وی. ئه‌و ئیواره‌یه‌ زۆر مایه‌وه‌، بیره‌ی زۆرمان خواردوه‌وه‌، موسیقاش به‌ده‌نگی

به‌رز لێ ده‌درا. که‌می مه‌ست بووبوین، تاکو ده‌رگیان دانه‌خست ههر دانیشترین. پاشان وتی: (ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی وه‌ره‌ بۆ مالممان). چۆن ناتالی داوه‌تی مالی خۆبانم ده‌کات! بروام نه‌ده‌کرد؛ که‌می بێده‌نگ بووم، له‌ هه‌قغه‌تدا که‌می تاسام، پاشان له‌ وه‌لامدا وتم:

- بۆ که‌س له‌ مال نییه‌؟

- نا، باوکم له‌ سه‌فه‌ره‌ و دایکیشم چوو بۆ لوسپین.

ده‌ستم نوقم کرده‌ ناو ده‌ستی و به‌ره‌و مالیان شۆربووینه‌وه. نیوان (شانوار) و مالیان ته‌نها ههر سه‌د دوو سه‌د مه‌تریک ده‌بوو له‌ راستیدا ئیوارانی وا زۆرکه‌م روویدا په‌یوه‌ندی من و ئه‌و له‌ نێو بگه‌ره‌ به‌رده‌ ده‌ژیا. هه‌میشه‌ تووشی ئالۆزکان ده‌هات ئه‌و حه‌زی ده‌کرد مبینی، به‌لام ته‌نها ئه‌و کاتانه‌ی که‌ ئاره‌زووی لیبیت. به‌لام من زۆر جار ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد، پیکرا به‌شه‌قامه‌کانا پیاسه‌ بکه‌ین و بچینه‌ چنشتخانه‌ و یا له‌ ماله‌که‌م پیکرا دانیشین. به‌کورتی حه‌زم ده‌کرد هه‌میشه‌ له‌گه‌لما بیت، با هیچیش نه‌که‌ین. خۆ ناتالی ته‌نها هیمنی و ئه‌قبن و حه‌وانه‌ی نه‌ده‌دامی، به‌لکو ئیحساسیکێ نویتی تیا دروست ده‌کردم. وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی خۆم بیمه‌وه‌ و به‌ره‌و خودی خۆم بروم. هه‌میشه‌ هه‌ستی نوێ، له‌ ناوه‌وه‌م چه‌که‌ره‌ی ده‌کرد. له‌ سه‌رووی هه‌مووشیه‌وه‌، هه‌ستم ده‌کرد ناتالی سببه‌ری خۆمه‌ و به‌رامبه‌ر به‌خۆرنشینم و ههر هه‌نده‌ نابات سببه‌ره‌که‌م کال ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌ل تاریکی ئیواره‌دا ئاوتیه‌ ده‌بیت و ده‌تووتیه‌وه‌. ده‌تووت گوئیکی ته‌مه‌ن کورته‌ و هه‌ره‌نده‌ نابات ده‌ژاکێ و به‌دیار په‌ره‌ زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌کانیه‌وه‌ ده‌بێ دۆش داپینم. زۆر که‌م رووی ده‌دا پراوپرم هیمنی و خۆشه‌ویستی بیت. عه‌سرانی وا زۆر که‌م رووی ده‌دا، به‌تاییه‌ت وه‌ک ئه‌و عه‌سه‌ری که‌ بۆ یه‌که‌م جار، له‌ ته‌نیشتم دانیشتم و ئه‌و دانیشتم هه‌ردووکی خا و کردبووینه‌ و ده‌ستم بۆ قۆچچه‌ی سه‌رووی کراسه‌ له‌ خم هه‌لکیشراوه‌که‌ی برد و به‌دوو په‌نجه‌ ترازاندم، پاشان قۆچچه‌ی دووهم و دوا به‌دوای ئه‌وه‌ش زۆر له‌سه‌رخۆ قۆچچه‌کانی دیکه‌م ده‌تراناند. ئه‌مه‌ یه‌که‌م جار بوو ده‌ستم به‌ر قۆچچه‌ی کراسه‌ ره‌شه‌که‌ی بکه‌ویت، ده‌تووت لاسکی رووه‌کیکی ره‌شی زل هه‌لده‌ده‌مه‌وه‌ و له‌ گوئیکی ئه‌فسانه‌یی ده‌گه‌ریم، به‌تراناندنی ههر قۆچچه‌یه‌کیش شه‌پۆلۆکۆبه‌ک له‌ بۆنی ئه‌و له‌شه‌ فیتکه‌ هورووژمی نه‌پینی بۆ ده‌هینام. ئا له‌و کاته‌ حه‌زم ده‌کرد کاتیش وه‌کو له‌شمان خا و بیته‌وه‌، خا و بیته‌وه‌ تا سنووری وه‌ستان. بۆ یه‌که‌م جار سینه‌م بینی ئه‌مه‌ یه‌که‌مین سینه‌ بوو له‌ ههر هه‌موو ژیاوما بیبینم.

سینه‌یه‌ک بوو سپیده تیا یا چاوی ده‌کرده‌وه، چه‌وزاو بوو ماسی تیا یا حوّل ده‌بوون. به‌لئی! بینینی سینه‌ی کیرتیک هم‌میشه هەر به‌یه‌کم و هه‌وه‌لین بینین ده‌ژمیردریت. هه‌موو نه‌زموننیک له‌ژیاندا، تیکه‌ه‌لکیش و ته‌فاعول و کاریگه‌ری له‌گه‌ل نه‌زموننه‌کانی پیش خۆی ده‌کات، ته‌نهما نه‌زموننی عیشق نه‌بیت، له‌سه‌ر یه‌کتر که‌له‌که‌ نابه‌ستان و توپژ له‌سه‌ر یه‌کتر ناگرن و له‌سه‌ر یه‌کتریش کوژاننه‌وه و تیکه‌ه‌لکیشی یه‌کدیش نابن. ئەم نه‌زمونانه هه‌رگیز نابنه‌ کوژنه‌زمون، به‌لکو هه‌میشه هه‌ر ده‌گمهن و تاک و هه‌تیوون. عیشق هه‌میشه تاقانه و به‌ته‌نهایی ده‌مینیتته‌وه. عیشق دره‌ختی زۆره، به‌لکو دارستانی عیشقیش هه‌یه، به‌لام هیچ دره‌ختیکی به‌یه‌ک ناکات و هیچ میوه‌یه‌کیشی هاوچه‌شن و هاوشپوه‌ی نییه، بۆیه هه‌میشه له‌ده‌شتاییه‌کانی عیشقدا هه‌میشه هه‌ر غه‌ربین، هه‌میشه بیتکه‌س و بی‌مه‌ئواین، هه‌میشه هه‌ر له‌کونجی تاریکی داین، هه‌میشه‌ش ژوانمان له‌گه‌ل نه‌سريندا هه‌یه. عیشق مه‌مله‌که‌تیک‌ی تاکه، هه‌ست ده‌که‌بن تاقانه و فری دراوین و هه‌نسک له‌شمان ده‌پییو و له‌مه‌نزلی راسته‌قینه ده‌گه‌رپن.

په‌نجه‌کانم له‌میوانی سینه‌ی بوون، په‌نجه‌ی شایه‌قمانم به‌ره‌و لووتم برد، بۆنیک‌ی ماددی له‌هه‌ردوو کوونه‌ لووتمه‌وه سینه‌ی بووندار کردم، له‌ززه‌تیک بوو تا تخوویی پژمین، چه‌زیک بوو له‌پال چه‌سه‌ره‌تی، ده‌تووت نیتتر ئەم ده‌سته‌هی خۆم نییه، ده‌ستی رووناکییه و له‌هه‌ریمه‌کانی خه‌یاله‌وه پیرۆزیایی لی‌کراوه، سپی هه‌لگه‌را بوو، ده‌مبینی چۆن زه‌نگول زه‌نگول عه‌تری لیوه‌ده‌کتی، ئای که‌سه‌رخۆشی ده‌کردم! هه‌روه‌ها ترسیتی چه‌هه‌ننه‌میش می‌شکی داگیر ده‌کردم، هه‌میشه له‌پال ئەم له‌ززه‌ته‌مه‌زانه، ترسیتک ده‌چۆریه‌ نیو که‌لینه‌کانی وجودم و بی‌بایه‌خی بوونی له‌لا ده‌بووژانده‌وه هه‌تاویک بوو له‌ودیه‌گه‌لا که‌سه‌که ورده‌کانه‌وه ئاوا ده‌بوو، گومانی له‌لا دروست ده‌کردم که‌جاریکی دیکه هه‌ل‌دیتته‌وه. به‌رامبه‌ر به‌سروش منالیک بووم ته‌نهما پروام به‌و شتانه‌ده‌کرد که‌وجودیان هه‌بوو.

پروام به‌و شتانه‌ده‌کرد که‌له‌پیش هه‌سته‌کانم هه‌ل‌ده‌تووتان. ده‌روازه‌ی نه‌ستم کلۆم داخراوو. سه‌ره‌تای ژوانه‌کانم هه‌میشه رچه‌یه‌ک تاریک بوو، رچه‌یه‌کی باریک بوو هه‌میشه به‌ره‌و کوژایی ده‌بیردم. چ‌ع‌شقیکی دهم داخراو بوو؛ چه‌ندیش فراوان بوو. چه‌ندئێ دژواری و دژایه‌تی له‌ده‌ورم کوژده‌کرده‌وه!! عیشق بوو وه‌کو فواره‌یه‌ک دژایه‌تییه‌کانی وجودمی توپ هه‌ل‌ده‌دا.

هه‌میشه و هه‌میشه، ئای که‌ وشه‌یه‌کی قورس و له‌ش بلحه. ئەم وشه‌یه‌ باگراوه، ئاوسه، توپژیه‌نده و هاوسه‌نگی غه‌می عیشقی دروست ده‌کرد. بۆیه هه‌میشه که‌ناتالی ده‌هات، موچرک‌یک له‌شی هیشک هه‌ل‌ده‌گه‌راندم ته‌زوویه‌ک بوو له‌په‌ره‌ی پشتمه‌وه ده‌هاته‌خواری و له‌نووی پیمدا په‌نگی ده‌خواره‌وه، بۆیه هه‌میشه خۆم ده‌بینییه‌وه به‌ته‌نهما، له‌ژووره‌که‌م دام. بیزار و سه‌رسام، سه‌رسام و سه‌ودا چیتزم له‌هیچ شتیک نه‌ده‌بینی، ته‌نهما هه‌ر ناوم ده‌خواره‌وه، یا نه‌وه‌تا شه‌رابی (کوژ دوو رۆن)، مه‌گه‌ر ته‌نهما هه‌ر نه‌وه‌تانه‌خومارییه بوویت، گه‌رمای هه‌تاوی په‌زه‌کانی بو‌نیوه‌ناوم گوازت‌بیتته‌وه و گه‌رمایی گشت نه‌وه‌ بنارانه‌ی بو‌گوازت‌بیتته‌وه که‌به‌رامبه‌ر به‌هه‌تاوی گه‌لاوپیژ و خه‌رمانان، ره‌شاییه‌کی باینجانی ده‌به‌خشیه‌ گشت نه‌وه‌ بۆله‌ ترپانه‌ی که‌له‌ژپه‌ر گه‌لامیوه‌کانن و ورده‌ورده‌ پیده‌گه‌ن و شیله‌یه‌کی شیرینیشیان تیا ده‌زا؛ هه‌ر نه‌وه‌ شیرینییه‌شه‌که‌ده‌بیتته‌دایکی تامیکی که‌موکه‌یه‌ک تال و تیکه‌ل به‌بۆنی ته‌خته‌ی به‌رمیله‌زله‌کان ده‌بیت و له‌هه‌مووشییه‌وه بۆنی هه‌لووژیه‌ک که‌زۆر به‌ناسته‌م تا کونه‌که‌پوو به‌رز ده‌بیتته‌وه. رۆحیتی زیندوو ده‌بیزوینتی. رۆحی هه‌تاوه و دژ به‌شیرینی ده‌جنگتی. ئەنیشکم له‌سه‌ر میزی باری (لیۆن دۆر) داده‌نا و دوو دیسی دوو دیسیم ده‌خواره‌وه ده‌روازه‌یه‌ک بوو ده‌کرایه‌وه...

هه‌ر به‌دوو په‌نجه‌لایه‌کی کراسه‌که‌یم لادا، دوو مه‌مکی تورت ده‌رکه‌وتن. له‌هه‌قچه‌ت جووتی مه‌مکۆله‌بوون، وه‌کو دوو قومری کیتی، وه‌کو دوو هه‌رمیتی بناره‌کان، گۆپکه‌کانی که‌موکه‌یه‌ک به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌ناسته‌م به‌رزبوووه‌وه، به‌دوو ده‌نووی په‌مه‌یی په‌نگی قومریه‌کانیان ده‌کرد، چه‌زم ده‌کرد هه‌ر به‌لیوان ماچی بکه‌م، هه‌ر به‌لیوان گازی لی‌بگرم، گه‌رمییه‌که‌ی بخۆمه‌وه. ده‌وری گۆپکه‌که‌ش به‌ناسته‌م په‌نگی په‌مه‌یی هه‌بوو، به‌ناسته‌م خالی توختر، وه‌کو دلۆپه‌په‌نگی فلچه‌ی لیژانیتی بلیمه‌ت، به‌جوژی نه‌وه‌په‌نگانه‌له‌نیو عه‌فیه‌وییه‌ت و لیژانییه‌وه پیرژینیتته‌سه‌ر تابلۆکه‌ی، ئا ئاوها ده‌وری گۆپکه‌ی مه‌مکۆله‌تورته‌کانی دابوون به‌یاریکی نه‌که‌ی بوو بۆ شه‌یدایه‌کی ته‌نهما. هه‌ر به‌و گردانه‌ده‌چوو که‌گه‌لکو و مه‌زاری شه‌خسیکی له‌دوو توخ‌ه‌شار درابیت، به‌سه‌ر و نه‌پینی و نه‌فسانه‌ده‌ور درابیت، به‌و گردانه‌ده‌چوو که‌خه‌یالی میلی ئافران‌دبیتی و خه‌یال‌تامیز، به‌خشل و گه‌نجینه‌ی شاره‌ی ناو گۆزه و جه‌له‌ی به‌ره‌شمار ده‌وردراو. چ‌پانتاییه‌ک بوو به‌رامبه‌ر به‌بینیم ده‌کرایه‌وه، رۆشبینی ده‌کردم، ئەمه‌ئیشراقی حه‌قیقی له‌ش بوو، به‌رامبه‌ر به‌گومرایی من هه‌ل‌ده‌هات چ‌له‌ززه‌تیک بوو له‌نیو تاریکستانی نه‌شکه‌وته‌له‌بن نه‌هاتوه‌کانی جه‌سته‌ده‌ده‌وشایه‌وه، چ‌ثاقیتیکی راسته‌قینه‌بوو، ئاماژهی بو‌ئافه‌تیش

دهکرد. چ سهراچاوهی خه یالئیک بوو، چ تهرا بییه که بوو هه موو ته مه نی هه رزه کاری ده کرده یهک دوو تنووک و له قوولایی بووندا فیچقهی دهکرد و وهکو فواره و تهوژمی ههستی ناوهکی دهو روژاندم.

ناو له پی دهستی راستم خسته ژیر مه مکی چه پی، به هیواشی به رزم کرده وه، ته زوویهک وهکو بروسکه جهستهی هه ژاندم، له ززه تیکی تاریک بوو، جهستهی سیخناخ کردم. قهده پروام نه دهکرد، عه سرائیکی هه نده هیمن، ئەم تیشکه هه نده به ریزنه بیارته سه رم. ئەو روژ ههستم کرد که ناسوی لهش هه لدیت و شکوفه دکات، به لام له گه ل ئەو هه ژانه، ناتالی دهستی بو کراره کهی برد و دهستی کرد به پیوه دانی قویچه کان، له خواره وه به رهو سه ره وه پیدا هات. منیش سه رتیکیم کرد و وتم:

- ده زانی دوو مه مکو له ی زو شه نگت هه ن؟

له سه ر پوخساری ههستم به هیچ ناماژ به که نه کرد. وام ههست کرد که پروام پی ناکات، هه لسا به سه ر پی و وتی:

- ده بی برۆم. ده رزم هه یه ده بی بگه ریمه وه مال.

ئەو ته زووه ئوخژن به خشه یه کسه ر کوژایه وه و وهکو مؤمیکی داگیرساو وابوو بکه ویتته زه لکاوتیکه وه. ههستم کرد که ساردیبه که جهستهی داگیر کردم. ده مار گرژ بییه که بوو تا تهوقی سه رم به رزبووه وه. ئەمه دوا سنووری بگره و به رده بوو. ههستم کرد له شم له ژیر دهستم ده ترازوی و خوی راده پسکینتی. توره بییه که بوو نه مده ویترا ده ربه خم، حه قیقه تیکی ناوهکی خۆم بوو نه مده ویست ئاشکرای که م، پهنگی ده خواره وه.

گومانم له گشت ئەو له حزانه کرد که پرویان دا، ئاگریکی له ززت له نیوان هه لایسان و کوژانه وه دا بوو، وهکو له پرتیکدا ئەسپیکی چه مووش لغاوی کرتیته وه، به توره بییه وه:

- بو ده رژیته وه؟

ناتالی زور له سه ره خو به رهو ده رگا که ده رژیشت و دهستی به ده سه کی ده رگا که کهوت و سه رتیککی کردم. چ سه ر یکردنیکی سارد بوو، چ کوژانه وه یه کی لیوه ده تکا! پری له قسه بوو، قسه ی بی وشه، بی بیت قسه ی پشتی قسه بوون. باشه بوچی ناتالی وام لیده کات؟

- نا نا، ئاخر ده بی برۆم.

ده رگای له دوا ی خوی داخست و منیش به ته نه ها، له دووری چند مه تریک

راوه ستا بووم. قه ده رتیک به راوه ستاوی مامه وه. سهیری ژووره که م کرد. تیشکی هه تاوی ده مه و ئیواره لایه کی روشن کرد بووه وه. تا هه تاویش نه ییتوانی ئەو ژووره م بو فراوان بکات.

گه یشت بوینه بهر ده رگای مالیان. دهستی بو جاننا ره شه بچووه که ی برد و کللیکی لی ده رهینا. ده رگا که ی کرده وه. ئەمه یه که مین جار بوو بچه مالیان. سه ره تا چوینه سالئونه که، له سووچی سالئونه که ش باریک هه بوو، ده یه ها شووشه ی ئەل کولی تیا دانرا بوو: جین، مارتینی سوور و سپی، فریر ئەنجه لیکا، پاستیسی مه حه لی و ئەوه ی له باشووری فه ره نسا ده گیریتته وه، سی و چوار جوړه ویسکی، کونیاک، شه رابی بوژدو و ریو خای ئیسپانی... که مۆکه یه ک سه رنجی شووشه کانم دا. وتی:

- ئەم شووشانه باو کم کریوتینی، هه رچه ند زوریه یان زور کون و وهختیان به سه ر چووه، به لام ده ی... شتیک ناخوژته وه؟

- با، ئەگه ر جین هه بیته.

له باره که نزیک بووه وه و ملی شووشه یه کی گرت و هینای. له سه ر ره فه کانیش دوو باده ی هینا و دوو باده مان خواره وه. نیوه ی شه و تیپه ری بوو. هه ردووک له سه ر ته خته یه ک نه فه ریبه که ی ئەو خهوتین. ئەو قاتی بیجامه ی تهخت سپی خالی کرده بهر. حه زم ده کرد ئەو شه وه ته نه ها هه ر بوئی بکه م. بوئی قزیم ده کرد، بوئی پیسته که یم ده کرد، بوئی له شیم ده کرد. ده ستیم ده گووشی، ده سته بچووه که ی وهکو بالنده ی ئاوی و ابوو، هه ندی جار خوی لیم راده پسکان. منیش هه ر به بوژن ده مناسیبه وه و ده مدوژیبه وه و ده مو یست ده سته مو ی بکه م. کاتیک دوو ده ست له یه کتر ده ئالین، له گه ل یه کتر ده دوین، ده چنه دیالوگی بی بنی زمانه کانی له شه وه، تووره ده بن، له یه ک ده توژین، ئاشت ده بنه وه، شیدار ده بن، خاو ده بنه وه، درژ ده بن، جاریکی دیکه خاو ده بنه وه، ده نوون؛ نووکی په نجه کان له خو شیدا تووشی شاگه شکه ده بن. هه ر په نجه و شه خسیبه تی تایبه تی خوی ده دوژیته وه. ناو له پیش ده بیته گوژه پانی په نجه کان، شتی له ناو تو مار ده کرت، شتی تیا ته فسیر ده کرت، له وه یاره خه ونیش مه زنترین شازنه لیتی راده کشی، خه ته کانی ناو له پ به ره و ئیحتیمالی جوړا و جوړ ده چن، خه تیکه تا لیوا ره کان ده روا ت و ئینجا به ره و خه رهند شو ر ده بیته وه، خه تیککی دی، ئەمه یان هی ته مه ن درژیبه و له پرتیکدا له ناوقه دا ده پچریت و کهرت ده بیته، ئەوه یان هی ئەقین و عیشقه، له ته نگه رتیبه کان تووشی هه لاکه ت ده بیته و له گه ل

تهختای ناوله پ دیتته یهک ناست و ئیتر ناخویندریتتهوه، هیللی خهونیش له حاشیییه ئیبن سیرین گیر دهبیت، یهکیکی دیکه یهکبر دهپرژیتته ئهوی دیکهوه. ناوله پ کارهکنتر و شهخسییه تی ئینسانه. نازانم ئایا ئهوه شهوه بهنووی پهنجه گشت خهته نهئینییهکانی ناوله بی ناتالیم کهشف کرد یا نه، بهلام سیاحهتیککی ئهفسوونای بوو! چ دنیا یهک بوو، چ دنیا یهکی ئالوزکاو! ناو له پی بهدارستانهکانی ئه مازونی دهکرد، زوو شیدار دهبوون، کهسک دهچوونهوه، خهتهکان وهکو جوگه له ی زیوین وابوون، جریوهیان دههات، بالندهی سیحر و جادوو دههاتن ئویان تیا دهخوارددهوه، پهپهکانیان لهو قهراغانه بهجی دهمان. ئوتوکتونهکان، واته دانیشتوانه ئهسلیییهکان دههاتن و بهرامبهر بهو پهپه سیحراویبانه رادهمان و ههلیاندهگرت و لیتی رادهمان و لهگهله یهکتر دهکوتنه گفستوگو، له تیلی کلاوهکانیسان دهپانچهقاند. میژووی ئینسان و پهپه بالنده دوورودریتته، پهچهلهکیکی میتافیزیکی هیهه، ههر بویه ئهوانیش دهستی سیحر و جادویان لی دههوشیترا، حهزبان دهکرد فرین نغرۆ بیتته خهونهکانییانهوه. بهناو رچه و کولانه کهسکهکانی دارستانهکانا پهوتیان دهکرد و ههنده سووک دهبوون، ئهوانیش پر ئیسقانهکانیان با دهبوو، ئاگریان دهکردهوه و تهنها ههر بۆ ئهوهی لهو بلئیسهیه رامیتن و بهس. مه بهستیان نه پهراست بوو، نه خوگه رمکردنهوه، ئاگریان بۆ دلخووشی ئاگر دهکردهوه ئیواره یهکی سهنگینه کولانهکانی ئه مازۆن، نه رۆژ تیا یا ئاوا دهبیت، نه رۆژ تیا یا ههلدیت، له کلاورۆژنه بلندهکانیشهوه، ههناسه دههده زه مین.

باش دیتتهوه یادم، ئهوه شهوه توژقالتی خهوه نهچووه چاوم، چونکه خهونم دهبینی... ههموو لهشم بووبونه دوو دهست و ههر دوو دهستیشم بووبونه ههستی. دهستی خۆم و دهستی ئهوه ههر ههموو ئهوه رۆژه له دهستی خۆم رادهمان، ههنده لیتی رامام، نهست چهکهره ی تیا دهکردم، ئیتر بهدهستی من نهدهچوو، دهستی یهکیکی دیکه بوو، دهتوت موپارهک بووه، دهستم سهوز ههلهگه رابوو. ئیتر لهو رۆژهوه ههموو رووهکیک له ماله کهم زۆر بهئاسانی شین دهبوون، نابوتترین رووهک سهوز دهبوو، لقه (مبیز) ههکه تهنها ههر له ماوهی یهک ههفته دا، لهسه رهفه ی مهتبهغه کهمهوه تا سه ره میتزی نانخواردن شوپرووهوه، گوللی سپی دهگرت، ناچار بووم لقه چهمووشهکانی بیرم، ئهگینا لهسه ره میتزی نانخواردن جیگای کاسه و کهوچک نهدهبووهوه. ههنده لقی ههبوون، بهبی ئاگای من له پشت دهراگه وه دهکوتنه سهر فهرشه که، یهکه مچار چاوم بهو گولله سپییه وردانهی سهر مافووره که کهوت وامزانی ههر هی فهرشه که خو بهتی، پاشان زیاتر دیقغه تم دا، نیگام بهرهو ژوور ههلهگرا، لهگهله

لقه که یان بهرز دهبووهوه و تا ئینجانه که ی سهر رهفه که؛ دهستم کرد بهپیکه نین. له راستیدا بههیچ جوژی بهرووهکی نهدهکرد، ههر کتومت بهنازه لیتیکی سهوزی رهوکین دهچوو. بی بۆن بوو، بهلام سهوزیککی ههنده تیری ههبوو لهززه تی دههخشییه بینین.

بهیانی زوو له خهوه ههلسام. ناتالی تا بهر دهراگه لهگه لهما هات و خواحافیزی لی کردم. ئهوه رۆژه زۆر دلیم خویش بوو. ههستم کرد بهشیککی جهسته م نووی بۆتهوه، نهخیر رۆحم بوو له روویاری ئهردن ههلهکیشرا. نه مزانی ئهوه رۆژه کات چۆن تیپه ری، ههستم بهبوونی کهس نهدهکرد، ههستیشم دهکرد ههنده شهفاف بوومه، کهسیش ههست بهبوونی من ناکات.

دهتوت له تیشک دروست کراوم. کاتیک له ئیش گه رامهوه، بهسووکی و بهخیرایی، تا نهومی دووه ههر بهغاردان سه رهکوتم.

پهپهزته هاوسیییه کهم بینیمی، پروای نه کرد ئهوه منم، پهپهزنیکی کلۆلی ناوچه ی ئه لمانیزمان بوو، ههنده نهبوو پهپه مپه رده که ی کوچی دوا بی کردبوو، دهموچاویان، دهیه ها چرچولۆچی جوژاو جوژه روخساریان خواردبوو. رۆژیک پیتی وتم (چۆن دهتوانی هه میشه وا دم بهخنده بیت). چوومه ژووره وه و په رداختی ئاوم خوارددهوه، ههستم دهکرد ماله کهم دیواری نییه، هاوسیییهکانی خۆم دهبینی. خانووهکانی ئهوه بهر جاده کهم دهبینی، خه لکم دهبینی له مهتبهغهکانیان دانیشتون و خهریکی چیشت لیتان، خهریکی قسه کردن، ههندیکیان سهیری تهله فزیۆن دهکهن و ههندیکیان خهریکی راموسان... ئه ری ئهوه ی که من دهبینم دهبی راست بووبیت؟

بهلام ههر بۆ ئیواره ی هه مان رۆژ تهله فۆنم بۆی کرد و پیشنیاری ئهوه م کرد که بهیه که وه بجینه دهروه، بهلام ناتالی له تهله فۆن، بهدهنگیکی زۆر نویترال وتی:

- نا نا، ناتوانم، سه عیم زۆره.

ئهم (نا نا) یه م زۆر له لا سهیر بوو. زۆر (نا نا) یه کی قه تعی بوو. باشه دوینتی ئیواره، دوینتی شهو هیچ شتیکی ناهه موار رووی نه دا!

نهخیر، ههست ناکه م هیچ شتیکی رووی دابیت. باشه بۆچی له پرتکدا ئهوه (نا نا) سهیرانه ی لیتوه پهیدا بوو. وهلامم چنگ نهدهکوت.

بیرکردنهوه ی سهیر میتشکی داگیرکردم. ئهوه ئیواره یه نهچومه دهروه. دهستم کرده

تابلۆكيشان. ئەو ئىوارەيە بوو، دەستىم كىشانى پۇرتىتەكە. زۆر بەختىرايى دروستم
 كرد، فلچەكانم زۆر بەتوندى و بەتورپىيەوۋە رادەوۋەشانىد. سەرەتا دوو چاوم كرد، دوو چاوى
 بادەمىيانە، برژانگەكان گەيشتىبىوۋە ئەو لاۋ ئەولاي تابلۆكە. ئەمە يەكتى بوو لەو
 بزاوتانەي كە وزەبەكى تايىبەتى بەخشىبىوۋە تابلۆكە، چونكە ھەر سەپرى ئەو تابلۆبەت
 بىكردبايە، خەيالى شتى دىكەت دەكرد كە من نەمكردبوو، چونكە ئەو تابلۆبەت دژ
 بەچوارچىنەي خۆي شەرى دەكرد. ئەمەم بەدەستى ئەنقەست نەكردبوو، بەلكو ھەستىك
 بوو كە جوانىي چاۋەكانى پىي بەخشى بووم.

جوانىيەك بوو، سنورى نەبوو، تەجاۋزى من و تابلۆكەي دەكرد. شتىك بوو سەرم لىي
 دەرنەدەكرد. وا بزانم لە كىشانى ئەو تابلۆبە، ھەولتىك خۆي بەيان دەكرد، ئەويش رەنگە
 ئەوۋە بوۋىت كە دەست بەسەر ئەو جوانىيە بگرم و سنورى بۆ دژايەتايەكانى دانىم. پاشان
 لە ناۋەند، لووتىكى بارىك شوپۇر دەبوۋەوۋە و سەر دوو لىۋى بارىك، كە ھاوتەرىبىيان
 لەگەل برژانگ و ھەردوۋ ئەبرۆكە دروست كىردبوو. بەھىچ تەرزى ئەو تابلۆبە نەرمونىانى و
 نەرمونۇلى ھەستى پى نەدەكرا و مومكىنىش نەبوو ئەو تابلۆبە بەو جۆرە بخوتىندىتەوۋە.
 قژەكەي ھەك بلىسە و ابوو، قوۋلىي و ترسى دەدايە نىگا. پرومەتېش ھەك نەبىت و ابوو.
 لە ھەققەتېشدا، پوخسارى ناتالى زۆر ورد و بارىك بوو، پرومەتى قوپاۋ نەبوو، بەلكو
 پرومەتى نەبوو. پاشان گەردىكى تەنك، ئەگەر مېۋى رەشى قوت دايە، ھەستى پى
 دەكرا؛ جووتى گوارەي زېۋىنى ناسك بەملا و ئەولادا شوپۇر بوۋبوۋەوۋە. پشستەوۋەش لە نىۋ
 رەشايى و ھەندى جارېش سەۋىتىكى زۆر تىر، پروناكى دەبەخشىيە پوخسارەكەي.
 جلوپەرگ: ھىچ. تەنھا ھەر شەپە ئاگرى فلچە بوو. شەپىك بوو لە نىۋ پروتايەتى و
 رەنگ.

تابلۆكە زۆر گەۋرە نەبوو، بەلام ھەر بەسەرىكردنى ھەستت دەكرد بارستايى ھەيە،
 قورسىيەكى قەستىلانەي ھەبوو. بىگومان ئەم ئىتېباغە سەرئەنجامى رەنگى تىر و
 تىكشكانى ئاراستە رەنگىيەكان و جۆرە توندرەۋىيەك لە نىۋان پانتايى و شوپىنى پى
 بوۋەوۋە.

بەتالى، بەماناي (زەن) ھەكى موتلقەن و جوۋدى نەبوو. ئەو بەتالىيە پىۋىستانەي كە لە
 تابلۆ رۆژھەللا تىيەكاندا ھەن. لە روۋىيەكەيشەوۋە ئەگەر سەپرت بىكردبايە دەتوت
 بارسەنگايى تىكچوۋە.

كاتىك تابلۆكەم تەۋاۋە كرد، لەشم سوۋك داھات. دلم زۆر خۆش بوو، بەلام خەمىك
 بەسەر نوۋكى دلم قەتېس مابوو. لەسەر قەراغى پەنجەرەكە دامنا و گەرمامەۋە دوۋە و
 سەپرىم دەكرد. بەلاچاۋ و بەتېلى چاۋ لە تەنېشتەوۋە سەپرىم دەكرد. پشتم تېي كرد و
 ئىنجا ئاۋرېم لىي دايەوۋە. دەمويست لە گشت سوۋچەكانەوۋە بىبىنم بۆ ئەۋەي بزانم چۆن و
 چىم پى دەلى! ئىمزام نەكرد و مېژوۋەكەيىم تۆمار نەكرد. ھەسرانىك، لە كاغەزىكى
 رەنگاۋرەنگ پىچىمەۋە و خستىم ژىر بالىم و چووم و لەپىش دەرگاگەيان دامنا. بەپى
 ئەۋەي لە دەرگا بدەم، بەپى ئەۋەي تەلەفۆنى بۆ بىكەم، ئەم رېنگايەم بەباشترىن رېنگا زانى
 بۆ ئەۋەي خۆشەۋىستى خۆمى بۆ پروون كەمەوۋە.

ئاخر چ بلىم! زمانم لە گۆ دەچوو، ھىزى ئەوتۇشم شك نەدەرد كە بەقسە، بەقسەي
 ئاسايى تەعبىر لەو خۆشەۋىستىيە بىكەم. چى بلىم ئاخر! (خۆشتم دەۋى، ھەتا ماوم
 ۋەفادارى عىشقت دەبىم، تۆبى منىت و لە پەرسىتگاي ئەقنىنى من داي؛ رۆجەكەم...
 گىانەكەم... چاۋەكانم، خۆشتم دەۋى، كچى تۆ نازانى چەنى عاشقى جوانىي تۆم؟) ھتد.
 ئاي كە ھەستىم دەكرد كە زمان كەساسە و چوارچىنە ئادەمىزادىيەكەي بەرتەسك و كەم
 مەۋدايە. عىشق دژ بەزمان ئىش دەكات، بەبىھىزترىن عىشق زمان بەرامبەر تەنھا ھەر
 كەچەيەكى نابوۋتە. بۆ ئەۋەي باسى عىشق بىكرىت، دوو رېنگا ھەيە. يا ئەۋەتە بەفلچەي
 دەستىكى نامۆ، تابلۆبەك دەكەي كە بوار فراۋان بكا و بىنېن داۋەت بكا، يا ئەۋەتە بى
 دەنگ دەبىت. بىدەنگىش مەزنىن زمانى عىشقە كە خاۋەنەكەي ھەمىشە بەرەۋ فەتارەت
 و ھەلاكەت دەبات.

ئەو ئىۋارەيە نايابترىن ئىۋارە بوو، بەلكو ھەموارتىن كات بوو بۆ ئەۋەي ئەو تابلۆبەي
 تىا بىكەم، چونكە تازە بەتازە دەستىم لە ئاھەنگى سىحەر گەرپاۋەوۋە، ئەو ھىزەي كە ئەو
 شكى دەبرد، من نەمبوو، دەسلەتتى دەستىم لە دەسلەتتى عەقل و شعورم زىاتر بوو.

دوای چەند رۆژىكى دىكە، تەلەفۆنى بۆ كردم. ھەستىم كرد لە خۆشىدا شاگەشكە
 دەبىت. بەلام سوپاسى كردم و ھىچى دىكە دەزانم بۆچى زۆرى بەدل نەبوو، چونكە
 تابلۆبەكى جوان نەبوو بەمانا باۋەكەي، پۇرتىتېكى ئاسايى نەبوو، بۆ ئەۋەي خاۋەنەكەي
 دلخۆش كات. ئامانجى ئەم تابلۆبە بەھىچ جۆرىك بۆ خەنى كردنى چاۋ نەبوو، بۆ ئەۋەش
 نەبوو ۋەكو دىكۆر لە سالتون ھەلبواسرېت. ئەمە لە راستى نامەيەك بوو، دەبايە، دوای
 بىنېن و خوتىندەۋەي لە شوپىنىكى تارىك و دوور لە چاۋان دابىرېت. چونكە دەمارى

دنیا به کی بودله بوو، کۆبووه دهی پۆخله واتنی کۆناهووشیاری بوو. نا لهو کاته دا، نا- میژوو دههاته زمان و ههر ئه ویش بوو، له هه قه تدا کۆتایی به هه موو شتییک هیتا. به میوه به کی کرچم ده کرد و قه دهه به هیز قه پالتیکی لئی دای. له گۆره پانی ئه و ئه زمونه دا، جیتی دوو (من) ده بووه وه. منیک ئاره زوو پالی پتوه ده نا و هانی ده دا، بانگه شهی ده کرد، منیکی دیکه ده بوست هه موو ئه و شتانهی که دروست بوونه بروختیتته سه ره یه ک و خاپووری کات. منی دووه م زال بوو، ئه و جلله وی گرتته ده ست و ویستی به ته وای فراموشی کات. ئه و فراموشییه شه تنه ها ههر چوار سالی خایاند. چوار سال گه لئی زۆره، به لام ئه گه ره به ئازار بپتوریت ته مه نی چاوچوقانیتی هه به و به س.

ئه م فراموش کردنه، تنه ها ههر به سه فریتی هه تاهه تایی ده بوایه چاره سه ره بکریت. هه توانیک بوو ده بوایه بدریتته دم بای سه فه ره.

ویستم به بی مالتا وایی سه رما و سۆله ی شاری ژنیف و ئه م عیشقه بی مانایه شه بۆ هه تا هه تایی زینده چال که م. مه زترین سه فه ری گۆره گۆر بوو، ئه زمون نامیزترین کۆچ بوو که له ژیانم پیتی هه لسا بیستم. دواتریش له هه یچ له حزه به کی ژیانمدا لیتی په شیمان نه بوومه وه.

ئه زمونو نیک بوو تنه ها له سه ره لاپه ره کانی رابردو دا، به به شتییک له ژیان حسییی بۆ ده کرا، ئه گینا به ته وای فراموشم کردبوو.

ژبانی نویم له پارسه وه ده ستی پیکرد. شاری رووناکیبی و ئیلهام. شاری فریشته و جنۆکه. ههر خپرا پارسم خووشویست. شاریکی کۆن، له قه د دیوار و له هه ندی بنمیچ، میژووی کۆناهووشیاری خۆم ده خوینده وه. قه ده رتییک له په نجه ره یه ک راده مام و به خۆم ده وت: (ده بی پشتر ئه م په نجه ره یه م له جیگایه کی دیکه نه بینیبی). له ده روازه یه ک ورد ده بوومه وه و ده موت: (تایا ئه م ده روازه یه م له کووچه ی عاره بان له تاران نه بینیبی، یا له کووچه کانی شیخ عومه ره له به غدای پایته خت؟) زۆر جار چمکی خه ون و واقع ده پرژانه هه ناوی به کتره وه و ده تالۆزکانه نیو به کتریه وه. منیش عاشقی و شهیدای ئه م گه مه سحر او بیانه بووم. زۆر جار به تاقی تنه ها له باخچه ی لۆکسومبۆرگ، به رامبه ره فه واره کان داده نیشتم، پیره ژنیکم ده بینی توتکه سه گیتی پیتوو ده یخسته باوه شی ته نهایی خۆی پی ده پروانده وه، یا شاعیریکی فارس ده هات و له سه ره ته خته یه ک داده نیشتم و له سه ره پارچه کاغه زتییک شیعی بۆ غوریه تی ده هۆنییه وه، یا ئه وه تا پۆلۆنییه کی قژ زه رد، به ته ماحه وه

ده پروانییه وه هیمنی و هاونا هه نگی ئه م باخچه به. منیش ههر زۆر زوو ئاشنای ئه و شاره بووم، ده چومه گه ره کی باربیس و به پی به پتیلیکانه کانا سه رده که وتم و ده چومه به رده م کلیسای (سه کری کۆتر) واته (دلی پیرۆز) و له وییه وه وه کوراسنیاک سه بیری پارسم ده کرد و به خۆم ده وت (کی کی ده به زینتی؟) عاشقی ئه و سه ره به ستیه درۆزانه ی پارسم بووم، چ که شخه بییه ک بوو، دوور له چاوان و ئازادانه ئیواران به نووکی قۆنده ره که م شه قم له به رد ده دا و نه که سم ده ناسی و نه که سیکیش هه بوو بمناسی. نا له و شاره دا، ده متوانی ئه نو نیما ی خۆم بپارێزم و ئازاد بم. ده سه تال به کۆلانه کانا به بی تامانج پیاسه م ده کرد. مندالیی خۆم له گه ره که کانی که رکوک ده هاته وه یاد. مه به ستم له و شاره به که تیر عاشقی نه بووم و تیریش ته ماشایم نه کرد. به ته نیشتم دوکانه ریز بووه کانی سه ره رووباری (سین) تیده په ریم وه ک بلتی به سه ره پردی ته به قچه لیدا تیبپه ریبیتم. ده چومه گه ره کی گه له ریه کان، زۆر جار نه ده چومه ژووره وه، ههر له په نجه ره کانه وه سه بیری تابلۆکانم ده کرد، تنه ها ئه گه ره شتییک سه رنجی راکیشامایه، ئینجا ده چومه ژووره وه.

ههر تنه ها پیاسه کردن به شاری پارسیدا، ئینسان هه ست به وه ده کات که به ناو پیتانگایه کدا ده گه ری، هه میسه شتی سه ره و نو و سه رنجراکیش ده بینریت.

به لام شه ش مانگ تینه په ری بوو، جاریکی دیش هه ستم به بیزاری کرد. وه کولیمۆبه کی گوشراو خۆم ده بینیه وه، هه ستم به به تالیی زات ده کرد؛ له گه ره که کۆنه کان به سه ره وینه ی جۆراو جۆرا ساقه م ده کرد و تووشی هیلنج ده هاتم و بیرم له شارۆچکه به کی هیمن و هه وا سازگار ده کرده وه. هه ستم ده کرد له پارسی شه نگدا کاته کانم تیده په رن و شتییک به شتییک ناکه م. شاریک بوو خه ریک بوو قووتی ده دام و نغرو ی ده کردم. هه ندی له حزه هه موو شته به هادار و به نرخه کان بایه خ و نرخیان پوچ ده بووه وه. له نیو فه زایه کی فراوان، هه ستم ده کرد بوومه ته پووشیکی دم باهۆز.

کۆتایی خه زه لۆه ره بوو گه یشتمه بیزه نسۆن. بیزه نسۆن واته ده فته رتیکی سپی هه یچ لئی نه نووسراو؛ ناوی خۆم له په یمانگای هونه ره جوانه کان نووسی. که سم نه ده ناسی و که سیش نهیده ناسیم. له دلی خۆم ده موت، که واته ده رفه تی ئه وه م ده بی به شینه یی ئه م ده فته ره نوویه له سه رخۆ پر که مه وه، به هیمنی و راشکاوییه وه خویندنه که م ته و او ده که م، تا ده روازه ی ولات والا ده بیته و ده گه رتیه وه کاوله که ی خۆمان.

سه ره تا شته کان به شیوه یه ک له شیوه کان به هیمنی تیده په رین، هه ندی جاریش سه رم له

پاریس ددها و لهو ماوهیه شدا، ژاکلینم ناسی، ئه ویش قوتابییه کی به شی ته شکیلی بوو، یهک دوو جاریش به یه که وه چووبنه پاریس و چهند جاریکیش داوهدتی مالی خوځانی کردم؛ له شاروچکه یه کی نزیکه بیزه نسون بوو. کچیکه میهره بان بوو، به للام جوانییه کی تاییه تی نه بوو، زور چالاکانه ئیشی ده کرد و گورجوگول بوو.

تا پولی سیته م رۆژگار هکانم سروشتیانه تیده په رین. وه کو زاهدی کی هاوچه رخ ده ژیام، ئیشی هونه ریم ده کرد و چاوه پروانی زور شتیشم نه ده کرد. له به شی ناوخو ده ژیام. به شی ناوخوش که وتبووه گه ره کی پلانواز؛ بیست سی ئه پارتمانی چوار نهومی ده بوون، هر ئه پارتمانیش له چوار یا پینچ ژورور پیکهاتبوو، کردبوو یانه خانوو بو قوتابیان.

ئيواره یه کی زستان بوو، باهوژی زاکیره جاریکه دیکه ش هه ژاندمی، زستانی توشی بیزه نسونی هه ندهی دیکه بلحاند. ئه و ئيواره یه له گه ل جۆن دانیشتیوم؛ جۆن خه لکی لیبریا بوو، کابرایه کی که ته و زل بوو. زور شتی له مه ر لیبریا وه بو باس کردبووم. له کاتی قسه کردن هه ندی جار تیرمی دیبلوماسی به کار ده هینا. پیتی ده چوو که سیکی نزیک نیوه نده دیبلوماسییه کان بیت. باسی هه ندی سه فه ره کانی خو ی بو ده کردم پیتی ده چوو یا ئه وه ته سکر تیری بالیوزیک بوو بیت، یا بو ماوه یه ک حیما یه ی پیاویکی سیاسی کرد بیت. له پیتش شه ری ناوخوی لیبریا وه له فه ره نسا بوو، کاتیکیش شه ری پاشا گه ردانی دهستی پیکرد، ئیتر بریاریدا له فه ره نسا مینیتته وه و هه ولی ئه وه ی ددها که مافی په ناهه ندیتی بدریتتی و هاوسه ر و مناله کانی بهیتتی.

پیکه وه له مه تبه غه که دانیشتیوین، شه رابی بوردومان ده خوارده وه. جۆن مه نجه لیکه کی گه وه ی نابوو ه سه ر ناگره که و مریشکیکی ساغی تی کردبوو. جار نا جاری قه پاغه که ی سه ری هه لده دا یه وه و به که وچکیکی مس، فروجاوه که ی فر ده کرد و سه ری با ددها و سه ری منی ده کرد: (! oh la la que delieux = پیییاچ که به تام و له ززه ته!) که میک راده ما و فریکه کی دیکه ی ده کرد. قه پاغی قووتوو که ی ته نیشتی ده کرده وه و له ناو کیسه یه کی نایلون به هاراتی ئه فریقایی دهرده هینا و ده یکرده سه ر مریشکه که، به که وچکه که ش، فروجاوه که ی ده کرده سه ر؛ هالا و بوون و به رامه ی ئه فریقایی به رز ده بووه وه، بو که پووی من بوون و به رامه یه کی ئیگزوتیک بوو.

جۆن که لله یه کی زلی هه بوو، قژی زوو زوو ده تاشی و هه ر جاریکیش بیتاشیبیا یه، واته به گوێزان سفری ده کرد. به بانیان زوو له خه و هه لده ستا و یه که م شت ئه وه بوو، گسکه که ی

ده گرت ه دست و ژوو ره که ی ده مالی و هه ر به و به یانییه ش ته له فزیوئی داده گیرساند و زور جار بو قواوه لتیش برنج و شله یه کی ئه فریقایی لی ددها و منیش چاو به خه وه وه به ره و حه مامه که ده چووم، ده یزانی به یانیا ن ته ماحی قواوه لتی واکام، به پیکه نینه وه فه رمووی لی ده کردم. منیش زور جار له وه للامدا ده موت: (چۆن، ئه گه ر بیت و به م به یانییه ئه مه بخویت، من بو ئیواری ناگه ریمه وه!). ئه ویش ده یدا یه قاقای پیکه نین.

ئه و ئیواریه باسی خیزان و مناله کانی خو ی بو کردم. باسی ئه وه ی ده کرد چۆن بتوانی دهریانکات و بیانه ئیتته فه ره نسا. منیش باسی ژنیقم بو ی ده کرد، باسی هه لاتنه که ی خو م بو ی کرد و پیم ده وت: (چۆن، له شاری ژنیف رزگارم بو!!) هه ندی به سه رهاتی خو م بو ده گتیرایه وه و باس هاته سه ر ئه م چیرۆکه ی که ئیستا خه ریکم ده یگتیرمه وه: حه کایه تیکه بی مانا و هه ستیشم ده کرد شتیکه بی که لک به للام پیویست رووی دا. به نه بره یه کی زور درامی چیرۆکه که م ده گتیرایه وه، له هه ققه ت چیرۆک نه بوو، به لکو به شیک بوو له ژیانی راسته قینه ی خو م، ئه ویش به ژیر چاوه وه هه ندی جار سه ری ده کردم و جار نا جاریکیش ده یدا یه قاقای پیکه نین و ده یوت: (کور ه عیشقی چی و ته ره ماشی چی! تو شه یدا ی.) له گه رمه ی گتیرانه وه بووم، هه لسا یه سه ری و چوو که وچکه که ی هه لگرت ه وه و سه رقایی مه نجه لکه ی هه لدا یه وه، شالاوی له هه لمی بو ندار به رزبووه وه و که وچکه که ی رۆکرده مه نجه لکه و که وچکیکی پر کرد و فووی لی ده کرد و دهستی کرده وه به پیکه نین و سه ریکی منی کرده وه و فروجاوه که ی فر کرد و وتی:

- (مممم، ئای که چه ور و به له ززه ته! هر ئه مه یه کی میای ژبان! بو ته له فونیکه کی بو ناکه ی؟ هه ر شته و تامی خو ی. کئی نالی، ره نگه ئیستا به جو ریکه دیکه بیر بکاته وه. به راسته، پرۆ ته له فونیکه کی بو بکه. مممم. خو ژماره ی ته له فونه که ییت هه لگرت ه وه؟

که وچکه که ی دانا یه وه و جاریکه دیکه ش دهستی کرده وه به قاقای پیکه نین. به م دوا پیکه نینه که می ئیزعاج بووم. له دلای خو م وتم)

به خوا کابرایه کی بلح و بی هه سته. له به ره وه ی جۆن بنج و بناوانی ئه م چیرۆکه ی نه ده زانی و نه شهیده زانی فری دانی ژماره ی ته له فونه که ی چهنی که وتوته سه رم. پییم وت:

- نا، نایزانم، به للام ناسانه دۆزینه وه ی. ته له فونی دایکیم هه یه.

جاریکه دیکه ش دهستی کرده وه به پیکه نین.

- پرۆ تهلهفۆنى بۆ بکه و داوه تیشی بکه، با بیت بیزه نسۆن بیینی. کیژان ههز به سه فهه و سیاحت دهکهن.

هه ندی له قسه کانی جۆن رامام. له بهرته وهی به ته وای له دهردی ئه و عیشقه چاک نه بوو بوومه وه، هه ر ختووکه دانئیکی کهم بهس بوو، بۆ ئه وهی گر و گلپه ی ئه و عیشقه سه ر له نوێ سه ر هه لدا ته وه. قه مسه له کهم کرده بهر و خۆم پێچیه وه و به جۆنم وت: (هه ر ئیستا دیمه وه).

چومه خواره وه. له کابینه که ی به رامبه ر ئه پارتمان هه که، له ته نیشته و ئیستگه ی پاسه کان، ته له فۆنم بۆی کرد. زۆر به دلخۆشیه وه ته له فۆنه که ی هه لگرت، به راستی سه رم سوپما و ناتالی وا به په رۆشه وه هه زی ده کرد بزانی چی ده کهم و بۆچی ئه م چوار ساله به ته وای هه وائم نازانی، منیش پیم وت (که قوتابی هونه ره جوانه کانم، ئیستاش وا له پۆلی سییه م). ئه ویش پیتی وتم، (ده زانی منیش هه ز ده کهم بیه فه ره نسا و له به شی دیکۆری ناوما ل له قوتابخانه ی هونه ری بخوینم. بیستومه له پاریس قوتابخانه یه کی گرینگ و به ناوبانگ هیه. ده مه وئ بیه ئه وئ، تۆش رانوما یم بکه یه ت). ئه م هه وائ، شاگه شکه ی کردم. له دلئ خۆمدا وتم، ئه گه ر راستیش نه کات، ئه مه ئاماژه یه کی رونه و ده یه وئ لیم نزیک بیه وه پیم وت: (که واته بۆ نایه ی سه رپک له بیزه نسۆن به دیت. ده زانی ژنیف لیره وه زۆر نزیکه).

ئه ویش هه ر خیرا فیکره که ی قبول کرد و وتی: (ته له فۆنم بۆ بکه ره وه و بۆ ئه وه ی پیت بلیم که ی دیم، تا کو مه و عیدیک دابنن. (دوای چوار سال زۆر به ئاسانی ده می ئاخوتن کرایه وه و زۆر به سادیه ی پیکه وه که وتینه دوو. له سه ر مه و عیدی ته له فۆنیکی دیکه ته له فۆنه که مان داخست. زۆر به دلخۆشی ده رگای کابینه کهم له دووی خۆم داخست و خیرا سه رکه و قه وه).

گه رامه وه لای جۆن و بیستم ئه نجامی ته له فۆنه که ی پێ رابگه یه نم جۆن له چیشته خانه که خه ربکی نان خواردن بوو. لاقه مریشکیکی سوور کردبووه و قاپی برنجی لێنا بوو و به شله وه ده بخوارد و ههروه ها شووشه یه که شه رابیشی دانا بوو. هیشته مامۆستا چینیی و قیه تنامیه که نه هاتبوونه وه. هه ر یه که یان به زه ماله ی یه ک سالی هاتبوون.

هه ردووک له ولاته که ی خۆیان مامۆستای زمانی فه ره نسی بوون. جۆنیش ئینگلیزییه کی زۆر باشی ده زانی و فه ره نسییه که ی خراب نه بوو. هه ندی جاریش هه ر بۆ که شخه یی یه ک

دوو وشه ی ئینگلیزی ده ترنجانده قسه کانییه وه. لاسایی زمانی ده وه له مه نده پست سپیه کانی ئه فریقای ده کرده وه.

هه ر منی بیینی، به په نجه ئاماژه ی بۆ کردم و چاوه روانی وه لامی نه کرد و پیتی وتم:
- نه موت! نه موت! کوره من ده یاناسم. ته له فۆنی دوای چوار سال هه ر وابه خۆرای
کۆتایی نایه ت،

- راستت کرد. ناتالی کچه که ی جارن نییه. خوین گه رم و رۆح سووک دیار بوو، له کاتی قسه کردنیش هه ستم ده کرد زه رده خه نه یه کی له سه ر لیه وه و ددانه ورده کانی ده رده که ون.

- ها. هیشته وه کو عاشق ده ویتی؟ ده زانی کامیرونه کان ئه م دوای نیوه رۆیه گه یشتنه کرووس (کرووسیش ده زگایه کی ره سمی بوو کاروباری قوتابیانی ریک ده خست).

ئه مه ی به پیکه نینه وه وت پاشان که وچکیکی له پلاو برنجه که دا و خستیه ده مییه وه و ده سته به جایی کرد. زۆر به له زه ته وه نانی ده خوارد. منیش گه رامه وه ژووره که م، ژوورپکی بچوکی قوتابیانه. میتریک بۆ نووسین و خویندنه وه، چرایه کیشی له سه ر داندرا بوو قه ره و پله یه ک و دوو ئه سه که مبییل. ژووره کان نابوت بوون. ده ستم دایه کتیبکی کاندنیسیکی لاپه رکانم هه لده دایه وه و بیریشم هه رله گفتوگۆی ته له فۆنه که بوو...

III

ئەم پرسیارە ژان کلۆد کردی.

- دیارە وشە بەتالکردن، بیری بۆ فرۆید پراکتیشای؟

- نا نا، ھەر لە شێوەی ئیشکردنت دیارە.

- چۆزانم... ناشمەوی باسی ھونەر بکەم.

دەستم کرد بە نانخواردن. ئەوان لە نیو خۆیان دەستیان بەقسە کردەو.

ژان کلۆد دەبوست درێژە بەبیرکردنەوەکانی بدات. کەمۆکە بەش ریشی دەرچوو بوو، دەست و پەلی باش نەشوشتبوو، ھێشتا بۆیاغی رۆنی پیتو بوون. سەیری ژاکلینی کرد و چەتالە کەشی بەدەستەو وەکو فلچە راگرتبوو:

- گرتی ھونەری ئیمپرۆ لەو دا خۆی نادۆزیتەو کە فیگەر نەکەین، بەلکو چۆن ئەو فیگەرانە بکەین. فیگەر دژی ھونەر نییە، ھەموو تەجربیدیگیش گەر و ناباتەو. گرینگ ئەو ھەو ھەو کە نابیت تابلۆ چیرۆکیکی تایبەت بگێریتەو، نابیت سەرد بیت و باسی شتی بکات. وەکو ھەر ھەموو ھونەری سەدەکانی ناوەند، بەلکو تا سەردەمی راپەرین و بەشێکی زۆری سەدە نۆزدەھەمیش یا ئەو دا خۆیان بەئایینەو، ئەو دا خۆیان بەئەفسانەو خەریک دەکرد و دەیانویست بەھونەری تەشکیلی حەکا یە تیکمان بۆ بگێرنەو. ھونەری راستەقینە دەبیت خۆی ئەفسانەو خۆی دروست کات. باسی خۆمان بۆ بکات.

ژاکلین لەم خالەیا لەگەڵ ژان کلۆدا نەبوو:

- بۆ ھەمیشە ھەر دەبێ زمانیکی رۆمانسییانە بەکاربھێنین بۆ ئەو باسی ھونەری پلاستیکی بکەین.

- چونکە ھێشتا ھەر رۆمانسین. تۆ بۆ وا دەزانی، لە رۆمانسییەت رزگارمان بوو.

- ئەو تۆ بۆ پەیکەرە دەستەکەت کرد. من باس بەفیکرە شاراوکە یە پشتمەو دەکەم، بیرم بۆ تەزوو نھتینییە دەچیت کە پالێ پیتو نای بۆ ئەو پەیکەری ئەو دەستە زەبەلاحە بکەیت. ئایا فیکرە دەست، فیکرە یەکی رۆمانسی نییە!

مەبەستیش پەیکەری دەستیکی بوو کە ژاکلین کردبوو و زۆر گەورەبوو، نە لە ژوورەکە ی جیتی دەبوو نە لە پەیمانگاش داینابوو، بردبوو یە مائی دایکی. دایکیشی بەژنیکی زۆر حەزباز دەچوو، پتەو بوو، زۆر لە خانمە قەرەجەکانی ئەندەلوسیی دەکرد.

سلاوم لە دوو قوتابی کرد کە لە پێش ئەتوولیبیە کە راوہستابوون. چووم و دەرگای سنووقە میتالە لاکیشەبیە درێژکولە کەم کردەو و فلچە و ئەدەواتی رەسم دەرھینا. ماوہی یەک دوو مانگ دەبوو خەریکی بەرھەمێک بووم، شتیکی ئەوتۆم نەکردبوو، توویبە رەشە کەم رزاندە سەر تابلیتە کە و ھەندێ سوور و شینی تۆخم تیکەل کرد؛ لەگەڵ رۆنی تەرابەنتین ھەموویم تیکەل کرد و رەنگیکم گرتەو، سەرەرای ئەو شین و سوریشم تیکەل کردبوو، ھەر رەش دەچوو، لە راستیدا رەشێکی قەترانی بوو. فلچە ئەستورە کەم دەرھینا و تابلۆکەم سادە رەش کرد؛ بوو بەمۆنۆکروم. تەواو رەش بوو بەلام تەواو نەبوو، نەشمەزانی بۆچی تەواو نەبوو رەشێکی دیکەم گرتەو، کەمۆکە یەک سوورایی لیبیەو چرووسکە ی دەھات. بۆ ماوہی چوار سەعات، ھەموو ئەو سەر لە بەیانیبیە خەریکی رەشکردنی رۆخساری تابلۆکەم بووم.

نیوەرۆ داھات و چوومە چیشخانە ی قوتابیان، کۆمەلێ برادەری قوتابی لەسەر میتزیک دانیشتبوون، چوومە لایان ژاکلین، کیزتیکی جوان بوو، لە پۆلی چوارەم بوو، خەلکی شارۆچکە ی دۆل بوو، دیار بوو ئەم سەر لە بەیانیبیە لە ئەتوولیبیە کە بینیبوومی:

- دەرکێ ئەو رەشە ی کە تۆ لیبی بگەرپی و جوودی ھەبیت؟

لەولاو ژان کلۆد بەپتیکەنین و کەمیتک بەتەوزیشەو وەلامی دایەو:

- ئاسانترین رینگا بۆ ئەو خۆت لە کۆسپی ھونەری قوتار بکە ی، ئەو دەروستکردنی مۆنۆکرومە!

منیش ھاتمە وەلام، وەکو ئەو وەلامی ھەردووکیان بدەمەو:

- خۆدزینەو لە چی؟ پاشان، من لەو ناگەریم شتیکی نوێ بدۆزمەو، بەلکو ھونەر بۆ من تەنھا خۆ بەتالکردنەو یە لە پۆخلەواتی ژیان.

- دیارە زۆر فرۆید دەخۆتینتەو؟

عسرا نیتکی به کشمه له گه ل ژاکلین چوینه دۆل، سهرتا سهرمان له ماله که ی پاستور دا، پاشان پیاسه یه کی ناو ره زه کانی دۆلمان کرد. پایز بوو، گه لای میو ورده ورده رهنگی ژه نگیان له سهر دهنیشت و دیه نی زور سهرنج راکیش بوو. پاشان چوینه مالی دایکی بو ئه وه ی چایه ک بخوینه وه و ئه و رۆژه بوو که په یکه ری دهسته که ی پی نیشان دام. به قوره سوور دروستی کردبوو و پاشانیش له کوره که ی مه عهد سووری کردبوو وه. دهستی که ی پی نه په نجه کانی زور گرژ و په رتوبلا بوون. کاتیک که ئه و دهسته م بینی هیچ شتیکی پی نه ده وتم، به لام سهرنج راکیشیش بوو.

نانه که م خواردبوو، سیتیکی سه وزم به دهسته وه گرتبوو، به دهسه سرتیکی کاغه ز دهسریبه وه و سهیری ژاکلینم کرد و پیتم وت:

- له زور بابته نی حساس، کیشه ی رۆژه لات و رۆژتاوا قووت ده بیته وه. هونه ری ئیمه بو ئیمه هه میشه ههر وه کوفولکلور سهیری ده کرتیت. من له مه دا له گه لتانام، چونکه میژوو دکانی سهره له دانی هونه ری ته شکیلی جیاوازه. روانیینه کان ده گۆرتین. با باسی رۆژه لات نیسلامی نه که یین، چونکه وا ده زانن که من به رگریبه کی کویرانه ده که م. با باسی ئه فریقیا بکه یین. ئایا هونه ری ئه وان جیی مشتومره؟ ئه گینا گه وره ترین هونه رمه ندی ئه وروپا نه ده که وته ژیر کاریگه ربی ئه م هونه ره وه. خو ئه وان له دیده نیگایه کی دیکه وه له هونه ر تیده گن. ئه وان هونه ر بو پیشانگا ناکن، به لکو هونه ر به شتیکه له ژبانیان، ئه وان له گه ل هونه ر یا هه ندی جار له ناو هونه ردا ده ژین.

قه پیتم له سیوه که م دا.

ژان کلۆد هاته وه لام:

بلا بلا بلا، هونه ر به ره مه، چه چه ق نییه.

به تووره بیبه وه سینیبه که م هه لگرت و به قه پ گرتنی سیوه که م به په له گه رامه وه ئه توولیه که.

له رپگاش بیرم له و قوتابیبه فره نسبیانه ده کرده وه. پاره یه کی زور ده دهنه کتیب و فلچه و رهنگی به ها و رۆژی یه ک دوو سه عات له دوری میزی نانخواردن ههر خه ربکی قسه کردن و له وچه دانن. خویان به گوگان و سیزان دوگاس و نازانم کیتی دیکه ش ناگۆر نه وه.

له راستیدا که سیکم نه ده دۆزیبه وه قسه ی له گه ل بکه م، هه ندی جار له چایه خانه که ی گرانقیل کاک عه زیم ده بینی. دیموکراتی ئیران بوو، ده پانزه سالتیک ده بوو ژن و مناله که ی جیهیشتبوو، ناوه ناو نامه یان بو دهنارد ژنه که ی شووی کردبوو وه و مناله که شی ئه وکات ته مهنی شانزه حه قده سالان ده بوو. کاک عه زیم له گه ل پیره ژنیک ده ژیا، له م دواییه ژنه که ی خانویه کی کرپسو و کاک عه زیم هه موو شه ویک له گه ل ئیرانیبه کانا ویسکی ده خوارده وه و به سیامه سستی ده گه رایه وه تا رۆژتیکیان ژنه فره نسبیبه که به یه ک وشه به ته واوی دلی کاک عه زیم ده شکینتی و به و نیوه شه وه جانتاکه ی ده پیچینه وه و ده چینه لای به هروزی هاوړتی. یه ک دوو هه فته ی دیکه ی له پلانواز خانویه ک به کری ده گری و به تاقی ته نها ده ژیا. رادیویه کی بچووی هه بوو، ئه ریله تاییه تی بو دروست کردبوو و له درزی په نجه ره که وه به رزی کردبوو وه بو ئه وه ی شه پۆلی دنیای دوور بگریت، تا گوئی له رادیوی دهنگی کوردی و اشنتون بیت. چه ندین سالیس به سه ر ژبانی پینشمه رگایه تیا تیه ری بوو، به لام ههر جار یک باسی ئه و رابردوو نه زیکه ی ده کرد، هه ندی جار ههر به په نجه ئامازه ی بو په نجه ره که ی ده کرد و جا باسی قووته ی شاخپک بوایه، که ندرپک بوایه یا باسی له دۆلیک یا گوندپکی بگردبایه، ئه وه وای ده زانی له پشت په نجه ره که وه یه. یا هه ندی جار، سه ره رای ئه وه ی مه سافه ی پینچ شه ش هه زار کیلومه تریشی لیوه دوور بوو، ده بوت: (کوره قووته ی فلان، ئا ئه وه ی پشته وه). کاک عه زیم ته نها ههر به جه سه ته له بیزه نسۆن ده ژیا، ئه گینا سه رتا پای هه ست و شعور و بوونی له ولاته که ی خو ی بوو.

هه ندی جار ته له فۆلمان بو یه کتر ده کرد و ئیواره یه کمان پیکه وه ده برده سه ر. چه ند جار یک پیتم ده وت: (بو نارۆیته وه سه ریک له کوردستان بده بته وه، ئیرانیبه کان عه فوعامیان ده رکردوه) ئه ویش له وه لامدا پیتی وتم: (به گویم کردی، ته له فۆنم بو سه فاره کرد، وتیان ئه گه ر له کرده وه کانت په شیمان بیته وه، ئه وه پاسه پۆرتت ده دهنی و به مۆله ت ده توانی سه ر له نیشتمان بده بته وه) ئه ویش به تووره بیبه وه ته له فۆنه که داده خات و ده لی: (نیشتمان بو ئیوه، من هه رگیز په شیمان ناهه وه).

به حه سه ره ته وه ده بوت: (کی عه فوی کی ده کات. ئه وان ده بی داوای عه فوو له ئیمه بکه ن. ئه وان گوند و شاریان سووتاندوین، ئه وان ئینسانه کافمانیان تیکداوه). هه میشه یه کترمان بگرتبایه، ئه وه باسه کان ده گه یشتنه وه سه ر سیاسه ت. زور جار کاتیک له گه ل په ناهه نده کورده کانی دیکه کۆده بوینه وه، جا چ له ژنیف بوایه، چ له پاریس، چ له

ولایتیکی دیکه، زۆر جار باسی سیاسته تیش دهگه یشته بنبهست له و هه موو په ناهه ندانهی که له و ماوه بیه بینم ته نها به هرۆز نه بیته کوره دهوله مه ندیکی سنه یی بوو. هه میسه قسه یه کی بسمارکی دهوته وه و ده بوت: (دهوله ت دۆستی نییه، ته نها هه ربه رژه وندهی هه یه و بهس، ئیمهش تا دهوله تمان نه بیته، دۆستمان نابیته). (منیش زۆر جار بیدهنگ ده بووم، چونکه ئه وهی راستی بیته من زیاتر خه ریکی جیهانه که ی ناوه وهی خۆم بوو. باسی ئه و مه وزووعه شم له لای کهسیان نه ده کرد.

IV

ده بوایه ئه و ئیواره یه ته له فۆن بۆ ناتالی بکه م. ده و روبه ری سه عات هه شتی ئیواره گه رامه وه به شی ناوخۆ. به شی ناوخۆ له سه نته ری شاره وه به پاس چاره که سه عاتیته دوور ده بوو. له بنه رته دا، ئه م گه ره که بۆ ئه و کریتکارانه دروست کرابوو، که دوا ی شه ری دووم له مه غریب و جه زائیره وه بۆ کریتکاری هاتبوون. یا راسته شیف و خاوه ن کار و موقاویله کان ده چوونه ئه و ولاتانه و به دوا ی کریتکاری هه رزان به هادا ده گه ران، کۆیان ده کردنه وه و ده یانه ییتان، به خه ونی گه و ره وه هاتن و به خه ونی بچوو که وه ده ژیان. لاهه بیتکاره کانی مه راکیش و ریبات و جوتیاره راکردووه کانی قه راغ سه حرای گه و ره یان کۆده کرده وه و ئه وانیش سه ره تا بۆ شهش مانگ، یا بۆ سالتیک ده هاتن، پاشان شهش مانگ بوو به شهش سال و شهش سالتیک بوو به بیست و سی و هه ر نه گه رانه وه باوه شی زیدی خۆیان. مه به سته سه ره کی له دروستکردنی ئه و گه ره که ئه وه بوو که ئه و حه مکه کریتکارانه ی که به ره چه له ک له شوان و جوتیاره عاره ب و به ره ره کانی ئه فریقای باکوور پیکهاتبوون، تیکه له کۆمه لگای بورژوازی شاری بیزه نسۆن نه بن و هیمنی ئه و بورژوازانه تیک نه دن. بۆیه له ده ره وه ی شار ئه و خانووانه یان بۆ دروست کردبوون؛ به لām دوا ی بیست سی سال، پلانواز بووه به شتیک له شاره که و به شتیک زۆری باله خانه ی شه قامی شامپانیاش کرابوو ئه پارتمانی قوتابیان.

هه موو سالتیک، قوتابییه کی زۆر له کیشوهری ئه مه ریکا و ئاسیا و ئه فریقاوه ده هاتن. زۆربه یان بۆ فیتربوون و ته واو کردن و ده وراتی خۆبه یزکردنی زمانی فه ره نسی ده هاتن. هه روه ها قوتابی به شه زانستییه کانی دیکه شی لیبوو. له هه ققه ت، شه قامی پلانواز هه ر به ده واری ره به ندان ده چوو. دیمه نیککی زۆر سه رنجراکیش و تایبه ت بوو، ده یان زمان و کولتور و ره نگ و عه قلییه ت له یه ک گه ره ک، به لکو له یه ک شه قامدا پیکه وه هه لسوکه وتیان ده کرد.

زۆر باسی به شی ناوخۆم بۆ ژاکلین کردبوو، چونکه ئه و ژوو رتیککی له شه قامی ئه رنست ریتان گرتبوو، ژوو رتیککی بچوو ک کاتی خۆی شوینی راگرتن و به سته وه ی ئه سپ بوو.

خانویه کی دهروازه گورهی هه بوو، که وتبووه ناو چه قی شاره کۆنه که وه، ده که وته دامپنی کاتیدراله که وه. زۆریه ی زۆری نه و خانوانه دهروازه کانیان بۆ گالیسکه و عاره بانچی دروست کرابوو و جاده کانیس زۆر بهرین نه بوون، ته نها جیتی تیپه پینی یه که ئۆتۆمبیلی لێ ده بووه وه ههزی ده کرد بپت سه ر له به شی ناوخۆ بدات، چونکه باسی نه وه م بۆ کردبوو که سودانی و قیطنامی و کۆریایی و یابانی و سه ریلانکی و کامیرونی و تورک و خه لکی جیبۆتی و دورگه ی سیشیل و گوادولوپ و مارتینی و هند ده هاتی. زۆر جار له یه ک مالدا دانیشتیوانی چوار یا پینج کیشوه کۆده بوونه وه، خه لکی ده دوانزه ولاتی جیاواز به یه که وه داده نیشتیان. بۆن و به رامه و به هاراتی جیاوازیس ئیواران له چیشته خانه ی نه پارتمانه کانه وه بهرز ده بووه وه. نه و ئیواره یه ی ژاکلین هات نۆزه ی قوتابییه چینیه که بوو که چیشتمان بۆ لینی، چونکه هه موو شه مه یه ک ده بویه یه کێ خواردنیکی تاییه تی ولاته که ی خۆیمان بۆ دروست بکات. و پرای نه وه چیشی خواردنیکی تاییه تی ده که یین، بواریشمان بۆ ده ره خسی بۆ نه وه ی به کتر زیاتر بناسین و پیکه وه قسه بکه یین. ژاکلین زۆر ههزی له و په پکه سووره یه بوو که قوتابییه چینیه که کردبووی، جۆره نانیک بوو که له مه نجه لی زۆر تاییه تی دروستی ده کرد په پکه سووره بوو به هه لم دروست کرابوو. به لام که س نه بوو زۆر ههزی له و شروویه بکات که قوتابییه قیطنامیه که به تاییه تی له گه ل خوی هینابووی. کاتی به ساردی ببخواردایه، نه وه ته نها هه ر بونی ماسی هه بوو، به لام کاتیک بکۆلایه وه نه وه ده توت له ناو مه نجه له که که لاکسی سه گیکسی تۆپیو ده کولتی. تکامان لیبی کرد که نه و شروویه ته نها هه ر به ساردی بکاته نیو چیشته که یه وه، چونکه که سمان ته حه موولی نه و بۆنه مان نه ده کرد. منیش هه ر بۆ پیکه نین پیم وت: (من دۆستی هه موو میلله تانی دنیا م، به لام هه روهزی له گه ل لووتیان ناکه م).

V

دهرگام کرده وه، قوتابییه چینیه که م بین، نه ویش تازه هاتبووه وه، چای لیده نا. سلووم لێ کرد. وتی:

- چایه کی سه وزی سایگۆن ناخۆیته وه؟

- نا سوپاس، هه ر ئیسته له گرانیل قاوه یه کم خواردده وه.

دهستم بۆ باغه لم برد، کارتیک ته له فۆنم له گیرفاندا ده رهینا و جانتاکه م له سه ر بۆفیه ی مه ته به که که دانا و خیرا چوممه وه خواره وه. دلّم که وته خوریه. ده بی چی بلتی، ئایا دیت یا نه؟ له شه قامه که په ریمه وه، سه رنجی کابینه که م دا، یه کیکسی دیکه ی تیابوو، خه ربکی ته له فۆن کردن بوو، چاوه روانم کرد. نه یه کی باران له سه رخۆ ده باری، به ناچار ی چوممه ژیر که پری پاسه که ی ته نیشته کابینه که و سه یری پۆسته ری ریکلامه یه م کرد که له دیوی ژووره وه ی که په رکه هه لئو سرابوو. چاوم بریبوو پۆسته ره که و خه یالیشم له لایه کی دیکه بوو، له پر گویم له (ئه سه لاموعه له یکه ی زۆر فه سیح بوو، ئاوړم دایه وه، سه یرم کرد سه للال بوو. منیش هه ر له سه ر نه به رکه ی نه و وه لامیم دایه: عه له یکه سلام وره حموتوللا و به ره کاتوهو.

گه یشته ژیر که په رکه و ده یوست دابه زیتته ناو شار. سه للال یه مه نی بوو. ده موچاو په قه له یه ک بوو، دانگر، ریشیکسی ته نکسی هه بوو، له به شی زمانه وانی، له ژیر چاودیری مامۆستایه کی میسری، خه ربکی ئاماده کردنی نامه ی ماسته ر بوو. هه روه ها پیتش نویشی له مزگه وته که ی بیزه نسۆن ده کرد. کوریکسی ده م به خه نده ی گوشه گیر بوو. زۆر به زه حمه ت ده هاته دوو، که میش قسه ی له گه ل هیتران ده کرد.

من به بۆنه ی قوتابییه چینیه که ده مناسی، وا بزائم پیکه وه ده رزیان هه بوو، یه ک دوو جار سه ری له نه پارتمانه که مان دا و داوای نۆتی له قوتابییه چینیه که ده کرد. پیکرا چای سه وزیان ده خواره وه. خه لکی مه ئه رب بوو، په نگ و ئادگاری عه ره به کۆچه ره کانی هه بوو. له مه ر له کسبکه وه با به تیکسی ئاماده ده کرد. زۆریش به شانویالی مامۆستاکه یدا هه لیده دا و ده یوت ئیبراهیم عه للامه یه که بۆ خوی. بۆ پرکردنه وه ی نه و بۆشاییه ی که ده بویه یا له و

ریکلامه یه ورد بهوه یا ههولئی ئهوه بدهم سه للال بهیئمه قسه، دووه م هه لیزارد:

- عه للامه که چۆنه؟

سه ره تا تیئنه گه یشت، پاشان هه لیدایه وه:

- مه بهست له ماموستا ئیبراهیمه، به راستی زمان پاراوه. کوره ره خنه له بینشینیهست ده گرت و به ته رجهمه کانی قورتاندا چۆته وه، ره خنه ی له زۆریه یان گرتووه. ده زانی چهن جار قورتان ته رجهمه ی فه ره نسی کراوه؟

- چهن جار؟

- دوانزه جار، دوانزه جار دایکی کتیب وه رگتپراوه ته سه زمانی فه ره نسی.

- ئه ی باشه، به م ئیواره دره نگه بۆ کوئی ده چی؟

- قاموسه کهم له لای تۆنی ده هیئمه وه. ئه م شه وه بهی مادده یه که له مه ره له کسیکی (پئی ره شه کانی) جه زائیر ناماده بکه م.

- مه بهست له فه ره نسییه کانی جه زائیری پیش سه ره به خۆییه.

- به لئی. ده زانی ئه وان وشه گه لئیکی عاره بیان له گه ل خۆیان هیناوه ته نیو زمانی فه ره نسییه وه.

- ئه مه شتیکی سروشتیه، سه ده یه که، سه ده و نیویک کهم نییه.

- نا برای خۆم، ئه مه په یوه ندی به کاته وه نییه. ئه مه مه سه له یه کی سه ره مه دییه، ئه ی نه تبیسستوه خودای ته عالا ده فه رموی: (نحن له لحافظون).

منیش هه ره به عاره بی وه لام دایه وه:

- أنتم أم ارجل السود.

کابراهی کابینه که ده رگاکه ی کرده وه و رۆیشت. منیش خوا حافیزیم له سه للال کرد. له دلئ خۆمیشا بیرم ده کرده وه باشه سه للال و زانستیان وتووه. ئه و له قوونه وه له شت ده کۆلئته وه. قوتابی ماسته ره و سه یینی ده بیته ماموستا له زانکۆی سه نعا.

کارته کهم تیکرد و سه ماعه کهم هه لگرت و ژماره کانم لئ دا، دامخسته وه. جار تیکی دیکه کارته کهم ده ره یئا و سه ره له نوئی تیم کرده وه و سه ماعه کهم خسته سه رگوئی و

ژماره کهم لیدا. جار تیک، دوو جار، سی جار، هه لیگرت:

- ئه وه تۆی ناتالی! وا دیاره له مائی! چۆنی؟

- زۆر باشم. ئه ی تۆ چۆنی

- ok.

- که ی نیازته سه رمان لئ ده ی؟

- نازانم... به رای تۆ که ی بییم باشه؟ ره نگبئی ئیشت زۆر بی. چ رۆژتیک پئی باشه؟

- سی شه ممه ی داهاتوو باشه؟

- زۆر باشه، دوو شه م ئیواره که ی، ته له فۆنیکت بۆ ده که مه وه تا بزائم سه عات چهن ده گی؟

- زۆر باشه، چیت بۆ بهیئم؟

- هیچ. با با، ده توانی پاکه تی شوکولاته ی جنیثم بۆ بهیئنی. ده زانی کامانه؟ سیگۆشه کان، سیگۆشه کان، سیگۆشه درێژکۆله کان، به لام به مه رجی وه کو ئه وه ی نیپال تفت و تیئ نه بیئ.

سه ره تا نه یزانی ناماژه بۆ چی ده کهم، پاشان تیئنه گه یشت و وتی:

- ئا ئا ئا.

ده ستی به پیکه نین کرد.

- باشه، له بیرم ناچیت... ده ی تا رۆژی دوو شه م.

سه ماعه کهم خسته وه جیگاکه ی خۆی و کارته کهم راکیشا و ملپیچه کهم باش ئالانده ملم و کابینه کهم جیهیشت. هه ستم کرد هه والی مزگینییه که رۆ ده چیته گیانمه وه. بۆ چهن ساتیک دنیا به ته وای فه رامۆش کرد، هیچ شتییک له پیش چاوم وجودی نه ما. یا به مانایه کی دیکه وجود له پیش چاوم سووک ده بو وه کو تۆیه له په موو به ره و حه واهه زرده بووبه وه. ئاوازییک له بنی دنیا وه ده هاته به رگویم، به کورتی جار تیکی دیکه ش عیشق جله وی گرت وه ده ست و منی یه خسیریش ملکه چی فه رمایشه کانی بووم. هه ستم کرد، ناسمان شینه و نمه چیه ناکه ویتته سه ره شه قام و سه لالیش هه نده گه لحو نییه که له وه پیشتر بیرم لئ کردبووه و (پئی ره شه کانی نه لجه زائیر) یش مافی ئه وه یان هه یه به وشه ی

عاره‌بی زمانی فەرهنسی ده‌لهمه‌ند بکه‌ن و هه‌روه‌ها نه‌وه‌شم له لا سه‌قامگیر بوو که مامۆستا ئیبراهیم عه‌للهمه‌یه‌کی بی‌هاوتایه و قوتابییه‌ چینییه‌که فەرهنسییه‌کی ره‌وان ده‌ناخفی و جۆنیش هه‌ز ده‌کات به‌یانیان به‌لاقه‌ مریشکی کولاو قاوه‌لتی بکات، ته‌نانه‌ت بۆنی شرووبی ماسییه‌که‌ش هه‌ند ناخۆش نییه، هه‌موو شتییک له‌به‌ر چاوم شیاو و گونجاو و سروشتی بوو، ته‌نانه‌ت نه‌مزانێ چۆن له‌ جاده‌که‌ په‌ریومه‌ته‌وه و کلێله‌که‌م له‌ گیرفان ده‌رکردوه و خه‌ریکی ده‌رگا کردنه‌وه‌م.

پیش نه‌وه‌شی ده‌رگاش بکه‌مه‌وه، ده‌نگی مۆسیقایه‌کی به‌رز له‌ ته‌سجیله‌که‌ی ژووره‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه. ده‌رگام کرده‌وه و چوومه‌ ژووره‌وه.

جۆنم بینی، به‌ته‌نها له‌ سالتۆنه‌که‌ سه‌مای ده‌کرد و به‌زه‌وقه‌وه‌ چه‌پله‌ی لی‌ ده‌دا. به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستی به‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی من کردی. له‌ راستیدا غه‌رقی جیهانه‌که‌ی خۆی بوو و ئاگای له‌ ده‌ره‌وه‌ی خۆی نه‌ما‌بوو. ده‌نگه‌ به‌هیزه‌که‌ی تۆنی تاینه‌ریش هه‌موو ئه‌پارتمان‌ه‌که‌ی داگیرکردبوو. منیش قه‌ده‌رتیک سه‌رنجم دایم و...

- نه‌وه‌ چیه‌ جۆن؟ زۆر به‌که‌یف دیاری!

هه‌ر به‌سه‌ماکردنه‌وه و ئاورپکی لی‌ دامه‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه:

- شازاده‌ی کامیرون هاتوه، شازاده‌ی شازادان.

له‌به‌رته‌وه‌ی جۆن سییه‌م سالی بوو له‌ شه‌قامی شامپانیا ده‌ژیا و هه‌موو سالیکیش پیشوازی له‌ قوتابیانی کیشوه‌ری ئه‌فریقا ده‌کرد. به‌تاییه‌تی کامیرونیه‌کان. چونکه‌ ئه‌وان هه‌موو سالییک به‌زه‌ماله‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، بۆ ماوه‌ی نۆ مانگ ده‌هاتنه‌ دانیشگای فرانس کۆنتی؛ هه‌میشه‌ش بیست تا سی قوتابی ده‌بوون. جۆن هه‌ر له‌ مانگی نۆوه‌ ئیتر چاوه‌روانی ده‌کردن، ئه‌وانیش زۆر جار له‌به‌ر قیزه و ئیجراتاتی جیاوازی کۆتایی مانگی ده، هه‌ندی جاریش کۆتایی مانگی یانزه‌ ده‌گه‌یشته‌ بیه‌نسون. ئه‌مه‌ ببووه‌ عاده‌تی هه‌سه‌نیش، هه‌سه‌ن قوتابی به‌شی سۆسیۆلۆژیا بوو، هه‌وته‌مین سالی بوو، هیشتا هه‌ر لیسانس‌ه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که ته‌نها به‌سی سالی ته‌واو ده‌بیت.

ئه‌ویش هه‌ر کاتییک بیزانیابه‌ قوتابییه‌ سودانییه‌کان دین، ده‌چوه‌ ویتستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و پیشوازی لی‌ ده‌کردن. ئه‌م خوه‌ به‌راستی خوی قوتابییه‌ ته‌مه‌له‌کان بوو. هه‌سه‌ن، کورپکی کۆسه‌ی درێژی لاوز بوو، به‌ژنی زیاتر له‌ سۆمالییه‌کان ده‌چوو.

سمیلتیکی ته‌نکیشی شاشی هه‌بوو. چوار پینج کچه‌ سوودانی ده‌دایه‌ دواي خویا و بازار و سوپه‌مارکت و ده‌زگا ده‌وله‌تیه‌کانی پێ ده‌ناساندن. ده‌زگای کرووس و پرتیفیکتوور و ریستورانی کانۆ و نه‌وه‌ی میتژان هتد. ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌وریایی و لیپه‌سراوییه‌وه‌ ده‌کرد، به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیش ئه‌م کاره‌ی پێ راسپاردی، کردبووه‌ پيشه‌ی خۆی.

به‌لام جۆن، به‌شیه‌یه‌کی دیکه‌ پیشوازی له‌ کامیرون ده‌کرد. هه‌ر بۆ هه‌مان ئیواره‌ هه‌ر هه‌موویان بۆ شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ داوه‌ت ده‌کات، له‌ راستیشدا له‌ شه‌ربه‌ت و چا خوارده‌وه‌ تیده‌په‌ری. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ش جۆن قاته‌ سپییه‌که‌ی ده‌رده‌کرد و هه‌ر له‌ چیشته‌نگاوه‌وه‌ خه‌ریکی ئوتووکردنی پانتۆل و کراسه‌که‌ی ده‌بوو، سه‌ری ده‌شوشت و پشت ملی ده‌تاشی و بۆن و عه‌تری له‌ خۆی ده‌دات.

سه‌ره‌پای هه‌موو شتی، پیتالوه‌ نووک باریکه‌که‌ی بۆیاغ ده‌کرد و چه‌وری ده‌کرد و تا چروسکه‌شی لی‌ هه‌لده‌ستینایه‌ هه‌ر ده‌یسرییه‌وه. گۆره‌وییه‌ ته‌نکه‌که‌شی ده‌کرده‌ پێ. ئه‌م خوه‌، که‌شتیک بوو جۆن بییری له‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی ده‌کرده‌وه، ده‌سه‌سریکی ئاوریشمی درۆزانه‌شی ده‌خسته‌ گیرفانی سه‌ره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی و بۆینباغیسی په‌نگاوه‌نگی به‌ته‌بیعه‌تیشی ده‌به‌ست. زۆر به‌پیتچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن، ئه‌و ده‌توت تازه‌ له‌ حوشر که‌وتۆته‌ خواره‌وه‌ و زۆر کیتویانه‌ (عه‌جه‌ب)ی ده‌دایه‌ دواي خۆی و ده‌چوو له‌ کابینه‌ ئه‌له‌کتربه‌که‌وه‌ چوار وینه‌ی فه‌وری پێ ده‌گرت و هه‌ر خۆشی پینج فره‌نکییه‌کی ده‌کرده‌ کونه‌که‌وه‌ و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ به‌عه‌جه‌بی ده‌وت: (سه‌یری ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌ بکه‌. مه‌جولیره‌وه‌. یه‌ک ده‌قه‌ نابات!) پاشان ده‌یدایه‌ تریقه‌ی پیکه‌نین و ده‌ستی عه‌جه‌بی ده‌گرت و هه‌ر دووک وه‌کو دوو منال به‌رامبه‌ر به‌ئاوینه‌ی کابینه‌که‌ راده‌وه‌ستان تا چوار وینه‌که‌ ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌. کاتیکیش په‌سه‌مان ده‌که‌وتنه‌ خواره‌وه‌، خیرا عه‌جه‌ب ده‌ستی بۆ درێژ ده‌کردن، هه‌ر زوو هه‌سه‌نیش به‌هه‌ردوو ناوله‌پی ده‌یکیشایه‌ سه‌ر هه‌ر دوو چۆکی خۆی و به‌تریقه‌ی پیکه‌نینه‌وه‌ پیتی ده‌وت: (راوه‌سته! ئیستا ساشواره‌که‌ وشکی ده‌کاته‌وه‌. راوه‌سته‌ خۆ ئیره‌ش خه‌رتووم نییه‌) به‌لام کاتییک جۆن پیشوازی لی‌ ده‌کردن، زۆر دیبلۆماسیانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردن. من هه‌ستم ده‌کرد له‌ سالتۆنی بالیۆزخانه‌ی لیبریا. یا هه‌ندی جاریش وه‌کو سه‌رۆکی هۆژیک، به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتیکیان به‌نه‌وازشه‌وه‌ ده‌چه‌مییه‌وه‌ و ده‌یوت:

(Je suis tout a fait d'accord avecvous, Monsieur) واته‌ (گه‌وره‌م من سه‌د له‌ سه‌د ته‌بام

له‌گه‌ڵ ئیوه‌) یا ده‌ستی کچیتکیانی ده‌گرت و ده‌چه‌مایه‌وه‌ و پشتی ده‌ستی زۆر به‌ناسکی

له دهستی خۆی بدات، منیش پالم دابووه قهه دیواره که و له تهنیشت ده رگای ژووره کهم راوه ستابووم و سهیری جوئم ده کرد، گویم له دهنگی کللیتیک بوو، قوتابییه قیتنامییه که بوو هاته ژووره وه، سهیری جوئی کرد و ئیواره باشی کرد. جارتیکی دیکه سهیری جوئی کرده وه پاشان به پزهیه که وه لیم نزیک بووه وه:

- چی رووی داوه؟ زه ماله که یان بو نوئی کردۆته وه، یا چی...؟

- کوره زه ماله ی چی، کامیرۆنییه کی دیکه ی گرتووه.

پاشان هه ندی ورده کاری دیکه م بۆ گپرایه وه.

ئیواره، سهعات ده و روبه ری ههوت، له ویستگه ی بیزه نسۆن چاوه رپی ناتالیم ده کرد. نه گه ر بیت و رتیگریک یا ته گه ره کیان نه یه ته پیتش، شه مه نده فهره کانی فهره نسا به جو رتیکی سروسشتی دوانا که ون. چوومه ناو ویستگه که وه، سه ره تا سهیری تابلۆی هاتن و چوونی شه مه نده فهره کانم کرد، شه مه نده فهرتیک سهعات ههوت له دۆله وه ده گاته بیزه نسۆن. له شوسته ی ۱ راید هگری. ویستگه ی بیزه نسۆنیش بچووک بوو ته نها چوار هیلی شه مه نده فهری تیا بوو و کاتیکیش له سه ره هه ر شوسته یه کیش چاوه رپیت بکردبا یه، سی شوسته که ی دیکه ده بینرا. چوومه سه ره شوسته ی ۱ و کات ناکاتیکیش سهیری سهعاته هه لئو اسراوه که م ده کرد. سهیری ئاراسته ی دۆلیشم ده کرد. ئیستا ناتالی له تهنیشت په نجه ره یه ک دانیشتووه و سهیری ده ره وه ده کات، ده بی بیر له چی بکاته وه...

له پرتیکدا به مایکرۆفۆن، خانمیکه ی ویستگه ی شه مه نده فهر ئه وه ی راگه یاند که شه مه نده فهری دۆل که له پارسه وه دیت، دوا ی چهند له حزه یه ک ده گاته شوسته ی ژماره یه ک و تکایه له قه راغ شوسته که دوور که ونه وه. له دووره وه گلۆپه کانی شه مه نده فهره که م بینی ورده ورده هیواشی ده کرده وه و له ویستگه که نزیک ده بووه وه خه لکیکی زۆر له سه ره شوسته که بوون. هه بوون بۆ سه فهر هاتبوون، هه شبوون بۆ پیشوازی کردن له سه ره شوسته که چاوه رپیان ده کرد، هه شبوون هه میشه کرد بوویانه عاده ت له ده وری ویستگه کان ژیان ده به نه سه ره. ئەم ساتانه هه میشه موچرکیکی سه یرم تیا دروست ده کهن، سه فهر هه میشه هه نگا ویکه به ره و مه جهوول.

شه مه نده فهره که ورده ورده هیواشی کرده وه و رایگری. یه ک دوو جایی له شه مه نده فهره که وه دابه زین و خه ریکی کۆنترۆل کردن بوون، مه به ست سه یری راست و چه پی خۆیانیا ن ده کرد و ئاگا داری دابه زین و سه رکه وتنی موسافیره کان بوون. ئەوانیش داده به زین و به راست و چه پدا بلاوه یان لی ده کرد. منیش سه یری راست و چه پی خۆم ده کرد و موسافیره کان به په له به پیشما تیده په رین. کچۆله یه کی جلوه رگ سیا، به جانتایه کی بچووه که وه دابه زی به ره و رووی چووم، به ئاسته م زه رده خه نه یه کی کرد، به ئاسته م لیومان نایه

سهر به کتر.

ماچیکي هيشک جانتاکم لى وەرگرت:

- سه فەرکه ت چۆن بوو؟

- باش بوو، دوو جار ان گۆریم، ده بوو له دۆل نیوسه عات چاوه رپى بکه م.

- نیوسه عات باشه، هه ندی جار سه عاتیک زیاتر ده بی چاوه روان بین، ئەمەش په یه ندى به کاتی گه یشتی شه مەنده فەرکه کانه وه هه یه؛ ئەو (TGV) یی که تۆ پیتی هاتی له پاريسه وه دیت، وا نییه؟

به پیتکه نینه وه:

- با. سه بریکي کردم و:

- زۆر نه گۆراوی.

- تۆش.

سه بریکي تری کردم.

- با با، که می گۆراوی.

سه بری په نجه کانیم کرد، ئەنگووستیله که ی په نجه م نه بینی. ده ستیم گرت و سه بری په نجه باریکه کانم کرد و پاشان که مۆکه یهک له چاوه که سه که کانی رامام.

ده زانی ونم کرد. نایه ته وه یادم له کوئ له په نجه م کردۆته وه و نه م خستۆته وه په نجه م. سه بری ده ستی منی کرد، ئەنگووستیله که ی من، تاقانه به په نجه م وه بوو.

ماوه یهک دواي گه پانه وه ی ناتالی، هه ستم ده کرد ئەنگووستیله که تا دیت ئەنگووستیم ده گووشی. رۆژیکیان چوومه لای عه تاره تورکه که، که لله یه کی تا بلتی مه غۆلی هه بوو. له دوکانه که یدا، به رووبووم و به ره می تورکی ده فرۆشرا: په نبری تورکی و زهیتوون و پاقلاوه و قووتووی بامیه و... هه روه ها شتی دیکه ی رۆژه لاتیشی ده فرۆشت. منیش زۆر جار، ئیوارانی یه کشه مه ده چوومه لای، چونکه دوکان و بازاری دیکه هه مووی دا یانده خست.

عه سرائیک قوتوویه کی یهک کیلۆبی بامیه ی تورکیم به ده سته وه بوو، له گه ل کیسه یهک نیسک و هه ردووکیم دا یه ده ستی بو ئەوه ی نرخه که یانم پى بلتی. سه بریکي ده ستی کردم و وتی:

- ئەو ئەنگووستیله یه زۆر په نجه که ت ناگووشی. ئەگه ر ده ته وئ به مشار بوئی ده برمه وه، چونکه خراپه و هاتوچۆی خوتین سست ده کات.

که ی ده ته وئ، وهره به دوو ده قه بوئی ده بریم.

یه کشه می دواي، هه ر به پياسه به ره و دوکانه که ی چووم، زه کی و مه ولوودیش به رامیه ر به دوکانه که ی راهه ستابوون زه کی کوردیکي تورکیا بوو، خه لکی مه رعه ش بوو. ئەگه ر سه رقāl نه بوایه، ده هاته دوکانی تورکه که راهه وستا، چونکه خۆی هه ر به ته نیشته وه دوکانیکي گه سی هه بوو. مه ولوودیش خه لکی (تیزی ئوزوو) بوو، له به ره ره کانی جه زائیر بوو. قوتابی به شی میژوو بوو. گه یشتمه به رده م دوکانه که، سلاویکم لییان کرد، یه کسه ر دوکانداره که زانی بۆچی هاتووم، چووه پشتی دوکانه که و مشاره ئاسنه که ی هینا و ده ستی نایه سه ر ته خته که ی پیشی و ده ستی کرد به برین. ئەگه ر یه کییک له ده ره وه ئیمه ی بیسنا یه، یه کسه ر ده یوت هه میسان عاره به کان خه ریکي ده ست برین. تورکه که ئەنگووستیله که ی گرت ه ده ست و سه بری نقیمه که ی کرد و وتی:

- ئەسله، وانیه؟

- ئۆخه ی!! له په نجه م ده رمه ینا. لیم وەرگرت و خستمه گیرفان.

- دیاره دیاریه کی شیرینه وا ده یخه یته وه گیرفانت.

ئەو ئەنگووستیله یه چیرۆکی خۆی هه بوو. له هیندوستانه وه به دیاری بو ناتالیان هینابوو، ده یوت له ته نیشته په رستگایه کی بازاری که لکوتا کراوه. ئەو که سه شی که دیاری کردبوو، که سیکی زۆر ناسراو نه بوو، کابرایه کی هیندی بوو، هه موو شه مه یهک له گۆره پانه که ی پلانپال، له سه نته ری شاری ژنیف که پرکه ی هه لده دا و بخوور و گواره و ئەنگووستیله و بازنگ و په لپه له و موورووی ره نگاره رنگی نیمچه کیشوره ی هیندی ده فرۆشت. ناتالی زۆرشتی لئ کرپوو، ئەویش هه ر به دیاری دا بوویه ناتالی و وتبووی ئەم ئەنگووستیله یه موفه رکه. به تاییه ت لای زیرنگه کانی که لکوتا دروست کراوه.

- ئە ی چۆن! ئەم ئەنگووستیله یه موفه رکه موفه رک.

- به داخه وه. به لām ئەنگووستیله له گیرفان موفه رکییه که ی نامینئ، ده بی له په نجه بیت.

- لای ئیوه یه وایه.

- ئەمەم لە نەنکەم بیستوو، جا نازانم راستە یا نا. بەلام شتیش هەروا لە خۆرایبەوه ناوتریت.

- کورپ ئەم خورافاتی پرۆپیرەژنە و لە دەوری ئەنگووستیلەش دەیان حکایەت و چیرۆکی هەمەچەشنە هەیە.

- بەهەر حال، زۆر سوپاس قارداش.

زۆر سوپاسی دوکاندارە تورکەکەم کرد و کەمیکیش لە گەڵ مەولوود و زەکی راوهستام. مەولوود کورپکی سپیلکەمی بالا بەرز بوو، دەموچاویکی منالانەمی هەبوو. لە تەمەنی چوار سالییەوه لە فەرەنسا دەژیا. باوکی وەکو کرێکار لە شەستەکان هاتبوو فەرەنسا و لە ناوچەمی مۆنبیلیار لە کارخانەمی بیجۆ ئیشی کردوو. پاشان ژنەکەمی و کورپ و کچەکانی دیکەمی هیناوه. مەولوود دەبگوت (من باوکم ناناسم. هەمیشە هەر لە باخەلی دایکم بوومە و لە نیوان دایک و خوشکە گەورەکەم گەورەبوومە؛ لە هەققەتدا خوشکە گەورەکەم بەختی کردوو. لە تەمەنی چوار سالە، کاتیک هینامیانە فەرەنسا، ئینجا باوکی خۆم ناسی. بەلام هەمیشە بەجەختەوه، بەلکو بووبوو جۆرە وەسواسییەک بۆی، دەبوت من کورپەزای عومەر موحوشم. زوهدی خەلکی چیاپی هەبوو، کراوەبی خەلکی دەوری حەوزی ناوەراست و زیرەکی بەرەبەرەکانیشی هەبوو. بەلام عەشقی کچیکە عارەبی وەهرانی گەیانندییە قەرەغ دێوانەبی مەجنوون. وەهرانییەکە ناوی فاتیمە بوو، کچی پارتیزەریکی کۆنخواری ملهوپ بوو. بەنیسبەت مەولوودەوه، فاتیمەمی دەموچاوی پان، پیتست سپی و کەمی نوورانی، دەچوو سەر کچانی ئەهلی بەیت و دەبوت نووری کچی پیغەمبەرانی هەیه. مەولوود لە سیکۆچکەمی خۆشەویستی دەژیا.

سیکۆچکەمی خۆشەویستیش واتە شونخوونیی ئەشکباران. کوچکەمی سێبەم عەلی لیبی بوو، تاقە فەیلەسووفی سەحراي لیبیا بوو، لە مەر پرودۆمی ئەنارشییەوه نامەیهکی دکتۆرای ئامادە دەکرد.

عەشقی فاتیمە گەیشته بنەبەستیکی دیوار هەلژناو، مەولوودیش هەر لە داخا سەری خۆی هەلگرت و چوو بۆ پاریس بەو نیازهی پلیتیکی دوورگەمی گوادولوپ بپریت و پروا چەند هەفتەیهک لە دوورگەمی بیتیتهوه و عیشقی فاتیمە لە عەقڵ و شعوری دەرپهینتی.

ئەمە رەوتی رومانسییەکانی سەدهی نۆزدهەم بوو، کاتیک عیشق یەکیکی بگەیاندا یە

قەرەغی خەرەند، ئەوه یەکسەر دەچوونە کەعەبی عیشقی ئەو سەردهمە، واتە شاری فینیسیا. بەلام ئیمپرو فینیسیا لە بن دەسته و هەواریکی ئیگزۆتیک نییە، بۆیه مەولوود دەبویست بەتەواوی کیشوهری ئەوروپا تەمی کات و بچیت لە خۆی لە ئاو و هەواي دوورگە دووردهستهکان هەلکیشیت و خۆی پاقر کاتهوه. شەیدایی مەولوود هەندە بەهتیز و بەتاو بوو، نەبوترا لە هەوارگەمی یار دوورکەوتەوه. دواي ئەوهی لە پاریس گەراپهوه، باسی ئۆدیسێهەمی خۆی بۆ دەکردم. رەنگ پەریو و چاو ئەبلەق، دەتوت ئەجندەمی عیشق دەستی لی وەشانوووه و دەبوت: (کورپ وەخت بوو شپت بم. دەزانی کاتیک لەناو میتروکانی پاریس گوزەرم دەکرد و سەیری بنمیچ و تاقی میتروکانم دەکرد، عەلی و فاتیمەم دەبینی وەکو یەک لەش وابوون، بەئاسمانەوه هەلئاسرابوون، یەک لەسەر ئەوترا). (ئەمی بۆ نەچوویت بۆ گوادولوپ، قەول نەبوو بچیتە گوادولوپ؟) (کورپ ترسام لەوهی رینگای گەرانەوهم لی ون بیت. ئەوهی کە لەناو میتروکانی پاریس بینیم بەس بوو.) مەولوود لەو رۆژانە وەکو دێوانە وابوو، عەشقی فاتیمە تەواو لە کەللەمی دابوو بەتایبەتی کاتیک گومانی ئەوهی دەکرد کە فاتیمە بۆتە دۆستی عەلی لیبی. بەتورپهیهوه دەبوت: کورپ عەلی بەدوووه. نامەمی دکتۆرا لە بارەمی فەلسەفەوه ئامادە دەکات، بەلام هیشتا ئینتیمای بۆ عەشیرەتەکەمی زیاترە وەک بۆ کورپی فەیلەسووفان. هەروەها ئەوهشی وت: (باشە عەلی تۆ لەکوئی، بورودۆن لە کوئی، ئەویکی ئەنارشییت و تۆی قەبەلی). بەلام مەولوود نەچوووه گوادولوپ و گەراپهوه بیژەنسۆن و یەک دوو هەفتە خەریکی ئەوه بوو لیبوی خۆی لە لیبوی فاتیمە جیاکاتهوه، چونکە دەبوت: (هەست دەکەم لیبوی ئەوه بەسەر لیبومەوه).

مەولوود تەقەمووسی شەخسییەتی فاتیمەمی کردبوو، لەشی خۆی لە هی ئەو جودا نەدەکردهوه. ئەمە ترازان و هەلئەشەنەوهی زاتی مەولوود بوو. مەولوود وەکو هەموو زەررەیهکی دیکە، لە گەردووندا بەبی (من) دەژیا. کاتیک دەستی بەدەم و لیبوی خۆی دەبرد، هەستی دەکرد دەست لە دەم و لیبوی فاتیمە دەدات. هەمیشەش دەبوت (من کورپەزای عومەر موحوشم. دایە دەمەوی لیت دوورکەومەوه).

ماوهیهکی زۆر نەگەراپهوه سان قییت، نەچوووه لای دایکی، بۆ ئەوهی منە هەلئەشەوهی خۆی دروست کاتهوه.

مەولوود خەریکی قسەکردن بوو لە گەڵ زەکی. مەولوود زۆ حەزی دەکرد لە گەڵ بیتگانەکانا قسە بکات. لەناو ئەواندا بەشیکی ون بووی خۆی دەدۆزییەوه، ئیتەر ئەو کەسە کورد بوایە

یا تورک، بهر بهری بوابه یا عاره ب.

تهوقه مان کرد و دهم ناراسته می مه ولود کرد:

- ئیستا خه ریکی چیت مه ولود؟

ئهویش پی دهچو له نهخوشیه که ی فاتیمه چاک بو بیته وه.

- له تاقیکردنه وهی کاپیس دهچووم. ئیستا ماموستام له نامادهی تهکنیکی. بهلام دهروم بو باشوور. دهمه وی له حهوزی ناوه راست نزیک بیمه وه. من بهچکه ی ئه ویم. من له سی توخم دروست کراوم: هه تاو و ئاو و با. ئه م سی توخمه سه ره کییه ی دهوری حهوزی ناوه راست.

بهلام ئاگری له بیرده چوه وه که هه موو کیانی داگیر کردبوو.

زه کیش گالته ی بهم ئه نتیلیکتوتله ده هات و پی ده که نی و دهیوت:

- کوره برۆ کچه بهر بهریکی چیاکانی لای خوتان بینه، بهرونی زهیتون گوره کرابیت و کچیکی حه لاله زاده بیت. هه وه کو خوم.

کچی ئاپوی خوم هینا، هی گوندی خومانه. بهرفیکت!

مه ولودیش به لچ خوارکردنه وه دهیوت:

- ناجیح نییه دهزانی بو من، کچیکی باش ئه وه یه که به ته وای له دایکم دوور خاته وه. گرینگ نییه، عاره ب بیت، بهر بهری بیت یا فه ره نس. بهلام به یه ک مه رج مه غریبی نه بیت.

زه کی به واقورمانیکه وه:

- باشه بو مه غریبان چیبانه پسمام؟

- محه مه دی برام له جه هه ننه مدا ده ژیت. ژنه که ی مه غریبییه، به ته وای رایکیشتوه ته لای دایک و خزم و که سی دایکی کچه که.

محه مه د شه خسییه تی خوی به ته وای ون کردوه، ژنی مه غریبی پیاو ده خه سینن. دایکم هه میسه ده لئ، محه مه ده که م گوراه، کوره که ی من کوره که ی جارن نییه. خوزگه کو تیرایم داده هات و حه مه که ی خوم قه د و نه ده بینی.

ده ده قه یه ک له گه لیانا راوه ستام و و خواحافیزیم لی کردن. له گه ل خواحافیزیدا مه ولود

پیی وتم:

- له م یه ک دوو روژه دیم سه ریکت لی ده دم.

کاتی سه رنجم دا ئه نگووستیله که ی ون کردوه، غه میکی ته نک، به لام قورس گیانی ته نی. (راست ده کات، ده بی ونی کردب، یا به ئه نقه ست فرپی داوه و بو ئه وه ی ئیتر بیر له من نه کاته وه. باشه ئه گه ر ونی کردبیت، ئه مه که مه ته رخه می نییه. که مه ته رخه می یانی چی!!)

ئا له و له حزه یه، منیش حه زم ده کرد ئه نگووستیله که م ون کردبایه، هه ستم کرد له سه ر په نجهم قورسه و له شی گران کردووم. هه ستم به دلته زینیک کرد. سه ره تابه کی قورس دهستی پیکرد.

پی دهچو ناتالی دلی خوش بیت، به بی دهنگی به پتیلیکانه کانا هاتینه خواره وه. دوو رتگا هه بوو بو ئه وه ی له شه قامه که به پرینه وه: یه که میان به ژیر زه مینا تیده پیری، ئه وه ی دیکه شی به ته نیش باخچه باز نه یه که دا. ئیمه به ژیر زه مینه که دا به ره و ویتسگه ی پاسه که چوین. به دوو جاده دا په پرینه وه تا که وتینه سه ر شه قامی گشتی. که پری پاسیک به رامبه ر به کوشکیکی خنجیلانه، تاقه خانووی شه نگ بو له و گه ره که. پی دهچو له بیست و سییه کانی سه ده ی رابردو دروست کرابیت. باخچه یه کی جوانی هه بوو، دره خته کانیش به ته مه ن دیار بوون. بورجیکی تاییه تیشی هه بوو، به بورجی سه ده کانی ناوه ندی ده کرد. قه د چراهه کم نه ده بینی داگیرسایت. کوشکیکی سه رسامکه ر دیار بوو.

له ژیر که پری چاوه روانی، له ته نیش یه کتر راوه ستاین. حه زم ده کرد ئه و شتیک بلت، حه زم ده کرد گویم له ئینتیباعی بیت. هیچی نه ده وت و سهیری به رامبه ری خوی ده کرد، واته سهیری کوشکه که ی به رامبه ر و سهیری باله خانه ی ویتسگه که ی ده کرد که ئه ریشته کتووریکی زور تاییه تیش نه بوو. ورده ورده هه ندی له موسافیره کان ده هاتنه ژیر که پری پاسه که و چاوه روانیان ده کرد. پاس ده هات و موسافیر داده به زین و موسافیر سوار ده بوون. هه نده ی نه برد پاسه که ی ئیمه ش هات. وتم:

- سواری ئه م پاسه ده بین.

- ژماره چوار.

سواربووين. كه مئى باسى گه ره كى پلانوازم بۆى كرد و به كورتيش باسى به شى ناوخۆم بۆى كرد. له ناو پاسه كه شوئى دانىشتنيش هه بوو، به لآم هه به پتوه راوه ستاين. جار به جارئ سه يرى دهره وهى ده كرد. ئاورئىكى لئى دامه وه و وتى:

- كه واته له گه ل قوتابى ديكه دا ده ژيت؟

- ئه پارتمان كه ئىمه هى چوار كه سيبه، واته له گه ل سئى قوتابى ديكه ده ژيم، به كئىكيان ئىتنامى و دووه ميانيش چينى و سيبه ميان خه لكى لىبريايه، ناوى جۆنه. ده زانى له ۱۹۹۰، ولاته كه يان له شه رى ناوخۆ دايه. جۆن خه لكى مۆنرؤقيايه. پئى ده جئى نه شگه پئته وه ولاته كه ي.

- سوود به خشه.

- له راستيدا، ده زانى من قه د بىرم نه ده كرده وه كه ده ست به خوئندنى هونه ر بكم و بيمه بيزه نسۆن و له شه قامى شامپانيا بژيم.

- سه يره! بۆجى ناوى شامپانيايه.

- له وه گه ره كه ي من ده ژيم، هه ر شه قامه و ناوى شارئىك يا ناوچه يه كى فه ره نساي هه يه. شامپانيا پئيش ئه وهى ناوى خواردنه وه به كى فه ره نسى بيت، ناوى ناوچه يه كه له فه ره نسا كه به ترئيه كى تايبه ت ناويانگى ده ر كرده وه كه شامپانياى لئى دروست ده كه ن. هه ر وه كو كۆنباك، ناوى خواردنه وه به كى ديكه يه و له هه مان كاتيش ناوى ناوچه يه كيشه. به لآم توخوا كئى ده زانى كۆنباك ناوى ناوچه يه كه ؟

- لئيت داوه. له شه قامى شامپانيا ده ژيت.

- راسته به لآم من چه زم زباتر له شه رابى سوورى بۆردؤيه.

ناتالى پئىكه نئى:

- من چه زم له شامپانيايه.

ئا به م شئوه يه قسه مان ده كرد تا گه يشتينه پلانواز، له پاسه كه دابه زين و هه ر به كسه ر ده ست بۆ په نجه ره كه ي سه ره وه درئىز كرد و وتم ئه وه ش ژووره كه ي منه. له جاده كه په رينه وه و ده رگا كه ي خواره وه م كرده وه و به په يژه كانا سه ركه وتين:

- له دوا نهۆم ده ژيم.

به زه رده خه نه يه كه وه:

پيازه يه كى باشيشه!

- ده زانى به ئه نقه ست ئه م باله خانانه چوار نهۆم، چونكه ئه گه ر پئنج بوونايه، ئه وه ده بوايه ئه سه نسۆر دانئىن. به م شئوه يه كه متر ته كليفى كرده وه.

ناتالى به پئىكه نينه وه وتى:

- ئاى كه پئيتاليس!

گه يشتينه نهۆمى چواره م.

- ئه مه ش ئه پارتمان كه مانه.

ده رگا كه م كرده وه و مه تبه غه كه به ده ستى لاي راست بوو، جۆن و تيه ا خه ريكى چيشت لئىنان بوون. سلاومان كرد و ناتاليم پئيشكه ش كردن. جۆن به زؤلئيبه كه وه سه يرى كردم وتى:

- خانم بۆ شه قامى شامپانيا به خيئر بيت، ئئوه نه ناسراو نين له لامان.

ناتاليس ده ستى ته وقه ي بۆ ره وانه كرد و به زه رده خه نه يه كه وه وتى:

- سوپاس.

تياهش، ئه وئيش هه ر له مه تبه غه كه بوو، خه ريكى شووشتنى قاپوقاچاغه كانى بوو، ده ستى به خاوليبه ك سربيه وه و زؤر به ئه ده ب و رئيزى رۆژه لائى دووره وه ده ستى ته وقه ي بۆ درئىز كرد و وتى:

- به خيئر بين و پئىخۆش حالم به ناسينتان.

به ناتاليم وت:

- تيه ا، مامۆستاي زمانى فه ره نسيبه و له وه ته ي ليره شه خه ريكه ئىتناميم فير ده كات. زمانئىكى زؤر سه رنج راکئيش و تايبه ته. ده زانى زمانئىكى مۆنوسيلابه!

- مۆنوسيلاب!

- ئا ئا هه ر وشه يه ك ته نها يه ك برگه ي هه يه و به س. وه كو تئى، تا، تو، توو، تين، تان، هه ر برگه يه ك واتايه كى هه يه و هئىچ په يوه نديشيان به يه كه وه نيبه!

- خۆ مانا کانیان دەزانی؟

- ئا ئا، نووسیومە، وا له دهفته ره کهم دایه. دهته وئ ژووره کهم ببینی؟

جوئیش به هیتواشی پیتی وتم:

- ههر ئیستا دیت، کوره ههر ئیستا دین. مه دامزیمسیبو.

تیگه یشتیم مه به سستی کئی بوو. ئاههنگی ته عاروف دهست پئ دهکات. قه بیله کهی جوئن
ئهم ئیواره یه داوه تن.

دهرگای ژووره کهم کرده وه و ناتالی وتی:

- کئی دیت؟

منیش دهستم بو ناو ژووره کهم دریژ کرد وتم:

- ئهمهش قه سرده کهی منه.

ناتالی ههر به پیتوه سهیری ژووره کهمی دهکرد. په نجه ره کهی کرده وه، ورده ورده ته می
ئیواره له شه قامی شامپانیا کۆده بوونه وه.

- بیزه نسۆن شارپکی جوانه؟

- ئهم ئیواره یه پیاسه یه که دهکین، شهوی بیزه نسۆن ببینه؛ به یانیش پیاسه یه که دیکه
دهکین، بهرژیش ده ببینین. ناوچه یه که کۆنه، پیتی ده لئین (فرانش کۆنتنی)، ده زانیی
یانی چی؟

- هه لبه ته وشه به کی کۆنه؟

- فه ره نسی کۆنه. فرانش واته ئازاد و کۆنتیش به واتای ناوچه یا شار دیت. واته
شاری ئازاد، واته شاره زاد.

- له دهستی کئی ئازاد کراوه.

- تا سه دهی شانزهم ئهم شاره له ژیر دهستی مهملکه تی ئیسپانیا بووه.

- ئمممم.

- شاره زاد شتیکت ده خاته وه یاد؟

- دهته وئ چ بلتیت، بیزه نسۆنیش به غدا یه و تۆش شاره یاری؟ چیرۆکی رۆمانسی و

رۆمانتیکه کهی ژنیقت دیته وه یاد؟

که می به ته ریقییه وه پیتکه نیم.

- شتیکت ده خۆیته وه؟ سه لاجه ی قوتابیانیش ته نها ههر بیسی و ناوی پرته قال و
هه ندی جاریش بیره ی تیا یه، ئه گه ریش هه ز ده کهی چایه ک ده خۆینه وه؟

- باشتر نییه، پیاسه یه کی ناوشار بکه یین؟

- زۆر چاکه.

خه ریک بووین خۆمان ئاماده ده کرد بو ئه وهی بچینه ده ره وه ناتالی چوه هه مامه که،
منیش کلبله کهم به دهسته وه بوو و له پیتش دهرگای ژووره کهم چاوه رپیم ده کرد، له زهنگ
درا. دهرگا کرایه وه له پرپیکدا گوتمان له دهنگه دهنگ و زهنا و غه لبه غه لب و پیتکه نین و
دهنگی هاتنه ژووره وه و ورشه ی کراس و چه پله لیدان بوو. کامیرۆنییه کان بوون، ههر
هه موویان له سالۆنه که کۆبوونه وه، کاتیکیش ناتالی له هه مامه که دهرهات، توشی
حه په سان هات، ده بوا یه به ناویانا تیتپه ری، واته به نیوه ند بوئوبه رامه و رهنگ و ورشه ی
کراسه وه تیتپه ری تا بگاته لای من. دهستیم گرت و به ره و دهرگای هه وشه ههنگاومان نا،
جوئن خه ریک بوو به خیرهاتنی لئ ده کردن و چاوی به ئیمه کهوت که نیازمانه بچینه دهری،
به دهنگیکی هه راش وتی:

- ئه مانهش هاوړیمن. وهرن هاوړییان. با به به که وه ئهم ئاههنگی به خیرهاتنه ساز
بکه یین. ئهم جهژنه به هاتنی خانم ناتالی ده بیته دوو جهژن و دوو ئاههنگ. هاهاهاهاها.
دهستی کرده پیتکه نین. ئاههنگی به خیرهاتنی ئهو سازادانه ی کامیرۆن و به خیرهاتنی
سازاده ی ژنیقیشه.

ناتالی سهیری منی کرد، وهکو ئه وهی سه ر له هیچ دهرنه کات. بروای نه ده کرد ئهم کیژه
جوانانه ببینی، هه موویان به کراسی ئالاو والاوه، میزه ری رهنگین، له قوماشی به هادار،
شالی فراوانی ئاوریشم نیوهی شانوپیلیانی داپۆشیبوو. کاتیکیش ده جولانه وه ورشه ی ئهو
قوماشه نایابانه له یه کتر ده خزین و چرووسکه ی لپوه دههات. بوئی عه تری کیشوه ری
گه رمیش به ناو سالۆنه که یا په رشوبلاوده بووه. یه کیکیان له هه موویان بالا به رزتر و
شهنگتر و به دهنگیکی ساف و بی گری قسه ی ده کرد و به چاوه ره شه قه ترانییه
گه وره کانیه وه سهیری ئیمه و ئه وانی دیکه ی ده کرد. میزه ریکی نارنجی تیری له سه ر

نابوو، پيشالنه کانی له پشتهوه هندی له ملی داپوشیبوو، یهک دوو تیلی رهنګ زهرديش له ناو میزهره نارنجییه که یهوه دهرهاتببون، دهتوت کلپه یه که و له تهوقی سه ریبه وه بهرز ده بیته وه؛ سوخمه یه کی تهنگی شینی ناسمانیشی له بهر بوو، په راویزه کانی به داوی زپین دوورا بوون، راست و چهپ تیکه له کتیش کرابوون، قوچچه ورده کانی به قوماشیتیکی شینی توختر دور درواوو، دوو پز به رامبه به یهک، تلیشی له سینهی دهرکه وتبوو: رهنګی قاوه به شیره وه. تهواویی جوانی ژنیک له و فزا تهنگه کوپوه وه. کراسه که ش تا بهره و خوارتر ده چوو، فراوان و فش ده بووه، رهنګی خوماری هه بوو، له ناو ریشمیکی ده گمن دروست کرابوو. له ناو هندی سالونه که پراوه ستا بوو و دهسته خوشکه کانیسی له دوری کوپوبوونه وه و به ئیعجاب وه سه بریان ده کرد. دوو چاوی فراوان و روون، دوو لیبوی تهستور و حه شیری، لووتیک که موکه یهک شوژر، شه هوانی، میزاجی ده دایه نه و لیبو ته پانه ی که رهنګی تیریان هه بوو، خالیک ده که ویتته ژیر لیبوی، خالیک تا بلتی رهش، که می کالی ده دایه پیسته ره شه که ی، پیستیکی بی گهردی هه بوو، هه له پیستی میوی مانغا ده چوو. پی ده چوو هه نه و بیت شازاده ی شازاده کان.

جۆن خه ربک بوو ئیمه ی گل ده دایه وه، قوتابییه قیتنامییه که شی نارد بو نه وه ی له نه پارتمانه کانی به رامبه ر و نه وه ی خواره وه، نه سه که میبل کو کاته وه، چونکه نه وه ی هه بوو به شی نه و هه موو که سه ی نه ده کرد. نه سه که میبله کان، به لاکیشی له سالونه که دانران و میزه که ش که له ناو هند داندراوو، خرایه پال په نجه ره که و به سفره به کی سپی کاغه زین دایانپوشی، شه ربه ت و بیره و شه راب و قودکا و جین و ویسکی له سه ر دانرا، هه روه ها که نه په ی جوراو جور (جوره سه موونیکی چوارگوشه و سیگوشه ی بچوکن، خواردنی تاییه تی هه مه چه شنه ی ده خرینه سه ر) له سه ر هندیکی کافیار و ماسییه سووره ی دهریای باکور، له سه ر هندیکی ش مایونوز و نیو هیلکه کولای که رت بوو و ورده په نیریشی خرابوه سه ر، دانراوو. هه موو زور به جوانی و نه دازباری پازاندراوو نه وه. له نیوان که نه په کانیس له ناو قاپی پلاستیکی، فستق و بادهم و گهغه شامی برژاو و جوره ها پسکیستی شوژی چه شنی چیلکه له نیوان شووشه کان داندراووون. ورده ورده که چه عازبه کان ده چونه سه ر نه سه که میبلیک و خانمانه داده نیشتن. ئیمه ش گه یشتووینه بهر ده رگا و خه ربکی رویشتن بووین، جۆن گه یشتوو هه نه نیشتمان زور به هیز پیلی گرم و سه بری هه ر دوو کمانی کرد و وتی:

- به گیانی پاکی دارستانه کانی نه فریقیا نابیت برۆن.
 نه م رسته یه له زاکیره هه ره قووله کانی جونه وه هاته ده ری. رسته یه کی شاعیری بوو، به لام پیش شاعیریش بیت، نه نیمی بوو.
 رسته یه که بوو، روچی ده خسته بهر گزوغیا و دار و به رده وه. پاشان به زمانیکی دیکه، تکای لی کردین:

- به بی هیچ پروتوکولی، فرموون له گه لمان دانیشن و شتیک بخونه وه.
 منیش سه بری میوانه که ی خوم کرد و پیتم وت:
 - چ ده لیتی؟ دانیشن یا ده ته وی برۆین؟
 - حه ز ده که ی با هندیکی دانیشن.
 تا هیزی تیابوو، جۆن هه ر دوو ناو له پی به یهک دادا و، وتی:
 - به خیرین. هه ر هه موو به خیر هاتن. ئیمشه و ئاههنگی ئاههنگه کانه.

ده دوانزه کچ ده بوون و قوتابییه قیتنامییه که ش نه دیده زانی له کوئی دانیشی و له کویش به پیته بوه ستیت. نه دیده زانی له چ سووچی جیبی خزی بکاته وه. دوو قوتابی نه فریقیش له گه ل کچه کان هاتبوون. نه وان له په رده وه، به یه که وه دانیشتبوون. جار نا جار ده ستیان به پیکه نین ده کرد، به تاییه ت کاتیک جۆن رسته ی فره نسی و ئینگیزی تیکه ل ده کرد.

جۆن خوی شه ربه تی ده به خشیه وه. په رداخی پلاستیکی پر شه ربه تی ده دایه نه و که چه جوانانه. پاشان هندی جینی تیکه لی ئاوی پرته قال کرد و هینای بو ئیمه، به کیکی دایه ده ست ناتالی و نه وی تریشی دایه من و وتی:
 - نه مه جین و ئاوی پرته قاله. نوشتان بیت.

پاشان دهستی نایه سه ر دوگمه ی ته سجیله که و شریتیکی بزب مارلی خسته سه ر. ناتالیس سه بری نه و که چانه ی ده کرد که ته مه نییان له نیو بیست و بیست و پینج سال ده بوو، به لام له و جلویه رگه فش و رهنگا ورهنگانه به خانمی پیگه یشتوو ده چوون، به پرونیسه وه سه بری به کتربان ده کرد، به بوپریبه وه قسه یان ده کرد. هه مووشیان به فره نسییه کی زور ره وان قسه یان ده کرد، زور جار له فره نسییه کان جوانتر قسه یان ده کرد. نه م کیژانه، له راستیدا ژن بوون، زور له خو رازی بوون. نه وه ی زیاتر سه رنجی منی

دابوو دهنگیان بوو: زۆر ساف و بی گری. سهره‌رای ئه‌وه‌ی حه‌رفی (r) یا به (r) ته‌له‌فوز ده‌کرد، نه‌ک وه‌کو فه‌ره‌نسییه‌کان که به (غ) ته‌له‌فوزی ده‌کن، نه‌ک ته‌نها هه‌ر نه‌شاز نه‌بوو، به‌لکو نه‌غمه‌یه‌کی شیرینی ده‌دایه‌ زمانی فه‌ره‌نسی و ده‌بخسته‌ گۆزانییه‌وه. به‌تایبه‌ت کاتیک وشه‌یه‌کی له‌بیرچوه‌وه ده‌وترا و ده‌کرایه‌ رسته‌یه‌کی زۆر ئاسییه‌وه، هه‌نده‌ی دیکه‌ زمانی فه‌ره‌نسی خۆش ده‌کرد. له‌ راستیدا، ئه‌وان زمانی فه‌ره‌نسیان له‌ بێژنگ ده‌دا و ده‌یانوته‌وه، سیه‌ریان ده‌دای. هه‌ندێ سهرنجم ده‌دا و هه‌ستم ده‌کرد زمانی فه‌ره‌نسی له‌ جۆگه‌له‌ی دارستانه‌کان هه‌لده‌کێشن و کاتیک حه‌رفیک ده‌وترا و ئاوێکی سازگاری لێوه‌ داده‌چۆری، هه‌ر حه‌رفیک به‌شیه‌ر بارگای ده‌بوو، ده‌بووه‌ نه‌غمه‌ و ئاوازیکی پاراوی لێ ده‌تکا.

چرای سالۆنه‌که‌ کوژابوووه، ده‌یه‌ها مۆم داگیرسابوون، ئه‌و مۆمه‌ بۆنخۆشانه‌ی که له‌گه‌ڵ توانه‌وه‌یاندا بۆن و به‌رامه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌به‌خشییه‌وه. مۆمی په‌نگاوه‌رنگ بوون. کاتیک کچیکیشیان هه‌لده‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی په‌رداخ‌ شهربه‌ت یا بیره‌یه‌ بێنی، له‌ ڕیگای چرای مۆمه‌کانه‌وه، هه‌یکه‌لیکی سیه‌ری به‌هه‌یه‌ت له‌ قه‌د دیواره‌که‌ی پشته‌وه‌ دروست ده‌بوون. ورده‌ ورده‌ جین و بیره‌ ئاو و هه‌واکه‌ی ساز ده‌دا، دهنگی گری و که‌رخه‌که‌ی بۆب مارلی، تیشکی مۆمه‌کان و روخساره‌ په‌شه‌کانی ئه‌و ژنه‌ جوانانه‌ که هه‌ندێ جار تیشکی مۆمه‌که‌ لایه‌کیانی داده‌گیرساند، تاریکی و ره‌شی و تیشکی نارنجی تیکه‌ڵ ده‌بوون. ورشه‌ی ئه‌و جلویه‌رگانه‌ی که له‌ خه‌زی ئه‌سلی دروست کرابوون، ده‌توت ورشه‌ی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کانه‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ شه‌وه، ته‌می گه‌ره‌کی پلانووز تا ده‌هات ئه‌ستووور تر ده‌بوو، ده‌توت شه‌و خه‌ریکه‌ دروست ده‌بیت، شه‌ویکی تایبه‌ت. ئه‌و چه‌ند دره‌خته‌ی که له‌ باخچه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ش بوون، ئه‌و که‌مه‌ گه‌لایانه‌ی که به‌سه‌ر لقه‌کانه‌وه‌ ماپوونه‌وه، له‌گه‌ڵ چله‌ پروتاوه‌کان هه‌ندیکیان له‌ناو ته‌مه‌که‌ توابوونه‌وه هه‌ندیکیشیان نووکه‌کانیان دیار بوو، به‌رده‌وامییه‌کی ئه‌و که‌شه‌ بوون، که ورده‌ ورده‌ له‌ سالۆنه‌که‌ی ئیمه‌ دروست ده‌بوو. ده‌ره‌وه‌ سهره‌رای سه‌رما، ده‌توت به‌رده‌وامییه‌کی سروشتی گه‌رماکه‌ی ژوووه‌وه. نه‌مده‌زانی چۆن، له‌ هه‌ندێ ئیواره‌ی تایبه‌تی وا دا، هه‌موو به‌رجه‌سته‌یه‌ک ژیانی ده‌چیته‌ به‌ر، هه‌موو مادده‌یه‌ک سوزه‌ی تی ده‌چی و هه‌موو توخمیک ده‌که‌وێته‌ جووله‌ و ئاو و هه‌وای سیه‌ریکه‌ خه‌ریکه‌ ده‌زی و دنیا بۆ چه‌ند ساتیک ده‌بووژێتیته‌وه و رۆحی سهره‌تایی ده‌چیته‌وه به‌ر ژیان. ئۆخژنیکی سه‌یری ده‌به‌خشییه‌ من، بۆیه هه‌ندێ جار نغرو ده‌بوومه‌ نیو پامانیکی ساده‌وه، له‌ هیه‌چ فه‌لسه‌فه‌یه‌کیشه‌وه سه‌رچاوه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. به‌ساده‌یی هه‌ستم ده‌کرد،

دنیا ئیمرو له‌ دایک ده‌بی.

چۆن هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ و چوو داوه‌تی ئیزاییلی کرد بۆ ئه‌وه‌ پیکرا سه‌ما بکه‌ن. ئه‌ویش به‌نازیکی تایبه‌ته‌وه هه‌لسایه‌ سه‌ر پێ، سه‌یریکی ده‌سته‌خوشکه‌کانی کرد و چاویکی له‌ یه‌کیکیان داچووکاند و لێویکی قورچان و هه‌ردووک چوونه‌ ناوه‌ندی سالۆنه‌که‌ و ده‌ستی یه‌کتریان گرت و سه‌مایه‌کی سلۆیان کرد. له‌سه‌ر ریتمیکی هیواش، له‌ پشته‌وه‌ش له‌ ته‌سجیله‌وه، دهنگی تام تام، ته‌پلی کیشوهری ئه‌فریقا به‌رز ده‌بووه. ریتمیکی هیواش بوو، به‌لام بانگه‌شه‌ی جموجۆلیکی تایبه‌تی ده‌کرد. پیکرا هه‌ردووک ده‌خوولانه‌وه‌ چۆن وه‌کو له‌ خۆیایی، سه‌یری بنمیچی ده‌کرد و ده‌یویست به‌ناسته‌م بۆنی ئه‌و عه‌تره‌ بکات، که شازاده‌که‌ی کامیرون پڕژاندبوویه سه‌ر کراس و بنملی و تک تک ده‌رژایه‌ خواره‌وه. له‌ میزه‌ره‌ نارنجییه‌که‌شیه‌وه هه‌ندێ گولینگ شوپووبوونه‌وه. چۆن چاوه‌کانی داده‌خست و بۆنی ده‌کرد و پاشان هه‌ردوو ده‌ستی بۆ که‌مه‌ری برد وه‌کو شه‌پۆلی ده‌ریا خۆی ده‌کیشایه‌ ئه‌م لاوه‌ ئه‌و لای ئه‌و جه‌سته‌ گه‌رمه‌ی که هه‌شتا گه‌رمایی ولاتی کامیرونی تیا بوو. ئه‌ویش له‌سه‌ر ئیقاعیکی تر ده‌یویست چۆن به‌ره‌ ئاواز و میلوودییه‌کی دیکه‌ راپیچی. شربتیکی دیکه‌یان خستبووه سه‌ر ته‌سجیله‌که‌، ئه‌مجاره‌یان ته‌نها گوتمان له‌ دهنگی ته‌پل و ده‌هۆل ده‌بوو، له‌سه‌ر ریتمیکی خیراتر، تا ده‌هاتیش خیراتر ده‌بوو. هه‌ستم به‌ده‌یان، به‌لکو سه‌دان پێخواس ده‌کرد، له‌ ده‌وری ناگریکی جۆشدراو، ده‌مامکیان له‌سه‌ر روخساره‌ و گۆزانی ده‌لێن و که‌شیکی ئه‌فسووناوی دروست ده‌کن، دهنگه‌کان رۆ ده‌چنه‌ قوولایی دارستانه‌کان و جارێکی دیکه‌ش گوتمان له‌ زایه‌له‌ی دهنگه‌کان ده‌بیته‌وه، ئه‌م زایه‌لانه‌ تیر و ته‌سه‌لی ئه‌فسوون و جارێکی دیکه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام به‌جیاوازی ده‌گه‌رێته‌وه. سه‌مای سلۆ بوو به‌کو سه‌ما.

کچیکیان داوه‌تی قوتاییه‌ قیتنامییه‌که‌ی کرد، ئه‌ویشیان هه‌ر به‌زۆر هه‌تیانه‌ ناو جه‌رگه‌ی سالۆنه‌که‌وه. نه‌یده‌زانی سه‌مای ئه‌فریقای بکات، هه‌ندێ خۆی راوه‌شاند، به‌لام پیتی ده‌چوو، بیه‌وی بگه‌رێته‌وه شوپنه‌که‌ی خۆی. دوو قوتاییه‌ ئه‌فریقاییه‌که‌ هه‌لسان، هه‌ر یه‌که‌ و ده‌ستی کچیکێ گرت و خۆیان نووسانده‌ له‌شیاانه‌وه و ده‌ستیان به‌سه‌ما کرد. چۆن ئاویری له‌ من و ناتالی دایه‌وه و به‌ده‌م و لووت ئیشاره‌تیکی زۆر تایبه‌تی کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی پیمان بلتی (وه‌رنه‌ ناو سه‌ماوه، چیه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌ لاتره‌یکیه‌ بن!)

منیش به‌ناتالیم وت ، ده‌ته‌وی هه‌ندێ سه‌ما بکه‌ین، ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتی: (حه‌ز

دەكەم بچین پیاسەیهکی شارەکه بکهین).

وتم (با هەندێکی دیکە دانیشین، ئینجا پیاسەیهکی دەرەو دەکەین). نەمزانی بۆچی ناتالی حەزی نەکرد لەوئێ بێنیتەوه. ئەم ئیوارەیه چ بۆ من چ بۆ ئەو تاییەت بوو، سەرەرای ئەوێ هەردوو کمانیش ئاھەنگ و جەژنی ئەفریقایمان بینیوو، بەلام ئاھەنگی وا عەفەوی و هی خەلکانییک هەر دوینی پێیان ناوەتە سەر خاکی فەرەنسا و هیتشتا گەرموگۆری و شەھووتی دنیای ئەوییان پێوێه، دیاردەیهک و دیارییهکی دەگمەن بوو. ئەم ئاھەنگە لە پێناوی سەیرکردن نەبوو، سەپتیکاکل نەبوو، ئەمە ئاھەنگییک تاییەتی جۆنە، ئاھەنگە بۆ ئەوێ خۆت پۆلی تیا بیینی، کەس نەھا توو بۆ ئەوێ سەیری ئەوێتر بکات، هەموو هاتوون بەشدار بن، هەر بۆیە، هەموو سنوور و رێگر و بەرەبەستەکان دەشکینن، ئەمەش لە پێناوی پێشکەشکردنی لەزەتیکی کاتیی بوو بۆ لەش. جۆن لەم ئاھەنگانەدا، هەموو سالتیک زۆر لێزانانە، یەكەم میوێ وەرزی عیشق و خۆشەوێستی لێ دەکردهوه. ئاھەنگی وا بەھیچ جۆری دەستکردی پێوێ دیار نییە، راستە لە شوێنییک و سالتوێکی موتەوازبەیی بەشی ناو خۆ دەکریت، بەلام پاراوی ئەم ئاھەنگە گەلێ لەو ئاھەنگانە بەچیتر و بەزەوقتر بوو کە بەئەنقەست دەیانەوێ کولتوور و موسیقای ئیگزۆتیکی ئەفریقای پێشکەشی فەرەنسییەکان بکەن. لە هەمووشی خۆشتر ئەو بوو، کە ئیمە هەموو بێگانە بووین. ناتالیش، هەرچەند فەرەنسی زۆر بەباشی دەزانی، سەرەرای ئەوێ خۆی ئەلمانیزمان و بوو، هەر وەها لە ولاتیکی دیکەو هاتبوو، ئەویش وەکو ئیمە بێگانە بوو، رەنگبێی لە هەموومانیش بێگانەتر ئەو بوو بیت!

حەزم دەکرد ناتالیش هەلسیئە سەر پێ و بەو جلۆبەرگە رەشە جوانەیهوه، بەو لەش و لارە باربیکەیهوه، بەو قژە بلێسییەوه، دەستەکانی بۆ بنمیچی سالتوێکە بەرز کاتەوه و نووکی پێلاو و وردەیلەکانی بچەقێنیتە سەر مۆکیئە پلاستیکییەکە و بالییهکی ناسکمان پێشکەش کات. یا ئەوێتا بیر و بیرکردنەوێکانی بۆ چەند لە حەزیەک لە عەقل و شعوری دامالێ و رەشیی جلۆبەرگەکی تیکەلێ تیشکە تاریکەکانی مۆمەکان بکات و لەگەڵ ریتمی سەرەتاییانە هەلپەریت و بانگی منیش بکات بۆ ئەوێ وردە وردە خۆ نەرۆ کەمە ناو ئەو ئاھەنگ و سەما نوێیانەکی پێوێست ناکات کۆد و دەستوورەکانی فێر بین. یاسا و دەستووری ئەم سەمایانە تەنها هەر جەستە خۆی لەکاتی خۆیدا دەیانئافریتی، سەمای لەشە لەگەڵ ریتمی تام تام. جۆرە ناوێتە بوونی لەش و موسیقاییە. خۆ ناتالی، بەباشی

دەیتوانی لەم رووێ تێوری خۆیم پێ بلێت. بەلام سەیری دەکرد و بەس. منیش جار بە جار سەیری چاوەکانیم دەکرد، سەیری روخساریم دەکرد، سەیری لەشیم دەکرد، نیگای تیکەلێ ئەو تاریکییە دەبوو، تیشکی مۆمەکەش جلە رەشەکانی کال دەکردهوه، بەلام نەمدەزانی بیر لە چی دەکاتەوه و چۆن لەم ئاھەنگە کتوپرە تی دەگات. نەمدەزانی ئایا پێی خۆشە یا نە، دەبیزوێتی یا نە! ئایا دەبەوێ بچینە دەرەو لە پێناوی ئەوێ بەیەکەوه بین، یا چیتر و ئاھەنگ و لەزەت بیینی زیاد لە پێوێست، خەمۆکی و غەمباری دەکات. پێ دەچوو، ناتالی تا سنووریکی دیاریکراو، دیاریکراو و بەس حەز لە لەزەت و خۆشی بکات، پێ دەچوو کاتیک پال بە لەزەتەوه دەنێن تا سنووری توانەوه لەناو شەھووت و خۆشی و لەزەت، هەست بەگوناھ لە بیرەو ریبە قوولەکانی ببووزنیتەوه. پروام بەمە نەدەکرد، چونکە هەرگیز ناتالی، باسی ئایینی لە لا نەکردم، هەرگیز هەستم بەوه نەکرد کە هەستکردن بەگوناھی یەكەم، لە ناواخی شعوری ناتالی هەبوو بیت. بەلام ئایا من پۆچووبومە ناو هەست و نەستە هەرە شاراوەکانی ئەو شازادە سیاپۆشە؟

ئەویک حەزی لە موسیقا بوو، حەزی لە کەلتووری دنیای دیکەش هەبوو؛ سەفەرە بۆ نیپال لەبەر ئەوه نەبوو، لە نزیکەوه کولتوور و نەریت و شیوێ ژیان و ژینگە هیتران بیینی! باشە لەبەرچی نایەوێ، بۆچی چەند ساتیک، بۆ چەند ساتیک و بەس، ئیمەش، هەردوو کمان هەلسیئە سەر پێ و خۆمان بنووسینین قەد یەکتری و بخوولینینەوه. منیش هەر دوو دەستم لە کەمەرە باربیکەکی بئالینم و سکی بنووسینمە قەد سکم و بۆنی ملی بکەم، بۆنی ئەو گەندەمووانە بکەم کە دەتوت رەگەکانی لە میسکا و هەلکیشراون. ناو لەپم، نەخیر قامکە بیژییەکانم، ئەوانە هەمیشە دەکەونە داوی لەزەتی جەھەننەمی، وردە وردە بساومە بناگوێ و بەنووکی پەنجەکانم، حەسرەتی گەندەمووکان بسپرمەوه، ئاھ و نالەئێ ئەو موو تەمەن کورتانە رابالم. جاریکی دیکە، با دوا جاریش بیت، هەر قەیناکە دەستی راستم ورت دەمە ناو سەرچاوەی لەزەتییک کە سەرچاوەکی ژان و پەرکەمە، بۆ ئەوێ ئەم دەستە سیحراوییانە من، سبەینی، بەدیار ئەم لەشە هیشک هەلگەراو دەمەوه ئیشک بگرن. نازانم چۆن باسی ئەو سەمایە بکەم، کە نەمانکرد.

دوو جنی ترمان خواردەوه و مالتا و ایمان لەو ئاھەنگە کرد کە نەماندەزانی کە کۆتایی دیت، بێگومانم کە ئەم ئاھەنگانە کۆتاییان نایەت، دەمەو بەیانیش کاتیک دیننەوه، پەرداغە باغەکان لەسەر قەبرەگەوتوون، شووشەکان هەر هەموویان، یا زۆرەیی زۆربان

به تال بوونه، بونی دوکله‌لی جگه‌ره و بۆنویه‌رامه‌ی ئه‌و هه‌موو خوارده‌وه پۆحییانه و عه‌تره تاییه‌تیانیه‌ی ولاتی کامیرۆن، به‌لکو هی هه‌موو ئه‌فریقیا تیکه‌لی یه‌کتر بوونه، بیده‌نگیه‌ک به‌سه‌ر سالۆنه‌که‌یا راشکاوه. بیده‌نگی!! نه‌خیر، ئاهه‌نگه‌که‌گواس‌تراره‌ته‌وه ژووره‌کان، جۆن له‌گه‌ل شازاده‌که‌ی خۆی دایه. هه‌ردووک، دۆشه‌که‌که‌یان هیتاوه‌ته‌وه‌وه، چونکه‌ جیتی ئه‌و دوو له‌شه‌ زله له‌سه‌ر ئه‌و قه‌ره‌وتله‌ یه‌ک نه‌فه‌ریه‌ نایه‌ته‌وه، ئه‌و دوو له‌شه‌ سیاهه، ئه‌و دوو له‌شه‌ گه‌رمه، ئه‌و دوو له‌شه‌ی شه‌و پیرۆزبایی لی‌ کردوون و ده‌میکه‌شه‌ خه‌ون به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌بین، وه‌کو چل و ره‌گی دره‌خته‌ ئیستواییه‌کان تیکتالان و چۆراوه‌گی ئه‌فین و عیشق و له‌زه‌تیش به‌ته‌نیشتیانه‌ چۆره‌ی دیت. دره‌ختی ئیستوایی هه‌میشه‌ هه‌ر ئاره‌قوین، له‌شی ئه‌و پووکه‌ گه‌لاپان و ئه‌ستوورانه، دلۆپه‌ شی‌ وه‌کو ده‌نکه‌ قه‌زوان له‌ سه‌ریان کۆده‌بیتته‌وه.

مۆسیقایه‌کی کزیش له‌ ته‌سجیله‌که‌وه‌ به‌رز ده‌بیتته‌وه، زۆر کز وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌نگیک بیت له‌ ده‌روه‌ برژیتته‌ ئه‌و ژووره‌ تاریک و تنۆکه‌وه، ده‌نگیک بیت له‌ نیو ئه‌ستوورایی ته‌مه‌ چه‌که‌انه‌وه، له‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه‌ بخزیتته‌ ژووره‌که‌ی ئه‌وانه‌وه. شازاده‌ش به‌زمانه‌ حه‌شه‌ریه‌که‌ی هه‌موو له‌شی جۆن بلیسیته‌وه، هه‌ر له‌ نووکی پتیه‌وه‌ تا ته‌وقی سه‌ر، هه‌ندێ جاریش وه‌کو دوو ئه‌لقه‌ زمانیان له‌ یه‌کتر گیر بکه‌ن و به‌حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ بیانوه‌ی وه‌ک یاری و جه‌نگی زینده‌وه‌رانی ده‌ریا یه‌ک ئه‌وی تر قووت بدات. یا وه‌کو ئه‌فسانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان بچنه‌وه‌ ناو له‌شی یه‌کتر و بینه‌وه‌ ئینسانی یه‌که‌م. جۆنیش، به‌ناو له‌پ، نه‌وازش له‌گه‌ل ئه‌و جه‌سته‌ تاریکه‌ بکات، له‌ هه‌ر بسته‌له‌شیک گولتیکی ده‌گه‌م بکاته‌وه. ته‌نها به‌نووکی په‌نجه‌ و ناو له‌پ ئه‌و له‌شه‌ فراوانه‌ به‌سه‌ر کاته‌وه: ئیره‌ قۆرتاییه‌کانی ناوکه، سه‌رچاوه‌ی حه‌زه، ئه‌ولاتر، نیوان سمت و گژوگیا ره‌شه‌کانی موحیبه‌ت، کانگای بوورانه‌وه‌یه، ئه‌ولای تر ته‌لاره‌ گۆشته‌کانه، ترۆپکی حه‌وانه‌وه‌ن، گومه‌ته‌ نه‌رمونۆله‌کانیش به‌ره‌و به‌رزاییه‌کان ده‌رۆن و به‌بداغی ره‌حتبوونیان هه‌لگرتوه، تاکو پشته‌وه‌ی ئه‌ژنۆش، شۆربوونه‌وه‌یه، شۆربوونه‌وه‌یه‌ به‌ره‌و هه‌لاکه‌ت، به‌ره‌و نیرفانا: ئا له‌و قۆرتاییانه‌ نه‌وازش خۆشه‌ تا پووژه‌ توره‌کان و ئیتر قووله‌قاپ و پتیه‌ناسکه‌کان و په‌نجه‌ی پتیه‌کانه‌ که‌ هه‌رس ده‌ست لیدانیکیان ته‌زوویه‌ک بۆ شه‌وور و هه‌ست ده‌نیرێ، هه‌ر نه‌وازشیک له‌ حزووریان بلتیه‌ی حه‌زیک له‌ ته‌وقی سه‌ر ده‌کاته‌وه. ئیتر هه‌ر حه‌زه، گر ده‌گرێ، هه‌ر له‌زه‌ته‌ و داده‌گیری و هه‌ر چۆراوه‌گی ئه‌فینه‌ و ده‌بیتته‌ چرخان...

ناتالی ده‌ستی بۆ جاننا ره‌شه‌ بچکۆله‌که‌ی برد و سه‌یریکی منی کرد، منیش سه‌یریکی جۆنم کرد و چاویکیشم له‌ ئیزابیل داگرت و پیم وت: دلخۆش بووم به‌ناسینیت و یه‌کتر ده‌بینیه‌وه. (ناتالی زۆر ئۆتۆماتیکیانیه‌ جانناکه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و پیتی ده‌چوو دالعه‌یه‌کی قوول بردبیتتیه‌وه. دوا ته‌ماشای سه‌ماکه‌رانی کرد و خواحافیزی لی‌ کردن). ده‌ستیکم نایه‌ سه‌ر شانی و قه‌بیلله‌ نازه‌نینه‌که‌مان جیتتیه‌شت.

نه‌مۆم به‌نه‌مۆم به‌پیتلیکانه‌کانا ده‌هاتینه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی ئاهه‌نگه‌که‌ کزتر ده‌هاته‌ به‌رگویمان. ده‌رگاکی خواره‌وه‌مان کرده‌وه و ته‌میکي چر و ئه‌ستوور شه‌قامی شامپانیای داگیر کردبوو. دوو کچمان بینی، ده‌ستی یه‌کتریان گرتبوو و به‌حریکه‌ حریک له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌ربینه‌وه و ده‌چوونه‌ ئه‌پارتمان‌که‌ی به‌رامبه‌ر. گه‌یشته‌ ته‌نیشتمان، یه‌کتیکیان هات و له‌ من نزیک بووه‌وه و داوای ئاگری لی‌ کردم.

ئه‌وی دیکه‌شیان جگه‌ریه‌کی به‌سه‌ر لیوه‌وه‌ بوو. چه‌رخه‌که‌م ده‌رکرد و جگه‌ره‌ی هه‌ردووکیانم داگیرساند. سوپاسیان کردین و ده‌ستیان به‌پتیکه‌نین کرده‌وه و ده‌ستی یه‌کیان گرتوه‌ و له‌ناو ته‌مه‌ چه‌که‌ ون بوون.

ناتالی ته‌ماشایه‌کی منی کرد و چاوه‌ سه‌وزه‌کانی وه‌کو دوو کانگای فسفۆری وابوون چرووسکه‌بان تی‌ که‌وتبوو، حه‌زم ده‌کرد بیگره‌ باوه‌ش. گه‌یشته‌ ئیره‌که‌ پری پاسه‌که‌. هه‌نده‌ی نه‌برد پاسه‌که‌ هات. سواریوین. ته‌نها هه‌ر چوار پینج که‌س له‌ پاسه‌که‌دا بوون. ژنیک و پیاویک، ته‌مه‌نیان چل، چل و پینج سال‌ ده‌بوو، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتر دانیشتیوون، هه‌ر دووک فوول مه‌ست بوون. پیاوه‌که‌ ریشیکی هه‌فته‌یه‌کی ده‌رچووبوو، ژنه‌که‌ش قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی مۆزی له‌به‌ر بوو. پیاوه‌که‌ ده‌ستی کردبووه‌ ملی ژنه‌که‌ و جاربه‌جار به‌چه‌یه‌ شتیکی پینج ده‌وت و ماچیکی ده‌کرد. ژنه‌که‌ش پیتی ده‌چوو زین بوویته‌ و نه‌یده‌هیتته‌ پیاوه‌که‌ ماچی کات. دواي چهند ویستگه‌یه‌ک دابه‌زین. له‌ جاده‌که‌ش په‌ربینه‌وه‌ هه‌ر چه‌قه‌چه‌قیان بوو. ئیمه‌ش گه‌یشته‌ گۆره‌پانی سان پیار. ده‌ستی لای راستمان وه‌رگرت، ورده‌ ورده‌ به‌شه‌قامی لاگران روو دا سه‌رکه‌وتین. به‌ناتالیم وت:

- ده‌زانی لاگران روو، مه‌به‌ستم ئا له‌م شه‌قامه‌یه‌ که‌ من و تو‌ی لێین، کاتی خۆی ریتگا و بانی رۆمانه‌کانیش بوو! ئیره‌ش که‌وتبووه‌ ژیر ده‌ستی رۆمه‌وه.

- تو‌ شتیکی نییه‌ سه‌رنجی نه‌ده‌یتێ!

- کچی ئاخر، شتیکی سهره! تۆی ئەلمانیزمان، منیک خەلکی خری خاسه، لهوپهری دنیاوه هاتووم، لهم شاره یه کتر ببینیوه و به جاده یه کیش پیاسه بکهین که کاتی خۆی پیچکهی گالیسکهی رۆمانه کانی به سهره خولاونه توه. ئەو بهرزاییه دهبینی، ئەوهی که به چرا و رۆشنایی دهوردراوه؟ ئەو قهلایه. هی سه ده کانی ناوهنده هه زده کهی سبهینی دهچین له نزیکیشه وه دهیبینی.

ورده ورده به شه قامی لاگران روودا سه رده که وتین، دنیا به ته واوی ساردی کردبوو. دهستیم گرت و خۆم لپی نزیک کردبووه وه و شانم بهرسانی ده که وت. گه یشتینه کۆتایی شه قامه که، ئیتر بن بناری قهلایه. به دهستی لای راست، مالی فیکتۆر هۆگۆ بوو، به دهستی چه پیش، ههر به رامبه ر ماله کهی هۆگۆ، مالی (دوو برای رووناک) یه. پلاکیتی برۆزی هه لۆسرابوو، وینهی ههر دوو براکه ی له سه ر هه لکۆلرابوو و میژووی له دایک بوون و چه ند رسته یه کی له سه ر نووسرابوو؛ ئەو دوو برابه، له کۆتایی سه ده ی نۆزده هه م سیحری سینه مایان داهینا. له راستیدا، ئەم ناوه زۆر لایق به و دوو برابه یه، گه یشتبوینه ته نیشت مالی فیکتۆر هیگۆ و به ناتالییم وت:

- فیکتۆر هۆگۆ به ریکه که وت خه لکی بیزه نسۆنه!

به ریکه که وت؟

- ئا ئا، ده زانی باوکی جه نه رالی له شکر فهره نسی بوو، له شکریش وه کو دۆم وان، ههر ماوه و له شوینیکن. له گۆرپانی گرانقیلیش هه یکه لیک ناپووتیان بۆ دروست کردوه. ههر به های ریکه که وتتیکی هه یه و به س. با لیره وه با بدهینه وه، له و پشته چه ند باریکی خۆشی هه یه، بچین که می خۆمان گهرم بکهینه وه و شتیکیش بخۆینه وه.

- هه ز نا که ی سه ر قه لاکه بکهوین؟

- تۆ لای خۆت سه ر ما برده له ی، به لām ئەگه ر هه ز ده که ی با برۆین. ئیمرو ته مه ئەگینا له سه ره وه شاری بیزه نسۆن زۆر جوان دیاره.

رووباری (دوو) وه کو مرواری چرووسکه ی دیت.

گه یشتینه کۆتایی شه قامه که، ئیتر چله کۆلانی لی جودا ده بیته وه، به گه ره که که ی دهوری قه لادا په رت دهبه وه؛ کۆمه لی داموده زگای نایینی لیه کۆلانیکیشی به دهستی چه پدا، ئیتر ده بیته پتیلیکانه و پاشانیش دوو رچه ی لی جیا ده بیته وه: به کیکیان په یژه یه که

به رد رپێکراوه، ئەوهی دیکه قیرتاوه، بۆ تۆتۆمبیل و بۆ پیادهش ده شیت. ئیمه جاده قیرتاوه که مان وه رگرت، چونکه رۆشنتر و ناسانتریش بوو بۆ سه رکه وتن، له پیشه وهش کاتیدراله کی گۆتیک به رزبۆته وه، له پیشه وهی قه لاکه دایه. پیش ئەوهی بکه یته قه لاکه ش ده روزه یه کی رۆمانی لیه، له راستی پاشماوه ی ده روزه یه کی گه ره یه. ئیتر تا ده گه یته شووره کانی قه لاکه دره ختی سنۆیه ر و دره ختی دیکه به حه وایا به رزبوونه توه. له م سالانه ی دوابی، به پرۆژه که ته ری سپی، دهوری شووراکه یان دا، ئیتر کاتیک له خواره وه ده تروانییه قه لاکه، ههر هه موو شووراکه به په له ی تیشکی سپی رووناک بۆته وه، کاتیکیش ته م له و نیوهنده کۆده بیته وه، ئەگه ر له خواره وه سه یری قه لاکه بکه یته، ههر به کۆشکیکی گه وره ی هه لۆسراو ده کات؛ گه لی ئەفسوونبه خشه. رووباری (دوو) له شپوه ی گواره یه ک، یا له شپوه ی ئەلقه یه کی دانه خراو ته وقی شاره کۆنه که ی داوه.

(شار و رووبار دوو دهسته خوشکن. منیش خه لکی میزۆپۆتامیام، واته ولانی دوو رووبار. باشه بۆ شاره کانی ئیمه نه که وتوونه ته سه ر ئەو دوو رووباره، باشه ئەمه ریکه وته یا سیاسه ته. ئیمه په سترایینه ته ده شتایی و چۆله وانی و بن بناری چیا سه رکه شه کان!!)

به ده م سه رکه وتنه وه، جار ناچار تیکیش ئاورمان ده دایه وه، چراکان له ناو ته مدا چرووبوونه وه و وه کو مانگی بچووک بچووک خه رمانه یان دابوو. ته واو سه رکه وتبووین؛ بیتگومان ده روزه ی قه لاکه به م نیوه شه وه داخراوه، به لām هه وایه کی ساردی ته ندروست، نه ی شپی هه بوو، له سه ر ده موچاومان ده نیشته وه. چ سه رمایه کی خۆش بوو. ههر دووک، له ته نیشت یه کتر راوه ستاین و سه یری خواره وه مان ده کرد، دهستم ئاراسته ی گه ره کی پلانواز کرد و وتم: (ئوه ش شه قامی شامپانیایه)، ته نها ههر ئاراسته که ی ته واو بوو، ئەگینا گه ره کی پلانواز به نویتز نیوه رۆژیکی سایه قه ی سامالیش، له قه لاکه دیارنییه.

چه ند له حه زه یه ک وا له ته نیشتی یه کتره وه راوه ستابووین و سه یری خواره وه مان ده کرد. دهستم بۆ دهستی ناتالی برد، وه کو ئەوه ی چۆله که یه ک به گره ده ست وابوو؛ به ئاسته م دهستیم گووشی، که مییک چاوه روان بووم بۆ ئەوه ی بزانه ئایا ئەویش ههر به ده ست وه لām ده داته وه! زۆر حه زم له و پیشه کییانه بوو، حه زم ده کرد پیش ئەوه ی به ته واوی له ئامیزی به گره، سه ره تا با ده ستمان، به دوو قۆلی بکه ونه وه گفتوگۆ، ئەو دوو دۆسته قه دیمه ی جارن با یه کتر بناسنه وه و بۆنی یه کتر بکه نه وه. دهستی ئەو وه کو چۆله که یه ک وابوو که تازه به تازه مرداره بووبیت، جووله ی تیا نه مابوو، به لām هیشتا گهرم بوو، وه کو بلیتی هیشتا

پۆچی تیا مابیت. نهخیر! خاوه ناو چنگی من دۆش دامابوو، تاساو، یا بوورابوووه؛ نه دهکوته زمان و نه دهجوولا. ئەمجارهیان، بهئاسپایی ناولهپم بهسەر پشتی دهستی هینا و بهناو لهپ یهک بهیهک جومگهی پشت دهستیم بهسەر دهکردهوه. خۆشیهک بهر ناو لهپم دهکوت، جومگهی سهر پشت دهستی ئەویش، وهکو گردۆکه، یا رهشمالۆکه، یا تهپۆلکه و ابوون، ختووهکی ناو لهپمیان دهدا. ناتالیش لهسهرخۆ، زۆر بهئاستهه چوو نهیو گهمهی جومگهکان و بههپواشی، وهکو ئەوهی بازنه بچووک بچووک له ناولهپم بکات، یا چهند هینلیکی هیلوگرافی بنووسیت. شتییک بوو نه دهخویندرايهوه، راقه نهدهکرا، تهلیسمیک پیم شی نهدهکرايهوه. پاشان راوهستا. ئەمجارهیان بهنووی پهنجهی شایهتمان نهوازشم لهگهڵ دهستی کرد. وهلام نهبوو. چۆلهکهکه گیانی دهدا و بهتهوای چوووه قۆناغی مردار بوونهوه. بهههر دوو دهست، ههر دوو شانیم گرت و پرویم کرده خۆم و سهیری چاوه جوانهکانیم کرد. بهئاستهه پروناکی گلتۆبه شیریهکهی پشتمانهوه، لایهکی دهموچاوی رۆشن کردبووه و لایهکی دیش بهئاستهه لێوارهکانیم دهبینی. ئەویش سهیری دهکردم. ههر ههموو وشهکانی دنیا لهسهر نووی زمانم کۆبوونهوه و تهنها ههرفیکهشی لێوه پهیدا نهدهبوو! باوهشم پێیاکرد، ئەویش گرقیه خۆی. نهمدهزانی چی بلێم! ئای لهم لهحزانه! رستهی (خۆشتم دهوێ) چهند بێ مانا دههاتنه بهر گویم، ههچ رستهیهکی دیکهشم نهدهدۆزییهوه بهبهرابهری ئەو رستهیه بوهستی، ههنده پووج و راستهوخۆ نهییت. (له ههققهت رهنگی کارهساته گهورهکهی من ئەوه بووییت که له راستهوخۆی ههلهتبیتم) بێدنهنگ بووم. ئەویش ههچی نهوت، سینهه نووساندبووه قهه سینهیهوه، ههستم بهلیدانی دله بچکۆلهکهی دهکرد. نازانم ئەم باوهش لیدانه گهرمی دهکردینهوه یان نا بهلام بهم بێدنهنگیهش نهدهکرا لهوه زیاتر درێژه بخایهنی. ئەم باوهش لیکدادانه تهنها ههر بهقسه، بهوشه بهرسته، گرینگ نییه سروشتی ئەو رستانه چۆن و چین، نهک تهنها دهتوانن واتایهک بدهنه ئەم له ئامیزگرتنه، بهلکو ئیدامهی پێ بدهن. بهلام بهمهرجی رستهی زۆر راستهوخۆ نهبن، نهبنه ئاخوتنیکی دووباره بووهوهی سواوی بێ تام. گرینگ نییه، با رستهی زۆر ئاسایش بن، تهنها رستهی بێ پۆچی پۆمانسیبانه نهبن. بۆ نمونه ههزم نهدهکرد پیتی بلیم (ئێستا ههموو دنیا له پرخی خهودان، تهنها من و تۆ نهییت!) یا پیتی بلیم (ئوه وای چوار سالی دیکهش، چارههوس ئەوهی بۆ نووسینهوه که یهک بگرینهوه!) یا پیتی بلیم (ناتالی، لهبن دنیاش بیت ههر دتدۆزمهوه!) یا ههر بهکورتی و سادهی پیتی بلیم (دهزانی شهویکی زۆر خۆشه!)

ئهم بێدنهنگیه و ههچ نه دۆزینهوهیه تهنها بهره یهک رچهی دهبردین، یا راسته بهره یهک رچهی دهبردم، ئەویش ئەوه بوو: کۆتایی هینان بوو بهو باوهشلیکردنه؛ کهواته دهی جارێکی دیکه دهستی بگرهوه و سهیری شاری بیزه نسۆن بکهینهوه. ئەویش ههچی نهدهوت.

ئاخر دهباوه من شتییک بلیم، چونکه من دهسپیشخهری ئەم کردهیه بووم، دهباوه من شتییک بوتایه! ههچم بۆ نهدههات، سهیری تههم دهکرد و نیگام رۆ دهچوونه نیو تهستوورایی ئەو تههمه چره، بهلام وشهیهک چیه نهیده توانی له نووی زمانهوه بێته دهوی و کۆتایی بهو دیمه نه دراماییه بهیستی. تههم وهکو ماسکی روخساری ههر دووی داپوشیبوین، دوو ماسکی تهستووری مهعدهنی، دوو کون بۆ دوو چاو و ههچی تر. له شۆین دههیش، تهنها ههر بهقه له میکی رهنگی، وینهی دهمیکی تراژیدی کرابوو، وهک کهوانیکی سهر بهرهو ژیر، بهخهچی بهرهو خوارهوه شۆر بووبوووه. دوو کونیش بۆ گوێ: ههندی جار گهلائی داریک دهکوت، ورشهیهک له نیو چلهکانهوه له دایک دهبوو، دهنگیک له نیو درهختهکانهوه بهرز دهبووهوه، ئاخیکم ههلهکتیشا و دهتاسام. سروشت به زمانه ساکارهکهی خۆی هاتبووه زمان، قسهی دهکرد و حیکایه ته باز نهییهکانی خۆی دهگێرایهوه و منیش وهکو ئەوهی گری کۆیرهیهک له گهرووم بدری، وشهیهک نهبوو بێته سهر زارم.

وهکو شهو بێدنهنگ بووین. نیگهران نهبووم، بهلام ههزم دهکرد ئەم شهوه بهماچ و دهست له مل یهککردن پرازیتمهوه، دهمویست سهرهتای ئەو شهوه بکهمه سهرهتای پهیوهندییهکی دوور و درێژ. یا ههر نهییت دهروازهیهک بخهمه سهریشته که پروانیته داهاتوو. بیرم له داهاتوو دهکردهوه بۆیه لهحه ئیستاییهکان وهکو لم بهنیو قامکانهوه دهپژانه خوارهوه. له ناخهوه ههزم دهکرد پیشهکییهک بۆ ئەم چیرۆکه بنووسم، ساده بیته، بهلام پتهو، ئینسانی بیته و بهبیری ههر دوو کمان دهگرا بۆ ئیحتیماله جوداوازهکان بکاتهوه. ئەگینا ئەم تهلاشهی من بهچی دهچی، بۆچی دواي چوار سال ویستم جاریکی دیکه ناتالی ببینمهوه، ئایا ههر بۆ زاخا و پرشتن بوو یا بۆ ئەوهی ههز و ئارهزووهکانم له یهک بۆتهدا بتوتینیهوه. بۆ ئەوه بوو جاریکی دیکه ئەشک و شهونخوونی و ئازار که له که بههستن و منیش شهوان لهسهر رایهخی ژیهلمۆ بهرمه سهر، یا رایهخییک له گهلا و چیلکهی دار و بهسهر پشتی زهلاکاوکاندا، بهویستی رهوتی با، بهرهو که نار هه جیا جیا و نهانسراوهکان بهریت؟ ئەم

خهون و ئاره زووانه مه به سستی ناخی من بوون. ئەوی ئەو دەبێ مە به سستی چی بووبیت، وا دواي چوار سال، له ژنیقه وه بیه بیزه نسۆن؟ هەر بۆ ئەو هی بمبینی و بهس؟ نایا له قوولایی نا- هۆشیاریی ئەو کیژه سیاپۆشه پلانیکی نه بوو دهیوست خۆی بئالینیتته پلانه کهی من. یا ئەو تا پلانه کهی ئەو له قوولایی ناهۆشیارییه وه سه رچاوهی وه رده گرت و له نیو تاریکایی سادیزمدا نه خشه سازی بۆ ده کرا! ئەم لیکنانه وه یه مومکین نه بوو، ئەویکی رۆح سووک وه کو په پووله، چاو خومار و خه والووی ره شپۆش وه ک شه نکه خه ونیک، چۆن دواي چوار سال دا بران، جارێکی دیکه ئەو ئاره زووه شه وه زه نگییهی تیا سه ره له بدهاته وه و کپی مار و سامیی تازار و مه رگی هه بیته!! ئەوی ده بی ئەو ته لیسمه چی بووبیت که منی سه رسام کرد بیت و نه متوانی بیت سه ر له و ئاره زووه سه رشیتانه ده رکهم؟ یا هه یج شتیکی له گۆرێ نییه، دنیا یه که من بۆ خۆم له می شکمدا دروستی ده کهم و له هزمدا ده به ژمه وه و خۆم ده ره یته ر و ته کته رم. خۆم ته خته ی شانۆ و بی نه رانم، هەر خۆم چاوم و هەر خۆمیش دیمه نم!

هه میشه له گه ل ناتالی ده بوا یه وربای جه سته ی خۆم بم، به و مه به سته ی که بۆ ما وه ی دوور و درێژ رۆ نه چیتته دنیا ی دا لغه بازی و سه ره نگوون نه بیت له جیهانی ته ندیشه بازی. ده مویست خۆم بۆ نیستا خر که مه وه و خۆم ته سلیمی هه نوو که بکه مه وه، به لام ئەفسووس، هه میشه داویک نه یینی و خه یال و هه ست و نه سستی جله و ده کردم و شۆر ده بوومه وه ناخی خۆم. بۆیه به هه یز ده مویست جارێکی دیکه به په یژه کانا سه ره که ومه وه و بی مه وه ئاستی واقع. بیرم له ده سته چکۆله شیرینه کانی کرده وه و ده ستیم گرت و پیتم وت:

- هه ز ده که ی با دابه زین.

ئه ویش بی ده نگ. ورده ورده به پی پیلیکانه کانا شۆر ده بووینه وه. ته نه ها ده نگ ی پیلا وه کافمان نه بیت، ئەگینا گویمان له هه یج ده نگێکی دیکه نه ده بوو، که سمان هه یچمان نه ده وت. بی ده نگیه ی که بوو شه پۆلی ده دا، شه پۆلیکی ئارام به خش و ده یه ها شه پۆلیشی ها جانه دل و ده روونیان ده ته نیم. منیش گویم له ده نگ ی پیلا وه کان گرتبوو، چوار پیلا و به ریتمی جیاواز ده که ونه سه ر چه مه نتۆبه شتداره که و هه ندی جاریش زیخیک، خرچه یه ک په یدا ده کات. (بۆ ئەو هی بزانی دوو که سی پیاسه که ر تا چ را ده یه ک پیکه وه ن، ئەو ته نه ها سه یری هه نگا وه کان و ریتمی شه قا وه اوتشتنیان بکه، گوئ له شلپه ی پیلا وه کانیا ن بگره، ئەو جا ده زانی تا چ را ده یه ک ئەم دوو پیاسه که ره به دل و هه ست به یه که وه ن. گوئ له تیقا ع

و ریتمی پیلا وه کانیا ن بگره، ئەو زمانحالی ته واوی پیاسه که رانه). گویم له هه نگا وه له سه رخۆکانی خۆمان را گرتبوو. هه زم ده کرد ئەو له جیاتی ئیمه قسان بکات، چونکه من نه مه ده زانی چی بلیم، نه شم ده زانی ئەو بیری له چ ده کرده وه. نایا ئەویش له ناو هه مان گه یژاو دا بوو، یا بۆ ئەو پیاسه یه، پیاسه یه کی زۆر خۆشه و تووشی نیگه رانی نه ها تووه. ده مویست له م خه یاله یان دلنیا بم، بۆ ئەو هی بزانه، ئەو چۆن بیر ده کاته وه، ویستم ته نه ها شتیکی بدرکینم، بۆ ئەو هی گویم له نه غمه ی ده نگ ی بیت. نه غمه ی ده نگ به س بوو بۆ ئەو هی بزانه هه ست و شعوری ئەو چۆنه. زۆر جار ته نه ها درکاندنێ حه رفی، وشه یه ک، رسته یه ک که شی زه یه نیی ئەوم بۆ روون ده بووه وه. ئەمه ش ئاسان نه بوو، به تابه ست بۆ یه کیکی وه کو ئەو، چونکه ئافره تیک بوو زۆر چوو بووه ناو اخنی خۆیه وه. هه رچه نده پرواشم نه ده کرد که ناتالی پراتیکی هه یج خۆرا هینانیکی رۆحانی رۆژه لاته نه بکات، به لام به سه ر خۆیا زۆر زال بوو، له و که سانه بوو که ده یترانی هه ست و جۆش و خرۆشه کانی خۆی کۆنترۆل بکات و بیانشاریته وه. و بزانه ئەمه ش کلتوری جیرمانیه یه. هه ندی جار هه ستم ده کرد له ناو نیرفانایه کی تابه تی ده ژیت، که شیک بوو وه ک بلبی ته نه ها هه ر خۆی له رێگای خه م و تازاره وه هه لی هه ینجاییت. له تازار و ماندوو بوونی به رده تاشیک ده چوو، که مایه ی ژبانی ئەوه بووبیت قه لئه م بکیشیتته گابه ردیک و بیه وی په یکه ری جوانیه ی بدۆزیتته وه که گومانی ئەوه ی نه بیت که له ناو رۆحی ئەو یه رده دا کرۆشکی داوه، وه کو هه موو په یکه رتاشه بلیمه ته کان، کاتیک سه یری گابه ردیکیان کردووه و لیبی راماون، په یکه ری نازداریکی دۆشدا مویان بی نیوه، له ناو رۆحی به رده که دا په یکه ری جوانیا ن بی نیوه کرۆشکه ی داوه. ئەمه ماندوو بوونی سیزیف نییه، چونکه ئەو ماندوو بوونه ته نه ها لۆچ ده خاته نیو لۆچه کانی دیکه ی ته ویله وه و ئاگریکیش له هه ناو ده کاته وه. ماندوو بوونه کانی ناتالی بوو بوونه مایه ی هه یمنیه کی رۆحی که شه پۆله کانی به ئاسانی ده گه یشتنه ته نیشته ئەو که سه ی که لییه وه ی نزیک بوایه. منیش زۆر جار هه ستم پیی ده کرد، هه ندی جار حه وانه وه یه کی ناوه کی ده دامی: شه پۆلیک بوو خۆی ده ساوییه ده موراوم. پیتم وت:

- پیاسه یه کی خۆش بوو.
- جه ویکی سارد و خۆشه.
- با به یینه قاوه خانه که ی گرانقیل، له گۆره پانی سان پیاره، قاوه خانه یه کی خۆشه،

شتیکی گهرم بخۆینه وه.

- با برۆین، بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم.

نهمده زانی ئایا ناتالی به نه نقه ست، یا له بهر ساویلکه یی بوو، هه ندی جار و له بارودۆخیکێ تایبه تی وادا، رسته ی هه نده مولته بیس و دوو فاقه ی ده وت، نهمده زانی مه به ستی چیه! بیده نگییه که ی سه ر قه لا، ئه و باوه ش لیدانه، ئه و ده ست له ده ستیه و ئیستاش پیتم ده لی: (با برۆین بۆ کوئی ده لیتی «من» دوات ده که وم). ئایا نه ده بوو له سه ر قه لا، کاتیکی سینه م نووسان دیووه قه د سینه ی، ئه و رسته یه م پی بلتی بۆ ئه وه ی ئیتر قه د به ره لای نه که م و هه نده ی دیکه ش بینووسینه له شی خۆمه وه. ئه و رسته یه به س ده بوو، بۆ ئه وه ی هه ردوو با لم بئالینه قه د که مه ری و پاشانیش، هه ردوو ده ستم به ره و لاملی به رز که مه وه و هه ر ده په نجه میش رۆ بچینه نیو قژه خاوه که ی و پاشان به هه ردوو ناو له پ ئه و لا و ئه و لای لاجانکی بگرم و به لیتو گاز له لیتو هه ریکه کانی بگرم! ئیستا، رسته ی وا چ بایه خیکێ هه یه؟ ئه م رسته یه به بالنده یه کی جوانی کیتی ده کرد که له قه فه زی به ند کرابیت. بالنده یه کی سیحری، به لام توانای فرینی لی زه وت کرابیت. رسته یه ک بوو له سیاقی خۆی ترازا بوو. هیچ بایه خیکێ نه بوو. کات و شوتین گرینگ بۆ ئه وه ی وشه یه ک، بزواتیک، ئامازه یه ک، لیتو قرتانیک، لچ خوار دنه وه یه ک و اتای کۆمپلیتی خۆی هه بیته، کاتیکی کات له شوینی خۆی داده مالری، ئیتر گشت ئه و وشه و رستانه بی بایه خ ده بن و وه کو میوی کال له دره ختیکیه وه ده که ونه خاوه وه.

له کاتی هاتنه خاوه وه ماندا، ده ستی لای راستمان وه رگرت. شه قامیک بوو هاو ته ربیب له گه ل شه قامی لاگران روو ده وه ستا؛ شه قامی دی مارتلۆ بوو. له سه ره تای شه قامه که بووین، ئه و شه قامه ی که دوای سی سالی دیکه، بۆ ماوه ی چوار سال ئاپارتمانیکم تیا یا به کری گرت. هه ره ها هاو ته ربیبیش ده که وته پشته وه ی ماله که ی فیکتور هیکتور. من له خانووه که ی مه دام بۆلار بووم، ئه و بیوه ژنه ی که روخساری وه کو مۆمی سپی و ابوو؛ ئه و له سه ره وه، له نه مۆمی یه که م ده ژیا، منیش له نه مۆمی زه مینی، دوو پشیله و سه گیکێ په گه زی بیژی ئه لمانی هه بوو، رۆژ له دوای رۆژ هه ستم ده کرد، ته نهایی ده یتاشی، هه ر بۆیه چووبوو ناو گرووی «تیموان و دو ژاڤا» وه. مادام بۆلار ئینجیلی له ژیر روشنایی ته فسیره کانی ئه م گروپه ده خوینده وه. به گویره ی ئه وان ئاخو زه مان هه مسو رۆژتیک به ژیر په نجه ره کا مانا تیده په ری. هه نده ش نابات خوا مه سیحمان بۆ ده نیتری و مه مله که تی یه زدان

دنیا ناوه دان ده کاته وه. ئه م گروپه یه کێ بوو له و گروپانه ی که له ولاته یه که گرتوو ده کانه وه که یشتبووه ئه وروپا. له هه مسو شوینیکی لایه نگیر و مو به شیربان هه بوون و هه ن. له لاتهریک ترین گوندی لامانچا بینیا مه وه، که ماوه ی دوو هه زار کیلومه تر له شه قامی دی مارتلۆه دوور بوو. له گویره پانه کانی رۆتردام و له پشت کلیسای سان باولۆ، له گه ره کی کۆن له زوریخ، له سه ر قوته کانی غه رناته، له هه یوانه کانی به ره شه لۆنه، له سه ر ئوتۆبانه کانی نیوان مه درید و سه راگۆس، له زۆر شوینی دیکه ش ده بینان.

زۆر به ریکه وت مه دام بۆلارم ناسی: ئه و عه سرانه ی که له دوکانیک فۆتۆکۆپییم ده کرد، چاوم به پارچه کاغه زیک که وت که له سه ری نووسرابوو: خانوویه ک بۆ کری. ژوو ریک و سالتوینیک و مه ته غیکێ هه یه، که وتوته شه قامی دی مارتلۆه. عاده تن، ژماره ی ته له فۆن ده نووسریته، به لام له سه ر ئه و پارچه کاغه زه ته نها هه ر ناو نیشانه که ی نووسرابوو. یه که سه ر دوای فۆتۆکۆپی کردنه که چووم بۆ ئه وه ی خانووه که ببینم. له زه نگم دا، مه دام بۆلار له ئه نتره فۆنه که وه قسه ی له گه ل کردم. پیتم وت: «ها تووم چاوم به خانووه که تان بکه ویت و له فالانه شوین چاوم به فیشه که تان که وتوو». زۆر به سه له مینه وه قسه ی له گه ل کردم. پاشان ده رگای لی کردم هه وه. من ئه و رۆژه هه ر به ریکه وت کراس و پانتۆلیکی ره شم له به ر بوو، یه که سه ر وتی: «خۆ کاسولیک نیت». منیش له وه لامدا وتم: «نه خیر». هیچی دیکه م نه وت، ویستم هه ر بایی پرسیا ره که ی ئه و وه لام بده مه وه. ده ترسام شتیکی زیاد بلتیم و بیکاته په لپ و خانووه که م نه داتی. ئه و پرسیا ره یه که سه ر زۆر شتی بۆ روون کردم هه وه. یا ئه وه تا قینی له ئایینه یه کان ده بیته وه، یا پرۆتستانتیکی موته ته ریفه، یا جووله که یه، یا مولحیدیکی ته واوه. به لام هیچیان ده رنه چوو: یه کێ بوو له لایه نگیرانی «تیموان ژیاڤا». نیو سه عاتیکی پیکه وه قسه مان کرد. به ری نه ده دام، ئا له مه وه بۆم ده رکه وت، سه ره رای ئه وه ی که برا که ی له نه مۆمی ئه رزی دوکانیکێ هه بوو، به لام ئافره تیک بوو تا بلتی ته نها. هه ره ها وتی: «خانووه که کۆتایی مانگ به تال ده بیته»، به لام من هه زم ده کرد هه ر چۆنی بی چاوتیکم به خانووه که بکه ویت. له گیرفانی کراسه که ی کللیکی ده ره ئینا و ده رگای خانووه که ی بۆ کردم هه وه. خراب نه بوو. هه تاو زۆر به ئاسته م ده یگه یشتی، ئه ویش له درزیکه وه، له په نجه ره ی مه ته به غه که وه، به هار و هاوینان، ته نها ده مه و عه سران بۆ ماوه ی یه ک دوو سه عات گورزه تیشکیکی لاکیشه یی باریک ده ها ته ژوو ره وه.

تا ئه و رۆژه ی که کللیکه ی دامی و کۆنتراکه ی پی ئیمزا کردم، ماله که ییم نه دیوو. کاتی

چوومه ژوورهوه، بۆنی ناژهال دههات. به مائی ئه و پیرهژنانه دهچوو که به تیپه پینی کات، بۆنی جوارو جوړ له سه سر مۆکیت و قه نه فه و میتز و که ره سه کانی دیکه ی ناومال کۆ ده بیته وه. هه ستت ده کرد توژی کاته و بۆنیان گرتوه. پیره ژنیک ی زۆر ته نه ها بوو. رهنگ په ربوو، سارد، هه ستتم نه ده کرد که خو شیی له ژیا نا هه بیت. دوا ی ئه وه ی کلبله که ی دامی وتی «دلخو شم که ئیوه دینه ئیره به لکو که می به ختیار یی له گه ل خو تانا ده هین».

به لام زۆر دره نگتر زانیم که مه دام بۆلار لایه نگیری تایفه ی تیموان ژبو قایه. ئه مانه گروو پیکن و یاوه ره کانیان هه میشه هه دوو دوو پیاسه ده که ن. کراسی سپی و پانتولی بۆر و زۆر جار ییش جان تیا هه کی شانیش ده ده نه کۆلیانا، له جاده و بانه کانی ئه وروپا چاومان پییان ده که وئ. به دبه خت و هه ژار و لیقه و ماو و بیکار و ته نه ها و گرت ده که نه وه و ده یانه وئ له شکرکی خاوه رستانی لئ پیک به یین و ناماده یان که ن و له سه ر پچ بن بۆ سه ره لدانی مه سیح؛ بۆ ئه وه ی به گه رمیی و مه حه به ت و میه ره بانیه وه پیتشوازی لئ بکه ن. به یانیان، ده مه و نیوه روانان، ئیواران له ده رگات ده دن، کاتییک ده رگاشیان لئ ده کرتیه وه، به دوو قه سه ی خو ش مالتا واییان لئ ده کرتیت. هه ره به دوو فریشته ی کۆل ده که ن. تو ش که مجار بواریان ده ده یته ی بیته ژووره وه. ئه وانیش ته حه مولی فریشته یان هه یه، لیشیان تووره بیت، جوینیشیان پچ به دیت ده ریشیان بکه ییت هه ره به ریز و ئیحرتمه وه مالتا وایت لئ ده که ن و هه نده ش نابات جارکی دیکه ده گه رپینه وه و له دلی خو یان ده لئین: «ئه مانه به رخی خودان، گو مریا بوونه، جوینیان ده بیته که فاره تی گونا هه کمان». بۆیه زۆریه ی کات هه ره به رپوهن، وه کو بلتی ریازیاتی رۆحی له بیابانه کاندای بکه ن، به دوو فریشته ی گه وجی سه ر لئ شیواو ده که ن، ئه وانیش هه میشه روخساری رهنگ په ربوو، ده لئیی پچ ده نیته زه مینیکی غه ربیه وه، ده لئیی له ئه ستیره کانی دیکه وه دابه زبونه ته خواره وه.

ئا له سال ئه نه که ی ئه و ماله یا بوو تابلۆ که م هه لواسی، مه به ست له تابلۆ ره شه که م بوو، مۆنۆکرومه که. ده دوازه رۆژ ده بوو ته وام کردبوو، یا بروام ده کرد که ته واو بووه، له سه ر ستانده که دامنا بوو و پارچه خامیکی سپیشم دابوه سه ریا. یه کئ له ئیواره کانی به هار، تازه دارستانه که ی ته نیشته ی ماله که م ورده گه لای گرتبوو، هاو رپییانی په یمانگه ی هونه ره جوانه کان و چه ند هاو رپیه کی دیکه م داوت کرد بۆ ئه وه ی خامه که ی له سه ر روو هه لمالم. له و ماوه یه دا بوو که گه نج و قوتابیان، به کچ و کورپانه وه ده چونه سه ر

چیمه نه که ی گوئی رووباری دوو و بیهره یان ده خواره وه و له ته پللیان ده دا و خو یان داده یه به ره هتاو، که ئیواره ش داده هات ناگریان ده کرده وه و تا به ره به یان له دم رووباری دوو رایان ده بوارد. ئه و براده رانه تا عه سرتکی درهنگ له دم گوئی دوو بوون و پاشانیش رژانه ماله که ی من. منیش پیتشوه خت چوو بووم له «گران مه گه زان»، شه راب و قۆدکا و بیهره م هینابوو و له ماله وه ش سانگرتیم گرتبووه وه. ده پا زده که س ده بووین، په نجهره که مان له به ره دو که لی جگه ره کردبووه وه و هه ره کتیبه که به سه ر شوسته که شا تیپه ریایه، ئه وه له به ره ده نگ ی مۆسیقا و ژاوه ژاوه سه یرتکی ده کردین. مۆسیقایه کی کلاسیکی له قه وانه که وه و مۆسیقایه کی غه مگینیش له تابلۆ که ی منه وه به رز ده بوومه وه. زۆر شتمان وت و که میش باسی تابلۆ که م کرا. له هه ققه ت به هه یچ جوړی بۆ ئه وه داوه تم نه کردبوون که به بالایی تابلۆ که ما هه لده ن، به لکو چاوه رپیی توانج و ته وزیشم ده کرد. چونکه چیژی زۆریه ی زۆریانم ده ناسی. یه ک دوو براده ریش که هه یچ په یوه ندییان به هونه ره وه نه بوو، داوه تم کردبوون؛ چه زیان ده کرد بین و به لکو چاوباشقالی له گه ل کبیژه نازاده کانی په یمانگا بکه ن. یه کتکیان په نا هه نده یه کی ئیرانی بوو، له زه مانی شا، زه ماله ی خویندنی بۆ ده رچوو بوو، یه ک دوو سال خویندی و ئیتر سلبیاتی شو رشی ئیسلامی به سه ر ئه و ا شکایه وه، زه ماله که یان بری و ئیتر نه گه رایه وه ئیران و بپرای بپر مازهنده رانه خو شه ویسته که ی خو ی نه بیسیه وه. په نا هه نده یی ته واو بیتزاری کردبوو، به لام رۆح سووک و کو رپکی زۆر عه نتیکه ش بوو. نوکته ی دنیای له لا بوو، به تابیته سه باره ت به جمهوری ئیسلام و مه لا عه مامه ره شه کان. باسی ئه وه ی ده کرد که شاعیریکی گه وره یان به نه سه ب بلوچی بوو، له یه کئ له ولاته کانی باکووری ئه وروپا په نا هه نده یه. ئه وه شی لئ نه شار دینه وه که هه لئشار دنی ولاتی سوید ته نه ها له به ره ئه وه بووه که له ئه نجوومه نی خه لاتبه خسانی نۆبل نزیک بیته وه. بۆ زۆریه ی ئیرانییه کان گه وره ترین شاعیری هاو چه رخیان بووه، به لکو هه ندیک هه بوون ده یاندا یه پال که له شاعیرانی وه کو سه عدی و حافز. ئه ویش وه کو زۆریه ی شاعیران، چه زی ده کرد هه میشه ناوی له ناوان بیت. له ناخی خو ی بیری له نووسینی شیعر گه لیک ده کرده وه که زیاتر ته ر و پارا و بیت، به لکو ئیرو تیکیش بیت، به لام قه زبییه ی بلوچ وه کو په رده یه ک و ابوو، نه یده هیشت به سه راحه ت ئه وه ی له دلی دایه ده ربیری. له لایه کی تریشه وه، ده یزانی ئه و له چه رخیک دایه، قه د به شیعی ئیرو تیککی ناوبانگ ده رناکا. سه ره تا له تاران بوو به زمانیکی ره مزبی شیعی ده هونیه وه، کاتییکیش گه یشته تاراو گه به یچ په رده ده یو بست قه زبییه که ی به دنیای نازاد بنا سیتن. به لام گه وره ترین کو سپ، ئه وه بوو

که له فارسی زیاتر زمانیکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی، یه‌ک دوو وشه‌ی سوئیدی و دوو رسته‌ی ئینگلیزی فیر بوو. به‌لام کافی نه‌بوون بۆ‌ئوه‌ی باس له‌گر و کلپه‌کانی خۆی بۆ بیگانه‌کان بکا. بۆیه له‌سه‌فه‌ره‌کانی هه‌میشه‌ موته‌رجیمه‌کی هاوړتی له‌گه‌لا بوو، به‌قسه‌ی ئه‌و هاوړتی ئیرانییه‌ موته‌رجیمه‌که‌ی دوازده‌ زمانی ده‌زانی. پیش ئه‌وه‌ی به‌یه‌ک‌جاری بگه‌رته‌وه و لاته‌که‌ی له‌لایه‌ن «میزۆن دو لا پویه‌زی» له‌پاریس کوړتیکی شیعره‌ی بۆ‌ساز ده‌که‌ن، پیش‌وه‌ختیش چهند کوړله‌یه‌ک له‌شیعره‌کانی ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی کرابوو.

هاوړتی ئیرانی ده‌ستی برده‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و چهند کوړله‌یه‌کی به‌فه‌ره‌نسی بۆ خوتندنه‌وه. یه‌ک له‌کوړله‌کان ئه‌وها ده‌ستی پێ‌ده‌کرد:

مه‌ره‌که‌ب

له‌قوتوویه‌که‌وه‌ په‌ره‌مووچی سه‌یری ده‌کردم،

له‌نیو ده‌فته‌ری شیعره‌ی گیانی ده‌دا،

له‌سه‌ر په‌فه‌کانیش کورته‌ چیرۆکی: ده‌ک بۆتان بم

شیعره‌کی دیکه‌ی واپوو:

به‌روو

به‌روویه‌ک کلاوه‌که‌ی بزر بوو،

دارستان غه‌م دایگرت،

سوئسکه‌یه‌کیش زیت، هه‌لفری،

گه‌وه‌ دلێ ده‌دایه‌وه،

توتی‌کی‌کیش خۆی له‌سه‌ر کراسه‌که‌م گیر کرد،

منیش کلاوی قه‌له‌مه‌که‌م داکه‌ند و شیعره‌یکم تیبگرت.

زۆر به‌ئیه‌جابه‌وه‌ باسی ئه‌و شاعیره‌ بلووچه‌ی ده‌کرد. ده‌یوت: کاتیکی خۆی و موته‌رجیمه‌که‌ی ده‌گه‌نه‌ پاریس، له‌فرۆکه‌خانه‌ بێرنارد لیفی فه‌یله‌سوف و چهند رۆژنامه‌نووسیکی به‌ناوبانگی پاریسی چاوه‌رێیان ده‌کرد. هیتشتا دانه‌به‌زی بوو، چهند چرکه‌یه‌ک ته‌ماشای ئاسمانی پاریس ده‌کات و قژه‌ خاوه‌که‌ی که‌ با ده‌یجولا‌نده‌وه‌ و برۆکانی

له‌یه‌کدا و ویستی ئینفیعالاتی خۆی پیشان بدات. له‌چهند له‌حزه‌یه‌کدا، بیری له‌حلقه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی پاریس کرده‌وه، بیری له‌بۆدلیر ده‌کرده‌وه و به‌چ ده‌ده‌سه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه، بیری له‌نوسه‌ره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ کرد، مه‌به‌ست فیکتۆر هیگۆ بوو، له‌به‌ر خۆشه‌ویستی راده‌به‌ده‌ری بۆ‌ئو و نوسه‌ره‌ هه‌ر به‌فیکتۆر بانگی ده‌کرد و ده‌یوت: «سبیه‌ری فیکتۆر به‌سه‌ر یه‌ک سه‌ده‌ راکشاوه. سبیه‌ری فیکتۆر بارستانی نییه، سبیه‌ری فیکتۆر رووناکییه».

یه‌ک دوو دلۆیه‌ فرمی‌سک له‌چاوانی قه‌تیس بوون کاتیکی له‌پتیلی‌کانه‌ی فرۆکه‌که‌ هاتبووه‌ خواره‌وه. بێرنارد لیفی ده‌ستی ده‌گوشی و سه‌یری یه‌ک له‌ کامی‌راکان ده‌کات: «ئیمرو پاریس له‌حزه‌یه‌کی پر له‌شکو‌دا ده‌ژیت و به‌خیره‌هاتنی شاعیره‌ی گه‌وره‌ی بلووچستان ده‌که‌ین». موته‌رجیمه‌که‌ش ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کات و ئه‌ویش ده‌ستیکی به‌قژه‌ خاوه‌که‌یدا ده‌هینێ و بۆینباغه‌که‌ی توند ده‌کات و ده‌لێ: «گه‌لی شه‌رفه‌مه‌ندییه‌ بۆ ئیمه، پێ‌ده‌نیینه‌ سه‌ر خاکی ئازادی، سه‌ر خاکی شو‌رش، یه‌که‌مین و گه‌وره‌ترین شو‌رش له‌ سه‌رتاپای گۆی زه‌مین له‌سه‌ر ئه‌م خاکه‌ رووی داوه». به‌رسته‌ی گشتی و له‌سیاقی زۆر جیا‌ازدا ده‌کرێ به‌کار به‌یتریت، به‌و جو‌ره‌ی هه‌میشه‌ خۆی رزگار ده‌کرد. کاتیکیش بۆ ئیواره‌که‌ی شیعره‌کانی ده‌خوینیته‌وه، نزیکه‌ی په‌نجا شه‌ست که‌سیک کو‌بوو‌بوونه‌وه. به‌شیکێ دۆستی بلووچ بوون، به‌شیکێ هه‌ر له‌به‌ر فزوولیه‌ت هاتبوون، به‌شیکێ دۆستی «میزۆن و دو لا پویه‌زی» بوون، به‌شیکیشیان هه‌زیان له‌شاعر بوو، به‌شیکیشیان ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌یان‌ده‌زانی چی بکه‌ن. وا بزانه‌ یه‌ک دوانیکیان له‌وه‌وه‌ پیش گو‌تییان له‌میله‌تی بلووچ و شیعره‌ی بلووچستان بوو. دوا‌ی کو‌ره‌که‌ دوو رۆژنامه‌نووس دا‌وای لێ ده‌که‌ن چا‌وپیکه‌وتنیکی له‌گه‌ل ساز بکه‌ن. له‌گه‌ل موته‌رجیمه‌که‌ی بردیانه‌ په‌نایه‌که‌وه‌:

- پاریس چتان پێ‌ده‌لێ؟

- «دایکی هه‌موو شارانه».

- ئایا ئه‌ده‌بی فه‌ره‌نسی ته‌رجه‌مه‌ی بلووچی کراوه؟

- ئیمه‌ به‌منالێ بۆدلیر و ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆمان خویندۆته‌وه.

رۆژنامه‌نووسه‌که‌ پیتی سه‌یر بوو ئه‌نتۆنیۆ ماچادۆ و بۆدلیر پیکه‌وه‌ باس ده‌کات، بۆیه‌ هه‌زی کرد پرسیا‌ری هۆی ئه‌م له‌ته‌نیشته‌ دانانه‌ بکات:

- مەبەستان ماچادۆی ئىسپانىيە؟

- بەلى، بەلى. بەنىسبەت ئىمەھو ئەدەبى ئەوروپى يەك ئەدەبە. ئەویش ئەدەبى ئازادىيە.

رۆژنامە نووسەكە خەرىك بوو كەمۆكەك لەم تەعبىرە زۆر گشتىيانە بىزار دەبوو، بۆيە ويستی كەمى تايبەتمەندانە تر پرسیارى لى بکات:

- پى دەچى جەنابت، لە شىعەرەكانتان زۆر رەمزی چىا بەكار دىن. ئايا ھۆيەكى تايبەت، ھۆيەكى ئۆنتۆلۆژى بۆ ئەم بەكارھىتايانە ھەيە؟

دەمى خستە پشت گوپى موتەرجمەكە و بەدەنگىكى زۆر نزم پىتى وت: «ئەرى مەبەست لە ئۆنتۆلۆژى چىيە؟ موتەرجمەكەش كەمى دام، نەيزانى چۆن ئەم وشەيە تەرجمە مە بکات. دەزولە عارەقىەك بەنىو شانىا فىنك فىنك داچۆرى. ئەویش نەيزانى چۆن تەرجمەى بکات. وتى:

- رەنگى مەبەست لە سەرەكى بىت!

شاعىرەكە، جارپكى دىكە، تەماشای موتەرجمەكەى كردهو و بەپىكەنىنەو وەلامى داپەو:

- چونكە بلوچستان چىا لى نىيە. شىعەرى من ھەمىشە باس لەو شتەنە دەكات كە نىمانە. چىا رەمزی ئازادىيە و ئازادىشمان نىيە.

جارپكى دىكەش دەستى كردهو بەپىكەنىن. رۆژنامە نووسەكەش بۆ ئەوەى جەوئىكى سەغلەتكەر دروست نەكات، ئەویش لەگەل شاعىرەكە دەستى بەپىكەنىن كرد.

ئەو برادەرە ئىرانىيە. زۆر جار باسى ئەو شاعىرە بلوچىيەى بۆ دەكردم و ھەمىشە لەسەر پارچە كاغەزىكىش يەك دوو شىعەرى بۆ دەھىتنام، بەفارسىيەكەى دەخویندەو و منىش سەيرى نوسخە فەرەنسىيەكەم دەكرد. لەبەردەم ئەو دلخۆشىيى خۆم دەردەخست، بەئەركىشم دەزانی لایەنگىرى خەباتى بلوچىيەكان بىم، بەلام شىعەرى زۆر دەشتەكى بوون، بەفەرەنسى بوکولىكى پى دەوترىت، لە سەدەكانى ناوہند باوى ھەبوو. بەلام ھەزەم دەكرد بزەنم ئەو شاعىرە گەرمەسىرە چى لىھات لەو بەستەلەكى باكورە، بۆيە ھەمىشە پرسیارم لە ھاوړپىيە ئىرانىيەكەم دەكرد و ھەمىشە باسوخواسى نوپى ئەوى لا بوو. پى دەچو شاعىرەكە زۆر بىزار بوو بىت و خەلاتى نۆلى زۆر دوور بەدەست دەبىنى،

چاوەروانى ئەرەى دەكرد، جنسىيەكەى بدەنى و وەكو رۆژئاواىيەك بگەرپتەو و لاتەكەى. ئەو رۆژەى كە لە فرۆكەخانەى تاران دادەبەزى، پاسەپۆرتە رۆژئاواىيەكەى بەدەستەو بەو و لە پۆلىسەكە نزیك دەبىتەو و یەكسەر بەپۆلىسەكە دەلى: «اغا من فرنگى استم».

برادەرەكەى دىكەشم عەزىز بوو، تەمەنى پەنجى سالىك دەبوو. خەمو خەفەت بەتەواوى ھارى بووى. ئەو زۆر جار ئامۆزگارى دەكردم و دەپوت: «كۆرە تو دەست رەنگىنى، بەس ئەوہندە تابلۆى رەش بکە. كورد دەلى دەست رەنگىن، نالى دەست رەش. ھەى نەگبەت، دىمەنى دلرفىنى چىاكانى لای خۆمان بکە. كۆرە ھەر نەبى تابلۆى جاجم و بەرەكان بکە، فەرەنسىيەكان ھەز بەشتى رەنگاوپرەنگى دنیاى رۆژھەلات دەكەن كاك عەزىز گىان، من ھونەرمەند نىم، نەگبەتم، نەگبەت، دەزانی يەعنى چى نەگبەت؟ ناتوانم شتى دىكە بکەم. ھونەرمەند ئەو كەسەيە، ئەوەى بىەوئى بتوانى بىكات، من ئەمەم لە دەست نایەت و ناتوانم. بەم سەراحتەو لەگەل فەرەنسىيەكان نەمدەويست قسە بکەم، چونكە شارەزايان بووم، لەگەل ئەوەى دەبوايە تەمسىل بکەم. دەبوايە خوینتال و رەزاگران خۆمیان پى نىشان دەم. ئەو ئىوارەى كاك عەزىز زۆر بەئىعجابەو سەيرى منى دەكرد و دەپويست بەفەرەنسىيەكان بلىت: «سەيرى كەن! ئىمەى كورد بلىمەتى وامان ھەيە كە كەس سەر لە ئىشەكانى دەرناكات». ئەو كەم قسەى دەكرد، ھەر گوپى دەگرت ئەگەر باس بگەيشتايەتە سىياسەت و بەتايبەتىش سىياسەتى رۆژھەلاتى ناوہند، ئەوە خۆى قووت دەكردەو و شتىكى لى ھەلدەكړاند، بەلام كاتىك مەوزووع، مەوزووعى نىشتمان و پىشمەرگايەتى بوايە، ئەو سەرەتا بەچىرۆكى شەخسى خۆى دەستى پى دەكرد. زۆرىش بەشانازىيەو دەپوت: (je suis Kurde monsieur). واتە «بەرپىز، من كوردم».

شەقامى ۸ى دى مارتلۆمان تەى كرد، لە سووچەكەى دەستى راست، ھەوزىكى زۆر جوانى لى بوو، لە شىكىلى ھەيكەلى رۆمانى تاشراو بوون، پەيكەرى دوو مندالى خەپە بوون، جەرپەكىان بەدەستەو بوو، دەمەكەيان غل كرىبووہو و ئاوى لىتوہ دەرپرايە ناو ھەوزەكە. بەدوو پۆرۆكەترى شىرى رەنگىش، رووناك كرابوونەو. بەقامك ئامازەم بۆ جەرپەكە كرد و ناتالىش بزەيەك گرتى. ئىبتر بەرەو قاوہخانەكەى گرانقىل شور بووینەو:

- ناتالى، خۆسەرمات نىيە؟

- با كەمپك.

- ھەر ئىستا دەگەينە قاوہخانەكە و خۆگەرم دەكەينەو.

- من حەزم لە شکۆلاتە یەکی گەرمە .

- بە راستی فیکرە یەکی عەزیمە .

گەشتینە بەردەم قاوە خانە کە، هیشتا دایان نەخستبوو؛ چوینە ژوورەو. لەسەر مێزێکی دوو نەفەری، بەرامبەر بە یەک دانیشتین، پری کور و کچی هەرزەکار بوو، دەیانخواردووە و قسەیان دەکرد و پێ دەکەنین، دەستیان لە ملی یەکتەر گیر دەکرد و ماچی یەکتریان دەکرد. گارسۆنە کە بەرە و لای ئیمە هات:

- چیتان دەوی؟

- دوو شوکۆلاتە ی گەرم.

دەستمان هەلدەگۆفی و خۆمان گەرم دەکردهو. زەردەخەنە یەک لەسەر لیوی ناتالی بوو، پێ دەچوو شتیکی پێ بیت:

- بە راستی پیا سە یەکی زۆر خۆش بوو. من حەزم لەم پیا سە یە، بە تاییەت لە شەوێکی وا ساردا و لەو هەش تاییەت تر، دەمێکە تامە زۆرۆ یەکی تاییەت م هەبوو: حەزم دەکرد لە شەوێکی تەماوی ئەنگۆستە چاودا، بە شە قامی شارێکدا پیا سە بکەم کە قەد لەو هەو پێش نەمیبینی. کاتێکیش گەشتینە قەلا، هەستم کرد، ئەم خەو نەم هاتە دی. لە هەقە تیشدا نازانم رەگی ئەم تامە زۆرۆ یە لە کوێیەو هاتوو. هەستم دەکرد لەسەر ئەستێرە یەکی دیکەم. پێ دەنگ، هەستم بە کێشی خۆمیش نە دەکرد، چ لە زە تێکی مەزنی پێ دەبەخشیم! هیچم نە دەبینی، ئەمەش گەلیک دلخۆشی دەکردم، بە چاوی خەیاڵ شتە کانم دەبینی.

- سە یەکی پیا سە یەکی دیکە دەکەین. دەشتوانین بچینە ناو قەلا کەو. باخچە ی ئازەلانی لێیە، هەر جە نده زۆر گەورە نییە، بەلام ئازەلی دەگەمن و جوانی لێیە. دوو شیر و دوو پلینگ و چە ن دین جۆرە مە یوونی ئاسیا و ئەفریقا، هەر و هە دوو گورگی چا و هەلمە تیی، شین وەک بلیسە شی لێیە. زۆر جار بە تاییەت دیم بۆ بینینی ئەو دوو گورگە. گورگم زۆر خۆش دەوی، مێژوو گەلی غەدری لێ کردوون. گەلیکیش لە سەگ رەسەن ترن. شوێنێکیکیش بۆ بالندە و ماسی تەرخان کراوە؛ هەر و هە بۆ زیندە وەرانی شە وانیش شوێنێکیان تەرخان کردووە، تاریک و تنووکە. کاتێک دەجیتە ئەو شوێنە، جیھانی شەو و ئەو جانە وەرانی زیندو دەبیتەو. ئە ی مۆزە خانە کە؟ ئا لە بیرم چوو باسی ئەو

مۆزە خانە یەت بۆ بکەم، مۆزە خانە یە کە تاییەت بە هۆلۆکۆستی جوولە کەکانی شەری جیھانی دوو مە، بۆ یە کەم جار کاتێک چوومە ئەو مۆزە خانە یەو دەوای دەرهاتنم و و گێژی کردم، بە راستی نامەوی جارێکی دیکە بچمە ژوورەو. بەلام ئەگەر تۆ حەز دەکە ی، دەتەمە پێش دەرگا کە ی و من لە دەرهو هە چاوە پیت دەکەم.

گارسۆنە کە دوو شکۆلاتە کە ی هینا. پێش ئەو ی دەست بکە یین بە خواردنەو ی، بە ناو لە پ گرتان بۆ ئەو ی ناو لە پمانی پێ گەرم بکە ینەو.

- با بزانی. با بزانی سە یینی چی بۆ هە لگرتووی!

- باشە.

بێ دەنگییە ک...

- دەزانی چوار سال زۆرە. دەزانی ئەو هە چوار سالە یە کترمان نە بینووە.

- خۆ جارانی کاتی لە ژنیفیش بویت، یە کترمان زۆر نە دەبینی.

- راستە، بەلام قەد چوار سالی نە خایاند و کاتیکیش بمانویستبایە دەمانتوانی یە کتر ببینن. توخوا وانییە؟

- تەکا دەکەم بە هەلە لیم تێ نەگە ی: گەلی دلەم خۆشە بەو ی کە ژنیفم جیھێشت. دەزانی لە دوا رۆژەکانی شاری ژنیف، هەستم بەو دەکرد کە ئەکتەرێکم و لەسەر تەختە ی شانۆ راوستانبیتم و دوا دیمە نیش کۆتایی هاتبیت و بینەرانی ش رویشتبیتان و منیش هەر وا بە پێ هۆ مایبیتەو. هەموو لە حەزە یە ک زۆر بە بیمانایی بە بەردەما تیدە پەری. ترسی ئەو هەشم لێ نیشتبوو، کە دەرگام لێ دا بخریت و ئەو شەو هەر وا بە تەنھا بەسەر تەختە ی شانۆ دەبیتەو. هەستم دەکرد ئەگەر لەسەر تەختە ی شانۆ بە جیم بهیلتن بۆگەن دەبم.

ناتالی بە پێکە نییەو:

- لە بەینی خۆمان بیت کە مێکیش موبالغە دەکە ی!

- موبالغە ی چی! ئەمە شعورم بوو، برواش بکە، بۆگەن دەبووم... بروا بکە.

- ئە ی ئیستا. وا دیارە ئیستا ژیان ت زۆر پیر مانایە؟

- مانا... کەم تا زۆر. ئیش دەکەم. هەر ئەمە یە مانا دەداتە ژیانم. ئەگەر بەمەش بلین

ئىش... سببىش كاتىك دەگەپ تىمەۋە ۋىلات لىم دەپرسن ئەۋە قەرنىكە چىت لەگەل خۆت بۆ
ھىناۋىنە تەۋە؟ منىش لە باۋلەكەم كەتەلۈگىك دەردەكەم و مۆنۈكرۆمە كانىيان پى نىشان
دەدەم. دەشزانم رەنگە بىمە جىي قەشمەرى ھەر ھەموو قەوم و قىلەكەم.

- ۋىلات؟

بى دەنگىيەك.

- ۋىلات! بەلام پى دەچى ۋىلات ھەمىشە پۈژەبەكە مۇئەجەل بىت. چىتر بلېم؟

- ئەى تۆ (ھەزم دەكرد پىي بلېم "ئەى تۆ ھەياتەكەم") بەچىيەۋە خەرىكى؟

بەنەبرەيەكى نوبىترال ۋەلامى دامەۋە:

- سكرتېرى پارىزەرىكەم. كابرەيەكى زۆر بەپىزە ۋە ھەر لەۋىشەۋە فېرە شامپانىيا
خواردنەۋە بووم.

بى دەنگىيەك...

- ئەى كەۋاتە بۆ دەتەۋى بچىتە پارس؟

- دەمەۋى شىتېكى دېكە بىكەم. ھىشتا گەنجىم و ئىشى سكرتارىيە تەم پى دەكرد، بەلام
كاتى تەمەنم دەپىتە چىل و بەرە ژور، رەنگە زەحمەت بىت، تەھەمولى فرمانى نەبەجى
ناكەم، ھەرچەندە ئەم قەسەيە پارىزەرەكەى من ناگرىتەۋە. كاتىك سىنى يەك و دوۋى
ناۋەندى بووم، خەنم بەۋە دەبىنى كە رۆژىك دابى ھونەرى دېكۆرسازى بخوئىم. بەلكو
ئەم خەۋنە مندالىيەم بىتە دى!

ئەۋ ئىۋارە تايىتە، ۋەكو چەندىن ئىۋارەى تايىتە دېكە، لە شوئىن و جىگەى جىۋاۋ،
بەلام ئەۋ جارەيان لە قاۋەخانەى گرانقىل، ۋەكو دوۋ كەس و ابوۋىن كە تازە بەكتر بىناسن.
من و ناتالى ھەمىشە لە سفەرەۋە دەستمان پى دەكردەۋە. كاتىك يەكترمان نەدەبىنى،
ماۋەكان سەرتاپاى پەيۋەندىيەكەمانى ئەگەر نەسراپايەتەۋەش، ئەۋە بەبى ھىچ گومانىك
دەھىنايەۋە ئاستىكى زۆر سادە و سەرەتايى، سىرى دەكرد و دەبەھىنايەۋە ئاستى
ناشائىيەكى بى تام. بەلى!! ناۋى يەكتر پى دەزانىن، دەزانىن لەۋەۋە پىش يەكترمان
بىنىۋەۋە و تا رادەيەكېش ھەز دەكەىن يەكتر بىناسىنەۋە. بۆيە دانىشتەنەكان زۆر بەيەكترىان
دەكرد و نەدەكرد. ئەۋ جارەيان، كەمى جوداۋازتر بو، چونكە چوار سال ماۋەيەكى كەم
نەبو، بەتەۋاۋى كارى خۆى لەسەر ئەۋ پەيۋەندىيە كىردى، ئەۋ زەمەنە ئەكتىفە ھەر

بەجىتېكى دەكرد و رۆژ بەرۆژىش خەرىكى كىرۆژتىنى ئەم پەيۋەندىيە بىت. بەلام چ
بەنىك، بەنىكى ناسك و بارىك. قەد روۋى نەدا، عەفەۋىيەنە و بەسادەيى قەسە لەگەل
يەكترى بىكەىن. تاقە رىستەى عەفەۋىيەنەم و تىبى: ئەۋە يەكەم رىستە بو كە يەكەمجار
ناتالىم بىنى: «ئاگادارى رەوتت بە». ئىتر ھەر بۆ ئىۋارەكەى كە كاتى دەۋەتى لاي خۆم
كرد، وشەكان بەشىۋەيەكى سىروشتى دروست نەدەبوون و ۋەكو مېروۋلەيان لى دەھات و
خاۋ. دواى يەكتر دەكەوتن، ۋەكو ئەۋەى پەيۋەندىيان لەگەل يەكتر نەبوۋىت. رەنگە
ھەر بۆ ئەم ھۆبەش بوۋىت كە داۋەتەكەى قوۋل نەكردىم.

ژۋانەكانان، ۋەكو تاقە گۆۋالىكى كىچ و كال و ابوون، ھەرىكە و بەرەنگىنى خۆبەۋە، لە
كەندى، لە كەندالى، لە قۆرتى. لە دەم ھەردى، لە كىزە رىگايەك، لە لىۋارى شوئى، لە
قەراغ پەرىزى، لە بەردەم كىرۆزى، كەوتىبى. ھەر ژۋانىك، لە دىمەنە دەركىيەكەى شەنگى
و جوانى لى دەككى و لە ناۋاخنىشىدا ۋەكو ژەقنەبووت تال بو. روۋە دەركىيەكەى
دىارىيەك بو بۆ جىھان و ناۋەرۆكەكەشى رۆحم گلى دەدايەۋە.

جارىكىان دەمگەياندەۋە مال، ئىۋارەيەكى درەنگ بو. ھەزىش دەكرد ئەۋ نىۋانە قەد
كۆتايى نەيەت. ھەزم دەكرد مەسافەكان دەست لە مىلى ئەبەدىيەت بىكەن. ۋەكو دوۋ مارى
ئاشقە و باشقە، چىكە سىرت و كەمخايەنەكان لە ناۋەدى ھەمىشەيى بئالېن. شىنى
دەريا بىت و پىزىتە گەروۋى ئاسمانا. دەمىست و دەمىست و زەمەنىش ۋەكو دەنكە لم
ۋابوون، دەكەۋتە كەمۆلەى بۆشايىيەۋە. وىستەم بەرستەيەكى مېتافۆر تەعبىر لە
خۆشەۋىستىيەكەى خۆم بىكەم، پىم و ت: «دەزانى تۆ ۋىنەيەكى بەنىسبەت مەۋە،
ۋىنەيەك!» تەنھا ھەر خۆم و بەس دەمزانى چ دەلىم. زۆر جار ھەموو ژبانم، بەلكو ھەموو
ۋىنەيەك، يا ۋىنەيەك ھەموو بوۋمى دەئالۆزكاند. ۋىنەيەك و بەس،
دىيا ۋەكو شىرىتېكى ۋىنە ۋابو و لەيەكدى تراز بوون. ھەر ۋىنەيەك بەتەنھا لە بووندا
تەجەلەى دەكرد. يا ئەۋەتە ۋىنە ۋىنەيەكى تاقدا كۆ دەبوۋەۋە و دىياى دەركى
دەسپىيەۋە و مەھفى دەكرد. تا ئەمە تراژىدىيەك بو نەمدەتوانى خۆمى لى قوتار بىكەم.
دواى چەندىن سال، ئاى كە ساۋىلكە و نەبەلەد و گەلخۆ خۆم دەھاتە پىش چاۋ. ھەموو
لەزەت و شەھۋەتى دىيام لە ۋىنەيەكى مۇجەرەددا دەبىنى. مۇتلەق تەجىرە كىردى،
ئەۋىش مىنى تىرۆ دەكرد. راستىيەكى ۋىنەيەكى مۇجەرەددا دەبىنى. نەمدەزانى رەگ و
رىشەى ئەم تەمۇلاتە فەلسەفەيەكى كۆى سەرچاۋەى ۋەرگرتى. ئاىا دىارىيەكى تاراۋگە

بیت. ئەشکەوتییکی هیمن و گەرم بیت و بتوانم خۆمی تیا بشارمەوه و بەرگری لە بوونە دەغەزەراکەم بکەم؟

دەبێ مەبەستم چ بووبیت لەوێی که کچیکی شوخ و جوان، لە گوشت و ئیسقان، لە سۆز و میهرەبانی، بکەمە وینەیهک و تەنھا هەر بەوینەیهکی بچوینم! خۆم بەرۆمانسییهکی گەوج دەهاته پیش چاو، هەر که مۆکهیهک لەو دوو فریشتەیه جوداواز بووم که ئوقیانووسی ئەتلهسیان بوو ئەوه بریوه جار بۆ هاتنی مەملەکهتی یەزدان لێدەن. منیش جارم بۆ گواستنەوهی واقیع لێ دەدات و دەموست بیگەرینمەوه نیو ئیدیال. دەموست واقیع لە سەختی و ناهەمواری رابته‌کینم و رۆحی جاویدانی بکەم بەر و لە دەستی مەرگ و تەفاهەتی ژیان قوتاری بکەم. بەلام خۆشه‌ویستی، هەر وه‌کو زمانی کوردیش زۆر بەجوانی قەوارە پێداوه و کردویتی بەمادده، واتە ویستنی خۆشییه و گەڕانە بەدوای لەززه‌ت و مومارەسە‌کردنیتی. زۆر بەپێچەوانە‌ی عیشقەوه که رەگ و ریشە‌که‌ی تەنھا هەر لە شەیدایی و سەوداسە‌ری دایه. عیشق وینەیه‌که لە زیندا، خۆشه‌ویستیش، مومارەسە‌ی خۆشییه لە جوگرافیای لەش. لەش نەک جەسته، چونکه جەسته‌ش دیسانەوه، سێبەری فیکرەیه‌کی موجه‌رەد لە دەور خۆ کۆدە‌کاته‌وه.

دوای ئەوێ شکۆلاتە‌که‌مان خواردەوه، هەندیک دانیشتین و هەندیک قەسە‌مان کرد، پیش ئەوێ قەوێخانە‌که‌ش داخەن، پیشناری ئەوێ کرد که بچینه بارێک که کەوتبووه ئەوێ رۆوبارە‌که‌وه، شوینیتی تایبەت بوو، زۆرە‌ی ئیواران گرووپیتی جاز دەهاتن و مۆسیقیان لێ دەدا. ناتالی فیکرە‌که‌ی بە‌دل بوو. دەرچوینه دەرەوه و دەستی چه‌پمان وەرگرت و هەر بە‌پێ بە‌سەر پردی رێپوبلیکدا تێپە‌رین. خە‌لکیکی زۆر که‌م بە‌دەرەوه بوون. بارە‌که لە قەوێخانە‌که‌وه هەر تەنھا سێ سەد مە‌ترێک دوور دە‌بوو. ژوورەوه تاریک بوو، هەندێ گۆبۆی کز دە‌سووتان، دەرگامان کردەوه و چوینه ژوورەوه. چوینه قوژبنیتی‌که‌وه و دانیشتین. داوای بیرە‌یه‌کی سپیم کرد و ئەویش داوای بادە‌یه‌ک شە‌رابی کرد. لە قوژبنە‌که‌ی ئەوێ ریش گیتارژە‌نیک و پیانۆژە‌نیک و ساکسە‌فۆن ژە‌نیک دە‌میک بوو مۆسیقیان لێ دەدا، سە‌ریان دە‌لقاند، دە‌توت حالیان گرتووه. گیتارژە‌نە‌که‌ قژی پاک تاشیبوو و پیانۆژە‌نە‌که‌ پیاویتی زۆر بە‌خۆ بە‌شانوشە‌وکه‌ت بوو و ساکسە‌فۆن ژە‌نە‌که‌ش کابرایه‌کی پیست رەش بوو، لە تە‌نیشتمانیشە‌وه کابرایه‌ک بە‌تە‌نھا دانیشتبوو و بیرە‌ی دە‌خواردەوه، پیره‌مێردیک بوو. سە‌یریکی ئیمه‌ی کرد و بە‌سەر لە‌قاندن بە‌خیرهاتنی لێ

کردین. منیش هەر بە‌سەر لە‌قاندن وە‌لام دایه‌وه، رۆی کردەوه سەر شانۆ‌که و لە‌سەر ریتمی مۆسیقا‌که دە‌ستی بە‌سەر لە‌قاندن کردەوه من سەر‌ه‌تا وا تێگە‌یشتم حەز دە‌کات، که‌میک ئەو تە‌نهایه‌ی بره‌وینیتی‌هه و حەز دە‌کات قەسە‌مان لە‌گە‌ڵ بکات، بۆیه منیش هەر بە‌ئیشارە‌ت پێم وت: «ئە‌گەر حەز دە‌کەن فە‌رموون، وەر‌نه سەر مێزە‌که‌ی ئیمه»، ئە‌ویش هەر بە‌ئیشارە‌ت کردە‌وه وە‌لامی دامه‌وه: «نا شوینە‌که‌ی خۆم باشتره، حەز دە‌کەم گۆی بۆ ئە‌م مۆسیقا‌یه هە‌لدێرم». بە‌ناتالیم وت:

- دە‌زانی کاتیک لە ژنیف بووم، زۆر جار دە‌چومە ئەو باره‌ی که وه‌کو دوورگه‌یه‌ک وابوو، دە‌زانی کامه؟ ئە‌وه‌ی که ده‌کە‌وته ناو رۆوباری رۆنه‌وه، ها ئە‌وه‌ی نزیکه‌ی مه‌یدانی لا مۆنی بوو.

- ئا ئە‌وه‌ی. گە‌له‌ریه‌یه‌کی لێ بوو، تابلۆی پیش‌ه‌وی تیا عە‌رز دە‌کرا.

- بە‌خوا شتی پووجیان عە‌رز دە‌کرد.

- بۆ؟ هە‌ندێ جار تابلۆی جوانم تیا دە‌بینی.

من ئەو شە‌وه چه‌ند بیرە‌یه‌کم خواردەوه و ئە‌ویش تە‌نھا هەر دوو بادە‌ شە‌رابی کۆت دوو رۆنی خواردەوه. وتیشی «هەرچه‌نده من زۆر حەز لە شە‌راب ناکەم، بە‌لام شە‌رابی فە‌ره‌نسی خۆشه». منیش باسی شە‌رابی ژوورای سوپسیریم بۆی کرد و وتم: «دە‌زانی ئە‌گەر رۆژنیک بیری سوپسیرا بکەم، ئە‌وه تە‌نھا هەر بیری ئەو شە‌رابه‌ سپییه دە‌کەم که لە‌قە‌د بناره‌کانی ژوورا ده‌گیرایه‌وه». ئە‌ویش پێ‌که‌نی و وتی: «مە‌به‌ستت شە‌رابه‌که‌یه یا خە‌لکی ژوورایه؟» دە‌زانی مە‌به‌ستی چی بوو، بە‌لام من نە‌موست لە‌سەر ئەو بابە‌ته‌ برۆم. ناتالی ئە‌و شە‌وه ویستی که‌میک باسی پاريسم لە‌گە‌ڵ بکات. مە‌به‌ستی ئە‌وه بوو مە‌وزووعی سە‌فه‌ره‌که‌ی خۆیم بۆ باس کات. سەر‌ه‌تا لە‌ تە‌له‌فۆن زۆر بە‌گە‌رمییه‌وه باسی کرد، پاشان تا دە‌هات بە‌ساردییه‌وه باسی ئەو پرۆژه‌یه‌ی ده‌کرد. وتیشی: «ئایا زۆر جار سە‌فه‌ری پاريس دە‌کەم و ئایا هاوێی و برادەر‌م لە‌ باريس هەن؟» منیش باسی کامه‌رانم بۆی کرد. پێ دە‌چوو زۆر گۆی بۆ شل نە‌کردبیتم، بۆیه درێژم بە‌قەسە‌کانم نە‌دا. تا دره‌نگی، واتە تا سە‌عات دوو و نیو که کاتی داخستنی دەرگای باره‌که‌ بوو، هەر لە‌ باره‌که‌ دانیشتبوین و هە‌ولێ ئە‌وه‌م دە‌دا داوه‌کان پێ‌که‌وه‌ گری بده‌مه‌وه و یا هەر نە‌بێ سە‌ری یه‌کی له‌ داوه‌ ئالۆزه‌کاوانه‌ بگره‌ ده‌ست، ئە‌فسوس! ئە‌وه‌ی من هە‌ولێ دروستکردنیم دە‌دا، ئە‌و بە‌بێ مە‌به‌ست تیکومه‌کانی دە‌دا.

هەر بەدەستی ئەو بەرەوه، گازی نۆبەکی لیبوو، جیتی رۆلێت و مەکی نە یاری بوو، هەر له بەرامبەرە کەشی تەکسی لێ دەههستان، پەڕینهوه و بەتەکسییهک گەڕاينهوه بەشی ناوڤۆ. گەشتینهوه بەرامبەر بەلەخانەمان: ۱۷ شەقامی شامپانیا.

سەرتیکم هەلبێری و تەماشای پەنجەرەکم کرد، پێ دەچوو ئە پارتمانەکه له خەوێکی کەستەکی داویت، یا هەر وهکو فەرەنسییهکان دەلێن خەوی کۆتەرە دار. بۆنی ئەلکۆل وهکو تووتی تیک بەسەر بەرجهستەکاندا یخ لێ کەوتوو. دەستی ناتالیم گرتبوو و له شەقامەکه پەڕینهوه و دەرگای خواروهم کردووه، چوار نھۆم سەرکەوتین و چوینە ژوورەوه. بۆنی دوکەلی جگەرە تیکەل بەبۆنی ئەلکۆل ببوو. بێ دەنگییهک بالی بەسەر سالۆنەکهیا کیشابوو. پەنجەرە سالۆنەکم تۆزقالتی کردووه بۆ ئەوهی تاکو بەیانی هەوای خاوتین ئەم بۆنە رادەمالی. چوینە ژوورە بچووکەکی منەوه. چاویکم بەژوورەکهما خشاندا، هەر وهکو ئەوهی ئەمە یەکهەمجار بیت ژوورەکهی خۆم ببینم. حەزم دەکرد ژوورێکی فەرەحم هەبوايه، سیسەمیکی دوو نەفەرش له ناوهند ژوورەکه بوايه. حەزم دەکرد ئەم میواندارییەتە بەوپەری لوکس و کەشخەییەوه بۆ بەخێرھاتن و پیشوازی کردنی ناتالیم تەرخان بکردبايه. حەزم دەکرد دوو پەنجەرە گەورە، بیانروانیایەتە چیمەن و حەوز و فوارە لەبەن نەهاتووەکان. سبەینیش هەتاوی کۆتایی رەشەمە، له درزی پەردە تەنکەکانەوه تیشکیکی هێمن و نەرمی بگەیاندا یەتە سەر سیسەمەکه و لەشە ناسکەکی ناتالیمی له خەو هەلساندا یە و بەگزنکیکی نوێ، بەیانی باشی لێ بکردبايه. حەزم دەکرد هەر وهکو خەونە سەرەتاییەکان گیا لەژێر سەری نەگمانەوه شین بوايه، جۆگەلە جریوہش بەتەنیشتمانا خورەي بەهاتبايه. له کۆتاییدا حەزم دەکرد ئەم خەونێک بوايه، نەک شەوی پیش دوا شەو! بەتەریقییەکهوه سەیری ناتالیم کرد و هەر دوو شانەکانم بەناسپایی هەلنەکاند و هەردوو دەستەکانیشم بێ دەسەلاتانە وهکو کورەکی مەریەم بەم لاو ئەولای خۆما داچەقاند و پێم وت:

- تاقە چارەسەر ئەو یە کە پێکەوه لەسەر ئەم قەرەوێلە یە بنوین. ئەویش بێ سلەمێنەوه وەلامی دا یەوه:

- زۆر باشە.

بەرەو جانتا بچووکەکی چوو و نووشتایەوه و زریزەکی راکیشا و کردییەوه. قاتە بیجامەکی له جانتاکە دەرھێنا و وهکو تەرمیکی مردوو خستبوو یە سەر هەردوو پەلی و

بەرەو رۆی من گەڕا یەوه و لچیکی خوار کردووه. منیش چوومە دەرەوه. ئەمەم بەهەل زانی و چووم دانم شت و کاتیکی گەرامەوه، ناتالی بیجامەکی له بەر کردبوو و بەلام گۆرەوییەکانی دانەکندبوو.

پێ دەچوو ماندوو بیت، ماندووی سەفەرەکه و ماندووی ئەم شەوه دێژەش! چووه ژێر بەتانییەکه و ویستی چاوی لە یەک نێ. ئەدی ئەمن چۆن بتوانم چاوی لە یەک نێم! دواي ئەوهی هەر بەپالکەوتنەوه، چەند رستە یە کمان لە گەل یە کتر گۆراییەوه، شەو باشی لێ کردم و نغزۆ بووه نێو خەونیکی شیرینەوه. شیرین هەر وهکو خۆی.

ئەوه شەوه هەر گینگلم دەدا. کاتیکی کچیک له تەنیشتت بخەوی و دەسپیشخەری شەو یاشت لێ بکات، ئەوه مومکین نییە شەوێکی باش بەریتە سەر. بەتاییەتی له سیاقیکی وادا. شەو باشی چی. ژەھراو بوو گیرا یەوه، یا زەقنە بووت بوو؟ ئەو شەوه بیرم له زۆر شت دەکردووه. بیرم له سنووری نیوان مەحالی و مومکین دەکردووه. بیرم ئا لهو خالە رەشە دەکردووه که هەمیشە دەبووه پانتاییەک و تاقە گۆرە پانەکی خۆم و خۆم بەتەنھا تیا دەدۆزییەوه. چ جەنگیکی کوشندە بوو بەرامبەر بە پەرەوانەي ئاسیا وەکان بەرپام دەکرد!

ئەمجارە یانیش، دیسانەوه خۆم زۆر بەتەنھا دەهاتە پیش چاوی و سببەری و تینە یە کیش و لە تەنیشتم دا یە، بەلام تا چاویش بر دەکات دوورە.

دووری و نزیکی دوو جەمسەر بوون پڑابوونە یە کترییەوه. دوو رۆی یەک شت بوون. دوو دووری یەک مەسافە بوون. دوو دژە بوون، بە یەکهوه نەبوا یە هەلیان نەدەکرد. ئەم دوورییە، ئەم ماو یە، ئەم مەسافە یە، بەهیچ شتیکی نەدەپتوران، تەنھا بەتازار و شەونخوونی و ئەشک نەبیت. تا ئەو تینگەیشتم که تەنھا ئاخ هەلکیشان پتوهری راستەقینەي ئەم مەسافە یە نیوان من و ئەو لەشە ناسکە یە که رۆ چۆتە نێو خەوێکی سادەوه. سادە! تەنھا ئاوەلناویی پر بە پیستی ئەوه خەو بوو که خودا بەدیاری پتیشکەشی چاوه جوانەکانی ناتالیمی کردبوو.

نافرەتیکی و لە تەنیشتم دا یە، راکشاوه، لەش پتیکە یوو، تەنھا هەر بیجامە یەکی گولدار نەبیت وهکو کاژی هەر زەکاری، شەوان دەیکاتەوه بەر، ئەگینا نافرەتیکی وهکو هەلووژە یەکی پتیکە یوو، یا ئەگەر جوانتر وەسفی بکەم، وهکو دەنکە ترییەکی رەش، لهو دەنکە ترێ رەشانەي که تووتیکی سپیتی وهکو پۆدرەي بەسەر وه یە ئەگەر پەنجە یە بخەیتە سەر جیپەنجەت بەسەر وه دەمیتێ. ئەگەریش بەدوو پەنجە ئەو دەنکە ترییەش هەلگری و

بیخه‌یته سهر زمانت و ههر به‌زمانیش به‌ریزی که‌یته‌وه تا بهر ناسمانی مه‌لاشوت ده‌که‌ویت و پاشانیش له نیوان کاکیله‌ی دابنیتیت و به‌ئاستهم بیتته‌قینتی و شیرینی و مزربیه‌ک وه‌کو نارنجوک له ده‌متا ده‌ته‌قیتته‌وه و دیواری ژوروه‌وی زارت به‌ره‌نگی خۆماری و به‌تامیکی تاییه‌ت ناوه‌ریشین ده‌کات. چ تامیکی کورتخایه‌ن، وه‌کو تریشقه‌ی له‌ززه‌تی هه‌وری، دنیا بۆ چه‌ند چرکه‌به‌ک ناوس کات!

سه‌یری ناتالیم ده‌کرد و به‌و ده‌نکه‌ تری ره‌شم ده‌چواند. ده‌نکه‌ ترییه‌کی نوستوو، ده‌بی خه‌ون به‌چییه‌وه بیینی؟ ئای هه‌تاویکی گه‌ش و گه‌رم تا ئیستا له‌ناو رۆحی هه‌لنه‌هاتوو؟ قه‌د له‌وه‌وه پێش ناتالیم ئا به‌و جوژه‌ نه‌بینیوه‌وه. وه‌کو روه‌کیکی وا بوو، وه‌کو چله‌ لاولاو، گه‌شه‌ی ده‌کرد و نه‌شونمای ده‌کرد و ده‌گه‌یشته‌ سنوره‌ بی کۆتاییه‌کانی جه‌سته‌م.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ چه‌ند شازادانه‌ له‌ پیتلیکانه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه دادبه‌زی و نه‌رم نه‌رم، پیتلاوه‌ سووکه‌کانی هه‌ر ئه‌وه‌ته‌ی ده‌که‌وتنه‌ سهر زه‌مین. چ سیحری بوو جه‌سته‌ی ناتالیمی به‌و شتیوه‌یه به‌رز ده‌کرده‌وه. سه‌یریم ده‌کرد و بیرم ده‌کرده‌وه که‌ ئه‌و ئیواره‌یه، به‌تاییه‌ت له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی گرانیل، له‌ باری مۆسیقاکه، چه‌ندی جوان بوو، به‌و فانیه‌یه‌وه که‌ له‌ که‌تانی ره‌ش دروست کرابوو، چوار ریز قۆپچه‌ی وردی مۆر به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک و پانتۆلیکی ته‌نگ و ناسک که‌ سمت و پووزی به‌ته‌واوی گووشی بوو، کهدبوویه به‌ر. هه‌ر وه‌کو په‌یکه‌ریک وابوو که‌ له‌ مه‌رمه‌ری ره‌ش تاشراییت. خۆی له‌ناو قاپووتیکی ته‌نکی ره‌ش ده‌پیتچییه‌وه و وه‌کو مامزی کیتی هه‌نگاوی ده‌نا و ره‌وتی ده‌کرد، ئا به‌جوژیک ره‌وتی ده‌کرد، له‌ پشتته‌وه‌ی چمکی قاپووته‌که‌ی به‌م لاولاوه‌له‌ریبه‌وه و ناوه‌وه‌شی پر با ده‌بوو؛ به‌چارۆگه‌ی به‌له‌میکی ده‌کرد که‌ له‌ پێش چاو ون ده‌بیت و ئاسۆی ناوی هه‌لیلووشی.

ئه‌و شه‌وه‌ بووبوو مه‌ دێوانه، یه‌ک دوو جار هه‌لسام و له‌ دووره‌وه تێمه‌ده‌روانی. له‌ سه‌رخۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا، برژانگه‌ باریک و درێژه‌کانی، هه‌یشتا کلی دوینی شه‌وی پیتوه بوون، سیبه‌ریان بۆ ئه‌و دوو چاوه‌ فراوانه‌ کهدبوو که‌ هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگی خه‌ون به‌دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه بیین. چه‌رچه‌فه‌ سپییه‌که‌ش به‌ئاستهم له‌شی داپۆشیوو، ته‌نها هه‌ر لایه‌کی له‌شی داپۆشیوو و به‌س، لایه‌که‌ی دیکه‌ی که‌وتبووه سهر عه‌رزه‌که و لۆچه‌کانی سیبه‌ر و تاریکیان دروست کهدبوو. ته‌نها هه‌ر له‌ گله‌په‌که‌ی شه‌قامی شامپانیاوه‌ پروناکییه‌کی کزی زه‌ردباو ده‌هاته ژووری که‌تیشکی زه‌ردباو و تاریکی ژووره‌وه به‌شیتوه‌یه‌کی په‌له‌یی

تیکه‌ل یه‌کتر ده‌بوون. گویم له‌بۆ بیده‌نگی له‌شی هه‌لده‌یرا. بی ده‌نگییه‌ک بوو باسی بی ده‌سه‌لاتی منی ده‌کرد.

بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه ئیمه‌ی رۆژه‌لاتی کاتیک پێ ده‌نیینه سهر ئه‌م کیشوه‌ره، گه‌وره‌ترین ترازانان، ترازان نییه له‌ شوین، به‌لکو ترازانیکه له‌ چه‌رخ، له‌ سه‌رده‌م، له‌ قۆناغه‌کانی سه‌رده‌م. هه‌ستم ده‌کرد نیوه‌ی گیانم له‌ چاخه‌کانی ناوه‌نده‌وه هاتوو، نیوه‌که‌ی دیکه‌شم، بارستایی گشت سه‌ده‌کانی دوای ئه‌وی هه‌لگرتوو. بۆیه، کاتیک چاوم کرده‌وه، ئینجا شته‌کانم بیینی: عیشقیک سه‌وداکه‌ر، هه‌ر له‌ هی فه‌ره‌ادی ده‌کرد، له‌ هی دێوانه‌ی جاف، یا له‌ هی کوره‌که‌ی مله‌وه‌ح، له‌ هی تریستانی باکور ده‌کرد، به‌هی لاسیک ده‌چوو، به‌کورتی ره‌گوربیشه‌که‌ی وا له‌ زه‌مینیکی دوور ئاوه‌خواته‌وه، کاتیک ده‌مویست تیۆریان‌ه‌ش ته‌عبیر له‌و خۆشه‌ویستییه‌ بکه‌م، ئه‌وه‌ په‌نا‌م ده‌برده به‌ر که‌له‌پووری هاوچه‌رخ، ماددیانه‌ شیتته‌لم ده‌کرد، فرۆبیدیانه‌ راقه‌م ده‌کرد، زۆر جاریش ده‌مدایه‌ پال سه‌دمه‌ له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی نیوان شارستانییه‌ جوداوه‌زه‌کان. به‌لام هه‌موو کارته‌کان تیکه‌ل ده‌بوون. ئه‌وه‌ی که‌ قه‌د لیتی تینه‌گه‌یشتم ئه‌وه‌ بوو که‌عاشق ناتوانی باسی عیشق بکات.

بۆیه ئه‌و شه‌وه‌ نه‌نووستم، بیرم له‌ خۆم ده‌کرده‌وه و ده‌موت (باشه‌ بۆچی ده‌بی گیرۆده‌ی شتی وا بم؟) رسته‌که‌ی کاک عه‌زیزم چه‌ندین جار به‌خه‌یالا ده‌هات که‌ زۆرجار پیتی دوتم (کاک خۆم، وه‌کو دارای نامۆزامت لێ نه‌یه‌ت؟) کاک عه‌زیز وه‌کو حه‌کیمیکی شه‌رقی، ته‌علیمیانه‌ هه‌نده ئه‌و رسته‌یه‌ی له‌ لام دووباره‌ کهدبووه و رۆژتیکان خۆم پێ نه‌گیرا و لیم پرسی: (ئه‌ری ئه‌و دارای نامۆزایه‌ت کییه‌ و اه‌هنده‌ باسی ده‌که‌یت و منی پێ به‌راورد ده‌که‌ی؟) بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌م زۆر زه‌ق و ناقۆلا نه‌که‌ویتته‌وه، ئه‌وه‌شم پیتی وت: (بروا بکه‌ کاک عه‌زیز، ئه‌م پرسیاره‌م لێ نه‌ده‌کردی، به‌لام به‌شیکه‌ هه‌لاتنیشم له‌ ژنیف هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌ هه‌میشه‌ په‌ناهه‌نده‌کورده‌کان له‌به‌ر لووتم قوت ده‌بوونه‌وه و به‌نامۆژگاری نابه‌جی و بیتام به‌ته‌واوی بیزاریان کهدبووم له‌ هه‌موو شت ناقۆلا و ناهه‌موارتر ئه‌وه‌یه که‌ گویت له‌ ره‌خنه‌ و نامۆژگاری په‌ناهه‌نده‌ی فاشیل بیت. له‌ سه‌رووی هه‌مووشییه‌وه، به‌لکو له‌ هه‌مووشی سه‌یرتر په‌ناهه‌نده‌ خۆی به‌خاوه‌ن په‌ناهه‌نده‌ ده‌زانی به‌لام بروا بکه‌ کاک عه‌زیز مه‌به‌ستم تۆ نیت و باشیش ده‌تناسم، ده‌شزانم دلته‌ وه‌کو کاغه‌زیکه‌ی سپی ساف و بی گری و گۆله، حه‌زیش ده‌که‌م باسی نامۆزایه‌ی خۆتم بۆ بکه‌ی.)

کاک عه‌زیزی سه‌نی، به‌دریژی که‌وته گێرانه‌وه‌ی نه‌ک ته‌نها به‌سه‌ره‌اته‌کانی دارا،

به لکو چپوڙکی ٺه و خيزانه په روازيه ي بؤ گيرامه وه که زور نمونه يي بوو. ده پوت باپيري دارا که مام غه فووري چه مه زرده يي پي ده وترا له گه ل باپيره ي من برا بوون؛ روژتيکيان مام غه فوور له گه ل تاغاي گونده کاني سنه ده بيته مشتم پريان و تاغاش هره شه ي لي ده کات، ټيواره يه کيان دوو پياو به تفه ننگه وه ده کوتنه سهر مالي مام غه فوور، خو شبه ختانه مام غه فووريش زووتر ناگادار کرابوه وه، ټه گينا ههر ټه و شه وه که وليان ده کرد. ټيتر ههر به و شه وه هه لات و دواي چند روژتيکيش خو ي ده گه يه نيته خزم و که سه کاني که له هه له بجه ده بن. ټيتر مام غه فوور بپراي بپري ناگه رپته وه ناوچه و زيدي خو ي و له وي ژن ده هيني و باوکی داراي ده يي که مام شه ريفي ده روازه زه ردیان پي ده وت. ټه م دارايه له کو تايي هه فتاکان به شي هونه ره جوانه کاني له به غذا ته واو کرد. له هه قه تدا، چو بوو خو ي له موسيقا ناو نووس بکات، جي نه مابوو، ناوي خو ي له ته شکيلي نووسي.

بؤ شه ي ټيران و عيراقی به سهره نايه ت، دارا فيرار ده کات و خو ي ده گه يه نيته لاي ټيمه، من ټه وکات هيشتا له سنه بووم و چند هه فته يه کيش له مالي ټيمه ده مين نيته وه و پاشان سهر ي خو ي بؤ هه ندران هه لده گريت و ماوه يه ک له ټيتاليا ده بيت، پاشان ده چپته پاریس. له وپش له مومارتهر خه ريکی پور تريت و ټيشي هونه ري ده بيت، وه زعي مالي و دارايي زور باش ده يي. يه ک دوو جار يش هاته بيزه نسون سهر ي ليدام. منيش تازه هاتبوم ټيره، وا بزانه ههر ساليک دواي ده رچووني دارا منيش تووشی چاره نووسي خوم هاتم و تووشی ټه م په رته وازيه و ناواريه بووم. پراش ده که م، خيزانه که ي ټيمه دوعاي لي کرابيت هه موو ناوچه وان سيانزه ين. ههر له مام غه فووره وه بگره تا دارا، زه لاميان تيا نه بوو، روژگار که لبه ي خو ي لي گير نه کرد بيت. سهره تا، وامان زاني، ټه م دارايه ټيستسنايه، چونکه سهره تا زور به کارامه يي به خت ياريه وه ده رکه وت، خو ټه ههر له سهره تا وه کو من به ديه خت و سياچاره نه بوو؛ ټه و ده ست ره نگين بوو، ده ست ره نگين! پرا بکه له و مومارتهر هه تاقه هونه رمنديک بوو که هه موو خه لکی ريزيان لي ده گرت، ته نانه ت چيني و کامبو جيه کانيش خو شيان ده ويست. ههر ته نها به سه ير کرد نيک، به سه ير کرد نيک و به س پور تريت ټي ټه و سايحانه ي ده کيشا، ده قاوده و وه کو خو ياني دروست ده کرد. ټه دريس و ناو نيشاني نبوه ي دانيشتواني سهر ټه م زه مينه ي له لا بوو. خه لکی ده ناسي له نبويورک داده نيشتن، خه لکی ده ناسي له که بيک داده نيشتن، کوره خه لکی ده ناسي دوور گه ي مانگه وه هاتبوون! پياح که ده ست ره نگين بوو! (ټه مه ي زور به ټيعجابه وه وت) کوره ژيان ي ټه م دارايه ههر وه کو حه کايه تيک کو تايي هات. سو دفه له

پاریس تووشی کچه ټيسپانيه ک ده يي، دواي ده که وي، و ابزانم خه لکی سانتياگو ده بيت، دواي ده که وي ت و گيروده ي ټه و کچه ده بيت، ټيتر له و روژه وه هيچ ناگاداري نين. براده ره کاني گه لي پتيان وت، کوره دانيشه و سهر ي خو ت به فته تاره ت مه ده، فايده ي نه بوو نازانين چي به سهر هات و له کو يي ټه م دنيايه گير ساوه ته وه ټاي بؤ ټه و به سزمانه! نه نامه ي هات، نه ټه دريس يکي ده زانين، نه براده ره کاني هه واليکي له باره وه ده زانين. و ابزانم ټه و کچه به ته واوي ميشيکي تيک دا. ټه مه ره نگي نووشته ي قهره جه کاني غه رناته ي بووي ت! يه ک دوو جار چوممه پاریس و هاو رپيه کانيم بيني، سهره تا چوممه لاي سالاري عه به. کاک سالار زور براده ري بوو. کوردي ديکه ي زور ده ناسي، به لام زوره ي ټيواران له گه ل سالار ده بيرده سهر. سالار يش له کو تايي حه فتاکانه وه له پاریس بوو. به خوا مالکاول بوو، ټه ويش ده ست و پي سپي بوو.

کاک عه زيز زور به ورده کار بيه وه به سهره اته که ي داراي بؤ ده گيرامه وه، بويه منيش حه زم ده کرد بزانه ټه م چاخناوه ندييه چي لي هات، بويه ليم پرس ي:

- ټي چيان پي وتي و ټه وان، مه به ستم له و کاک سالاره يه، ټايا شتيکي له و باره وه پي وتي؟

له وه ته ي کاک عه زيز له بيزه نسون بوو، ته نها ههر دوو جار چو بووه پاریس، ټه ويش به دواي سو زاعي ناموزاکه ي. ټه وانه ي که مپش سه فهر ده که ن، زور به وردييه وه سه فهره کانيان ده گير نه وه، حه زم له جو ري گيرانه وه که ي بوو، به له زه ته وه ده بگيرايه وه و سوو که له هجه يه کی سنه بييشي هه بوو. کاتيک پرس ياري ټه و م لي کرد که ټايا سالار هيچ هه واليکي دابوي، کاک عه زيز به م جو ره باسي سه فهره که ي دووه مي کرد:

بليتم بري و چوممه پاریس، گه يشتمه ويستگه ي گار دوو ليو ن، ههر گه يشتم و نه گه يشتم زرينگ زرينگ ته له فونم بؤ کاک سالار کرد؛ ټه ويش خوا قبول ناکا زور پياوانه، هه نده ي نه برد له به رده مم قووت بووه وه. کتبيکي زلي به ژير باله وه، ده توت تازه باره ريشي چند روژتيکيشي ده رچو بوو، جگه ره يه کيشي به سه ر ليو وه بوو. به ته له فون پيم و تبوو که چاکه تيکي قاوه ييم له به ره و سمپلم ماشورنجه و قرم له پيشه وه رووتاو ته وه و شوني برينيکيش له سه ر ته و ټلم دايه (ههر بؤ پيکه نينيش پيم وت: بير له ټه توار ي خراب نه که يته وه، شوني چه قو و مه قو نييه، به منالي له سه ر خه رمان له جه نجه ي به ربوممه ته وه)، ههر بؤ نيشانه ش روژنامه يه کی ليبراسيون به ده سه ته وه ده گرم، نا نا

دېخه مه سهر سينگم. ئه وېش پټكه نى و وتى (به ساقه گوڭى مه ده رى، ده موچاوى كوردان به ناسانى ده ناسمه وه.)

سه ماعه كه م دانايه وه و له تهنىشت كابينه ي ته له فونه كه وه ك رېشونه ي توڅيو هه لوتو تام، نيو سه عات زياترى پېچوو، له گه ل كورپكى ديكه پيا بوو، ئه وېترىان حه مه ي مه عارىفيا ن پى ده وت. گه نجىكى كورته بنه ي زور گورجو گوڭ. له ئاوايه كه ي ئيمه به كه سانى و ايان ده وت گزگل. دم هه راش، ده توت چاپخانه ي قووت داوه و ده يه وى دنيا به قه پالټىك لووش دات. له دووره وه بينيمن، كاك حه مه كه موكه يه كيش له پيش سالاره وه هه نكاوى هه لده نا. خو له وه و پيشتر به كترىشمان نه بينىبوو، به خواى زور به زىتسيه وه چاوى گر ده دا، له دلئى خو م وتم به خوا هه بى و نه بى ئه وه خو به تى. هه ر كه چاوى پيم كه وت به سالارى وت (ئهرى ئه وه خو ي نيه ؟) منيش روژنامه كه م توند نووسانده بووه سينگمه وه به ره و روويان ده چووم، سلاويان كرد و سالار وه كو ناسيا و پكى نزيكى باوه شى ليدام و كاك حه مه شى پى ناساندم. كه وتينه رى به بى ئه وه ي بزائين بو كوئى ده چين! (با برؤين بو قاهه خانه ي سان بېرنا ر، چونكه مه وعيدمان له گه ل به هزاد هه يه.)

له راستيدا، ئه مه رټىكه كه وتىك بوو بو خو ي، نه من سالارم له وه پيش بينىبوو، نه حه مه ش له وه وه پيش به هزادى بينىبوو، نه منيش به هزاد م ده ناسى، ئه م حاله تانه ش زور روو ده دات، هه ميشه كوردىك ئاواره كوردىكى ئاواره ي ديكه ي وه كو يه ده ك پتبه. ئه مه خووى كوردانه قه د حه وسه له يان به ته نيايى ناكرتبه وه. وه كو مه فره زه ي بچووك به ژئير ميترويه كانا دين و ده چن.

ئيمه ش مه فره زه يه كى سى نه فره ي، گار دوو ليو مان گورج به جى هيشت و چوينه خواره وه و ميترو مان وه رگرت. هه موومان كه موكه يه ك په شو كا بووين. زور قه له بالغ بوو، بوئى شى و پيسايى ده هات. سى جار ميترو مان گوڭى و له شاتلى دابه زين كاتىك كه وتينه وه سه رزه مين، به قولئى هه ناسه م هه لده كيشا و پتبانم وت (به خوا من ناتوانم له م پاريسه بژيم، ته نها له بهر ته نكه نه فه سيه كه م نيه، پيباح قه له بال و ئيزعامه). به م قسه يه ي من، حه مه مه عارىف دايه قاقاى پټكه نين ده ستى نايه سهر شانم و وتى: كاك عه زيز ئيمه له ناو قه لى عه وله مه ده ژين عه وله مه، هيشتا له كو پته براى خاسم! (كاك سالار يش جه غدى له سهر كرد) پاريس به روژ دوانزه مليون كه سى تيا ده ژئى، ئه مه يه عنى به لايه ن كه م شه ش مليون ئوتومبيل، هه زاران ميترو، هه زاران پاس، به كورتى هه ر دو كه له و

به رزده بېته وه. ئه مه ش حه زاره تى روژئاوايه، مه ئزه قه ي كو مپلېته هاوده رده كانم. به دم قسه كرده وه بووين گه يشتينه قاهه خانه كه ي سان بېرنا ر و چوينه ژووره وه. كورپك له قوربنيك دانىشتبوو، خه ربكى خويندنه وه ي روژنامه يه ك بوو، هه ر ئيمه ي بينى كه مى سه رى قووت كرده وه ده ستى بو هه لېرين و لئى نزيك بووينه وه. به هزاد بوو، ته مه نى له نيوان بيس و پتېچ و سى سالتىك ده بوو، له ئه نيستيتوى كورد، له كتىبخانه كه ئيشى ده كرد. ئه سكه ميبلىكمان نووقسان بوو، داواى لېبوردم له و پيره ژنه كرد كه به تاقى ته نها به رامبه ر به به سته نيه ك دانىشتبوو، ئه سكه ميبله كه م هه لگرت و هتنام. كاك سالار سه رته تا به هزادى به كاك حه مه ناساند و وتى: (ئه مه به رټز كاك حه مه يه، روژش بېرترين كورده له م ئه وروپايه، ئه وه باسى كوردستان هه رمه كه. كاك حه مه، ئه ميش به هزادى خو مانه، له ناو كوردان به به هزاد ژورنال ناوبانگه، ئاگاي له لاپه رترين هه واله كه له سهر كورد نووسرا بېت، گارديان و فرانس سوار و پارمياچيش ده خو ئتبه وه. له ناو پيا و ژنه گرېنگه كانى دنيا ده زانئى كى رچه له كى كورده و كى رچه له كى كورد نيه. ده لئى بېزار، سه ماناسى فره نسى كورده، با پيره ي رو بېرت حوسين خه لكى چه مچه مال بووه، باوكى زولفه ققار عه لى بو تئو كورد بووه، گونديكى كوردان له ئه فغانستان هه يه ناوى گوڭده ره يه و (هه موو داiane پټكه نين). پاشانيش به منى ناساند و به به هزادى وت: ئه مه ش ئاموزا كه ي دارايه، قه ييمترين په ناهه نده ي ئه م ئه وروپايه يه. جارټىكى ديش هه موويان داiane وه قاقاى پټكه نين و بېده نكيه ك و ئيتر كاك سالار كه وته مه حت كرنى كاك به هزاد و وتى: كاك به هزاد تا بلئى كورپكى به رټز و روژش بېره. هه موو به يان بيه ك، گشت روژنامه فره نسيه كان به سهر ده كاته وه، هه ر چ با به تيكيش له مه ر كوردانه وه نووسرا بېت ده يپرو و به فو تئو كپيه كه ي ئه نيستيتوو گه وره ي ده كاته وه و له سهر مي زى كتىبخانه كه داiane نى، وه كو زه خيره ي په ناهه ندان، ئه فكارى گه لئى گرېنگ و موهيمى هه يه.

كاك حه مه ي مه عارىف يش، خو ي پى نه گيرا. هه ستم كرد كه موكه يه ك ئه مه ي به ته وزه وه وت:

- ئيى؟

بو ئه وه ي درټزه به قسه كه ي بدات، جارټىكى ديش هاته وه قسه:

- هه ر هه موو روژئى؟

ئو وېش زور خو پنگه رمانه:

- فیگارۆ، لوموند، لیبیراسیۆن، فرانس سوار، کەنار ئەنشیۆنی، چوزانم هەر هەمووی دەخوینیتەو.

کاک عەزیز زۆر بەئیەجابه‌وه باسی ئەو چاوپێتیکەوتنەوی ئەو عەسرانەوی دەکرد. درێژەیی بەقسەکانی دەدا:

{دەزانی حەمە مەعاریف لە راپەرینەکه بەشداری کردبوو. پاشان لە کۆرەوکه چووێوه ناو خەلکی و شیعری بۆ خویندبوونەوه و بانگەشەیی بۆ کردبوون که بگەرینەوه و نیشتمانی بەجێی نههێلن. هەر وها و تەبوی لەگەڵ چەند کەسیکی دی، هەلمەتەمان برده سەر ئەمنه سوورەکه و زیندانییەکانمان دەرکرد و پێانیشمان وت: «فەرموون برا تازینەکانمان، ئێوه تازان. لە ئیمپروۆس بەدواوه خەمی داپلۆسین نەما».

سالاریش دەمێک بوو ولاتی جێ هینشتبوو، حەزی دەکرد زیاتر گوێی لە حەمە بیت، بۆیه دەبوت:

- باشه کاکه حەمە، ئەوی ئەمنەکان دەستیان نەکردووه.

- دەست کردنەوهی چی!! کورە هەر هەموویان رایان کردبوو. چونکه فشارێکی زۆریان بۆ چووێوه. ئەمەش بەدوو شیوه دەرکری لیکدریتەوه: یەکه‌میان پەيوەندی بەوه‌می تەمەن درێژی قەمەوه هەیه، دووهمیشیان یەکاویەک پەيوەندی بەتەمەن کورتی قەمەوی وەهەوه هەیه.

لەولاه بەهزاد، بەتەواوی گوێی راگرتبوو و پەنجەیی کەلەیی نووساندبووه قەد لاجانگی و وەکو ئەوهی لەم دوا رستەیه‌ش تی نه‌گات، پاشان دەمی ئاراستەیی سالار کرد:

- کاک سالار، لە دوا لاپەرەیی فیگارۆ ئیمپروۆ شتیکی سەرنج پراکتیش نووسرا بوو.

کاک سالاریش هەر که گوێی لە وشەیی فیگارۆ بوو، لچتیکی خوارکردووه و وتی:

- فیگارۆ!! راسترەوه! ئی بی باشه چی نووسرا بوو؟

- بابەتێک بوو لەسەر رپالپۆلیتیک، بەکورتی نووسرابوو لە رپالپۆلیتیک بەدەرەوه هەر هەموو فشه‌یه.

هەرچەند حەمە مەعاریف ئاگادارییەکی باشی وەزعه‌که بوو، لەو باره‌یه‌وه سەرنجی تاییه‌تی خۆی هەبوو، بەلام لەم زاراوه‌یه تی نه‌گە‌یشت. بەلام لە خەیاڵیا، بییری بۆ وشەیی

(ریال) چوو که واقیع دەگریتەوه و (پۆلیتیکیش) سیاسەت دەگریتەوه، بەلام ئەو دوو وشەیه بەیه‌که‌وه واتە (واقیع سیاسەت) نه‌یده‌زانی مەبه‌ست چیبه، بەلام خۆی بۆ نه‌گیرا:

- هەموو واقیعیکی سیاسەتی خۆی هەیه، یا راستر بلتیم، هەموو واقیعیکی سیاسەتی خۆی دەوی، یا سیاسەتی خۆی دەسپینتی، کەواتە ئیمەش، مەبه‌ستم کورده، پێوستمان بەواقیعی سیاسی خۆمانه و دەبی جه‌خت لەسەر گشت بنه‌ما ئەساسییه‌کانی بکه‌ین. رەنگبێ هەبن پیرسن چۆن. منیش بەسەریحی وەلامیان دەدەمه‌وه و دەلیم: چۆن و مۆنی ناوی: ئیمه‌ ئەگر لە خۆمانه‌وه دەست پێ نه‌که‌ین کەس دەسمان ناگریت.

(بەهزاد لچتیکی خوار کردووه وەکو ئەوهی دانیشتمانی تی بگە‌ینتی که ئەم خیتابه‌هی چه‌پەکانی شه‌ست و هفتایه، بەلام هیچی نه‌وت).

حەمە مەعاریفیش بۆ ئەوهی رستەکه‌ی ئەو تەواو کات وتی:

- مەعریفەش دەسه‌لاته و دەسه‌لاتیش مەعریفه‌یه.

بەلام وەک بلتی سالار دەیویست زیاتر باسی گرتنی ئەمنه سوورەکه‌ی بۆ بکریت، بۆیه دەمی ئاراستەیی حەمە کردووه و وتی:

- کاکه حەمە، ئەوی کاتیکی زیندانییەکان بەریون چیان کرد؟

پیش ئەوهی کاک حەمە جگەرەیه‌ک داگیرسینتی، جگەرەیی پیشکەشی ئەوانی دیکه کرد: فەرموون، فەرموون بیدەنه‌ بایه، دنیا هەندە نایه‌تی. دەستی کردووه بەبابەته‌که‌ی:

- کاتیکی خەریکی شکاندنی دەرگا‌کانی زیندان بووین، بەبیرم دیت، سەمه‌دی ئایشه و چالاک‌ی قادر پێپه‌تی و شه‌وکه‌تی ئەورەحمان و زۆریه‌ی زۆری برادرانمان لە گە‌لا بوون، من یەکسەر بیرم لەو گشت بە‌لگه‌نامانه‌ ده‌کردووه که دەستیان بەسەرا بگرین و نه‌فه‌وتین.

کاک سالار زۆر بەپەرۆشه‌وه وتی:

- ئی بەراست چیتالن لی کردن؟

- کاکه حەمەش زۆر بەساردیبه‌وه:

- هەمووی کۆکرایه‌وه و ئاودیو کرا، تەسلیمی دەرەوه کرا. ئاخر توخوا ئەمه‌ کهم دەماخی ناگریتەوه؟ ئاخ ئاخ! میژووی خۆمانمان تەسلیمی دەرەوه کرد. بیرم لە شاعیرانی کۆن دەکردووه، هەر بۆ نموونه، مەلا حەمدوون خۆکه‌مبنا‌بوو، بەلام وەسفی سەفه‌ریه‌لکی

کردوه له ده چاوساغ زياتر شتى بينيوه، ئەمانه ئيمرومان، مەبهستم سياسييەكائمانه، كورە هيچ نابيين؛ كوتيرن كوتير! كاتيكيش زيندانييەكان بەرەلاكران، ئەوانيش هاتنه پال ئيمه و دروشمي وهك «نازادى بۆ گهل، نازادى بۆ گهل» يان دووباره دەرکردوه ههروهكو دهزانن زينداني و بيكار گهورهترين لهشكرن. ئەوانيش هاتنه پال ئيمه. لهو پرووهه نيتشيتي عهزيم فەرموودهيهكي ههيه، بەراستي هەر لايهق بهخويهتي.

سالار بهواقورمانهوه:

- مەبهستت نيتشيتي خاوهن زەردهشتهكهى خۆمان نهبيت؟ توخوا چي فەرموه؟

- دهلت جهنگ شتيكي ئاسانه، بهلام ناشتي پراگرتن ماندوووبوني دهوي.

سالار ههزي دهکرد، حهمه مەعاريف زياتر باسي زيندان شکاندنهكهى بۆ بکات، بۆيه وتي:

- ئەي دوايي؟

چۆن، ئەي دواي!

کهميک ماتهيني دايگرت و سهري شوکردهوه و بي دهنگ بوو. جگهرهكهى لهناو تهپله کریستالهكهى بهتورهبهوه كوژاندهوه و کهوتهوه قسه:

- ئەي نازانن چ پروي دا دوايي؟ كۆره دهستي پيكرد، خيانهتمان لي كرا. ئەمهريكا خيانهتي لي كردين. هاوكيشهيه دهسهلات تووشي لاسهنگي هات. من لهو رۆژانه بيرم له تهليليكي جيدي دهكردهوه. بيرم لهوه دەرکردوه دهبي، چمكه كۆمهلايهتي و ئەبستميهكان له ژير رۆشنايي فەلسهفهي هاوچهرخ بخوتندريتتهوه. ههروهها بيرم له جالييهي كوردی دەرکردوه و بهخۆم دهوت ئاخ ئەگەر ئيستا له ئەوروپا، له ئەمهريكا، له كهنهدا كهسانتيكمان دهبوو خهميان لي بخواردينايه، قەد رۆژمان نهدهگهيشته ئەم رۆژه. كوا... كيتمان ههيه؟

لهم فەرهنسا گهوره و گرانه، ئەندامي جيگير له نهتهوه يهكگرتوهكان، ولاتي تهنویر و شوپش، ولاتي زانست و هونهر، ولاتي دانتون و رۆيسپير، ولاتي رۆسو و قولتير، ئاخ! باشه كوان مهسئولهكاني كورد له دهرهوه؟ قهرارم دا بيتمه فەرهنسا. نهك بۆ ئەوهي بيمه مهسئول، نهخيتر بهلكو دهبي جالييه دروست كهين لۆبي وهكو جوولهكهكاني ئەمهريكا، بيينه وههقهه زهغت. ئەوروپا جيتي پرياره سياسييەكانه نهك كوردستان. خۆ ئيمهش هيچ

بههيچ نهكەين، ئەوه رۆلهكائمان دهبنه شت، سبهی دهچنه ناو كۆمهلگاي ئەوروپاييهوه، دهبنه سياسيتمهدار، دهبنه پەرلهمنتار، دهبنه بيزنيس مان، بهكورتی و كرمانجی دهنگی كپكراوی كورد دهگهيهننه دنيا.

بههزاد هيدي هيدي سهري بۆ دهلهقاند و هەر دوا بهدواي وشهي جوولهكهكاني ئەمهريكا، وتي:

- دهزانی راگهياندني فەرهنساش له ژير دهستي جوولهكهكانه، دهزانی ناسيني جوولهكهيهكي فەرهنسي له سهدان كاسوليكي فەرهنسي بههاي زياتره، جا با پيرهژنيتي گۆچان له دهستيش بي، بهخوا هەر سوودي ههيه. بۆ نمونه خاوهن مالهكهى من پيرهژنيتي جوولهكهيه، زۆرجار سهري لي ددهم و باسي كوتيرهوهري خۆماني بۆ دهكەم. بهعهكسهوه ئەو پيرهژنانه عهتف و سۆزيان دهجوولتي. پياو دهبي عهقل بکاته كار عهقل. ههروهها ئيمه دهبي چهكي ئەعلامي بکهينه كار، ئيمرو ئەعلام دنيا بهرپويه دهبات.

بههزاد كهمي قورگي پاك كردهوه و جاريكي ديش ههلبدايهوه:

- وهلا راست دهكات، كوره خهزينهكانيشيان بخهينه ژير دهست هەر خۆمان قازانجهمانه!! پياو دهبي ئەم ميشكه بخاته كار، توخوا وانبيه برادهران؟ با بيينه سهري مهوزووعيتي جيدي: كاك حهمه، كاك سالار چي دهلين، تۆش كاك عهزير تهگهز ههز دهكهى بهشداريمان بکه... چ دهلين گۆفاريكي زانستي دهرهبينين. گۆفاريكي مهنهجي بيت. من سهرهپرشتي تهرجهمهيه گشت ئەو بابتهانه دهكەم كه بهيانيان له ئەنيستيتو بهمهقهس دهياتيرم. هەر لهوي له كاتي پشووي نانخواردن لهسهر كۆمپوتتهر تهرجهميان دهكەم.

باش نييه؟ ئينگليزيهكهشي دهدهمه سهباح، ئەو ئينگليزيهكهي پهرفيكتنه.

حهمه كهمي پاما، ههستي دهکرد، ئەم فيكره له بنهرتدا هي ئەو بووه و وا خهريكه يهكيكي ديكه پيشنياري دهكات؛ بهلام لهو پرووهه هيچي نهوت، بۆيه سهيري بههزادي كرد و وتي:

- لهوه باشتري. كاتي ئەم قسهيه دهكهى، تووشي ئينفيعال ديم، بهراستي گريانم ديت. سهيريكي پهنجهرهكهي كرد و تفيكي قووت دا.

دهزانن بۆچي؟

لهو کاته گارسۆنه که هات و وتی «چی دهخۆنهوه؟» سالار ده می ناراسته می من کرد وتی «چی دهخۆبتهوه کاک عهزین» منیش داوای بیره به کم کرد. به هزادیش وتی «قاوه به ک» کاک سالاریش قاوه به کی داوا کرد و کاک حه مه ش جگه ره که می به دوو په نجه گرت و که می یک لچی خوار کرده و وتی «ئون که فعی می سی» به له هجه می بیگانه به که تازه که یشتبته پاریس، داوای قاوه به کی کرد و مژیک می تهواری له جگه ره که می دا و دهستی کرده به قسه.

کاک می خۆم حه مه کتیبی بوو بو خۆی. شه و رۆژ قسه می بکرد بایه قه د ماندوو نه ده بوو. ده توت کتیبه کانی له به ره، هه موو مه عریفه می شهرق و غه ربی له بهر بوو. له رۆژه لاتی نیستی بیدادییه وه رایکرد بوو رۆژتاوای دیو کراسی و نازادانه و ره خنه می له رۆژه لات و رۆژتاوا ده گرت. قسه می ده کرد و دهیوت:

- چۆن وا ده لئین!! راسته رۆشن بیری ئیمه ئیفلیجه، سیاسه تمان پیتی شکاوه، سیاسه تمه دارمان به دار شه قه وه نه بی ناتوان هه نگا و بنین، نووسه رانمان قه له مکورتن، شاعیرانمان یا غه مگین، یا ساویلکه ن، یا له بهر که بت رایان کرده و، رۆژنامه نووسانمان هه ر زمانی پیا هه لدان ده زانن. که له پوورمان، هه موو که له پووری کوردیشمان له سه ر ره فه به ک جیی ده بیته وه. دیوانی که له شاعیرانمان ته گه ر به خه تی ورد بنووسریت، هه موو دیوانه کانیان ده پانزه لاپه ره ده رناچن. باشه ده زانن بوچی تووشی ته م رۆژه ره شه هاتوین؟ ده زانن بوچی، چونکه میره کافانمان (میر) یان نه خویند بووه، مه به ستم له مایچی قیلییه. (مه به ستمی میکا قیلی بوو، کاک حه مه می مه عاریف ده یویست هه موو ناو تیک وه کو له زمانه که می خۆی ته له فووز بکات) ته وه می ده لئی ده بی «شه لم کو یرم نا پار تیزم بکه می تا ده گه یته ده سه لات». ئیمه ده بی هه موو گر تیکو یره کانی میژوومان شی بکه ینه وه، ده زانم هه ز ده که ن پیتان بلیم چۆن! پیتان نالیم، ده بی ئیوه ش ته لاش بدن، هه ول بدن، ئیمه ده بی تا لیروه، تا له سه ر خاکی کی شه وه می کۆنه وه ده توانین رۆژه لات زیندوو بکه ینه وه و بیبوژتینیه وه و به نجه هه زار سالیه که می جه سته په رکه مبووه که می خاوه ینه وه.

منیش چه ندین سال پیشمه رگایه تیم کرد بوو، ده مزانی ئیمه له چ واقیعی تیک داین و له هه ققه تیشدا هه ندی وشه م به دل نه بوو و هه سستیشم ده کرد که کاک حه مه زۆر به سه تحی باسی کولتوری ئیمه می ده کرد و زۆر به سوو کیشه وه باسی خۆمان ده کات، بو به زۆر به ریز و ته ده به وه به کاک حه مه مه عاریفم وت:

- نه می باشه کاکه حه مه بو دوا ی راپه رین جه نابت ولانت جی هیشت؟ چه ندین سال بوو، دوا ی خوینرشتن و شه ر و کوشتار و شه هیدیکی زۆر، به بی ته وه می باسی لی قه و ماوی وه کو ئیمه و مال کولبوونی هه زاران که سی بی تاوان بکه ین، چاوه پروانی ته وه مان ده کرد که رۆژ تیک میلله ت بلیت نه و راپه ریت، که چی جه نابت هاتووی، سه ره رای راست گو بی و خوینگه رمیت، ده ته وی میلله تمان له م پارسه قه له بالعه وه بو رزگار بکه می. له گه ل ریزم بو ت به لام مه جالم بده ری با تر حیو تیکت بو بکه م. من ره نگه وه کو ئیوه خوینه وار نه بم و ناوی ته و حه مکه که سه ش نه زانم که ئیوه شتتان له بار یانه وه خویندۆ ته وه، ناوی زۆر به می زۆریشیانم قه د به رگو ی نه که و تووه، به لام وه کو کوردان ده لئین «مانگه شه ویش هه ر سه ر له ئیواره وه دیاره». له دلئ خۆشم ده موت: ئاخه ر من بوچی هاتم و تووشی چی هاتم. هه روه ها ته مه شم بی وت:

- کاک حه مه ده ته وی کوردستان به گو قاریک، ته نها هه ر به گو قاریک و به س، تا له م تاراوگه یه وه، مه به ستم تا له م رۆژتاوا یه وه رزگار که می؟

کاک حه مه ش، به هیمنی و ریزه وه ویستی قه ناعه تم بی بکات، بو به وتی:

- هاو رپی خو شه ویستم نازیم، میژووی هیج ره تی کورد له سه ده می نۆز ده مه وه ده ست بی ده کات. ره نگه بلیی «توه هه میسان میژو و میژوو و گپرانه وه ده ستمی بی کرده وه» به لام هه موو لیقه و مانیک می کورد، به شه پۆلی هیج ره ت ده ستمی پی کرده وه: روخانی میر نشینی به به، شاعیران هیج ره تیان کرد، هه ره سی حه فتا و پینج، هیج ره تی پیشمه رگه بوو، شه ری ئیران و عیراق هیج ره تی سه ربازی فیرار بوو، راپه رین و شه ری دو وه می که ندا ویش میلله ت به ته وای هیج ره تی کرد، واته دوا هیج ره ت. هیج ره ت و کورد مورادیفی به کترین. ته مه ش دوا هیج ره ته چ خه تایه کی منی تیدایه، ئاخه ته مه قه ده ری ئیمه به و منیش بهر ته م شه پۆله که و تووم. به لام با ته وه شت پی بلیم هیج ره تی من له پیناوی سنوور دانانه بو هیج ره ته کان، بو تازاره کان، بو مه خاز و مه شق قه تی ئینسانی کورد. له ره حمی ته م هیج ره ته وه میلله ت له دایک ده بی!!! به لئ ده گه رتینه وه، ته م به لینه م به رام به ر به زات و که رامه تی خۆم ناراسته کرده وه، گه رانه وه به لئ، به لام نه ک به ده سه تالی، به لکو ده بی گه رانه وه می من، چاکتره بلیم گه رانه وه می ئیمه وه کو بو مه ره زه به کی لی بیت. ده لیم ئیمه چونکه من ته نها نیم، ئیمه کۆمه له یه کین له هه موو کی شه ره کانی دنیا لایه نگیرمان هه به سه دان هه ن که ناوی حه مه مه عاریفیان نه بیستوو به لام ده زانم لایه نگیرمان. ئیمه

هاورپین، به لّام بهرزه و هندی بالا له پیش بهرزه و هندی نیسانییه کورتخایه نه کانه و هن. به لّام نه و هوش ده زانم که من به ته نهانیم. نیمه ده رویشی ریگای نازادین و درووشمانیش «بیری نازاد، ته عبیری نازاده». ده مانه وئ گه شه به لّوی کوردی بدهین.

مه سئووله کورده کان له نه وروپا به ته و اوای کاروباری کوردی ناخه نه پیش پای جیهانییه وه. ده فرمومون، ده ئاخر فرمومون کیتان له فرهنسایه هه هیه؟ نه وهی بی توانایه ده می هه راشه و به په رو شه بۆ میلله ت، نه وه شی به توانایه ته نهان بیر له خوئی ده کاته وه. ده ردی تا قمچیستی ئیره شی گرتوته وه. به لّی گوڤاریک ده توانی ئاور له گشت ئه م نووقسانیه باده تته وه. لیره نازادین و به باشی ده توانین هه ر چییه کمان بوئی بیلین. دوور له چاوی حه سحه س و سیخو، له سه ر ئه م خا که نازاده، فیکری نازادی کورد ده بی گه شه ی پی بدهین.

منیش به کوردی و کرمانجی پیتم وت: کاکای خۆم، هه ر خۆتان ده نیووسن، هه ر خۆتان ده یخویننه وه. به لّکو ده بی پاره ی پۆسته و یه ک دوو عانه شی تیکه ن و بلین ئه مه ش حه قی خویندنه وه تانه. تکام نه وه یه ئه م رسته یه ش له به نده قبول کیه ت و بیته وه یادت که عه زیزی سنه یی خا وه ن ئه و رسته یه یه .

حه زم نه کرد زیاتر به دوا ی ئه م کیشه یه دا بچم، لئی بیده نگ بووم و بیره که م خوارده وه و ده مم کرده کاک سالارم و پیتم وت: نه چین خه میک له دارا بخوین؟ کاک حه مه مه عاریف و به هزادمان له قاوه خانه که جی هیشته. ده رچووینه ده ره وه و کاک سالار وتی: با سه رده تا بچینه مؤماتره ر، سه ریک له هونه رمه ندان بدهین، حه تمه ن کامه ران، مه به ستم کامه رانی هاورپیه تی، ئیستا هه وائیکی پیته. میترۆمان وه رگرت و له گه ره کی بارییس دابه زین. بارییس چی، گه ره کی عاره ب و ئه فریقییه کانه، بازاریکی تیکه لوییکه لی رۆژه لاتانه یه، رۆژه لاتیش بۆ فره نه سیان له باکووری ئه فریقییه وه ده ست پی ده کات و کو تایی نایه ت؛ به لّکو ئه فریقیای ره شیش ده گرتته وه. قاچاخچی و حه شیشه فروش و خه لکائیکم بینی له سه ر شوسته که به پیته وه ستابوون، زنجیر و سه عات و ملوانکه ی دزراویان ده فروشت. هه ستم کرد، بیزه نسۆن له چا و پایته خت ته نهان هه ر شارۆچکه یه کی لاتهریک و گچکه یه . کاک سالار پیی وتم: ئامۆزا لیره ناگاداری جزدانه که ت به، ئا له م ناوه پیا و به کالی قووت ده دن. هه ره وها منیش پیتم وت: ئه ری ئه و کاکه حه مه یه، خه ون نابینی؟ باسی نه و دیوم بۆ ده کات! نه و دیوی چی و حالی چی. نه و به لّگه نامانه وان له بۆلدر، ده زانی بۆلدر له

کوئییه؟ له ویلایه تی کۆلۆرادۆی ئه مه ربکایه و له ژیر رکیفی وه زاره تی خاربییه. نه و دیو! کوره دوو ملیۆن و نیو به لّگه بوون! (نه ویش له وه لامدا وتی) گرینگ نییه، گرینگ نه وه یه، به خه ونیکی گه وره وه کوردستانی جی هیشته وه. نیمه ش سه رده تا وا گه رموگور بووین، ده مانویست له ماوه یه کی که م شتیکی زۆر گه وره ئه نجام بدهین، ئیتر ورده ورده هه ر که سه و لای خوئی وه کو چلووره توایه وه. سه رده تا وه کو کۆمه ل ده رده که وتین، هه نده ی نه برد، هه ر که سه و به ته نهان به دیار خه می دووره ولاتی خویه وه دانیشته. خو خو تیش ده زانی ئه م نه وروپایه، رۆژ له دوا ی رۆژ به بی نه وه ی که سیکیش هه سستی پی بکات، به بی نه وه ی که سیکیش پیت بلتیت، کاری خوئی ده کات و وه کو ئاسنی سووره وه بوو، ده تچه مینیتته وه. به لّام هه موومانی وه کو یه ک نه چه ماندۆته وه. هه ست ده که م ئه م تاراوگه یه، منی نه چه ماندۆته وه، به لّکو له ناوه وه ئیشی له سه ر کردووم، ناوه وه می هه لّکۆلیوه، له ده ره وه به پیاویکی تیکسمر وا و به خو ده چم، به لّام له راستیدا، ناوه وه م کۆکه، وه کو سیتیکم کرم ناوه وه ی خواردی.

من نه وه ده دوانزه ساله لیرم، تۆش، وا بزانه هه ر ده دوانزه ساله لیره ی، ده توخوا سهیری گشت نه و که سانه بکه که له گه ل ئیمه دا هاتوون. چیان به چی کرد. تاراوگه هه موو سالیک، له گه ل هاتنی بابا نوئل، سه رو ماسک ده داته په ناهه نده کان، ده داته موهاجیره کان، به و حیسابه بیت، ئیستا من و تۆ ده دوانزه ده ماکمان له سه ر روخساره، نه خو مان ده ناسینه وه نه هیتران ده ماناسنه وه. هه ر که سه و به نه وعی گۆراوه. ئه م نه وروپایه ئه ندیشه یه. نه و هونه رمه ندانه ده بینی، مه به ستم هونه رمه نده کورده کانه، ده ستیان فروشته وه. کوره له ده ستیش زیاتر. بۆ یادکردنه وه ی رۆژی هه له بجه، له سه ر کرینی لافیتیه که له نیوان خو یانا کردیانه چه قه چه ق و لایان گران بوو سه د فره نک بدن. من که نه مه م بینی خوام نه ما. توخوا به سه رکردنه وه ی رۆژی شه هیدان به وجۆره بیت، نه کردنی چاکتر نییه. با نه و رۆژه هه ر که سه و له مالی خوئی دانیشی و ویزدان بکاته ئاوتیه و سهیری خوئی بکات. به خوا ئه مه به سه. هیچیسی تی ناچیت!

با باسی خویش بکه م، بۆ نه وه ی نه لئی هه ر باسی خه لکی ده کات. من نه خویندنه که م ته واو کرد، نه سنعاتیکیش فیرووم. ده زانم من تازه هیچ. له کوردستان ده یانوت فلان سفری دوا ی فاریزه یه. من سفری دوا ی سفرم. تۆ باشه له و فابریکه یه ئیش ده که ی و ته قاعودیه که ت به رده که وئ. من ته نهان یه ک ریم له پیته، خه باتکردن، خه بات له پیناوی

کورد و کوردستان. ده‌شزانم کاک همه که می‌میسالییبه، به‌لام شتی پییبه، وریابه، زۆر گهرم و گوره و وا به‌ئاسانیش سارد نابیتته‌وه. ره‌نگبێ ئه‌و له ئاسنی هه‌وجۆش دروست کرابیت، کاک عزیز با شتیکت پی بلیم: نه‌که‌ی که‌س له خه‌و هه‌لسینی، چونکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه. ئاخ‌ر ده‌بێ دان به‌وه‌شا بنین، کاکه همه لاویکی موسه‌قه‌فه. ئیمه پی‌ویستمان به‌خه‌لکی وایه. خۆزگه به‌ر هه‌یجره‌تی پی‌شو ده‌که‌وت. «ئه‌مه‌ی که‌میک به‌توانجیه‌وه وت.» هه‌ردووک له کۆلان و جاده‌کانی پاریسا ریمان ده‌کرد. ملمان شوێر کردبووه خواره‌وه و سه‌یری پی‌شی خۆمانمان ده‌کرد. قورس قورس ریمان ده‌کرد. خه‌می سه‌دان سالمان هه‌لگرتیوو. له‌شمان له پاریس بوو، به‌لام رۆحمان، نازانم له کوێ بوو، له هه‌وره‌مان یا له سه‌قز یا له پی‌نجوین، یا له قه‌د پاله‌کانی باوه‌نوور بوو، چوزانم... له شوێنیکی دیکه بوو، هه‌ردووک سه‌یری شه‌قامه به‌ردرژیه‌کامان ده‌کرد و گوتمان بۆ نازاری به‌کتر شل کردبوو. نه‌مده‌ویستیش له زۆر شت رایگرم و ناره‌زایی خۆم ده‌پریم، نازانم ته‌مه‌ن بوو هیلاکی کردبووم، یا حیکمه‌تی پیری بوو و هه‌میشه له دلی خۆم ده‌موت: «قه‌یچیکه با وا بیری‌کاته‌وه».

گوتم بۆی قولاخ کردبوو. دوو گوێ له راستیدا، له‌ناو ئه‌م قه‌له‌بالغییه، ئه‌م دوو گوئییه دیارییه‌که. هه‌رچه‌نده زۆر شتی‌ش نه‌ده‌چوو هه‌قه‌لمه‌وه، به‌لام بیده‌نگیم هه‌ل‌بژاردبوو. تا ده‌هاتیش شه‌قامه‌که به‌ره‌و به‌رزایی ده‌چوو، تا گه‌یشتی‌نه ناردنه‌وانه‌کان و ئیتر ده‌بوایه سه‌رکه‌وین. جار نا جارێک ناره‌زایی خۆم ده‌رده‌بیری و ده‌موت: به‌خوا ژبان له‌م شاره دوکه‌لاوییه سه‌خته. کاک سالار ده‌یویست دلم بداته‌وه: ده‌زانی له مۆمارته‌روه هه‌موو پاریسمان لێوه دیاره؟ ده‌توخوا وه‌ره... ده‌لێی تازه به‌تازه له سه‌نه‌وه هاتوویت، ده‌خۆت که‌می گورج و گوێ که، لای خۆت پی‌شمه‌رگایه‌تیت کردوو. ریکردن ریا‌زه‌یه. ده‌ی برام پر به‌سینه هه‌وا هه‌لمژه.

منیش زۆر به‌نادلییبه‌که‌وه وه‌لام دایه‌وه:

- هه‌وای چی و حالێ چی. ئه‌مه دوکه‌لی ئه‌گه‌زۆزه!! کوره جارانی‌ش گه‌نج بووم. پاشان ئینسان له پی‌ناوی شتی‌ک ماندوو بیت، هه‌ست به‌ماندوو بوون ناکات.

- که‌واته دیاره ئه‌م سۆراخ کردنه‌ت به‌فشه وه‌رگرتوه؟ خۆ داراش ئامۆزاته!

- به‌فشه وه‌رم نه‌گرتوه. به‌لام توخوا ئه‌مه‌ش ئامانجیکی پی‌رۆزه ئاخ‌ر خۆی کابرایه‌کی بی‌میشک بوو. نازانم بۆچی خۆم له خوت و خۆراییه‌وه تووش کرد!

نووی په‌نجه‌ی شایه‌تمانی له شانم دا و وتی:

- سه‌یرکه ئه‌ویش سه‌کری کویره («Sacre coeur»)، ئامۆزا سه‌یری ئه‌و بینا زه‌خمه‌ بکه.

منیش عاره‌قم کردبوو و داوام لێی کرد که پشوویه‌که بده‌ین. پی‌م وت:

- کاک سالار من ته‌نگه نه‌فه‌سیم هه‌یه ته‌نگه‌نه‌فه‌سی، با که‌می له‌سه‌ر خۆری که‌ین.

کاک سالار هیواشی کرده‌وه و ئیتر له‌سه‌رخۆمان سه‌رکه‌وتین. چاره‌که سه‌عاتیک زیاتری خایاند تا‌کو گه‌یشتی‌نه سه‌ره‌وه. پی‌ش ئه‌وه‌شی بگه‌ینه گۆره‌پانه‌که، یه‌ک دوو کاریکاتۆریست یه‌خه‌یان گرتین و ده‌یانویست هه‌کسمان بکه‌ن. له گۆره‌پانه بازنییه‌که‌ش، ده‌یان پۆرتیستی لیبوو، له‌و پی‌نجه‌سه‌د مه‌تره دوو‌جایه، ده‌یان ره‌گه‌ز و زمان فه‌ره‌نگی جیاوازی لیبوو. گه‌یشتی‌نه ناوه‌ند گۆره‌پانه‌که و کاک سالار چوو له‌ لای کابرایه‌ک ته‌مه‌نی سی، سی و پی‌نج سال ده‌بوو و و سلاری لێ کرد و به‌چرپه شتی‌کی پی‌ وت، ئه‌ویش یه‌کسه‌ر لیم نزیک بووه‌وه و ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم و سه‌ری راده‌وه‌شاند و حه‌یف حه‌یفی بوو. پی‌ش ئه‌وه‌ی پرسیاریکی لیکه‌م، وتی: (کاک عه‌زیز، حه‌یف، سه‌د حه‌یف). ویستی داوه‌تی قاویه‌کمان بکات، به‌لام سه‌ری زۆر قه‌له‌بالغ بوو. پی‌ ده‌چوو کاک هادیش هه‌یج هه‌والیکی دارای له‌لا نه‌بیت. گه‌راینه‌وه. کاک سالار چوو له‌ لای یه‌ک دوو هونه‌رمه‌ندی دیکه و هه‌والی دارای لێ ده‌پرسین، یه‌کێک به‌قه‌شمه‌رییه‌وه وتی: کوره له بی‌میشکییه گه‌ران به‌دوای دارا. دارا ئیستا له باوه‌شی شازاده‌که‌ی خۆبه‌تی، ئه‌وه‌ی بیری لێ نه‌کاته‌وه ئیوه‌ی قورمساغن. به‌گوئی برای خۆتان ده‌که‌ن کورترین رینگا ده‌گرن و ده‌گه‌رینه‌وه مال و حالێ خۆتان. ح|||

منیش به‌خۆم ده‌وت: ئه‌مه چ جیهانی‌که! که‌س خه‌م له که‌س ناخوات! پی‌ ده‌چوو دوا‌ی کلاوی با‌بردودا که‌وتیم. هه‌ستی‌شم زۆر به‌ماندوو بوون ده‌کرد. ئه‌ویمان جێ هیشت و چوینه به‌ر سیبه‌ری کلێساکه، سه‌ری‌کم هه‌ل‌بیری قایه‌ی سپی بووتا حه‌له‌له‌ی ئاسمان به‌رز ببوووه. له سیبه‌ره‌که‌ی زیتیر شتی‌کی دیکه فی‌نکی پی‌ نه‌به‌خشیم، پشوویه‌کمان دا و ئیتر له‌ویوه‌هه جارێکی دیکه به‌ره‌و پاریس شوێر بوینه‌وه، به‌ناو بازار و دوکانی جه‌زائیری و مه‌راکیشی و مۆریتانییه‌کانا تیپه‌پرین. من به‌ته‌واوی شه‌که‌ت بووبوم، بۆیه به‌کاک سالارم وت ئه‌م شه‌و لات ده‌می‌نمه‌وه و سه‌به‌ینی ده‌گه‌ریمه‌وه بی‌زه‌نسۆن. کاک سالاریش زۆر به‌سه‌راحه‌ته‌وه وتی: نازانم ده‌زانی یا نا، من ته‌نها هه‌ر ژووری‌کم هه‌یه، ده‌چینه‌وه لای خۆمان، لای خۆمانی چی، کوردانه لێی ده‌خه‌وین و ته‌واو.

کاک سالار له پلاس دو کلیشئ، ژووریکي هه بوو، له نهۆمی هه وتهم و په یژهی کاره بایشی نه بوو، ده ژیا. هه ر ئه و رۆژه ده مه و عه سر، له سه رخۆ هه ر به پچ گه راپته وه لای کاک سالار. له ریگاش لامان دایه سوپه ر مارکتیک و قووتوویه ک ته ماته و سپاگه تی و بوتلئ شه راب و بوتلئ ویتسکیمان کری. له فلکه که ی لای مالیان بامان دایه وه و که وتینه سه ر کۆلانیکی بنه ست، وه کو هه وشه یه ک و ابوو، ئه م لاو ئه ولاشی، خانووبه ره و بالکۆن و په نجه ره بوو، به سه ر په نجه ره و بالکۆنه کانیشه وه ته ناف ریز کرابوون، کراس و بانتۆل و بیجامه به به تالی شوپو بوونه وه. قه ده ریک رامام، رۆحیکي رۆژه لاتانه ی سرفم به دی کرد، هه وایه کی سه به رلوتم که وت، هه وایه کی نوسته لژیانه بوو، له ناخمدا په نگي خوار دبووه وه. کاک سالار ده ستی بۆ ده رگا که ی دریز کرد و ئه ویش سه ریکي هه لپری و به زه ده خه نه یه که وه: (له حه له له ی ئاسمان ده ژیم، به لام و اتینه گه ی ته لاری سولتانه کانه، له ژووری بۆن ده ژیم.) مه به ستی له و ژورانه بوو که کاتی خۆی بوو ژوازه کان، له نهۆمی سه ره وه بۆ خزمه تکاره کانی خۆبانیان دروست ده کرد، ئیستاش ته نها په نا هه نده و مه هاجیری تیا ده ژیت. منیش له وه لامدا پیتم وت: (له پاریس ژووری بۆنیشن ده ست که ویت هه ر پاشای. کاتی خۆی هاو پیه کم هه بوو له مالی پیره ژنیکي به رچه له ک جووله که ی پۆرته عالی بوو ده ژیا، ژووریکي به کری دابوو پتی، له گه ل مشک و جرج و سیسارک ده ژیا. کاتیک پیره ژنه که به اتبایه بۆ کری وه رگرتن، مشک و جرجه کان خۆیان ده شارده وه. کاک سالار ده ستی کرده پیکه نین و پتی وتم: (ده ی کاک عه زیز خۆت بۆ سه رکه وتن ئاماده که، هه م دیسان به رزیونه وه یه.) به پتیلیکانیکي ته نگ و تاریکدا سه رکه وتین، پروا بکه تا گه یشتمه نهۆمی هه وتهم هه ر وه خت بوو هه موو ئازای گیانم بتویتته وه. نامه وی ره خنه له ژووره که ی بگرم، چونکه هه ر به ژووره په رپووته که ی خۆمی ده کرد: کومباریک نه ده زانرا کاتی خۆی چ ره نگیکي هه بووه، په له ی قاوه ته لخی کردبوو، قه ره و تله یه ک و سه لاجه یه کی بچووک و ته له فزیونیک و دووشیک به ئاسته م جیگای له شیکي تیا ده بووه وه، بی په نجه ره، ته شتیکي بچووکیش بۆ ئاوده ست و یه ک دوو ره فه ی کتیبیش.

پچ ده چوو کاک سالار دلئ به ژووره که ی خۆش بیت. له م دنیا پانو پۆره ته نها بیست مه تری دوو جاک شک ده بات. چوو به رده م په نجه ره بچووکه که ی که هه ر له تاقیکي ده کرد، بی په رده، په نجه ره که ی کرده وه و بانگی کردم: (وه ره وه ره کاک عه زیز لیته وه سه کری کۆیرمان لیته دباره.) هه لبه ت مه به ستی کلپساکه ی مۆفارته ر بوو. منیش ورده ورده،

دالغاوی به ره و په نجه ره که رۆیشتم و هه ردووک وه کو دوو زیندانی سه رمان له یه کتر نزیک کرده وه و سه یری ده ره وه مان ده کرد.

[چوار چاو به ره و به رزاییه کانی مۆفارته ر نیگای ده کرد. له دووره وه ش شتیکي بچووک دیار بوو. وا بزاتم له و پاریسه پانو پۆره کاک سالار ته نها دلئ به و په نجه ره یه خۆش بوو. ئه وه ش راسته، چونکه سه دان، به لکو ده یان هه زار گه شتیار و گه رۆک و سایه ح و توریست، له کیشه ره کانی دیکه وه دینه پاریس، بۆ ئه وه ی لۆقه ر و نوتردام و سه کری کویر بیین. ئه ویش به بی ئه رک و ماندوو بوون، په نجه ره که ی ده کرده وه و قوبه ی «دلئ پیروژ ده بیین». منیش به خۆم ده وت به راستی حه یفه ئه و په نجه ره له رووی کاک سالار دابخریت، تاقه کلارۆژنه یه به ره و به هشتی ده ره وه.]

دوا به دوا ی ئه و سپیکتاکله خۆراییه، کاک سالار به ره و سه لاجه کوله که ی رۆیشت و له فریزه ره که ی قالبی سه هۆلی ده ره ینا. هه ر له گه ل ده ستیشیا دوو په رداغی هینا و له سه ر میزه کورته بنه که داینان و کلۆبه فره کانی هاویشته په رداغه کانه وه و قور قور ویسکی تیکرد.

په رداغیکي دایه ده ستم و ئه وی تریش به ده ستی ئه وه وه، قوونی په رداغه کافان له یه کتر دا و هه ر دووک پیکه وه (چین) یکام کرد و قومیکي باشم لینی دا. دوا ی قومیکي دیکه، که مۆکه یه ک حه سامه وه، هه ستم کرد ماندوو بوونی ئه و رۆژگاره پارسییه خه ریکه له لالوو ته کانه وه ده ردین. دوا ی قومیکي تر:

- ئه ری کاک سالار شریتی خۆشت هه یه؟

- با ماملیکه ی بخه ینه سه ر. ده زانی برازاکه شی لیته یه؟

- توخوا.

شریته که ی خسته سه ر و ده نگیکي خۆمالی له ژووریکي بۆن، له گه ره کی لاکلیشئ، له ناو جه رگه ی پاریس به رز ده بووه وه. ورده ورده به دم گوگرته وه، یاده وه ری و گوزارشت و بیروه ریبه جوداوازه کان؛ یه ک بانگیشه ی ئه وی دیکه ی ده کرد و زۆر جاریش رووداوه کان په یوه ندیبان به یه کتریبه وه نه بوو، ده مانگیپرایه وه. حه کایه تی راسته قینه و چیرۆکی گپراوه ی که له ده می فلانه وه بیسترا بوو، جاریکي دیکه و ده جاری دیکه ش ده بیستری و ده گپردریتته وه؛ تاقه که له پووری ئیمه ی په نا هه نده بوو، هه میشه به گپراوه یان عه هد و

په پیمان له گهڼ نیشتمانه قه پینراوه که ی خویمان نوی ده که یڼه وه له ناواخنی هه موو
حیکایه ته کانه وه، دوو جمکه خوشکی تراژیدیا و کۆمیک بوون، هه ندیکی پیماوی له بهر
پیکه نین ده کرده دوو له ته وه، هه ندیکی دیکه ش ئینسانی تووشی دۆش دامان و خه مۆکی
ده کرد.

ورده ورده به دهم قسه کردنه وه، نیوهی بوتله و یسکییه که مان خوارده وه. سالار باسی زۆر
شتی بو کردم، له سه ره هه موو شیییه وه باسی شکستی خوئی ده کرد، له و باسکرده هه ستم
ده کرد باسی زۆریه ی زۆرمان ده کات، به تاییه تی هه ستم ده کرد ده قاو ده ق باسی من ده کات.

کاک سالار پیشه یه کی ئه و توئی نه بوو، ته مه نی له چل به ره و ژوور، هه ندی جار رۆژنامه ی
ده فرۆشت و هه ندی جاریش خوئی به یارمه تیدانی په ناهه ندانی دیکه وه خه ریک ده کرد. له و
ستاژه وه به ره و ئه و ستاژه ده چوو. حه زی ده کرد له گهڼ په ناهه نده تازه کان ئیش بکات،
چونکه ده یوت «کاتییک تازه کان ده بینم، خو م دیته وه یاد، کاتی خوئی هه ستم ده کرد ته مه ن
هه تا هه تایه و ئه و روپاش ده روازه یه که تا دیت به ره و رووی به هه شتی تر ده کړیته وه. حه ز
ده که م له گهڼ کورده تازه کان دابنیشم و قسه بیان له گهڼ بکه م، زیاتر گوئیان لئ بگرم،
هه ست ده که م خه ون و هیواکانم نوی ده بنه وه و ده بوو ژینه وه. سه یریان ده که م و هیشتا بوئی
ته پوتوژی ولاتیان پتیه یه. به لام کاتییکش ئیواران ده گه رتیه وه ژووره که م، هه موو
خه ونه کانم له م ژووره دا حه پس ده کړین و ده ژاکین».

منیش به درتای باسی ژبانی خو م بوئی کرد، باسی بیزه نسۆنم بوئی کرد. باسی کوره که ی
خو م بوئی کرد و پیم وت ده ترسم جارێکی دیکه نه ییینه وه. ته واو مه ست بوو بووین،
بیده نگیه کی قورس، له پریکدا بالی به سه ره ژووره که یا کیشا. زۆر به و بیده نگیه یانه
ده چوو که دوای مه ستبوون، دوای ئه وه ی هه رکه سه و هه موو ناخی خوئی هه لده رپژئی و له
پریکدا هه ست به به تالی ده کات، به تالییه کی کوشنده، قورس، بی مانا، بی ویژدان، بی
ئه مه ک، بی هۆ چوقه ره ده کات و هه موو وجود پینشیل ده کات و ده یخنکینئی. به لام له
پریکدا گوئیانم له قیژه یه ک بوو، قیژه یه کی بریندار ئه و گو مه مه نگه و پووچه ی ئیمه ی
شلۆقاند. به ته واوی راجه له کیم و زۆر ئوتوماتیکیه یانه به کاک سالارم وت:

- ئه ری کاک سالار ئه وه قیژه نه بوو و ا که وته به رگویم؟

کاک سالاریش هه ر وه کو هیه شتییک رووی نه دابیت، به زه رده خه نه یه که وه وتی:

- هیه نییه کاک عه زیز. ئه وه هاوسپیه که مه. توخوا سه عات چه نده؟
هیه په یوه ندییه کم له و نیوانه نه دۆزییه وه.

- بو مه به ستت چیه، بوچ په یوه ندییه کیان به یه کتره وه هیه؟

هه ر خوئی سه یری سه عاته که ی سه ر ته له فزیۆنه که ی کرد و وتی:

- ده خوئیته تی. هه موو ئیواره یه ک، ده رو به یری سه عات یانزه، میرده سه رخۆشه که ی
دیته وه و ده یکاته شه ر له گهڼی. شه ری چی!

مه به ستت ده ست ده کات به دار کار یکردنی ژنه که ی، هه موو ئیواره یه ک ئه مه ئه توارییه یانه.
هه موو شه ویک ژنه که ی ده گه یه نیته لیوا ری مه رگ و بو سه یینیش ئاشت ده بنه وه. ده مییک
لیم بیوه گری، پاشان تیگه یه ستم. هه ردووک بیکارن، ئاخه ئه گه ر و نه که ن، ره نگه
بیتاریی و رگیان هه لدری.

- فه ره نسین؟

- به لئ هه ردووک فه ره نسین. ژنه که خه لکی ستراسبورگه، ئه لزا سییه و میرده که شی و
بزانه له پی ره شه کانی جه زائیره. بی ئیشن منیش هه ر و ا به گالته وه وتم:

- که واته شتییک نییه له ده ره وه ی سنووری سروشت، ئه ی کورد نالی «شه ر له ده ست
به تالی باشتره»

سه یری یه کترمان کرد و هه ر دووک دامانه قاقای پیکه نین و قاقا که بووه به زریزه
پیکه نینیک و هه ردووک چاومان قه تیبسی فرمیسک بوون، پیکه نینیک بوو خو مان پی
رانه ده گیرا، پیکه نینیک بوو رۆ چوو قوولایی شاری پاریس، پیکه نینی دوو په ناهه نده ی
کورد و گریانی ژنه ئه لزا سییه ک و نه ره ی پی ره شتیکی جه زائیری له پلاس دوکلیشی به رز
بووه وه. وه خت بوو هه ردووک هه ناسه مان له به ر بیری.

***

کاک عه زیز به دوای سۆراغی دارادا سه ری خوئی بو پاریس هه لگرت، نه شو تپیتی دارای
هه لگرت، نه هیه چی تر، به لکو به غه میکی دیکه وه گه رایه وه بیزه نسۆن. منیش به کورتی و
به کوردی به کاک عه زیزم وت: «کاک خۆم، هه ر که سه و خاچی خوئی. هه ر که سه و
چاره نووسی خوئی.»

VII

نازانم سه‌عات چهند بوو؛ رۆژی دوايي که چاوم کرده‌وه و سه‌يري تهنیشتی خۆم کرد، ناتالیی لئ نه‌بوو. قه‌ده‌ریتک هه‌روا مته‌قم له‌خۆ پری و سه‌يري بنمیچی ژووره‌که‌م ده‌کرد. که‌رته‌ وینه‌ و که‌رته‌ دیالۆگ و مۆنۆلۆگی دوور و دریتی بی برانه‌وه‌ خۆیان ده‌ئاخنیسه‌ می‌شکم و نه‌علته‌ی جۆنم کرد. تا هه‌یزم تیا بوو نه‌فرته‌م لئی ده‌کرد و ئەوم به‌سه‌به‌بکاری ئەم ژوانه‌ تاله‌ ده‌زانی. هه‌ستم ده‌کرد می‌شکم، به‌لکو که‌لله‌م هه‌نده‌ قورس داها‌توه‌ توانای ئەوه‌شم نییه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ لای ده‌م، ده‌توت سه‌رم به‌سه‌رینه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌. سه‌یریکی دیکه‌ی تهنیشتی خۆم کرد، جیگا هه‌میشه‌ به‌تاله‌که‌ی ناتالیم به‌دی کرد. ئەو جیگایه‌ی هه‌میشه‌ هه‌ر به‌تال و هه‌میشه‌ هه‌ر خه‌یالیکی دا‌هه‌یزاو پری کردۆته‌وه‌، ئەو جیگایه‌ی به‌رده‌وام گه‌شه‌ به‌تالیی خۆی ده‌دات. سارد و سپ، به‌سته‌له‌که‌ ئاسا، موچرک وه‌کو نوکه‌ ده‌رزبله‌ ده‌ئاخنیته‌ گیانم.

ئه‌گه‌ر بیته‌ و بلیم له‌ خه‌و هه‌لسابووم راست نییه‌، چونکه‌ په‌نگه‌ به‌هه‌مووی چاره‌که‌ سه‌عاتیک، په‌نگه‌ نیو سه‌عاتیک خه‌و نه‌چوو بیته‌ چاوم. می‌شکم قاو و ماندوو بووم. نغرۆی خه‌یالات و نغرۆی دا‌لغه‌بووم، به‌ئاسپایی پشیله‌یه‌ک ده‌رگا‌که‌م کرایه‌وه‌ و ناتالی هاته‌ ژووره‌وه‌، ئەو پیتش من له‌ خه‌و هه‌لسابوو و چوو بووه‌ حه‌مامه‌که‌ دووشیک وه‌رگریت. سه‌یریکی منی کرد و به‌زده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نکه‌وه‌ و زۆر له‌سه‌ر خۆ هه‌ر وه‌کو ئەوه‌ی نه‌یه‌وی له‌ خه‌و هه‌لمسیته‌ی، رۆژباشیکی لئ کردم. منیش هه‌ر به‌به‌یه‌ک وه‌لامم دایه‌وه‌ و سه‌یریم ده‌کرد.

ناتالی به‌ره‌و جانتا بچوو که‌که‌ی رۆیشت و تاخمه‌ ماکیاجه‌که‌ی ده‌ره‌پنا و له‌سه‌ر ئەسه‌که‌ میله‌که‌ دانیشته‌ و ئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ی گرته‌ ده‌سته‌وه‌ و پشتی له‌ من بوو. منیش سه‌یری ئاوینه‌که‌م ده‌کرد: چاویتک، برژانگیک، برۆیه‌ک، لیوتیک، روومه‌تیک، لایه‌کی ده‌موچاو، هه‌ندئ تاله‌قش، هه‌ندئ جار ده‌که‌وتنه‌ به‌رئاوینه‌ بچکۆله‌که‌ و منیش لییان پاده‌مام. ورده‌ ورده‌، به‌قه‌له‌میکی په‌نگین، لیوه‌ باریکه‌کانی مۆر ده‌کرد، مۆریکی کال، سیبه‌ریکی په‌مه‌یی ئاوینه‌ببوو، له‌گه‌ل ئەو ریزه‌ قۆپچه‌ مۆرانه‌ی که‌ به‌فانیله‌ په‌سه‌که‌یه‌وه‌

کاک عه‌زیزیش له‌ من و له‌ دارا و له‌ کاک سالاریش چاره‌په‌شتر بوو. دره‌نگتر گویم له‌ هه‌والی مه‌رگی کاک عه‌زیز بوو. ئەو له‌ ژووره‌ گچکه‌که‌ی به‌دیار رادیۆکه‌یه‌وه‌، گوئی له‌ ده‌نگی کوردی راگر تبوو، نازانین، به‌دیار گۆرانیه‌کی ماملیه‌وه‌، یا به‌دیار هه‌والیکی جه‌رگه‌په‌وه‌، سه‌کته‌یه‌ک ده‌یکوژنیته‌وه‌. دواي سئ رۆژ ئینجا زانیان کاک عه‌زیز مردوو، چونکه‌ ته‌رمه‌که‌ی بوئی کردبوو، بویه‌ کاتیک هاوسپیکانی پشیانی زانیبوو، بانگی ئیسعافیان کردبوو و ده‌رگایان شکاند و ته‌رمه‌که‌یان ده‌ره‌پنا بوو. په‌ناهه‌نده‌کان له‌ناو خۆیاندا پاره‌یان کۆکرده‌وه‌ ته‌رمه‌که‌یان نارده‌وه‌ سنه‌. بالیۆخانه‌ی ئیران له‌ پاریس له‌ ته‌رمه‌که‌ی کاک عه‌زیز خۆش بوو و له‌ گۆرستانه‌ گه‌وره‌که‌ی شاری سنه‌ ته‌رمه‌که‌یان ناشت. کوپه‌ گه‌وره‌که‌ی و ژنه‌که‌ی، هه‌ر دووک به‌به‌رگی په‌شه‌وه‌ پیشوزاییان لیکرد. من تاقه‌ هاوپی کاک عه‌زیز بووم، منیش زۆر که‌م ده‌میینی، به‌لام ده‌توانم به‌بی سئ و دوو، گشت نه‌تییه‌کانی کاک عه‌زیز بدرکینم. له‌ راستیشدا ته‌نها سئ شت کاک عه‌زیزیان کوشت: ته‌نهایی، ته‌نهایی و ته‌نهایی.

بوون، وهكو سهروا هاوئاهاهنگيان پهيدا كړدبوو، برژانگه كاني كلرېژ كړد، برژانگه دريژه سياكاني وهكو ستراني عههديكي ديكه، زور له دوورهوه، له ليوار و لوچه كاني ميژووهوه دهكه وپتهوه بهرگويم. ستراني شايهراني بناړه كاني زهمن بوون، هي سهردهمه به سهرچووه كان، وهكو سيپهريكي غه مگين ده رژانه روحمه وه.

له ماكياز كړدن بووه وه و جزمه كاني هلكيشا و خهريكي به ستنی قهيتانه كاني بوو. هر دوو سهري قهيتانه كهي به دهسته وه گرتبوو و بهره و سهروه رايده كيشا و توندي ده كړد، به گرتيه ك كو تايي پي هينا و ناوريكي لي دامه وه. ده توت ده موچاوي له نووراو هلكيشرا بوو و به چ چيژ و زه و قيكی زوره وه، ماكيازی كړدبوو، جوړه شيعريه تيك له ناوپته كړدن و پله يي رهنگ و سيپه ره كان دروست بوو بوون.

نه غمه يه كي حه زنيش، وهكو شه پوژوكه يه ك بهره و من ده هات، هر چه ندهم ده كړد نه مده زاني له چ شويتنيكه وه، يا له چ زه مه نيكه وه سهرچاو هيان و هر گرتووه. ليبي ورد ده بوومه وه، ناتالي به دوو دپير شيعري كلاسيكي ده چوو. رهنگ سهرواي دروست كړدبوو و جلويه رگه هاو ئاههنگه كهي رپتمی دابووه له شه باربكه كهي.

زه رده خه نه يه كي ديكه ي بو كړدم و وتي: (نه ري باش نووستي؟) دانه ورده مروارپيه كاني شبنه يي و ته رپي بوون، تيخره و بووو. چاوه كاني پر روژنابي و حه وانه وه بوون، ده موچاويشي تا سنووري نه فسوون پاراو بوو. منيش له وه لامدا:

- نه گهر هر هه موو ته مهن بنووم هر تير خه و نابم. من به ماندوويي هاتوومه ته دنيا وه.
به نه بره يه كي توانج ناميزه وه:

- ده هه لسه، كاتمان زور نييه. پيش نه وه ي بشگه ريمه وه با رووي روژني نه م بيزه نسونه ببينم. نه وه ي دويني، به و شه و ببينم ته نها قزتيكي ئالوزگا و بوو، درابووه سهر جهسته ي شاره كيا.

كاتيك نه م رسته يه ي و ت، بهره و په نجه ره كه ده روپشت و په رده كهي هه لدا بووه و و سهيري ده ره وه ي ده كړد و پاشانپش ناوريكي لي دامه وه:

- ته مپش ره ويوه ته وه و هه تاو هه لها تووه.

- باسي چ هه تاويك ده كهي. هه تاوي شهرمني زستان!

به يچ نه وه ي نيازمان بيت، نه و سهر له به يانييه به زماني ئيستيعاره ده و اين. هر

چهنده نه م جوړه زمانه شتيكي ده گمهن نه بوو له لاي نه و به لام ههنده ي تر خه رهندي نيواني فراوان ده كړدين و ههنده ي تر مه سافه كاني نيوانماني ده كشاندي.

له ناخمه وه له عنه تي نه و جوړه زمانه م كړد، به لام دواي چي، ده ميك بوو كار له كار ترازابوو. نه و شته ي كه رهنگبوايه فريام بكه و تايه، بي ثامن ليم دوور ده كه و ته وه.

بزيه ويستم بگه رپينه وه پله ي سفري واقيع:

- بليتي گه رانه و هت برپوه؟

- ته بهن! ساعات پينج شه مهنده فرم هه يه.

سه ساعات پينجي زستاني بيزه نسونيش، واته جاريكي ديكه ش شه و. روژ به تاريكي بهره و روومان ده بيته وه و به تاريكيش به جيمان ده هيلي. له سهر نه بره يه كي ميلانكو ليكي، وهكو نه وه ي له گه رووي منه وه ده رنه چن، پيم و ت:

- باشه.

هه لسام و كه موكه يه ك له ناوه ندي ژووره كه راوه ستام و له په نجه ره كه يه وه سه ير تيكي ده ره وه م كړد و به خاوي ده رگا كم كړده وه و بهره و حه مامه كه چووم و ويستم به ناويكي مه يله و سارد دوو شتيك بكم، هه ستم كړد ته نها به و جوړه دووشانه ديمه وه ناگا. دوو هه نكام هه لئا، تووشی قوتابيه قيتناميه كه بووم، كيسه يه كي به دهسته وه بوو ده گه رايه وه ژووره كهي. ئيره يم به و قوتابيه مؤنوسيلابيه برد، هه ستم ده كړد تها ژبانتيكي ئاسايي وهكو مليونان كه سي ديكه ي سهر نه م زه مينه هه بوو، هيچ شتيكي نه و تووشی نه بوو كه جتي ئيره يي بردن بيت، به لام نه و جوړه ژيانه ئاساييه لاي من زور قورس ده كه و ته وه.

چهندين جار، كاتيك باسي قيتنامي بو بكردمايه، دواي يه ك دوو رسته، جزدانه كهي ده رده هينا و وينه ي كور و كچه كهي و هاوسه ره كهي نيشان ده دام. ئيواره يه كيان به دم چاي خوارنده وه، كورته يه ك باسي ژياني خو ي بو كړدم. له قوتابخانه ي ناوه ندي له قوتابخانه يه كي ده وله تي مامزستاي زماني فهره نسييه و ئيوارانپش سايق ته كسي تي ده كات. ده بوت: «له قيتنام كهس نييه به يه ك مه عاش برتت». زوره ي زوري ئيواران كيسه يه ك سپاگيتي قيتنامي لي ده نا، كيسه يه كي بچووك بوو، له نا و كيسه كه ش دوو كيسه ي تري تيا بوو، يه كي كيان جوړه به هاراتيكي زور تيژ بوو، نه وه ي تريش جوړه شله يه كي مه يله و شيرين و او بوو. دواي نه وه ي له نا و مه نجه ليك ههندي ناوي ده كولا ندي،

کیسه‌ک‌هی به‌تالّ ده‌کرده ناو ئاوه کولاو‌ه‌که و دواى دوو ده‌قه، ژه‌میتک حارز بوو. نیوه‌روانیش له چیت‌ستخانه‌ی دانیشگا نانی ده‌خوارد. رۆژباشمان له‌یه‌ک کرد و منیش چوومه‌ه‌مامه‌که‌وه. سه‌پیرتکی ئاوینه‌که‌م کرد، دلّم خوژ نه‌بوو به‌ببینی بیچمی خوّم، ریشم تاشی و ددانه‌کانم شوشت و چوومه ژیر دووشه سارده‌که‌وه. سه‌ره‌تا زۆر سارد بوو، قیژه‌یه‌کم کرد و پاشان ورده ورده به‌ئاساییم زانی. خوّم سربیه‌وه و جلو‌یه‌رگه‌که‌م کرده‌وه به‌ر و گه‌رامه‌وه ژووره‌که. به‌ناتالیم وت:

- حه‌ز ده‌که‌ی پیش دهرچوون، قاوه‌یه‌ک بخۆینه‌وه؟

- با له دهره‌وه قاوه‌یه‌ک به‌کرواسۆنه‌وه بخۆین.

چوینه‌ دهره‌وه. پیاسه‌مان کرد. گارد دوّم پئی نیشان دا، گارد دو، وه‌کو کۆرنیش وابوو، به‌ده‌م گوتی روبروی دوو، چیمه‌ن و دارستان و شوینی پیاسه‌ی یه‌ک شه‌مووانی خه‌لکی شاره‌که‌ بوو، ده‌که‌وته خواره‌وه‌ی قه‌لاکه و به‌نیمچه بازنه‌یه‌کیش ده‌وری ددا. له خواره‌وه دیمه‌نی قه‌لا زۆر دل‌په‌ینه، هه‌روه‌کو له سه‌ره‌وه‌ش ئه‌م چیمه‌ن و سه‌وزاییه‌ش فینکایی ده‌به‌خشیته دهروون. زۆر له‌و دیمه‌نانه ده‌که‌ن که کورپی کیشابووی، به‌لام گشت ئه‌و دیمه‌ن و سه‌وزایی و شوینی پیاسه و رابوواردانه به‌بیتام ده‌زانی، نه‌ک ته‌نها بیتام، به‌لکو تامیکی تالیی ده‌لکانده بن مه‌لاشوومه‌وه. وه‌کو مه‌ستی، به‌ده‌م خه‌ونه‌وه ری بکه‌م وابوو. به‌سه‌ر یاده‌وه‌ریه‌که‌نه ساتمه‌م ده‌کرد و ئیستایه‌کیش به‌تویزی له ژیر رکیتم خوئی ده‌قه‌پینئ و هه‌موو وجودم پر ده‌کات له تامی بئ مانایی. قسه‌ ده‌که‌ین به‌بئ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی گوتم گرتبئ، بئ ده‌نگیش ده‌بین، ئه‌وه رۆ ده‌چمه نیو ئه‌و چرکه‌ساتانه‌ی که له رابردو روبرویان دابوو، یا هه‌ستم ده‌کرد روبرویان داوه. رابردوویه‌کی ئۆبه‌ژکه‌تيفانه نه‌بوو، خوّم دروستم ده‌کرد و دروستم ده‌کرده‌وه و تیکومه‌کانم ددا و جارێکی دیش سه‌ر له‌نوئ به‌جوړتکی دیکه دروستم ده‌کردنه‌وه.

هه‌ستم ده‌کرد، وا جارێکی دیکه‌ش، رابردوویه‌کی سه‌خت و تالّ له ناوما ده‌بووژینمه‌وه. حه‌زم ده‌کرد کات گوزهر بکات و شته‌کان تپه‌په‌رن و کاتیش وه‌کو گسکئ ئه‌م یاده‌وه‌ریه‌ کۆبووانه رامالئ. دووشه سارده‌که‌ی به‌یانی، قاوه تاله‌که‌ی قاوه‌لتی نه‌یانه‌ینامه‌وه ئاگا، له رکیفی ده‌ستی خوّم دهره‌اتبووم. له لایه‌که‌وه حه‌زم ده‌کرد سه‌عات پینج زوو بیت و بیگه‌بنمه‌وه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر و مالئاواپییه‌کی هه‌تا هه‌تایی لی بکه‌م. هه‌ستم ده‌کرد چی دیکه به‌رگری ئه‌م ته‌جره‌به تاله‌ ناکه‌م، تا زووتر کات فه‌رامۆشیم بداتئ هه‌نده دره‌نگه.

به‌لام ئه‌م ژوانه دوا ژوان نه‌بوو، ده‌بوايه، جارێکی دیکه سه‌فه‌ری شاری ژنیف بکه‌مه‌وه. بۆ ئیواره‌که‌ی گه‌یاندمه ویتسگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر. یه‌ک دوو ده‌قه، له‌سه‌ر شوسته‌که به‌یه‌که‌وه راوله‌ستان، هیتشتا به‌ته‌واوی بیست و چوار سه‌عات تینه‌په‌ری بوو، هه‌ستم ده‌کرد بارستاییه‌کی زۆر سه‌غله‌تکه‌ر له‌سه‌ر ئه‌ستۆم دایه. هه‌رچه‌ندم ده‌کرد قسه نه‌ده‌که‌وته سه‌ر زمانم و پیتیک چیه‌ نه‌یده‌ویست بیته سه‌ر نووکی زمانم، ته‌نها حه‌رفئ، بیده‌نگ وه‌کو بتئ له‌گه‌ل ناتالی له‌سه‌ر شوسته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که چاوه‌ریم ده‌کرد. ئه‌و هه‌ندی جار وشه‌یه‌کی دهرده‌بری، شتیکی ده‌وت.

له دووره‌وه، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌م بیینی ورده ورده نزیک ده‌بیته‌وه و هیتاشی ده‌کرده‌وه دیسانه‌وه ماچیتکی ته‌نک، به‌ئاسته‌م لیومان به‌ر یه‌کتری که‌وت، ماچیتک بوو تامی ژه‌قنه‌بووتی هه‌بوو. پیش ئه‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که بیت، پیم وت: «ئه‌مجاره‌یان نۆره‌ی منه. من سه‌رت لیده‌ده‌م». ئه‌ویش وتی: «هه‌ر کاتیک دپی به‌خیربیت». نازانم بوچی ئه‌و رسته‌یه‌م پئی وت؟ مه‌به‌ستی من چی بوو. ده‌مویست هه‌روا به‌بئ ئامانج و به‌بئ هیچ ئه‌نجامیتک سه‌ری خوّم بیه‌شیتیم. چیم ده‌وی؟ ئه‌ی ئه‌و چی ده‌وی؟ زیاتر ئه‌م پرسیاره‌ی دواپی بوو سه‌غله‌تی ده‌کردم.

سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر بوو، له‌به‌ر ده‌رگا که راوله‌ستا تا مه‌کینه‌که‌ی که‌وته هه‌ره‌که‌ت؛ پاشان چوو له جیگایه‌ک بگه‌رئ، منیش به‌چاو دواى که‌وتیم و چاوه‌روانی دوا راوله‌شاندنی ده‌سته بچوکه‌کانیم ده‌کرد. ئاوری لی دامه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک و مالئاواپییه‌کیش به‌ده‌ست، شه‌مه‌نده‌فه‌ر فیشکه‌ی کرد و وه‌کو ماریک بگه‌ریته‌وه نیو چیا و چۆله‌کانی ئه‌لب.

سه‌عات پینج و یه‌ک ده‌قیقه‌یه. یه‌ک ده‌قیقه تپه‌په‌ری، ئیواره‌یه‌کی غه‌مگین له قه‌راغ شه‌و دایه. ئا له‌و له‌حه‌ز زۆر تاییه‌تانه، حه‌زم ده‌کرد شاعیریک بام. نه‌ک شاعیریک لادتی، گۆرانی به‌بالای چیا و قوته‌ی رووته‌له‌ بلیم، به‌لکو بچمه نیو دوو‌پرتیانی هیتله ئاسنه‌که و تا هیتیش له گه‌رووم دایه، گۆرانی به‌بالای ته‌نها بچرم. سه‌بری ئاسمانی بی ده‌نگ و ئیواره‌ی مله‌ور و شه‌ویکی بی شناسنامه بکه‌م، چۆن وه‌کو ده‌سه‌سپریک ده‌یه‌وی گرتیه‌ک به‌لکو ده‌یه‌وی گری کۆیره‌یه‌ک له قورگم بدات. شه‌ری به‌ریا بکه‌م، له نیوان ئه‌و له‌حه‌زه سه‌رکه بیتامانه‌ی که گه‌مارۆی رۆحم ده‌ده‌ن، شیعره‌کانم سترانیتکی ئه‌یه‌دی بن و بیکه‌مه به‌یداغی هه‌موو ئازاره‌کانی تاراوگه. شوینیک نه‌بوو، بیکه‌مه گلکۆی ئه‌م جه‌سته‌یه‌م، چرکه‌یه‌کیشم ده‌ست نه‌ده‌که‌وت تا بیکه‌مه کفنی بۆ ئه‌م له‌شه‌م.

نا ئەو ئىوارەيە، تا بۆلى ئىوارەيەكى غەمگىن بو، حەزم كرد بگەرئىمەو ئەتووليبەكەم. ھەستەم دەكرد شتەيك ھەموو بوونى دەھەژاندم، ناسرورەتیمی دەگەياندە ترۆپىكى راستەقىنەى خۆى. گەرئامەو، بەھەمان پىپىلىكانەى دویتىدا ھاتمە خوارەو وەكو شكستى، وەكو بەفرىك ھەرەسى ھىناى، وەكو چارۆگەيەك رەشەبا دراندبىتى، وەكو گابەردى بەرەو خەرەندەكان غل بىتەو وىستەگەكەم وەكو كەساسى جى ھىشت. ئايا بگەرئىمەو ژىر ھەمان كەپرى پاسەكەى دویتى، ئايا ئەمە لىك مارەكردنى لەحزە دژوارەكان ناگەيەنى، ئايا ئەمە مازۆشتىيەكى پر بەوىستى خۆم نىيە؟ نەخىر ناتوانم چاوەرتى ھىچ شتەيك بگەم، ھەموو گىانم ناتۆقرەيبە، ھەموو بوونم ناخەوانەيە.

وەك ھەراسانبراونىك ھەنگاوەكانم ھەلنا و گورج بەپىپىلىكانەكانا دەھاتمە خوارەو: ئەو دەو چىرپونەوئى لەحزەكانى ئۆقرە نەگرتن بوو كە تياما بەمست دەيكىشايە رۆحما.

دەبوايە بەناو بازارا تىپەريمايە، تابگەيشتمايە ئەتووليبەكەم. سەيرى خەلك و خوام دەكرد، بەلام كەسم نەدەيبىنى، سەيرى دوكان و ھاتوچۆكەرانم دەكرد، كەسىشم لىو دەيار نەبو، وەكو بەنگكىشىك و ابووم، زەق زەق دەمروانى و دنيا لە پىش چاوم بورابووەو.

گەبىشمە بەر دەرگای ئەتووليبەكە و پالەك بەدەرگاگەو نا چومە ژوورەو. چومە بەرامبەر تابلۆ رەشەكەم ئەو تابلۆ رەشەى كە ھەر تەنھا تۆزقالتى شىنايى و سوورايىم تىكەل كەردبو. حەزم كرد بگەومە جەنگ لە گەلى. بگەومە جەنگ لە گەل ئەو ئەژدەرە و رەمەكانى منىش تەنھا ھەر فلچەى دەم لووس بن. سەعات پىنج و نىبو بو، كەسى ئەوتۆى لى نەبو. تەنھا دوو قوتابى نەبى، لە سووچىكدا، يەككىيان لەسەر كارتونىك دانىشتبو، ئەوئى دىش بەپىتو وەستابو، بەبەكەو قسەيان دەكرد، وا بزائم لە مەر فەلسەفەى ئىستىتىكەو لەوچەيان دەدا. ئاى كە بەگەمژەم دەبىن. ھەر جارىك دوو سى قوتابى يەكبان بگرتبايە، ئىتر باس باسى ھونەر بو، ئەگەر يەككىش كارەكانيانى نەبىنايە، واى دەزانى يەككىيان پۆل كلى و ئەوى تر كلىمەت و يەكەكەى دىكەشيان پالاتىو بەزاراوى زل و پف دراو، لە ئەرىستو پىا دەھاتن تا ھىگل نەدەوستان، ئىنجا بەكاو خۆ باسى دوا تەزوو ھونەرىيەكانيان دەكرد. رۆژىكيان بەتورەيبەو بەپىيارم وت، «چىبە ھەندە باسى ھىگل دەكەى، كەمى سەيرى كارەكەى خۆت بەكەى چاكتر نىيە» ئەوئىش بى سى و دوو لە وەلامدا وتى: «دەزانم ھونەر بو ئىسە تەنھا رامانە؛ رامىن، رامىن تا ھەتاو لە تابلۆكانتانا چەكەرە دەكات»، ئەمەى زۆر بەتەوزو وەت. منىش بەتورەيبەو بۆى چوم،

فلچەيەكەم توند لەناوچنگ گرتبو، بۆى چوم و تا ھىزىشم ھەبوو كىشامە سەر قەپۆزى و ھاوارى كرد: ھەى عارەبى پىس.

بى ئەوئى سالاو لە كەس بەكەم، چوم سنووقەكەم كەردەو و كەرەسەكانم دەرھىنا تابلۆكە ھىشكەو بو بوو. جارىكى دىكە رەنگم گرتەو، رەشىك بوو، رەشىكى خىمانەيى، چرووسكە دەھات، ئۆقرە و دلەراوكى لە بادەيەكدا بوو، ھىمنىيەكى روت ئالابوو شلەزانىكى زىكماك. بەفلچە دەم پانەكە تىي بەربووم، بەھىزەو فلچەم رادەوئىشاند دەموىست تەنھا حەرەكەتى راوئىشاندن خۆى بەملىنى و بەس. بەتورەيى و ھىزەو شەرم لەگەلى دەكرد. ئەوئىش نەدەھاتە زمان، پان، لووس، لە ھەندى شوتىن بىرقەى رەشايى لى جودا دەبوو و ھىچى دىكە. شەرم لەگەل ئەو جەمادەدا دەكرد، حەزم دەكرد ئەوئىش وەكو كائىنىك بەھوتە زۆران لەگەلم، حەزم دەكرد لىم ھەنگەرەتەو و بەلكو بشقىرتىن و ھاوار بكات ھەركاتىك رەمىك رادەوئىشاند چاوەرتى ئەوئىش دەكرد خوتىن رەش بەلا چاوبا فىچقە بكات. جەنگى رەنگ بوو لەگەل ماددە.

لەناو ئەو وەزە نا ھونەرىيە دابووم، گوتم لە خىشەى پىبەك بو لىم نىك دەبوو وەو لە پرىكدا راوئىستا، حەزم نەكرد ئاوپرى لى بەدەمەو، چونكە دەمزانى قوتابىيەكى دىكەيە و خۆى بۆ توانجىكى رەخنەيى ئامادە كەردو. لە دللى خۆبا دللى «ئەمە بۆباغ سەرف كەردنە چەنى بەچەنە! يا دىسان ھەر خۆبەتى، دەپەوئى روخسارى دنيا رەش كات» يا شتى بى كەلكى دىكە. من ھەر بەردەوام بوو. لە پرىكدا گوتم لە رىستەيەك بوو «خۆزگە تۆ دىيات دروست دەكرد، رووبارىش دەبوونە مەرەكەب». ئاوپرم لىي دايەو موچرىك بەناو لەشى ئەو رىستەيەدا تىپەرى. سەبارەت بەھوار و ناوچەكەم، رەنگبى ئەم رىستەيە ئامازەيەكى ناراستەوخۆ بىت؛ دەيزانى من لە ولاتى كوئىرەوئىيەو ھاتووم، بەلام نەيدەزانى ئەوئى من دەيكەم پەيوئى بەوئى نىيە. ئىشەكەى من زۆر لەو ئاسانتر بوو و پىوستى بەھەندە بىر كەردنەوئىش نەدەكرد. خۆ ھەر لە ژىقەو، بەتايبەت لە دوا سالەكانى ژيانم لەوئى، خۆم بەتەواوى لە وەھمى ھونەر پاقر كەردبوو. زۆر خىرا، لە لوتكەى وەھمى ھونەر ھاتمە خوارەو، ئەو بەرزايى و كىشورە بلندانەم بۆ خاوەنە راستەقىنەكانى جىھىشت.

زۆر زوو لەو تىگەبىشم كە ھونەرەكەى من، درىزەپىدانى دنياى منالانەيە، تەنھا ھەر لەگەل منددا دەكەوتتە دوو، تەنھا ھەر بەرامبەر بەمن زمان دەگرى و زمان ھەراشە. ھەر

کتيهک سهیری ميژووی پالیتته کهم بکات، تهنه ههر رهنگ دهبینی: سههراکان ههولتيکی سيزيفانهیه بۆ ئهوهی دهزوولته بزیهکانی کازبوه بترنجیتمه نیو تابلوکانم، دهمويست کازبوهی رۆژهلالات راکیشمه ژووره کهم، پاشان بهدوای رهنگه هه مه چهشنه و سادهکانی ئاودا ویتل بووم. چه ندين شهو له ناو تابلوشینه کانم دهخنکام، تا به ره به بیان سهولم دهدا، تا بگه مه وه که ناری ئامان، شین گه مارۆیان ده دام. شینی کال، هی کانیاوه دهم ته ره کان، شینی پیروژهی، هی رووبار و گوتم، شینی ئوقیانووس، رهنگی رهحم بوو. ده رگا و په نجه ره ده بوونه ئاو، منیش وهکو قهره جه سه ره تاييه کان، قهره جه کانی پيش خهلق، دنياي هيشکی ئه وان تهنه که شتی و گه می بووه. کاتيکیش یه زدان هيشکايی دروست دهکات ، ئه وان په راگه نده و په روزه دهبن، ههر بۆیه، پاچکه یان بۆ که شتیيه کانیاو دانا و کردیانه که ره فان. لهو دوا قوناغانه ش، دنياي رهش بوو، داگبری ده کردم، ئه مجاره بیان غه زوويه کی ته و او بوو، نهک تهنه دژ به هونه ره کهم، به لکو، وهخت بوو ژيانم راپتیچی. رهشايی رهنگ نه بوو، باهۆز بوو، ده بويست رام بآلی. ههر زوو ئه وه شم زانی، که هونه ره که می من شتیکی نیيه سه رنجی هیتران راکیشی، ده مزانی نه له خانه ی ته جریده، نه سه ره به رپتيازتيکی زۆر تاييه تيشه بزیه منیش پیم وت: «نیازم نیيه دنيا دروست بکه م، ده مه وی له دنيايه که می خۆم هه لیم!» دایه قاقای پیکه نین. له دنيايه که می خۆت هه لیتی! دهستم کرده وه نیش کردن.

ههقی خۆی بوو پیسکه نی. منیش ههقی خۆم بوو بهرده وام بم. ده مزانی من هیح فهزایهک، هیح دنيايهک، هیح زمانیکی ته شکیلی دروست ناکه م. هونه ری من ئه نجامی فهشل هینانه. ئه وه رهشايیهی که له سه ر پانتایی ئه وه قوماشه بلا بوته وه، سه ره ئه نجامی هه موو شکستیيه کانه، ئه م دوا فلچانه ش، هی دوا له حزه کانی ژيانمه: مالئاوایی! به لئی مالئاوایی، هه موو ژيانم له زنجیره مالئاواییهک پیکهاتووه، بزووتنه وه یه که دژ به شوین، هه میسه له سه فهدام و نه گه یشتوومه ته هیح شوینی و ناشگه مه هیح شوینی رهنگی گه رانه وه بۆ خالی سه ره تایی نوخته دانانیک بیت له گشت ئه م مالئاواییانه.

نه مده زانی یهک دوو رسته پیکه وه نيم و وهکو قوتاييه کانی دی، ده رباره ی ئیشه که م شتییک بلیم. باشه ئاخو چی بلیم. بۆیه بریارم دابوو، له هیح پيشانگایهک به شداري نه که م. گریمان، وینه ی ئه م دوا تابلویه و هی ئه وانی دیکه شم گرت و کردم که ته لۆگتيک و برده گه له ريبه کان. ئه ی ئه گه رخواه ن گه له ری کاره که می پی جوان بوو به گه نی کرد و به دوایا

ناردم تا بچم چاو م پیتی بکه وی و ئه ی ئه گه ر قسه هاته سه ره ئیشه کانم، ئه ی ئه و کات چی بلیم؟ بلیم هونه ره که می من، سه ره ئه نجامی شکستی خۆمه ئه م رسته یه خۆ ئه گه ر پیکاسۆ یا پالائیسۆ بیکردبایه، بایه ختیکی دیکه ی ده بوو، نهک له به ره ئه وه ی پیکاسۆ پیکاسۆ و پالائیسۆش و پالائیسۆیه، به لکو قسه ی ئه وان هاو جووت له گه ل به ره مه کانیاو ده وه ستان. به ره مه کانی من له گه ل بۆچوونه کانم هاو ته ریب نه بوون، به لکو زۆر جار دژی یه کتریش راده وه ستان.

ته نه ا بیده نگ بووم، بایه خ ده دهنه هونه ره که می من، ئایا ئه م بیده نگییه ش ده کری لالم کات! بیده نگ بوون یا پیکه نین به قاقاوه: قاقایه کی هونه رمه ندانه.

تاقه ره خنه گرم کاک عه زیزی نیمچه خوتنده وار بوو. کابرایه کی به ئه زمون بوو، به لام ئه زمونه کانیسی له رتیگای کتیب و متیبه وه نه بوو، به کورتی کاک عه زیز رۆشنییه کی کتیبی نه بوو، به لام خیرا سه ری له شته کانی ده وره به ری ده رده کرد. سه باره ت به منیش، له ده یده نیگای خۆیه وه راستی ده کرد، به لام تهنه ههر بۆ خۆی راستی ده کرد نهک بۆ من. ئه وه ی گرینگ بوو بۆ خۆم، ده مزانی ئه م رچه یه ی من بنه سته، ده مزانی هونه رمه ندیی و نابیت، ههر له خۆرایش نه بوو له سالی پینجه م، پيش تاقیکردنه وه ی کۆتایی سال، به یه کجاری وازم له په یانگه به ییم و ههر هه موو کاره کانم بسووتیم؛ تهنه ههر دوو ئه کواریل نه بیت. ئه و دوو تابلۆ بچووه کی که له بیرو که م دامناون و هیحچم پی نالین، دوو ئامازهن بۆ قوناغیتی ژيانم نه به ئیعه جابه وه سه ربان ده که م، نه فرتیشیان ده دهم!

ئه و ئیواره یه زۆر بیرم ده کرده وه. بیرم له خۆم، له ناتالی، له دنيا و له هونه ره که می خۆم ده کرده وه ههر هه موویم به بی که لک ده هاته پيش چاو، هه ستم به شکستییه ده کرد چه زم ده کرد، مه قه سه که توند له ناو چنگ بگرم و تا هیزم تیايه بیچه قینمه له شی تابلۆ بی رۆحه که م، شهقی که م و کۆتایی به و جه نکه نابووته به ییم. ئه وه م نه کرد، خۆم هیور کرده وه و ورده ورده دلێ خۆم ده دایه وه، ترووسکاییهک میشکی که می رۆشن کرده وه ئه ویش ئه وه بوو، دوو سێ هه فته ی دیکه، ده رۆم بۆ ژنیف و ناتالی ده بینمه وه.

VIII

یهکن لهو بهیانییانه، لهو بهیانییانه بریندارانهی که همیشه ژوانیکی حه قیقیم له گه لیدا هه بوو، کاتیک له خه و هه لده ستام یه که م وینه ده ترنجایه میتشکه مه وه، ده ترنجایه هه موو شان کانی له شمه وه، وینه یه کی قورس و لیلی ئه و بوو، بۆیه زۆرجار درهنگ له خه و هه لده سام.

یهکن لهو بهیانییانه بوو، باران به نمه ده باری، باران یکی جارسکه ر، کۆتایی هه ر ده هات. بارانی نه پراوهی فرانش کۆنتی ساردی ژنیقی نه بوو، به لام هه لگری هه مان دله پراوکی و سه رچاوهی هه مان بیزاری بوو بیزاری به کی که می میتافیزیقیانه، بیزاری به کی فه رهنسیانه، بیزاری به کی قالا.

چاوم ده کرده وه، تامیکی مه یله و تال، لینجی به کی خه ستیش به مه لا شو مه وه یه، وه ک بلتی چریشم قوت دابیت؛ به ناسته م چاوم کرده وه، سه یریکی بنمیچه ره قوته قه که م کرد، چاو یک به و چوار پننج کتبه ده خشینم که له سه ر ره فه که ن، سه یری چرای میتزه که ده که م، سه ساله هه مان دیمه ن دووباره ده بیتته وه، هه مان رۆتین، هه مان ره تابه ت، هه مان ماده دی به رجه سته ی بی گیان ده بینم هه موو ره نگه کان له پیش چاوم تیکه ل ده بن و سیا خۆیان ده نووین.

هه لسام و قه مسه له موشه ممایه که م کرده به ر و پاکه ت و شخاته که م په ستی به گیرفانم و به ته مای ئه وه بووم بچم له گارد دۆ پیاسه یه ک بکه م. خۆم پیچایه وه، که له ئه پارتمانه که نه بوو، به پیپلیکه کانا دابه زیم و سنووقی پۆسته که م کرده وه، پارچه کاغه زیکی نوشتا وهی بی زهری تیدا بوو، دوو قه د کرابوو، رامکیشا و یه کلام کرده وه. کاک عه زیز بوو ده بوست بمبینی. یه ک دوو جاری دیکه ش، به هه مان شیوه، له هه مان ده فته ر نیو لاپه ره ی لی کرده ته وه و به هه مان شیوه دوو قه دی کرده وه و فرپی داوه ته سنووقه که مه وه. ماله که ی کاک عه زیز، یا باشته ر بلیم ژووره که ی کاک عه زیز زۆر دوور نه بوو. پارچه کاغه زه که م هه لگۆفی و فریم دایه ته نه که ی کاغه زه وه که له خوار سنووقه کان دانرابوو. پرۆزه ی پیاسه که م گۆری و هه ر به پی به ره و مالی ئه و چووم، ماله که ی ده که وته شه قامی لا

کۆلونی، له نهومی دووهم ده ژیا، په نجه م نا به دوگمه ی ئه نته رفۆنه که، وه لامی دامه وه (یا ئه لا، ئه وه تۆی؟ ده سه رکه وه).

ده رگای لی کرده وه و هه ر به پی سه رکه وتم. گه شتته به ر ده رگای ژووره که ی، له پیش ده رگاکه ده ستیکی نابوه قه د چوارچیه دی ده رگاکه و پانتۆلیکی بۆر و بلوزیکی فلتی به ده ست چنراوی له به ر بوو، گۆره وی به وه کانیشی هه ر له پی بوو، ریشی که میتک ده رچووبوو، منی بینی بزیه کی کرد، به لام تا بلتی ماندوو دیار بوو. ده سته کرده سه ر شانم و فه رمووی لی کردم و هه ردووک چووبینه ژووره وه؛ بۆنی خه و، یا راستر بۆنی ماندوو بوون له ژووره که ی ده هات. فزوولیا نه چاو یکم به ژووره که یا خشانم و پیم وت:

- ریگام ده ده ی په نجه ره که ت بکه مه وه. کاک عه زیز ده پی جار به جار هه و بگۆری. خۆ تۆ له من باشته ری لی ده زانی.

له سه ر نه به ره یه کی زۆر نویترا ل:

- ده زانم، ده زانم. ده توخوا بیکه وه.

جاریکی دیکه چاو یکم به ژووره که یا هینا، تا بلتی په ریوت بوو، قاپ و قاچاگی چه ند پرۆزه نه شوورابوون، شووشه ویسکی و قوتووه بی ره ی ده م هه لپچرا و که وتوون و مه نجه لیکیش له سه ر ته باگی غازه که بوو، سپاگه تی پیا وشک بووبوه و چه ند گۆقار و پرۆژنامه یه کیش که وتوون.

به دوو په نجه چمکی له په رده چلکنه که ی هه لدا یه وه و قه ده ریک سه یری ده ره وه ی کرد و وتی:

- دانیشه حه زم کرد بتبینم. زۆر ماندووم.

- خیره کاک عه زیز؟

- خیر؟؟

بزیه کی دیکه ی کرد. ده سته کرده خوراندنی ریشه که ی و چووه حه مامه که وه.

ده نگم تۆزقالی هه لبری بۆ ئه وه ی گوپی لیم بیت:

- باشه ناته وی بگه ریتته وه لای ئیلینا.

- جاریکی تر بگه ریمه وه لای ئه و سۆزانی به. نا توخوا باسی شتی وام له لا مه که، پیم

بلتی پرؤ بۆ سه فاره تی ئیرانی چاکتره له وهی پیم بلتی بگه رتیه لای ئه و بچ ناموسه . ده
واز له و مه زوعه بینه . ئه ی تۆ چۆنی؟ خه ربکی چیت؟ له گه ل نه ققاشی گه یشتیته کوئی؟

- خه ربکی چی بم، خو تۆ له من باشتر ده زانی. په یمانگاکه ته و او کهم و خه ربکی
شتیکی دیکه بم. به خوا منیش زۆر بیزارم، به لام رهنگی بیزاریه که ی من که می له وهی
تۆ جیا واز بیت.

- باشه بۆ بیزاری چه ند نه وعی هه یه .

دهستم کرده پیکه نین.

- خه ربکی شتیکی دیکه؟ وه کو چی؟

- چوزانم کاتی وهختی هات باسی لیه ده که نین، چه ز ناکه ی پیاسه یه ک بکه نین؟

- وازانم هیشتا باران ده باریت سه ربکی دیکه ی ده وهی کرد.

که میک به رامانه وه.

- ده زانی باران و خه لکی بیزه نسۆن وه کو یه ک وان.

- تنه ا یه ک جیا وازیان هه یه ئه ویش ئه وه یه یه که میان ته ره و ئه وی تریان وشکه . و
بزانم باران هیتور بۆ ته وه . خو مان باش ده پیچینه وه و ته و او...

کاک عه زیز دهستی کرده پیکه نین، پیکه نینی یه کیکی زۆر داهیزرا و بی تاقهت بوو،
پیکه نینیکی خنکا و بوو، پیکه نینی خه مگینی بوو.

- له ماوه ی بیست و چوار سه عاتدا، چوار فه سلمان هه یه .

- ده بوا یه فیقالدی خه لکی ئیره بوا یه .

- بۆ ئیمه ش و نین. ئه وه ی ئیمه خراپتر، ده می ده م به پیکه نین و دوو ده م دۆدۆنگین.

- ده ی با برۆینه خواره وه تۆش له سه ر قسه دانامیتی.

کاک عه زیز دهستی کرده کۆخه کۆخ، به پیلیلیکه کانا داده به زین، ده رگای حه وشه مان
کرده وه و به ره و پشته وه ی پلانواز ده ستمان کرده پیاسه کردن. پشته وه سه وزایی و
دیهمه نیکی دلرفینی هه بوو. له دووره وه ش (چیای رهش) دیار بوو.

ئه و رۆژه کاک عه زیز زۆر به دریزی باسی ژیا نی خو ی بۆ کردم، به کورتی ده پوست یه کی

هه بیت گوئی لی بگری. رهنگی هه نده ئه م به سه رهات و رووداوانه ی لای هاوری ئیرانی و
ئه فغانیه کانی باس کردیبت، ئیتر ئه وانیش تاقه تیان چوو بیت، هه نده گوئی لی راگرن؛ یا
ئه وه تا کاک عه زیز گشت ئه و به سه رهاتانه ی له باخچه نه پتیبه کانی رۆحی حه شاری دابن.

یا ئه وه تا ده یوست لای یه کی ئه م باسانه بکات، وه کو ئه وه ی کۆزی گوئی لی راگرتی.
به سه رهاته کانی کاک عه زیز وه کو به سه رهاتی هه زاران به لکو سه دان هه زار په ناهه نده ی

دیکه و ابوو، به لام ئه وه ی کاک عه زیز فه راده تی پیوه دیار بوو. له هه مان کاتیشدا،
به نیسه بت منه وه، خه م و ئازاری ئه و له هی یه کیکی دیکه که متر نه بوو، جا با ئه و که سه

له به رلین بیت، یا هانۆفه ر، له ئۆسلۆ بیت یا له بروکسل. رهنگی تاقه شت ئه وه بیت که
کاک عه زیز له ته مه نی سی و پینج ساله گه یشتبوه فه رنه سا، ئه و کاته دوازه سال زیاتر

بوو له بیزه نسۆن بوو. ده بی ئه وه ش بو تریت که په ناهه نده هه میسه وا هه ست ده کات
ده رنگ گه یشتۆته مه قسه د. ئه وه ی له ته مه نی بیست سالان ده گات، چه ز ده کات له

قوتابخانه ی سه ره تاییه وه ئیره بوا یه، ئه وه ی له ته مه نی سی سالان ده گات چه زی ده کرد له
ته مه نی هه رزه کاری بگه یشتایه، ئه وه شی له ته مه نی چل ساله ده گات، ئه وه تا ماوه هه ر

ئا ه و حه سه رت ده کیشی، هه موو رۆژتیکیش ئا ه و حه سه ره ته کانی قوولتر و توندتر ده بن.
کاک عه زیز له م دوا ییانه هه ر هه موو ژیا نی به چنگی ئا هی ده کرد، له گه رووی گه ردوونه وه

ده ربیت و گه ردیکیش نه بیت گوئی لیبت. فه رنه سیبه کی شرفیر بوو بوو، کاروباری خو ی
بی ده رده په راند، به لام بۆ ئه و زۆر زه حمه ت بوو تیکه لی ئه و کۆمه لگا نو ییه بیت. تاقه

هاورپی، ئیلینا بوو، ئه ویش ته مه نی په نجا سال به ره و ژوور بوو. وازانم هه موو را بردوی
له ته جره به ی ئه و په یوه ندیبه دا کۆبوو بووه وه و له ناواخنی ئه و ته جره به یه ش گه یشته

ترۆپکی خو ی و به رووی هه ردوو کییاندا ته قیبه وه.

ئیلینا، ژنیکی بالا به رزی سپیکه لانه، ناشیرین نه بوو، به لام جوانیه کی ساردی هه بوو،
له هی ئه و په یکه رانه ده چوو، ریکوپیک، ته و او بوو بیتن به لام رۆحیان نه چوو بیته به ر.

پاشماوه ی بزوتنه وه کانی شه ست و هه شتی فه رنه سا بوو، ده شی، ژنی و، له ته مستردام
و ئاخ و بروکسل و ژنیف بیزنیش بیزنرین، چونکه شه پۆلی ئه و بزوتنه وه یه به شیکی

ته و او ی ئه و رو پای گرته وه. ئه م بزوتنه وه یه، چه ند سیما یه کی هه بوو، به لام سیما هه ره
زه که کی کۆمه لایه تی بوو.

ئیلینا چه ند هاورپیه کی هاو ته مه نی خو ی هه بوو، پیکرا ده چوونه سینمه ما و شانۆ و له

خۆ پېشاندا نه كاني چه پ و لايه ننگيري بيري چه پي كۆمه لگاي فهره نسيان ده كرد. به لكو له هممو خۆ پېشاندا نيكي تاماده ده بوون، به راستي هم به شدار بيه بو «خۆ- پېشاندا» بو. له مه سه له ي هه لئويست ده رچوو بوو، به نيسي به ت هوانه وه هه جوړه هه ميشه له بر دوو ژياننيك بوو. به لكو له خووش به دهر بوو، ئي ستيايان ده گوز ته وه هه رابردو وه به سه ر چووانه و به مه ئيدامه يان به ئي ستا ده دا.

هه و ژنانه، له شيان له بهر شالاوي له زه تي سه ره تاي حه فتاكان په ك كه وتبوو، يا سليك بوو بوو. هه و كات ته نها هه ر له مه نزو وري سه ره به ستي تا كه كه سي به رفرا وانه وه دنيا يان ده خو ئنده وه. هه م بو جو و نه ش، ته نها هه ر سيمايه كي هه م ره وت و ريبازه ي هه و بز و وت نه وه يه بوو، بو به كات به سه ر ده چوو و بز و وت نه وه وه كو مۆ ده ئا وا ده بوو. كاتيكي ش هات نه وه ئا گا، كه مۆ كه يه ك زه مه ني به سه ر چوو بوو. له ناقو سي زه مه نه وه گو ئيان له كار وانيك ده بوو بار و بار گه ي ده پي چييه وه، واته هوان دوا كه وتن ته مه نيش به ره و ژوو ر هه لك شابوو، به تاي به تي ته مه ني ژن، بو كۆمه لگايه كي ئي ست هلاكي بو ژۆ ربه يان ره خساندن و دامه ز ران دني چوار چي ته يه كي خي زاني تا ده هات دوور ده كه وته وه، هه ر بو به له په نا هه نده نه گبه ته كان زياتر هيجيان بو نه ما بو وه. هوانه ي با خه لي ها وسه ر و گه رمو گو ري خي زان و يا كه بتيكي مي ژو وي به سه ر هه ستو يانه وه بوو. هه م كه به ته كۆمه لايه تي به بيني ئي ست تيكي شي به ته و اوي لي شي واند بوون وه كو ني چيريان لي ده هات. بو به هه و ژنانه وه كو لاشه خو ر به ده وري هه و ولا تيانه ده هاتن و ده چوون. له هه مو وشي سه ير تر، هه ر دوو به ره خو ي به را و كه ر ده هاته پيش چاو، هه ر هه مه بو پله ي هه و ترا ئيدي يايه ي سووك ده كر ده وه، هه ر دوو به ره وه كو لاشه خو ريان لي ده هات، ته بي عه ت و شه هيبه ي لاشه خو ريش ته نها به رام به ر به لاشه ي له وه پيش خورا و ده كر ته وه.

له ناو گه رمه ي بز و وت نه وه كاني شه ست و هه شتدا، ئي لينا و ها وري كاني هه و كات ته مه نيان له ني وان هه ژده و بي ست بو وه، كه واته له ته مه نيكي زي رين و له سه ر ده ميكي زي رين دا ژيان، ئي تر هوان هه ميشه به ر ده و ام بوون له مو مار سه كر دني ژيان به هه مو و ور ده كار بيه كاني به وه. له با خچه ي عه ده ني له زه ت ژيان. نه سي دا كو نتر و لي خو ي ده سه پان د، نه سانسو ري كۆمه لايه تي، به لكو «خۆ شه وي ستي و ئاسايش و سه ره به ستي» ده بوونه سي كو چ كه ي پي رۆ ز به لام كۆمه لگا، هه ميشه له ده ستوور و ياسا ده گه ر يت بو هه ي گه مه كان ري ك خات، بو به به هيمني و شي نه يي شه مه نده ره ي كات به خي را يي به ته نيش تيانا تي به ر بو وه و كاتيكي چا و يان كر دۆ ته وه و ژۆ ربه ي دا بو نه ري ته كان پو وچ بوونه وه

و ره فتاره كاني 68 تيش ور ده گر ژ بوونه وه و كۆمه لگا گه رايه وه سه ر هه ندي عاداتي كو ن، شه پۆ لي هه خلاق بازي ها ته وه مه يدان. به لام هوان ته مه نيان له چل به ره و ژو و ره، تازه ژۆ ر شت كو تايي ها تو وه، كه ده شليم ژۆ ر شت مه به ستم له پرۆ ژه ي ژن و مي ردا يه تي به، بو به له و ته مه نه خه ل كاني وه كو كا ك عه زيزيان هه ر له ئاسمان ده قو ز بيه وه: كا براي هه كي ري كو پيكي بي ژن!

سه ره تا كا ك عه زيز له گه ل ئي لينا له شو ققه به ك ده ژيان، پاشان ئي لينا خانو به كي ك ري و پي كرا ده ژيان، به لام ور ده ور ده، هه ستيايان به وه ده كر د كه ته نها هه ر له بنمي چي ك ده ژيان، هه گينا ژۆ ر شتيان به يه كه وه نه ده كر د، هه ر كه سه و برادره ي تاي به تي خو ي هه بوو. ئي لينا هه ميشه هه ر له گه ل پيلو ت و ئيزا بيلابو، به پرۆ ژيش هه ر دوو كيان ئيشيان ده كر د، به شه وي ش كا ك عه زيز له گه ل ها وري ئيراني و هه فغان بيه كاني يان ده چوون خو يان مه ست ده كر د، يا ده چوونه گا زينو كه بو هه ي به دي ار مه كينه ي قومار وه بو وه ست، چونكه تا قه مه كينه يه له سه ر انسه ري هه ورو يا كه كات ده وه ستي ني، يا خه ونيكي پو وچت ده داتي، يا چه ند كاتيكي به سه ر ده به يت ژۆ ر جاري ش له گه ل ئيراني به كان ده چوونه ري ستو راني «دوو سو ار چا كه كه» مه به ست له چي شت خا نه كه ي فه خفو ري هه فغان ي بوو، له وي ده يان خوار د و ده يان خوار ده وه، ژۆ ر جار خوار دنه وه ي خو يان يان ده بر د.

هه و عه سه ره دوو سه عاتيكي پيا سه مان كر د، به ته و اوي له بي زه نسو ن دوور كه و تبو وي نه وه، هه ر دوو ك به بي ته وه ي پي زي انين، رچه ي هه و ده شت و ده ره كه سه ك و پارا وه مان وه رگرتبوو، ژۆ ر به دري ژي كا ك عه زيز با سي رابردو وي خو ي و با سي پيش مه رگايه تي و با سي ژياني خو ي له گه ل ئي لينا ي بو كر دم. له و پيا سه كر دنه، كا ك عه زيز كه مي خو ين به ده مار ه كانيا كه وته وه گه ران، هه ناسه يه كي قو لي هه لكيشا، كه مي رۆ جي كه وته وه به ر، هه ستم كر د له گه ل يه كيكي دي كه قسا ن ده كه م، هه ستم كر د كا ك عه زيز پي تو ستي به هه وا گو رينه، پي تو ستي به سه فه ر كر دنه، بو به پي يم وت:

- بو نا چي ت هه وايه ك بگو ري؟ سه فه ريكي چه ند رۆ ژه خرا پ ني به.

قه ده ري بي ده نگ بوو پاشان:

- ده زاني له مالي كه س ئي داره نا كه م، حه ز ده كه م هه ر لير هه بي نه وه، يه كه شه م له گه ل ها وري كا نم ده چينه سه ر سه رچا وه ي (لالو و)، ده زاني ئا و يكي هه نده سا زگار و في نكي هه يه هه ر ده لتي كو ر دستا نه، هه گه ر حه ز ده كه ي وه ره له گه ل مان، تكه لي ده دين، شه راب و بي ره و ويسكي ش ده به ين. ناغا، ده وه ره له گه ل مان.

به غه میکی رووتیان ده کرد، غه میکی سووک، بی میژوو، بی شه خسییه ت، غه میکی بوو منه که ی که وتبووه قوولایی بیره له بیرچووه کانه وه، ئەو بیرانه ی که له حه وشه فراوانه کان لی دهران، شه وان فریشته و جنۆکه ئاویان تیا ده خوارده وه، پهری به پهل، ههر که ئیواره رابشکایه دهستی یه کترین ده گرت و هه لده پهران، بالنده سپییه کانی شه ویش، له بهرزاییه کان، له سه ر گوئیسوانه کان ده نیشتنه وه و به رامبه ر به و دیمه نه ده حه په سان. شتیکم ده نووسی، پروا ده که م من خاوه نه که ی نه بووم، نازانم چ سرووشیک له بهرزاییه کانه وه ده رژانه کلاورژنه ی رۆحه وه، نازانم هه رچه نده هه ول و ته قه للام دده، نه مده زانی له چ کانگایه که وه، له چ سه رچاوه یه که وه هه لده قوولی، منیکی شه ی دای راده په راند.

ده مه و ئیواره، هیشتا هه تا ده ریاچه ی لیمانی ده چرووسکانده وه، خۆم گه یانده ویتسگه ی شه مه نده فهر، به سه ر پردی جمهوریدا تیتیه ریم، ریک و راست له سه ر پرده که وه ده رگای ویتسگه که دیاربوو چومه به رده م گیشه که و، داوای بلیتی بیزه نسۆنم لیتی کرد، پیاویتی به خو، به لکو تا راده یه کیش قه له و بوو، بلیته که ی دامی و وتی «تا دۆل، له وی بیگزهر» . سه یری له وحی کاتی ده رچوونم کرد، دوا ی دوو ده قه، شه مه نده فهریکم هه بوو، به هیواشی به ره و شوسته که که وته ری، زۆر به بی موبالاتی هه نگاوم دنا، ئاره زومه ند بووم که ئەم هه نگاوانه، دوا هه نگا و بن له و ویتسگه یه . گه یشتمه سه ر شوسته که، هه نده ی نه برد، (TGV) یکی نارنجی وه کو سووره ماسی رایگرت: سرک و سفت و باریک.

سه یری بلیته که م کرد، فارغۆنی شه ش و ژماری کورسییه که شم (A7). سه رکه وتم. خه لکیکی که م له فارغۆنی شه ش هه بوون، جیگا که ی خۆم دۆزییه وه، له نزیک په نجه ره که بوو، ده پروانییه دهستی راست، به ئاراسته ی ده ریاچه که، فارغۆنیکی کپ، بی دهنگ، کتیبه که ی رۆلاند ژاکاری سوسیۆلۆژی سویریم هاته وه یاد، ناو نیشانیکی سه یر، لیکۆلینه وه یه کی کورت، خۆی له سه د و په نجا لاپه ره دده ات؛ به ناو نیشانی «تاراوگه ی ناوه کی»، تابلۆیه کی هونه رمه ندی ئینگلیزی، فرانسیس باکوئیشی له سه ر به رگه که یه، پۆرتیتی «ژۆرژ دیره له کاتی دواندا»، ئەو تابلۆیه له سالی ۱۹۶۶دا ئەنجامی داوه. له سه ر لاپه ره ی یه که م، مه به ست له و لاپه ره یه یه که بو پیتشکه ش کردن ته رخان کراوه، وته یه کی سامۆیل جۆنسۆنی له سه ره، نه ک ته نها کورتکرده وه خه سلته ته دهره کییه کی ولاتیکی وه کو سویرایه، به لکو ده کری له ناوه رۆکیشدا به خه سلته تیکی شارستانییه تی رۆژئاواش بخویند ریتته وه:

«له گریمانیتی هه ره به رچاودا، دنیا به کۆکه ره وه ی ئەفرا د پیکه اتون که ته قه لالی ئەوه

ده رگا که م له دوا ی خۆم داخست، ده رگایه کی ئاسنی ره شی زۆر قورس بوو، زۆر به نایایی به شیشه ئاسنینه کان زه خره فه ی لی دروست کرابوو. ههر به کراوه یی به جیم هیشت، پاشان له سه رخۆ، به لام به بارستاییه کی زۆره وه له دوامه وه داخرا. ههر وه کو فه ره نسپییه کان ده لیتن، شه ویکی دیکه ی سپیم برده سه ر، شه ویکی به قه دهر بارستایی زه مین قورس و ته یخ بوو. ئەو سه ر له به یانییه گیژ و جارس نه بووم، به لکو روونبینییه کی زۆر تاییه ت جه سته و بینایی داگیرکردبووم، به یه کیتیک ده چووم، له یه کی هه یوانه کانی ئەسفه هان، ئیواره که ی شه رایی فینکی شیرازی خوار دبیته وه. نه خیر گه یشتبوومه کۆلانه پیچیده و بنه سته کانی ناگه هانی، به لکو نغۆ بوو بوومه نیو شه پۆله هاجه کانی ئیغراییه کی لیل، ئیغرایه ک ئینسانی تووشی نابه له دی ده کرد.

بو کوی پرۆم؟ که ی بگه ریمه وه، سواری پشتی چ ئامییریکی نوئی بم و له ناو بزوتنه وه کانی به ته واوی قووتم دات؟ چیه ئەم وه همه ی وه کو پاشکو ده میکه رایده کیشم! بیرم له وه کرده وه که پیش نه وه ی بلیتی گه رانه وه بو بیزه نسۆن بیرم، با پیا سه یه ک به کۆلانه کانی گه ره کی ئاکاسیا بکه م، سه ریک له و شوئانه بده م که بانگه شه و زا کیره ی کۆست که وتنه کانم ده بوو ژیننه وه، سه رم له دوورگه بچووه که که دا که په یکه ری رۆسۆ لی بوو، زۆر بیباکانه له سه ر ئەسکه مبیلیک دانیشتوه و پتیه کی ناوه ته سه ر ده سته کتیبی و به ده ستیکیش په ره موو چینیکی پتیه ئەمه یانی چی؟

پاشان چومه گه ره کی کارووژ، به به رده م شه قامی مادلینا تیتیه ریم، سه یری دوو په نجه ره که ی جارنم کرد. پاشان چومه باری شانواره وه و داوای په رداختی ئاوی ساردم کرد، ئاویکی ته زیو، نیوان هه رده و کوونه لووتی ته زاندم، پارچه کاغه زیکم له گیرفان دهره ینا و یستم شتیکی بو خۆم بنووسم. وه کو خۆداگر دن بیت، شتیکی بیت، نووشته یه ک بیت له خۆم، بو ئەوه ی خوا ئاسه واری ئەم عه شقه نا هه مواره م له بیرباته وه، یه ک دوو لاپه ره م نووسی وه کو شیع رابوو، شیع ریش نه بوو، نه خالم بو ی دانا نه ویرگول، وه کو زنجیره رووناکییه ک وابوو، له نیوان په نجه کانه وه ده که وتنه سه ر کاغه زه که ههر

دهكهن بهختيارببكه بنوتبن كه ههستي پي ناكهن» .

سامۆتل جانسون

له پيشهكي ئەم كتيبه، نووسەر دهنوسخ، بناغهى ئەم كتيبه له پرسباربكهوه دهسگيربوو. دهلت: «له هاوینی ۱۹۷۴، له ناو شهمندهفهرى نيوان زوربخ و لوزان بووم، سهرنجى فارغون- چيشتخانهكهم دا، شهست كهسيك، زۆربهيان پياو بوون، خهريكي چيشت خواردنى ئيواره بوون، ههريهكه و بهتهنها ميژيک و چوار ئەسكه ميبيلي داگيركرديو؛ بهبيدهنگى نانيان دهخوارد، بهبي ئهوهى سهريهركه نهوه، گومرا و غايب دياربوون» .

شهمندهفهرهكهى ههركهتى كرد، ههندهى نهبرد شارى ژنيقى تپهپراندا، منيش له پهنجهرهكهوه سهبرى دهرياجهكهم دهكرد، ورده ورده دنيا تاريك دادههات، فارغونيكي كپ، ههندي سهغلهتكه، بايهكي كزيش له دهرهوه ورده شهپولي لهسه رووكهشى ئاوهكه دروست دهكرد، دهرياجهكesh بهمنهجهليكي زهبلهلاخ دهجوو كه قورقوشمى تيا بكوپين، هيچ نهشهيهكي جوانيى نهبو؛ قولتي دهدا تا تاريكتريش دهبوو، دارستانه چركاني دولي قيتي و قووتهى شاخهكاني ئەلب و مۆنبلان دهرهكهوتن، ههستم دهكرد بهناو ههناوى بهستهلهكيدا تپدهپهپرم، يا بهناوهند تونيلتيك كه له سههول دروستى كردي.

تهواو تاريك داهاتبوو، كاتيک له سنوور پهريمهوه. نه مويست ئاور بدهمهوه و مالتاوايبهكي پر نهفرهتم لهو شاره كرد، منيش غهرقى ببيركدنهوه و خهبالاتي دوئ شهو بووم يا چاكر دوئ ئيواره. له خوميش دهپرسی، بوچى گهرامهوه ژنيق، ئەى سويندم نهخواردبوو، جاريكي ديكه پي نهنيمهوه سهر سنوورى هيلقيسيا. ئەى چهندين خهونى ئيشراقماميژم نهبنى، ههموو جاريكيش پيره ميژديكي ريش سپى، كهوايهكي تا ئاودامان سهوزى لهبه، له بهردهمم ههروهكو خدرى زينده قووت نهدهبووهوه و پتي دهوتم: «كوري خوم، رولهكهم، جاريكي ديكه مهگهريهوه ئەو ولاته، له ديري زهمانهوه نووسراوه، ههري كهسه و ولاتيكي ههيه نهفرهتى لي كر دووه، ده ميژووى كهسان و كومهلگاكان بخوينهوه، دهبنى ههري كهسه تهلهيهكي له ولاتيك ههيه، مهگهريهوه سويسرا كوري خوم» ههموو ئەو سهر له بهيانيبهانهى كه ئەو دههاته خهونمهوه، رۆژيكي خوښوود بوو بوم، گهلي كاري سهخت و قورسم بۆ چارهسهر دهكرا، باشه بوچى قسهكهيم شكاند، ههموو خهتاكانم دهخسته ئەستوى خوم.

بهلام بهچى دهچي، له فهرماني ئەو ريش سپيه دههاتم و دويني ئيواره گهرامهوه ويستگهكهى ژنيق. ههري بهپياسه بهرهو ۶۷ شهقامى لوزان چووم، تهنها ههري پينج دهقه له ويستگهكهوه دوور بوو. سهعات دهووربهري حهوت بوو، لهبهري دهرگاي بالهخانهكه بووم، ئەري بهچى دهچووم؟ بهشكسبارتيك يا بهگومرايهك؟ سهريكم ههلبري نهومي شهش، ئەپارتماني ۸۹، خوئيهتى له زهنگم دا، دهرگاي خوارهوهى بۆ كردهمهوه، دالانتيكي كهموكيهك شيډار، چرايهكي كز دهسووتا، بهههناوى لهرزوك دهرويشتم، گهيشتمه بهر دهرگا پهنجهرهدارهكهى ئەسهنسۆرهكه، دوو بالي ههبوو، ههري دوو دهسكهكهيم گرت و بهرهو خوم رامكيشان و چوومه ژوورهوه. ئەسهنسۆريكي بچووك، تهنها ههري جيتى دوو كهسى تيا دهبووهوه. له ژوورهوهش، گلۆپيكي سفر دهسووتا و فهزايهكي تهسك، ههريچهنده خو كلۆستروفيش نهبووم، بهلام ههستي دلهرهواكي تيا دروست كردم. لهسهري خو سهردهكهوت، وهكو زيندانيبهكي كاتيى بهرزي دهرهوهوه. ئەسهنسۆرهكه راوهستا، دواى ده دوانزه چركه ئينجا دهرگاكه كرايهوه و پالم بهدوو بالهدهرگا دارينهكهوه نا، ويستم بهزوترين كات بيتمه دهري. دهرگاكهم كرديووه، گويم له دهنگيكي بوو، ناتالي له پيش دهرگا چاوهروانى دهكردم. قزي سووريكي خهنهيه بوو و كراسيكي ئال و پانتوليكي رهشى له پي بوو، جووتت گورهوى رهنگ تاريكي گولداريشى له پي بوو، لهسهري كومباره لاكيشهيبهكهى بهردهم دهرگاكه راوهستا بوو.

كاتيک گويم له دهنگهكه بوو، سهريكم ههلبري، له دوورى مهتريك ههلوپستهيهكم كرد، بۆ ماوهى چهنده چركهيهك وهكو ئەوهى زارهتهرهك بوويستم وابوو، نازانم هي ئەسانسۆرهكه بوو، يا ببيني ئەو له قوولايى ناخمهوه ههستم بهدوا لهحزهكاني ئەم پهيوهندييهش دهكرد. دوا ساته ئاگرينهكان. ليني نزيك بوومهوه و ناميژم بۆي كردهوه، ناميژيک بۆ جهستهيهك كرايهوه چووينه ژوورهوه.

چاوتيكم بهمالهكهيا خشاندا، سالتونيكي فهراح دهپروانييه شهقامى لوزان، قهنهفه و ميژيک، ههريچهنده زور دهسترويى پيوه ديار نهبوو، بهلام ماليک بوو تا رادهيهك رازاوه بوو. سهيريكي ناتاليم كرد و:

- ماليكي ريكوييک و گهريه.

- خراپ نييه. حهز دهكهى با بروينه مهتهغهكه، لهوي بهئيسراحت دادهنشين و قسه دهكهين.

- باشه، وه کو ده ته وئ.

- وت، هارمۆنیکا نامیرتیکي قورسه.

چووبنه مه تبه غه که وه، زۆر گه وره نه بوو، په نجه ره یه کی بچووکي هه بوو ده پروانیه دیوی ژووره وه، له ده وری میزه لاکیتشه ییه بچووکه که دانیشترین. ناتالی هه به دانیشته وه دهستی بو سه لاجه که ی پشتی برد و بوتلی شه میانیای بچووکي ده رکرد و سه یرتیکي کردم و بزیه کیش له سه لایوانی بوو، هه لئ پچری. دوو په رداخی درتژکوله شی هینا و شامپانیا سارده که ی رشته باده که وه، که فیتیکي ئالتوونی که فوکولی کرد و زهنگوله ی گازی سووک و وردیش به رز ده بو نه وه. نه شئه یه کی زیندوو بوو له لیوار نه دوو په رداغه. به دوو په نجه که مه ر باریکه که ی په رداغه که مان گرت و په نجه ی که له شمان نووسانده بنی په رداغه که و له یه کتر نریکمان کرده وه، به نوشی ناگر هه لماندا.

فینکییه که و ده زووله تامیتیکي لیمو و تا ناواخنی که پووشی که مۆکه یه ک تۆزانده وه.

نه و ئیواره یه، تا دره نگیتک هه ر له مه تبه غه که دانیشترین، به یه کیشه وه لزانیا یه کمان له فزیه که گهرم کرده وه و شه رابیتیکي کۆت دوو رۆمان هه لپچری و به دیار مۆمیکه وه، نامان خوارد، هه والئ دهسته خوشکه که یم پرسی، وتی:

- مالیان له لۆزانه، چۆته وه سه ر له دایک و باوکی بدات.

- نه م عه سه ره، پیتش هاتنم، له ویستگه ی بیزه نسۆنه وه، به ته له فۆن قسه م له گه لئ کرد.

- راست ده که ی، له سه ر پارچه کاغه زتیک هه واله که ی بو جئ هیشتووم.

نه و ئیواره یه نه و زۆر قسه ی کرد، باسی رابردووی خۆی بو کردم. رابردووی نریک، واته هی نه و چوار ساله ی که یه کترمان تیا نه بینوو.

هیچ پرۆژه یه کی ناوشارمان نه بوو، چونکه منیش فه رزه ندی ژنیقم. له و شاره کاژی هه رزه کاریم کرده به ر و هه ر له ویش کاژی هه رزه کاریم داکنند، یا راستره بلیم له و شاره - نۆردوگایه هه لاتم.

بیرم له و سالانه ی خۆم ده کرده وه و پیم وت:

- نه و شه و هت دیتته وه یاد که هارمۆنیکام له ته له فۆن بو عه زف کردی؟ ده زانی چیت پی وتم؟

- نه وه لا به باشی نایه ته وه یادم چیم پی وتی؟

- ده زانی، کاتئ هارمۆنیکاکام بو لئ ده دای، ته نه ا بیرم له تۆ و عیشق ده کرده وه. پینکه نی. هه ستم کرد که هه زی کرد گوئی له و رسته یه بیت به لام له پرپیکیشدا که می غه مگینی به روخسارییه وه ده رکه وت، زوو زانیم هی چیه! چونکه زۆرجار، به زیز بوون ناتالیم جئ ده هیشت، به لام هیچیان ناگاته نه و شه وه ی که ناتالی له ژووره که ی من بوو، به یه که وه شیومان ده خوارد پاشان چووبنه ژووری دانیشتن، له راستیدا هه م ژووری نووستن بوو هه م ژووری دانیشتن، دوو فه رشم دانابوو، رایه ختیک و کتیبخانه یه کی بچووک و هه روه ها رۆژه لاتیان له عه رزیش داده نیشترین. له و ئیواره دره نگه، گویمان له مۆسیقا راکرتبوو. سه یریم ده کرد، خه یالئ عیشق مه سستی کردبووم، مه سستی عیشقیش جوړتیکه له دیوانه یی. خه یالای بووم، هه زم ده کرد نه و له حزانه رابوه ستان و منیش له گه لیا رابوه ستم و له ناو یه کتر بتوتینه وه. نایژه نیتیکي فارسی ژووره که می کردبووه به هه شتیکي چکولانه. ئای که به ختیاریی بوو که له و به هه شته چکولانه یه رۆحم بو یه کجاره کی ده رچووبایه و تیکه لئ ده نگه نه و فلووته بوایه، جار به جاریش سه یری شوخه که ی خۆم ده کرد، نه ویش چاو خومار و خه الوانه، هیچم نه ده ویست، ته نه ا نه وه نه بیت هه ر وا پیتکه وه بین و به س، هه رگیز نه و له حزانه به پیتی پیویست درتژ نه ده بوون و هه میشه ش له ناوه ند ده قرتان، ده قرتان و له چاوتره کانیتیکدا ژووره که میان ده کرده وه به دۆژ، دۆژتیکي وا له هه موو لاهه حه زیا و نه ژده ها، کولازدم و تۆپه له سه رمیکوته له په نجه ره و ده رگا که وه ده هاتنه ژووره وه و به ر ده بوونه لاشه که م، که به ناسته م هه ناسه ی ده دا، هه ر تۆزقالتیک رۆحی تیا مابوو. گویم له قیژه و هاواری نه جنده لینگ رووته کان ده بوو و باله چه رمییه کانیا ن ده کوتایه قه د ستوری په نجه ره داخراوه که م و گویم له قاقای نه هریمه نیش ده بوو، وه کو جرجی کلک رووت، له ژتیر قه ره ویله که مه وه سه ربان ده رده کرد.

سه یری چاوه سه وه زه کانی ناتالیم ده کرد، پاساری نیگام له نیو نه و قه رسیله که سه که نیشتبوونه وه، باله ورده کانیا ن له ناو ته روپاراوی نه و کیتلگه نه فسووناوییه ده شوژد، خۆیان ده دایه به ر هه تاویتیکی تیشک که سه کی هیمن و ده نووستن گوئیان بو مۆسیقایه کی ئیلاهی شل ده کرد، ئا له و هه واره میرغوزارییه پاساری نیگاکام ده یانویست تۆزقالتی هتور بنه وه، تۆزقالتی سحریان به رکه وئ، تۆزقالتی شوژبنه وه قوولایی هه سته ورباکانی ئینسانیه ت.

لهویندهری ده‌مویست کاژی په ژمورده‌یی رابردوی سامناک دامالم، به‌لام ناتالی له پړیکدا وتی: «ده‌بی برۆم» ئەمه نه یه‌که‌مین هه‌لسوکه‌وتی ناتالی بوو نه دوا هه‌لسوکه‌وتی بوو، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد به‌دهستی راستی شمشیرتیکی دووفاقی زۆر تیژی پییه و تا هیزیشی تیاپه له‌ززه‌ته‌کانم له‌تویه‌ت ده‌کات، له‌حزه هیتوره‌کانم پر ده‌کات له زهر و گه‌نده‌لیی. تا هیزی شک ده‌برد، به‌هیزیک تا بلتی ئینسانانه، به‌لام موجه‌ر ده‌له هه‌ست و شعور؛ ئەوجا ئەو له‌حزه ناسکانه‌ی منی ده‌کرده دوو له‌ته‌وه و ده‌مبینی چۆن له‌حزه‌کانم وه‌کو‌نا‌ژه‌لیکی یه‌زدانی له‌به‌ر ده‌میا ده‌که‌نه گیانه‌لا و وه‌کو‌پ‌ش‌ۆ‌له‌ی به‌ریه‌یانی خه‌زان مرداره‌وه ده‌بن. له‌راستیدا، ئەم هه‌لسوکه‌وته کتوپرانه‌ی ناتالی ماندووی کردبووم، گه‌لی ماندووی کردبووم. تی نه‌ده‌گه‌یشتم، مه‌چه‌کیم گرت و به‌تورپه‌یه‌وه پیتم وت «مه‌پۆ‌ۆ‌ۆ».

ئویش زۆر به‌هیمنییه‌وه سه‌یری ده‌رگاکه‌ی کرد و وه‌لامی دامه‌وه، وتی: «ده‌بی برۆم». مه‌چه‌کیم به‌رنه‌دابوو، که‌میک به‌لای خۆمدا رامکیشتم و تا هیزم هه‌بوو زله‌یه‌کم کیشایه بناگوتیا. دایه‌ پر مه‌ی گریان، چاوه‌ جوانه‌کانی غه‌رقی فرمیسک بوون، پۆ‌خی من بوو هه‌نسکی ده‌دا. پۆ‌ندکی که‌سک، له‌کیشوهره ئه‌فسووناوییه‌وه وه‌کو‌ده‌نکه‌ مرواری ده‌که‌وتنه ناو له‌پی من، بی وچان ده‌مویست فرمیسکه‌کانی بسپه‌مه‌وه و منیش له‌گه‌لیا دامه‌ پر مه‌ی گریان. هه‌ر دووک به‌کول ده‌ستمان به‌گریان کرد، به‌لام پۆ‌هه‌مان شت نه‌ده‌گریان. من پۆ‌ئه‌وه و به‌ختی ره‌شی ئەم عیشقه‌ ده‌گریام، ئه‌ویش هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژبانی هه‌رزه‌کاری له‌ناو هه‌ناویا په‌نگیان خواردبووه و له‌پړیکدا ته‌قین و بوونه ئەو زه‌نگوله‌ گه‌رمانه‌ی که‌ بی‌ ئامان به‌ناو له‌پ دم سپه‌مه‌وه. حه‌زم ده‌کرد ئەو دلۆپه مرواریبانه بخۆمه‌وه و بیانخه‌مه‌وه ناو ئەو جه‌هه‌نه‌مه‌ی که‌ ده‌میک بوو له‌ناو ده‌روونم هه‌لگه‌یرسا‌بوون، بوونی کردبووه‌وه چنگی ژبه‌مه‌وه، نه‌مه‌دزانی چۆن چۆنی دل‌ی بده‌مه‌وه و به‌چ زمانی له‌گه‌لی بدویم.

ته‌وی‌لی خسته‌ سه‌ر شانم و هه‌نسکی ده‌دا، له‌گه‌ل هه‌نسک دانیشا هه‌موو نازاری به‌ده‌نی ده‌هه‌ژاند، هه‌ستم کرد ئەم گریانه‌ی ناتالی ده‌میکه‌ له‌ناو هه‌ناوی پنگی خواردۆ‌ته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ی ژیرم کرده‌وه و هه‌لسا پۆ‌ی، به‌بی قین پۆ‌ی، بی‌ ئاوردانه‌وه، زۆر به‌ئاسانی ده‌رگای کرده‌وه و چوو ده‌ره‌وه. له‌هه‌ققه‌ت حه‌زم ده‌کرد به‌غه‌زه‌به‌وه سه‌یرم بکات، ده‌مویست جوینم پی‌ بدات، به‌لکو ده‌مویست ده‌س بکاته‌وه، هه‌ر نه‌بی پیش ده‌رگا کردنه‌وه به‌تورپه‌یه‌وه سه‌یرم بکات، نه‌خیر پی سووک به‌ناردنه‌وه‌کانا چوو خواره‌وه.

چ ته‌نه‌یاییه‌ک ژووره‌که‌می ته‌نی. ده‌مویست ده‌ستی خۆم له‌مه‌چه‌که‌وه لی‌ که‌مه‌وه، هه‌ستم کرد ئیتر خاوه‌ن ده‌ستیکی بیگانه‌م. ئیتر ره‌نگی‌ی توانای ئەوه‌شم نه‌بیت تابلۆ بکه‌م! کئ له‌م گونا‌هه‌م خۆش بیت؟ ئەو ته‌نگه‌یه‌ به‌ره‌مه‌ییکی لی‌ زا، تابلۆیه‌کی ناوی بوو ناوی «ئو کچه‌ی ده‌گری» م لی‌ نا. تا بلتی تابلۆیه‌کی دزیو و بلخ و چاره‌ره‌ش بوو. چۆرا‌گه‌ی سامناکی لی‌وه‌ داده‌چۆری، شانزه‌ سه‌عات خه‌ریکی ئەو تابلۆیه‌ بووم، شانزه سه‌عات نووشتا‌مه‌وه سه‌ر ئەو تابلۆ بچووکه و تا‌کو هه‌ستم کرد خه‌شی فلچه‌ پۆ‌خی پۆ‌حم ده‌مالی، تا سنووری توانه‌وه، خۆم نووشتا‌نده‌وه. خۆم نووشتا‌ندبووه سه‌ر رابردووییه‌کی دۆزه‌خین، نووشتا‌بوومه‌وه سه‌ر رابردووی هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت، تا‌کو گویم له‌گریانی فلچه‌کانم نه‌بوو وازم له‌و تابلۆیه‌ نه‌هیتا. هه‌ستم کرد جه‌ماده‌کانی ده‌رووبه‌رمیش ده‌گریان، کاغه‌ز ده‌گری، مه‌ره‌که‌ب ده‌گری، پینووسی خه‌لووزه‌کانم ده‌گریان، ستانده‌که‌م ئه‌سرینی ره‌ش ده‌پۆ‌ی. گشت به‌رجه‌سته‌کانی ژووره‌که‌م ده‌گریان.

هه‌رچه‌ند دوا‌ی ئەو به‌سه‌ره‌اته، ناتالی بی‌ری بی‌ری باسی ئەو زله‌یه‌ی نه‌کرد، بی‌ گومانم له‌وه‌ی که‌ تا ماوه له‌ بی‌ری ناچیته‌وه و ئه‌ویش خۆی پۆ‌تۆ‌له‌یه‌ک ئاماده‌ ده‌کات. ده‌بی چ تۆ‌له‌یه‌ک بیت؟ منیش به‌پیتچه‌وانه‌وه ده‌مویست ئەو لاپه‌ره‌یه‌ له‌ ژبانم هه‌لوهرتیم، ده‌مویست به‌گوتی‌ان‌تیکی تیژ و باریک ئەو لاپه‌ره‌ ناشرینه بکه‌مه‌وه دوو له‌ته‌وه و پاشانیش بی‌سووتیم. دل‌یشم به‌و تابلۆیه‌ خۆش نه‌بوو. له‌ راستیدا تابلۆ نه‌بوو، به‌لکو خۆ‌ج‌له‌کردن بوو، خۆ‌پاک‌کردنه‌وه بوو له‌و گونا‌هه، تابلۆ نه‌بوو پۆ‌هه‌لواسین، به‌لکو تابلۆیه‌ک بوو منی هه‌لده‌واسی. ئەو تابلۆیه‌ش ماوه. ده‌شزانم لای خۆمه‌وه، به‌لام نازانم له‌کو‌تیه‌، نازانم له‌ به‌ینی کام هه‌گبه‌ کاغه‌ز و ده‌فته‌ره بی سووده‌کانه! به‌لام ده‌زانم چه‌ندین شار و چه‌ندین ولاتم پی‌ کردوون. نامه‌وی به‌دوا‌یا بگه‌ریم، به‌لام ناشمه‌وی فرتی دم. نامه‌وی فه‌رامۆشی بکه‌م و ناشمه‌وی له‌ به‌رچاوان بیت. وه‌کو ته‌رازوویه‌ک ده‌بی پۆ‌حم هه‌لواسی.

شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که له‌ شاری لۆزان رایگرت، ژنی‌ک هات و له‌ کورسییه‌کی ته‌نیشتم (N7) دانیشتم و پیره‌میردیکیش به‌گۆ‌چانی‌که‌وه، له‌ دیوه‌که‌ی دیکه، چه‌ند کورسییه‌ک لیمه‌وه دوور بوو، به‌ره‌و رووی ئیمه‌ دانیشتم. ژنه‌که له‌شیکی باریکه‌لانه‌ی هه‌بوو، زۆر که‌له‌گه‌تیش نه‌بوو، کراسیکی شینی خامه‌کی له‌به‌ر بوو، ته‌مه‌نی سی و پینج تا چل سال ده‌بوو، منالیکی کۆرپه‌شی له‌ باوه‌ش بوو، به‌ئاسته‌م ته‌مه‌نی سالی‌ک ده‌بوو. دوا‌ی دوو ده‌قه شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که که‌وته‌وه گه‌ر.

ژنه که له جانتاکه‌ی گۆفاریکی ده‌ره‌ینا، "ئه‌بدو" بوو، گۆفاریکی هه‌فتانه‌ی سوپسرای فره‌نسی زمان بوو، لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، به‌لام مناله‌که ده‌ستی بۆ لاپه‌ره‌کان ده‌برد و له کۆتایی وازی له خویندنه‌وه هینا و خه‌ریکی کۆرپه‌که‌ی بوو. سه‌رم که‌می هه‌لپه‌ری، پیره‌میره‌که زه‌ق زه‌ق سه‌بری منی ده‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ته‌عبیری سیما و پوخساری بخوینمه‌وه. برۆکانی ره‌نگ خورمایی بوون، تا راده‌یه‌ک درژ بوو، ته‌ویلی پان و قژی له پیشه‌وه پروتاپوه‌وه، لووتیکی باریک و چاوه‌ پروونه‌کانی وه‌کو دوو هه‌لمه‌تی ناگرین وا بوون، ده‌چرووسکا‌نه‌وه. پشپکی ئاوریشمی گولدارای به‌ره‌ سینهی شوپ ک‌ردبووه. سه‌ر و هه‌یه‌تی له چیا‌ییسه‌کانی ژوورا ده‌چوو، له هه‌کیمیکی ده‌چوو، به‌غه‌ریبیسه‌وه ده‌پروانییه‌ ئاووه‌وای فارغۆنه‌که به‌لام به‌بی‌ ئه‌وه‌ی ساویلکه‌یی پینه‌ دیار بیت.

هه‌روه‌کو رۆژانده‌ ژاکار له کتیبه‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ ک‌ردبوو، ئه‌ویش له‌و دوورگانه‌ راده‌ما که ئینسانی نیو فارغۆنه‌که بوون. هه‌موو ئینسانی له‌یه‌ک دا‌برای سه‌ر دوورگه‌یه‌کین و شه‌مه‌نده‌فه‌ریش زه‌ریابه‌که له بزوتنه‌وه و هه‌لاتن. ژنه‌که‌ی ته‌نیشتم هه‌ستی نه‌ده‌کرد که من وا له ته‌نیشتم، ئه‌وانی دیکه هه‌ستیان نه‌ده‌کرد که له ناو فارغۆنه‌که که‌سانی دیکه هه‌ن، خاوه‌ن میژوو و به‌سه‌ره‌اتن. منیش ده‌مویست هه‌رچۆنیک بیت ته‌عبیریکی له پوخساری ئه‌و چیا‌ییسه‌ بقه‌پینم، بزانه‌م چی رازیک، چ په‌نه‌انیک له دوو توتی گیانی هه‌شارداوه! ئه‌ویش سه‌بری ده‌کردم، چاوی نه‌ده‌ترووکاند. دوو چاوی سه‌وز، وه‌کو دوو به‌ردی ژیر کانیویتیکی فینک و سازگار. له‌ملا و ئه‌ولاشی، چه‌ند هیلکی چرچولۆچ رچه‌یان به‌ره‌و چاوه‌کانی ک‌ردبووه‌وه، به‌ئه‌ندازیار و په‌یکه‌رتاشی بلیمه‌ت ده‌چوون.

ئاو‌رپیکم دایه‌وه، چه‌ند موسافیریکی دیکه نووشتابوونه‌وه سه‌ر رۆژنامه‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیانی پتی پۆشاک بکه‌ن، خۆیان بدزنه‌وه، خۆیان بپینچنه‌وه، له دوورگه‌که‌ی خۆیان، خۆیان مه‌لاس دهن و به‌لکو بتوانن به‌رگری له خۆیان بکه‌ن. سه‌بریکی پیشه‌وه‌م ک‌رد، چه‌ند که‌له‌یه‌کی دیکه‌م بینی، ئه‌وانیش خۆیان له په‌شته‌مالی خۆ دزینه‌وه شارده‌بووه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد هه‌ر که‌سه و خه‌ریکه‌ شووری به‌هیز و ئه‌ستور له ده‌وری خۆی هه‌لده‌زنی. ته‌نه‌ا من و ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی ته‌نیشتم نه‌بی، ئه‌و ده‌یه‌وی لاپه‌ره‌ی گۆفاره‌که‌ی دایکی له‌توپه‌ت بکات و منیش ئاره‌زوویه‌کی ته‌واوم هه‌بوو، له ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که خۆم پروت که‌مه‌وه. چ شه‌رم و شووره‌بییه‌که ئینسان خۆی پروت کاته‌وه. خۆ تا سه‌ده‌ی شانزه‌میش، پروتایه‌تی نه‌نگی نه‌بوو، به‌رووتی ده‌نووستین. له پش هه‌تران خۆمان ده‌کرده‌ به‌ر و خۆمان پروت ده‌کرده‌وه،

شو‌ره‌سواره‌کان له هه‌مامدا ژنان ده‌یان‌شو‌ردن. هه‌مامه‌ گشتییه‌کان ته‌نه‌ا شو‌ینی خۆشو‌شتن نه‌بوو، به‌لکو شو‌ینی چاوپیکه‌وتنی کور و کچی گه‌نج و بورژوا و لاهووتییه‌کان بوو، به‌لکو سو‌زانی و عاشقانیسه‌ هه‌ر له‌وی چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت.

ئینسانیه‌ت تووشی ئینحیسات هات، هه‌ر دوا به‌دوای سه‌ده‌ی شانزه‌مه‌وه، به‌سه‌ره‌لانی نه‌خۆشی سفلیسه‌وه، ورده‌ ورده‌ ئه‌م ره‌فتاره‌ نه‌جی‌زاده‌یه‌ پاشه‌کشی ک‌رد، تا گه‌یشه‌ راده‌یه‌ک له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، بووک و زاوا، کاتی بۆ یه‌که‌م جار یه‌کتربان ده‌بینی، خۆیان پروت نه‌ده‌کرده‌وه، چ‌را‌کانیان ده‌کوژانده‌وه و به‌تاریکی موماره‌سه‌ی سینکسیان ده‌کرد، چ شو‌وری و نه‌نگییه‌که! له کۆتایی ئه‌مه‌ سه‌ده‌ی بیسته‌میشه، ئینسان نه‌ک ته‌نه‌ا به‌جلوبه‌رگ نارازییه، به‌لکو ده‌یه‌وی له‌ویتر هه‌لبیت، لیتی دوورکه‌وتته‌وه، چا و نیگا و ته‌ماشای له یه‌کتر هه‌ل‌دین.

هه‌ستم ده‌کرد له ناو ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ زیندانییه‌که‌م، زیندانییه‌کی به‌ره‌لا، زیندانییه‌کی ئازاد. وه‌کو ئاژه‌لیکی رچه‌نیو، سه‌بری ئه‌وانی دیکه‌م ده‌کرد، له پیره‌میره‌ چیا‌ییسه‌که بترازی که‌سیکی دیکه نه‌یده‌بینیم، باشه‌ که‌واته بۆ خۆم پروت نه‌که‌مه‌وه. ئه‌وانی دیکه وه‌کو قاقله‌جنۆکه‌ن، هه‌رکه هه‌ست به‌که‌مترین مه‌ترسی بکه‌ن، رادارکانیان به‌ره‌و ناو‌خۆ راده‌کیشنه‌وه، خۆیان ده‌کووته‌ قوزاغه‌کانیانه‌وه. من ده‌مه‌وی له قوزاغه‌که‌م ده‌ریتم، به‌پرووت و قووتی هه‌لپه‌رم، پاشان برۆم ده‌ستی ئه‌و پیره‌میره‌ بگرم و پیکرا له‌ناو فارغۆنه‌که ده‌ست به‌سه‌ما بکه‌ین. چ روو ده‌دات؟

هه‌ستم ک‌رد هه‌موو شتی‌کم له ده‌ست دا: زید، نیشتیمان، هونه‌ر، عیشق. چیم ماوه؟ هه‌یج. که‌واته با به‌رووت و قووتی بگه‌ریمه‌وه به‌شی ناو‌خۆیا وه‌ک تاراوگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ هه‌زم ده‌کرد ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ جاریکی دیکه له هه‌یج ویستگه‌یه‌ک پانه‌وه‌ستیت، زه‌مه‌ن به‌سپرتنه‌وه و شو‌ینیش بکاته شو‌ینه‌کان، هه‌زم ده‌کرد له‌ناو بزوتنه‌وه‌کانی خۆی بمتوینیته‌وه ده‌روه تا ده‌هات تاریکتر ده‌بوو، دارستانه‌کان ره‌شتر، ته‌مومژی چیا‌کانی ده‌روبه‌ریش ئه‌ستور و قه‌به‌تر، هه‌یج لیه‌ دیار نه‌بوو.

سه‌بریکی کۆرپه‌که‌م ک‌رد، ده‌مویست که‌می یاری له‌گه‌ل بکه‌م، جاریکی دیکه‌ش سه‌بریم ک‌رده‌وه، دایکی سه‌ریکی هه‌لپه‌ری، چاوه‌ سه‌وزه مه‌رمه‌رییه‌ پر ک‌رپوه‌کانی بوون، وه‌کو کیردی شه‌خته‌یی ده‌موچاویان بریندار ده‌کردم. له دوو چاوی زیاتر هه‌یجی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، توانای ئه‌وه‌م نه‌بوو ئادگاری سیمای بخوینمه‌وه، ده‌موچاوی شتی‌کم بوو ده‌توت له‌ژیر

ئاویکی لیل دایه، نه ده بینرا، یا به جزیرکی تاییهت ده بینرا، خوی دووپات ده کرده وه و هکو چهن دین چینی روخسار بوون، له سهر یه کتر کۆبوو بوونه وه، ئاویکی لیخن و قوراوی به سهر روخسار یا چۆره ده هات، له پیش چاوی من هه لده هات و غاری ددها.

ده موبست هه لیبیم و خۆم له وینه یه راببسکینم، ههستم ده کرد ئیحتوام دهکا، قووتم ددها، له هه موو لایه کیشه وه چوار چیه ره پێژم دهکات.

شتیکم ده بینی، غه ریب و ئاشنا بوو، دیار و نادیار بوو، له نیوان حزوور و غیابدا، ئه و بوو، ئه ویش نه بوو. توخمیکه یی رووت بوو بو هیلتنجدان و رشانه وه، رچه یه کی ته و او بوو به ره و خه رهن دی گیتروون.

له کویم؟ ههستم ده کرد له نا- کات و له نا- شوین دام، واته شوینیکه به ئیمتیاز بو دوور له زیدان، هه موو ئه شکه نجه

میتافیزیکه کانی تاراوگه له ناو ئه و فارغونه به رجه سته بوون، قه واره یان دا به خۆ، واته گه یشتمه قه راغی هه لوه شان هه وه، قه واره یان دا به واتا کان، واته ئیتر ده بی له نا- شوینکاتدا بریم، قه واره یان دا به واتای شارستانییه تی رۆژتاوا، واته دوورگه کان ماون له یه کتر دوور ده که ونه وه، قه واره یان تا به جه سته و گشت ده لالاته کانی، واته ده بی له ناو تاریکه موماره سه ی عیشق بکه ین.

سه بیریکه سهره وه م کرد (N7) ژماره ی ئه سکه مبیله که ی ته نیشتمه، که و تمه نیو لیکدان هه ی شته بی سهر و شوینه کان، ده موبست شته پووچه کانیش بخوینمه وه. هه رفی (N)، ئینسیالی ناتالی نییه؟ واته هه رفی یه که می ناوه که ی نییه؟ ژماره ی (7) ئه و هه وت ناوه نییه که ئافره ته که ی ته له کۆمیاکسیۆن دایم: ئاوپیکه دیکه له ژنه که ی ته نیشتم دایه وه، ئه ری خۆ ئه م ژنه ناتالی نه بیته. ئه م کۆریه یه ش دووم منالی نه بیته. باسه ناتالی بو کوی ده چیت؟؟ به لئی ده گه رپته وه بو «قیشتی». نیو سه عات له لۆزان هه دووره. هه نده نابات داده به زئی. ئه گه ره له قیشتی دابه زی ئه وه خۆیه تی. به خوا ده بی خوی بیته. لئی ده پرسم، دهستی ده گرم، ئه مجاره یان دهستی به رناده م، مه چه کی توند ده گرم، نایه لم پروات.

ئه ی ئه و پیره مپیره کتیه؟ کابرای پش سپی نییه. ئه ری ئه و نییه که زۆر جار ده هاته خه ونه کاغه وه و ئامۆژگاری ئه وه ی نه ده کردم که جاریکه دیکه نه گه رپته وه ژنیفت. ئیستاش

وا چهنده مه تریک له به رامبه رم دانیشتموه، ئایا نه هاتوه داوای حیسابم له گه ل بکات. چی پی بلیم؟ ده چه ده سته موباره که کانی راده مووسم، پییه کانی ماچ ده که م، تکای لی ده که م و داوای لیبووردنی لی ده که م، داوای لی ده که م عه فووم کات. ئه و راستی کرد، ژنیفت نه فره تیکه راسته قینه یه و وا به دوامه وه یه.

سه بیریکه پیره مپیره که م کرده وه. زه ق زه ق ته ماشای ده کردم. هه رچه ندم ده کرد بزیه کی بو بکه م، بز ه سهر لیوه کانم نه ده که وت. رووخساری منیش وه کو قالبه سه هۆلیکی لی هاتبوو، بی ته عبیر. وه خت بوو ده ست به قیژان بکه م و بلیم نا ئه مه یه «تاراوگه ی ناوه کی». کن فریای کن ده که ویت. ههستم کرد ده رگرام، تور هه لدرام، وه کو لاپه ریه کی هیچ لی نه نووسرا، بدریته ده ست منالیکه وه، به که یفی خوی خه تی شه ره پشیله ی له سهر بکات، گلۆله هیللی ئالۆزکاو، نه سه ره که ی دیاری نه کۆتاییه که ی. بوو بوومه گلۆله به نیتیکه هه لگۆلواو، تیکچرژاوی، لیک ئالۆزکاوی بی سهر و بن.

کاتیک سه عات ده وروبه ری ده ی شه و گه یشتمه وه به شی ناوخۆ، وه کو ئه وه ی له زره خه ویکدا هاتیبتمه وه ئاگا، قورگم هیشک و هزم ده کرد یه کن بیبیم. «باشه له م بیابانه ی که فرانش کۆنتی پی ده لین، بچم کن بیبیم!» دهستم بو چه که جه ی بیرۆکه م برد و ده فته ری ته له فۆنه که م ده ره ینا و لاپه ره کانم هه لده دایه وه، یادگاری یانزه سالی تیا بوو، به لام نه ک به نووسینی یاداشت، به لکو له رینگای ژماره ی ته له فۆن و ناو نیشانی جیا وازه وه. چاوم به ناو نیشانه که ی ناتالی که وت، مووچرکیکی کوشنده هه موو گیانی ته نیمه وه. یه کسه ر دهستم برد بو کۆرپکتوره که ی به رده م که له سهر بیرۆکه دانرا بوو، شووشه بچوکه که م توند له ناو چنگم گرت و راموه شاند، راموه شاند و پاشان قه پاغه که ییم کرده وه که به فلچیه کی بچووک کۆتایی هاتبوو. جاریکه دیکه ش رۆمچوانده شووشه بچوکه که و به باشی فلچیه که م نغرو کرده ناو شله مه نییه سپییه که و ناو نیشانه که ی ناتالیم پی سواغ دا. فووم لی کرد و ورده ورده هیشک بووه وه، هه مان کرده م دووباره کرده وه. توپژی سپی، یادگارییه سیاکانی داپۆشی. به ته وای سریمه وه، سه یری ئه و پانتاییه سپییه م ده کرد که چ به سه رهاتیکه له ژیره. کن ده توانی، سه یری ئه و پانتاییه سپییه بکات و مووچرکیک به له شیا نه یه ت. ئایا ده بی چ مووچرکیک بیت! ئایا ته نه ها مووچرکی رۆحی په روازی منه که په له قازیتی بو ئه وه ی سهر ئاو که ویت، یا رۆحی په روازی یه کیکه دیکه یه که هه میشه و بی وچان ده چرپیتته بنا گویم؟ وه لام نه بوو!

کاتیکیش رۆح سووی دهبیتهوه، حه کایه تهکانی خووی دهگپرتتهوه: حه کایه تی نه ندیشهن. نه ندیشهش دوو گورزه رهگی ههیه، گورزیکیان له قوولایی ئاو دایه، گورزه کهی دیشی له سههه روو خساری ئاوینه دایه. بۆیه، به جه ختهوه بهیرم له وهش ده کردهوه، ئایا نه و ئافره تهی که نیستا به ته له فۆن قسم له گه لێ کرد، ته نهها ههه زایه له یه که نه بوو بیت که له ناو اخنی وینه یه که وه هه له قوولا بیت. چی بوو؟ وینه یه کی سرکی ناتالی بوو که له ژیر فلچه کانه وه دههات و دهچوو، هه ندی جاریش دههاته زمان و هه ندی جاریش بی دهنگ ده بوو، ئیواران وه کو مانگیکی گهش هه له دههات، کاتی سپیدهش ده که وته نیو زه لکا وه کان. یا نه وه تا دهنگی خۆم بوو، دارستانه کانی بن بناری نه لب قووتی ده دا و وه کو زایه له ده که رایه وه و ده یچرپانده بنا گویم!

***

ههستم کرد له خه ویتی قوولدا هاتومه ته وه ئاگا. ده میکیش نییه پۆسته چیه کهی به سواری پاسکیله زهرده کهی زهرفه موسه جه له کهی دامی. سهیری زهرفه کهم کرد. سهیریکی دیکه ی پشته وهی زهرفه کهم کرد، سالار!! باشه کی ئه درتسی منی داوه ته سالار؟ سهیری پوله کهم کرد، دوو پوولی رهش و سپی بوون. یه کیتی وینه ی پیره میردی بوو له گه ل کۆر په یه که، نهوی دیکه هی جووتیاریک بوو گالیسکه یه کی راده کیتشا! ده می زهرفه کهم هه لپچری، کاغه زه کهم لێ ده رهینا، نامه که ته نهها ههه له چوار پینج رسته پیکهاتبوو. دوو هه والی تیا بوو: یه که میان هه والی مردنی کاک عه زیز بوو، دوو هه میشیان... قههه بروام نه ده کرد...

***

پیره میرده که گه یشتبووه نه و قۆناغه ی که سویرای جی ده هیشته. دۆش داماو ته ماشای رابردوو ی خووی ده کرد و بهیری له گونده بچکۆلانه کهی خووی ده کردهوه. نه م ریکه که وته رایچه له کاندیم. سهیری سه عاته کهم کرد و ده ستیم گووشی و به په له ده چومه ده ره وه. دوو راهیبه کهم بینی، گورج به ره و سالۆنی نانخواردن ده ره یشتن و خه ربکی ئاماده کردنی وه جبه ی دووه می نانخواردن بوون. منیش به ره و پرستگا که ره یشتیم، سهیری ده رگای شووشه به نده کهی حه وشه م کرد و خه زوورم و پالۆمای هاوسه رم بینی له ده وری نه سه که میله پیکه داره کهی «نه نه» دانیشتون. لیبیان نزیک بوومه وه و کاتی منیان بینی هه ردووک پیکرا:

- نه وه له کووی بووی؟

- لای پیره میردیک، پیره میردیک له و ژوورده یه، ههه هه موو شه ری ناو خووی بو گپرامه وه.

- باوکی پالۆما که ئیتیجا هیکی که می راستره وانهی هه بوو:

- کورپه رهنگی خه فاو بی!

- برپا ناکه م، زۆر به وردی روودا وه کانی له بهیر ما بوو.

ته وه کهم له گه ل «نه نه» کرد و ویستی ماچم بکات، خۆم نووشته انده وه سهه نه سه که میله کهی، بۆنی نه خووشخانه ی لێ دههات و به چاویکی زۆر زیته وه سهیری کردم.

خواحافیزیمان له «نه نه» کرد و سواری ئۆتۆمبیله که بوینه وه. حه قده هه ژده سال، واته مندایی و هه رزه کاری، ده سالیش له خانه ی پیر و په که وتان. نه مه تیکرای ژبانی نه و ئینسانه یه له زید و نیشتمانه کهی خووی ده بیاته سههه. نه ری نه مه ده بی چ مانایه کی هه بی؟؟؟

۲۰۰۳

